

Palivo pro duchovní
zážitek

Gnostický instruktor

Palivo pro duchovní zážitek

Meditace a energie

Gnostický instruktor

2015

Obsah

Palivo pro duchovní zážitek	6
Základy pro duchovní pokrok	6
Bódhičitta	8
Kde začít	9
Tři klenoty ve vodách	10
Vývoj těla	19
Sexuální energie	21
Vitální tělo	25
Aktivace energie	26
Otázky a odpovědi	33
Pránájána	39
Sútrajána: Etická disciplína	40
Mahájána: Láska k druhým	41
Tantrajána: Zesílený soucit	42
Využívání energie	43
Prána	45
Kanálky prány	46
Prána myšlení, emoce a impulsu	49
Integrace a vzájemná závislost	52
Čakry a prána	54
Prána a sex	55
Pránájána v tantrajáne	59
Kundaliní	60
Probuzení kundaliní	62
Pránájána a dech	64
Meditace a pránájána	66
Otázky a odpovědi	69
Bódhičitta	75
Úrovně duchovních instrukcí	77

Co je bódhičitta?	83
Sútrajána bódhičitta	84
Mahájána bódhičitta	84
Tantrajána bódhičitta	85
Vstup do vyššího učení	88
Větrný kůň	97
Mistři	101
Otázky a odpovědi	103
Víra	107
Víra je žijící poznání	109
Víra je přesné poznání	110
Víra je přímý zážitek	110
Tři typy mysli	110
Peithó	113
Jak vytvořit víru	117
Erós a Himeros	118
Arkánium 11	119
Čtyři typy víry	121
Víra je substance	125
Hledání útočiště	125
Tři klenoty	126
Cvičení na vytvoření víry	138
Otázky a odpovědi	138
Koncentrace	144
Tři základy	147
Koncentrace	148
Vůle a představivost	150
1. Jednobodová koncentrace	153
2. Všeobecná koncentrace	154
Aplikování koncentrace	154
Uvolnění a koncentrace	156

Zvládnutí meditace.....	157
Základy meditace.....	161
Cvičení všezahrnující koncentrace	162
Otázky a odpovědi	164
Pohroužení	173
Ztotožnění/Identifikace	178
Trénink.....	179
Transformace energie.....	181
Samsára	188
Nirvána.....	188
Vůle: Koncentrace	189
Představitivost: Vizualizace	191
Osvobození	199
Otázky a odpovědi	219

Palivo pro duchovní zážitek

V Gnostické tradici máme zájem o pochopení něčeho hlubšího o životě, ne pouze jít s proudem každodenní existence, ale proniknout závojem a vidět něco fundamentální a pravdivé. Jinými slovy Gnostický student se nespolehá pouze na jednoduché přesvědčení, ale namísto toho chce vidět a zažít pravdu, poznat pravdu, cítit ji, ochutnat ji, dotknout se jí, žít ji.

Abychom pochopili, co znamená Gnóze, co to je- na rozdíl od pouze teorie, představy nebo slova, které říkáme -musíme využít velmi speciální formu energie, formu energie, kterou má každý z nás, ale kterou jsme se bohužel nikdy nenaučili, jak použít, a tak zůstává nepovšimnuta, vyčerpaná a v nejhroších případech zneužívaná. Tato energie je stejná energie, která je příčinou všeho co existuje, je to samotná síla, samotná fontána, která živý veškerý život. Tato energie se nachází v nás, v každé úrovni toho, co nás tvoří člověkem. Gnostický student hledá, jako:

- za první, poznat tu energii; vědět co ta energie je
- za druhé, využít ji; naučit se, jak ji použít
- za třetí, vůlí ji nasměrovat; používat ji pro prospěch všech

Toto jsou tři základní fáze, kterými musí projít každý duchovní aspirant jakékoliv tradice.

První krok je vědět, co ta energie je, znát ji, vidět ji, zažít ji, ochutnat ji, dotknout se jí, použít ji. Tato energie je samotným palivem duchovního zážitku.

Základy pro duchovní pokrok

Vše co existuje, podléhá příčině a následku.

Na to, abychom se dostali do určité okolnosti, k určitému zážitku, musely být vytvořeny příčiny, aby ten zážitek mohl nastat.

K tomu, abyste se šli projít, musí být splněny mnohé příčiny a podmínky: potřebujete zdravé tělo a místo na procházku, potřebujete vědět, jak chodit, potřebujete svobodu, abyste mohli kráčet. Podobně pokud chceme kráčet duchovně, musíme se naučit jak, musíme zřídít příčiny a podmínky a pak potřebujeme svobodu, abychom to mohli udělat.

Kvůli Karmě, příčiny a následku, existuje mnoho faktorů, které souvisejí se získáním duchovního zážitku. Mnoho lidí se přidá k různým náboženstvím nebo školám, včetně Gnostické tradice, a mylně se domnívá, že poté co slyšeli teorii nebo ji přijali, a začali v ní věřit, tak jsou na cestě k Bohu nebo k osvobození. Toto je chybný názor. Učení se o energii, učení se o parametrech duchovního růstu -příčin a následků -neznamená to samé, jako zakusit tu energii. Nato musíte jít k dalšímu kroku, což je použití učení, aplikovat ho, realizovat ho ve vašem životě. Totéž platí, zda se nazýváte Gnostik, Katolík nebo Buddha.

Pouze věřit nestačí. Přesvědčení nic nevytváří. To, co vytváří, je jednání. To je kořen slova Karma. Karma, znamená příčina a následek, ale kořenem slova je Karman, co je ze sanskrtu a

znamená "jednat." Karma je zákon jednání a následku, zda se nazýváme Gnostikové nebo Křesťané nebo Buddhisté nebo Židé nebo Muslimové.

Všechny náboženství sdílejí společný zájem, společný záměr, což je touha zažít pravdu. Toto je naléhavost v srdci, pocit v srdci, že to, co vidíme v našem každodenním životě, není celek života. Po pravdě řečeno, kdyby to, co vidíme v našem každodenním životě, byl celek života, život by nestál za to, abychom ho žili.

Toto odhaluje druhý společný prvek mezi všemi nábožensky založenými lidmi. Myslím tím ty, kteří pouze nevěří, ale kteří praktikují- a to je pocit odříkání se, chuť, pochopení a porozumění, že to, co pozemsky běžně vidíme, je zbytečné a bezúčelné, a že skutečný účel žití, smysl života, je proniknout tímto závojem, abychom viděli za hranice této fyzické iluze a zažili pravdu. Toto hledisko označuje duši.

Pravý praktik Gnóze nebo jakéhokoli náboženství je ten, který si uvědomil a ve svém srdci ví, že je unavený z utrpení. Chce, aby utrpení skončilo. Většina z nás má tendenci na to zapomenout, protože uvízneme v náboženské nebo politické debatě, honem za penězi nebo majetkem, a ve všech různých rozptýlení, které se v životě objeví. Ale v jádru, v srdci duchovně inspirované osoby, je pocit, že tento fyzický život není jen o žití, a že v tom musí být něco víc.

My Gnostikové jsme unavení z utrpení. My chceme vědět, jak to změnit. Jedinou odpověď na utrpení nelze nalézt ve vnějších okolnostech. Balzám nebo lék na utrpení není možné najít v práci, v manželce/ovi, v manželství, v dětech, nemůžeme ho najít v přestěhování se do jiného města nebo země, nebo v novém šatníku nebo účesu. Řešení se nachází ve vašem vědomí, ve vaší duši. To je důvod, proč nám dal Buddha Šákjamuni své překrásné první učení: čtyři vznešené pravdy.

Já, učedníci, stejně jako vy, budeme putovat přes tuto sérii znovuzrození tak dlouho, dokud nepochopíme a neuvědomíme si čtyři věci. A co jsou tyto čtyři věci? Jsou to: Vznešená Pravda o Utrpení, Vznešená Pravda o Vzniku Utrpení, Vznešená Pravda o Zániku Utrpení, Vznešená Pravda o Cestě, která vede ke zničení Utrpení. - Buddha Šákjamuni

Vznešené pravdy v podstatě říkají, že existuje utrpení, a že to utrpení je způsobeno touhou. Pokud člověk eliminuje svou touhu, utrpení skončí. A že existuje cesta, jak toho dosáhnout. Tato cesta má mnoho jmen. Na Východě ji nazývají Dharma. Na Západě ji nazývají mnoha různými jmény, ale to, které používáme my, je Gnóze, což je stejné jako sanskrtské jméno džňána (jnana), které na Východě používají, což znamená Gnóze.

Tato věda má účel, a to je dát nám praktickou zkušenost, která nám ukazuje, jak ukončit utrpení. Konec trápení je dosaženo ukončením touhy. Touha je příčinou utrpení. Touha má mnoho podob; není to jen koncept touhy. Když vidíte, jaký je život složitý, jak složitá je vaše mysl, taková je složitá touha. Všechno utrpení ve všech světech, je způsobeno touhou; taková je touha složitá. Pokud si ve své mysli dokážete představit všechny ty světy a všechny ty trpící tvory, tak taková je touha složitá. Takže tento problém není snadné rozluštit, ale dá se rozluštit ve vás. Poté, co to dokážete v sobě, můžete pomoci i druhým, a toto je hlavní základ tohoto učení.

Kladu na toto důraz, protože bez dobrého pochopení těchto faktorů- Karma a utrpení- je velmi snadné být zmatený, rozptýlený a stažen do různých směrů ve vašem duchovním životě. Toto je důvod, proč v tradičních náboženstvích jsou tyto faktory samotným základem, na kterém musí každý student dlouho pracovat předtím, než jim představí vyšší koncepty, vyšší cvičení. V každém učení základního stupně se klade důraz na Karmu, což je příčina a následek, co v praxi znamená etika.

Základem každého náboženství je etika: vědět, jak se chovat. Musíme se naučit, jaké jednání přináší dobré výsledky, a jaké jednání přináší špatné výsledky. Toto nevíme, protože stále pro sebe a druhých vytváříme utrpení. Abychom mohli duchovně pokročit, potřebujeme velmi dobře vědět o následcích jednání, protože tak dlouho, jak budete pokračovat v jednání, které způsobuje újmu, nemůžete uspět v žádném vyšším cvičení; je to nemožné.

Ten, kdo nemá tento základní výcvik, bude i nadále vytvářet příliš mnoho negativní energie pro sebe i druhých. A proto snažením se praktikovat vyšší cvičení, nepřinese žádné prospěšné plody. Kromě toho musíte pochopit, že vaše jednání vytváří utrpení nejen pro vás, ale i pro ostatní.

Bódhičitta

Když někdo opravdu pochopí tyto dva vzájemně propojené koncepty- příčiny a následku a utrpení- něco se v nich změní. Pochopení znamená vědomé poznání, ne pouze koncept nebo přesvědčení. Ten, kdo si je vědom těchto skutečností se stává jinou osobou, protože od okamžiku do okamžiku začne být velmi přemýšlivý ve svém každodenním životě: v tom, jak jedná s druhými lidmi, jak se chovají, jak používají řeč, jak používají tělo, jako používají mysl. Tento typ osoby začne vyzařovat novou sílu, novou energii, která se na Východě nazývá Bódhičitta, a kterou na Západě nazýváme soucit, láska. Ale toto není prostě pozemská láska. Bódhičitta je druhem moudrosti-lásky, která je daleko za vším, co si dokážeme představit ve spojitosti s naším konceptem lásky. Bódhičitta je vědoma láska, druh lásky, který má mistr, anděl, je to láska, kterou vyjadřuje anděl.

Bódhičitta je vědoma láska, která se ukazuje v jednání dotyčné osoby. Člověk, který má Bódhičittu, dělá vždy vše proto, aby neublížoval druhým. Bódhičitta je změna mysli. Ten, kdo má Bódhičittu, má mysl, která se liší od zbytku nás. Bódhičitta může být přeložena jako "mysl moudrosti."

Jakmile začne osoba ukazovat známky, že Bódhičitta se opravdu vynořuje v jeho myšlení a v jeho jednání, pak může dostat vyššího učení, které ukazuje, jak vzít nejhlubší, základní energie v našem nitru a využít je ve prospěch druhých. Jedná se o velmi účinné a nebezpečné techniky, a to je důvod, proč je toto učení tradičně vyučováno pouze těm, kteří již v sobě tyto faktory vědomě zřídili. Opět, vědomě znamená, že tomu porozuměli nejen intelektuálně, ale také ve svém těle, ve svém srdci, ve své mysli, ve svém jednání. Vědí, že když něco provedou, tak to bude mít následek. Vědí to. Pro takového člověka to není jen koncept, není to něco, na co zapomeneme, jako například "Ó ano, musím si pamatovat příčinu a následek." Takoví lidé to vědí, je to v jejich atomech. Navíc vědí, že každé škodlivé jednání, které provedou, způsobuje utrpení. Pokud je to sobecké jednání, pokud je to modifikované touhou, tak to způsobí utrpení, i když to utrpení není viditelné okamžitě po jednání. Rovněž žijí s naléhavostí sloužit druhým, pomáhat

jim, zmírnit jejich utrpení. Toto je Bódhičitta. Takoví lidé jsou schopni přijmout vyšší učení a energii použít novým způsobem, protože jsou mentálně vytrénovaní, aby využívali energii způsobem, který nebude poškozovat. To je důvod, proč po mnoho staletí bylo nejvyšší učení jakéhokoli náboženství vždy chráněno, vždy bylo drženo v tajnosti.

Lidstvo neví, co je v esoterickém srdci každého náboženství. Všichni si myslí, že vědí; můžete si koupit tisícovku knih o "esoterickém tajném učení," ale většinou jsou to lži. Lidstvo nezná tajné učení, protože toto nebylo lidstvu nikdy učené. Skutečné tajné učení nebylo nikdy dáno ve fyzickém světě. To, co my nazýváme "tajné učení," jsou buď lži, nebo jen mateřská školka pro opravdové učení. Dokonce i učení Samaela Aun Weora- což je část tajného učení, které bylo zveřejněno v náš prospěch- je pouze předpokoj ke skutečnému, tajnému učení.

Toto není něco, za co bychom měli vinit lidstvo nebo odsuzovat lidi nebo dívat se na lidi z vrchu. Ani bychom se neměli zlobit na ty, kteří toto poznání chránili. Lidstvo nebylo připraveno. Lidstvo není vyspělé. Po staletí a staletí bylo lidstvo drženo v předpokojí, vstupní hale chrámu a nebylo uvedeno do mystérií, protože lidstvo je nevyspělé. Důkazy jsou všude. Toto lidstvo miluje válku. To je důvod, proč máme po celá desetiletí na této planetě neustálý válečný stav. Podívejte se, zda dokážete najít jediný rok bez války, nedokážete! To je důvod, proč toto srdce mystérií bylo před lidstvem zatajováno. A proto, když slyšíte lidi říkat toto nebo tamto o "tajném učení," nebo že se prohlašují za tohoto nebo tamtoho "velkého zvířete," tak byste je měli prostě ignorovat. Dejte si nohy na zem a buďte praktičtí: podívejte se na fakta. Podívejte se na realitu. Jsme ovládnání touhou. Nejsme vyspělí.

Ano, tajné učení se začalo odhalovat, ale ne celé. Byly nám dány pouze určité klíče. Byly nám dány klíče, které umožňují studentovi otevřít dveře ke skutečnému učení, ale úplné učení nenajdete nikde ve fyzickém světě, v žádné škole, pod žádným jménem. Skutečné učení není ve fyzickém světě- ne v Gnostickém hnutí, ne v Tibetském hnutí, ne mezi Křesťany, ani v žádné buddhistické skupině, ani v žádné jiné skupině na světě. Skutečné učení se nachází ve vnitřních světech. Abyste se k tomuto učení dostali, musíte probudit vědomí a jít do těch míst. Když prokážete tuto úroveň vyspělosti, pak vás tam budou učit, protože jste prokázali, že to myslíte vážně, a že dokážete ovládat svou mysl, a že dokážete ovládat svou energii; což je klíčovým faktorem.

Kde začít

Takže abychom to získali, pracujeme zde ve fyzickém světě na zřízení těchto základů:

- chápání příčiny a následku
- chápání utrpení
- učení, jak rozvinout Bódhičittu, vědomý soucit, vědomou lásku, což se rovná obětování pro druhé

Bódhičitta je úplně nová mysl. Bódhičitta je Kristova mysl. Je to druh mysli, která se stará pouze o blaho ostatních bytostí. Taková mysl dokáže využít vyšší učení. Pokud nemáme Bódhičittu, vyšší učení je pro nás naprosto k ničemu. Vlastně může být nebezpečné. To je důvod, proč je

nám odepřeno. Pravděpodobně tomu budete rozumět o trochu víc, při procházení touto přednáškou.

Jak jsem již zmínil, naším duchovním cílem nebo záměrem, je mít zkušenost, vidět pravdu, vědět něco o tom, co se děje na jiných úrovních existence, ne pouze tohoto fyzického světa, ale vědět: Odkud jsme opravdu přišli? Co je Bůh? Co opravdu znamenají sny? Tyto typy otázek nelze zodpovědět prostřednictvím našich fyzických smyslů nebo prostřednictvím knihy; nelze je zodpovědět prostřednictvím jakéhokoli druhu přesvědčení. Zodpovězené mohou být pouze prostřednictvím osobní zkušenosti: skrze vědomí, probuzené a využito.

Abychom to dokázali udělat, musíme začít s použitím našeho fyzického těla. Toto je naše vozidlo, naše plavidlo. Na kabalistickém stromu života je fyzické tělo symbolizováno sefirou Malkut, což je nejnižší sféra. Malkut se týká fyzického světa a fyzického těla. Malkut je třetí dimenze. Takže najděte si chvíli a uvědomte si své fyzické tělo.

Toto plavidlo, tento dopravní prostředek, který všichni považujeme za samozřejmost, je vozidlem, které potřebujete, abyste měli duchovní zážitek.

Vím, že si rádi myslíme, že duchovní zážitek nemá nic společného s tělem, ale toto je nesprávné. Potřebujeme toto tělo. Potřebujeme ho, abychom byli zdraví a silní. Potřebujeme ho, abychom byli velmi uvolnění a v rovnováze, protože toto tělo je nádobou, která přijímá a proměňuje všechny síly, které jsou pro vědomí nutné, aby mohlo dělat svou práci.

Tři klenoty ve vodách

Potřebujeme toto tělo, ale musíme vědět, jak jej používat. Nejvyšším cílem Gnóze - srdce jakéhokoliv náboženství - je si plně uvědomit kapacity našeho vědomí, plně se rozvinout jako člověk, stát se skutečným člověkem. Vrchol tohoto rozvoje, této kapacity jsme viděli vyjádřený ve všech, největších mistrů všech náboženství - Ježíš, Buddha, Krišna - tito ohromní mistři ukázali nepředstavitelnou lásku a inteligenci. Tento nejvyšší potenciál je symbolizován na tomto obrázku, v rukou Lhu.

Bytost, která je tu zobrazena, jak vystupuje z vody, se v tibetštině nazývá lhu. V sanskritu je to slovo Naga. Naga znamená had. Lhu nebo Naga je typ bytosti, která není člověkem, a obvykle se ve fyzickém světě neobjevuje, ačkoli může. Jsou to elementální duchové, prvotní inteligence přírody, kteří chrání obrovské množství vědomostí a energie. Jakýkoliv šaman pracuje s lhu, se silami přírody.

Každá vodní plocha má lhu. Řeka má lhu, jezero má lhu, strom, kámen i hora. Toto všechno jsou elementální síly přírody, ale teď si pamatujte tělo. Sedíte v těle, které se skládá ze všech těchto elementů přírody. Každý den přijímáte z přírody více elementů. Přijímáte energie a komponenty lhu a ony se stávají vaším tělem. Ale my to děláme nevědomě, bez jakéhokoliv vědomí, co tyto elementy jsou, co s nimi děláme a čím se stávají.

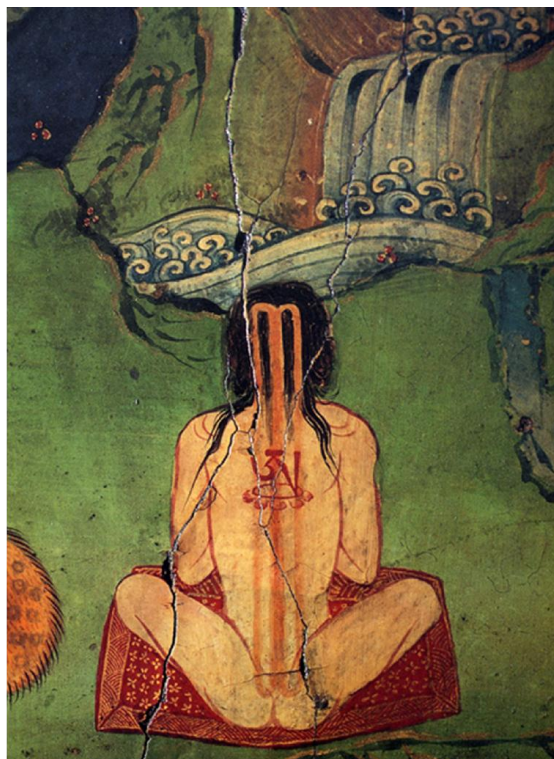
My máme tendenci jíst odpadky. Máme tendenci pít odpadky. Máme tendenci dýchat v odpadcích. Přesto jsme to, co jíme! Toto je důvod, proč jsou naše těla nemocná. Toto je důvod, proč jsou naše mysli nemocné. Jíme odpadky nejen ústy, ale i skrze oči. Víte, ne jen jídlo přijímáme na přeměnu energie, a ne jen vzduch, ale také dojmy, skrze oči, skrze uši. Dojmy jsou jídlem. Copak jste si nevšimli, že dostanete chuť na obrázky? Že bažíte po své oblíbené TV show, knize, magazínu nebo hudbě? Bažíte po nich, protože potřebujete dojmy. Tyto dojmy jsou jídlem. Jsou to dojmy, které proměňujete na energii, ale bohužel dojmy, které přijímáme, jsou většinou odpadky.

Toto lhu představuje prvotní inteligenci přírody, která má význam ve vztahu s přírodou kolem nás a také uvnitř nás. Ona drží v ruce Norbu. Norbu je tibetské slovo, které znamená klenot. Tento klenot je v její v ruce rozpálený. Toto je velmi specifický Norbu. Představuje nejvyšší potenciál lidské bytosti. Představuje to, čím se můžeme stát. Sanskrtský ekvivalent je Vadžrasattva, což znamená "diamantová duše," dokonalá duše. Diamant je to, co považujeme za dokonalý drahokam, proč je dokonalý? Protože odráží světlo. Toto je to, co dělá dokonalá duše:

přijímá všechno světlo vesmíru a odráží ho ven, za účelem vytvoření krásy, ne na vytvoření války, násilí, chlípnosti, pýchy, ale aby vytvořila krásu, krásu božskosti. Toto je Vadžrasattva, zdokonalená duše; toto je náš nejvyšší potenciál.

Toto lhu nám ukazuje, že v rukou v přírodě je tajemství, ale všimněte si, že lhu vystupuje z vody. Toto je skrytý aspekt tohoto učení. Voda je místo, kde je tento tajný potenciál ukrytý - ne fyzická voda, ale duchovní voda, éterická voda, psychologická voda. Voda je zde symbolem. Voda je symbolem v každém náboženství, velmi důležitým symbolem.

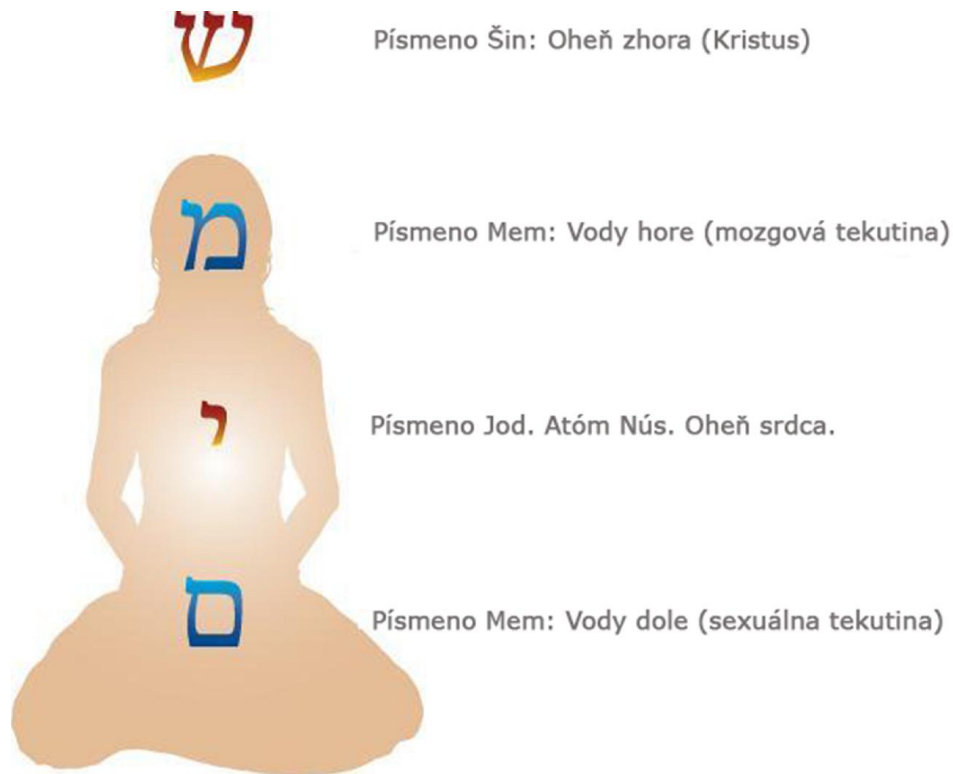
Pokud si pamatujete, na začátku knihy Genesis, jedna z prvních věcí, která se stane je, že vody jsou rozděleny. Tyto vody se v hebrejštině nazývají Majim (מים), co se píše se dvěma Mem: otevřený Mem מ na začátku, pak Jod ך, a uzavřený Mem ם na konci. Takže Majim ukazuje dvě vody, Mem nahoře, což představuje nebeské vody, pak ve středu Jod, a Mem dolů, což představuje vody níže. Toto má obrovský význam na mnoha úrovních, ale nejpodstatnější úroveň pro naši diskusi dnes je, jak to platí pro nás. Tyto vody se nacházejí v našem nitru v různých úrovních, ale musíme vědět, jak a co to znamená.

Tento obrázek ukazuje jogína v meditaci. Na úrovni hlavy vidíme vody tekoucí z nebe. Toto jsou vody shora, z vyšších světů, které jsou zobrazeny na úrovni jeho hlavy.

Tyto vody jsou שמים Šamajim. Hebrejské slovo Šamajim znamená "ohnivé vody," ale obvykle je to překládáno jako Nebe. Šamajim je Majim plus písmeno ש Šin. Písmeno Šin znamená oheň, takže ve vodách je oheň.

Tento jogín pracuje v meditaci, což je cvičení na práci s myslí, a tento obrázek ukazuje, že mysl je úzce spojena s vodami. Jinými slovy, když napíšeme slovo Majim vertikálně a umístíme jej před tělo, tak první Mem je v naší hlavě, a víte, že mozek plave ve vodě? Toto jsou vody našeho, vlastního, osobního nebe, vody nahoře, ale tyto vody v míše a kolem mozku nesedí jen na jednom místě, vody, ve kterých mozek spočívá, jsou tekutinami páteře a tyto tekutiny cestují celou cestu dolů po páteři; tyto vody protékají našim nervovým systémem. Tyto vody jsou velmi důležité.

Tento meditující pracuje se základními aspekty nebo kroky meditace, ale především s meditací, jak ji učí ve vyšší úrovni škol. Objasněme si to: tato přednáška předpokládá, že jste již porozuměli aspektem základní úrovně. Co znamená, že když posloucháte to, co v této přednášce vysvětlují, tak vězte, že toto se nevztahuje k základní úrovni učení, co bychom mohli nazvat Šrávakajána, Hínajána nebo Théraváda Vipášjana cvičeními. V této přednášce nediskutujete o obyčejných koncentračních cvičeních. Když v této přednášce mluvím o meditaci, tak mluvím o meditaci na úrovni Tantra, třetí úroveň učení. To znamená, že osoba, která pracuje s meditací na této úrovni, pracuje s těmito čtyřmi základními aspekty.

- Relaxace
- Modlitba
- Koncentrace
- Vizualizace

Nejdůležitější je začít s relaxací. Skutečný student meditace začíná tím, že se uvolní, a to nejen fyzicky, ale psychicky a emocionálně. Bez relaxace je jakékoliv cvičení meditace zbytečné.

Zadruhé se naučí používat modlitbu, která otevírá srdce. Bez modlitby, bez otevřeného srdce, bude meditační cvičení selháním.

Zatřetí, pracuji s koncentrací, zaměřit pozornost na jednu věc. Bez koncentrace je mysl roztržitá a meditace selže.

Čtvrtou složkou je vizualizace, v níž osoba využívá schopnosti představivosti, aby viděla. Když jsou tyto čtyři složky aktivní, meditace je možná.

Toto je to, co jsme nedávno studovali na našem meditačním výletě. Vždy začínáme uvolněním - a opravdu, po celou dobu bychom se měli nepřetržitě uvolňovat, nepřetržitě se připravovat na meditaci. Nikdy bychom neměli být napětí. Napětí je frustrovaná touha. Pokud v sobě někdy najdete napětí, je to proto, že jste frustrováni. Tato frustrace je frustrovaná touha; může to být hněv, strach, chtíč, pýcha, atd. Pokud jste napětí, tak nemůžete medítovat.

Vždy začínáme s relaxací. Jogín na tomto obrázku je velmi uvolněný. Víím, že tato poloha by pravděpodobně nebyla uvolňující pro žádného z nás, ale on je na to zvyklý - samozřejmě, že na té stěně je už namalovaný několik let, takže měl dostatečně dlouhý čas na to, aby si na to zvykl.

Symbol v jeho srdci představuje jeho modlitbu. Tento symbol je tibetské písmeno A. V posledních přednáškách o runách, jste poslouchali o mantře A. Toto je mimořádně důležité, pamatujte si, že toto je první zvuk, které dítě vydává, když vychází z dělohy, aaaaa. Toto je první objevení se dechu.

Na tomto obrázku, aaaa je v srdci, a pod ním je lotos, který je květem srdce. Toto nám ukazuje, že naše modlitba musí být upřímná, ne pouze modlitba v mysli, jako například "Ó, Bože, prosím tě dej mi to auto," nebo "Ó, Bože, mrzí mě, že jsem se dnes špatně choval, polepším se, prosím, odpusť mi." Skutečná modlitba není intelektuální, ale emocionální. Modlitba by měla být ze srdce. Efektivní a upřímná modlitba otevírá srdce.

Toto je velmi důležité, takže mi to dovoďte zopakovat: uvolněte tělo, mysl a srdce, aby se pak při našem modlení, toto srdce mohlo otevřít. Můžeme být uvolnění fyzicky, ale když máme srdce plné zatklosti, strachu, úzkosti, když se stresujeme o práci, o manžela/ku nebo o děti, pak emocionálně můžeme být velmi napětí. Když jsme emocionálně napětí, modlitba nemůže nastat, meditace nemůže nastat. Musíme být uvolnění, upřímní a musíme otevřít srdce, abychom si mohli popovídat s Bohem. Otevření našeho srdce, je nezbytným předpokladem pro meditaci, musí to být.

Dalším krokem je koncentrace, kde soustředíme svou pozornost. Tato snaha soustředit naši pozornost souvisí s epifýzou, která se nachází v centru mozku, v těch vyšších vodách.

Všimněte si, co se tu děje, což je velmi důležité: pokud toto slovo Majim umístíme před tělo tohoto jogína, tak můžeme vidět tyto vyšší vody, jak se vztahují k jeho hlavě, Jod se vztahuje k jeho srdci, a nižší Mem se vztahuje k základně páteře, což je sexuální voda, sexuální vody, tvůrčí vody, z nichž vychází veškerý život. Jinými slovy, prostřednictvím relaxace, modlitby a koncentrace, v nás otevřeme spojení mezi nižšími a vyššími vodami.

Proč je to důležité? Protože chceme poznat Boha. Chceme zažít pravdu. Chceme zažít realitu. Tato realita je oheň, reprezentovaný hebrejským písmenem Šin, který sestupuje shora, který vytváří Šamajim. Tento oheň do nás sestupuje, aby v nás zaplnil ty vody. Tento oheň Šin je inspirace.

Mistr Samael Aun Weor učil, že meditace se skládá ze tří fází:

- představivost
- inspirace
- intuice

Kroky, které jsem vám zatím vysvětlil, vás připraví pro první krok: představivost. Uvolněte se, modlete se, soustředíte se, představte si. Když vám vaše představivost začne ukazovat obrázky - protože se nacházíte ve stavu uvolněnosti, modlitby, vizualizace a koncentrace - tehdy se otevírá představivost a přichází inspirace; to je ten oheň, Šin.

Pokud nevíte o čem mluvím, pokud jste nikdy neměli takový zážitek, to je důvod, proč dávám tuto přednášku: aby vám pomohla zjistit, proč takový zážitek nemáte. To, co popisuji v této přednášce, jsou základní principy, které může kdokoliv použít, a které jsou harmonické s jakýmkoliv náboženstvím, s jakýmkoliv cvičením. Ale abyste mohli zažít realitu, na to potřebujete plavidlo/nádobu, potřebujete příčiny a podmínky, které tento zážitek umožní. V první řadě potřebujeme fyzické tělo, což našťastí všichni máme; nemusí to být právě tělo, které bychom chtěli, ale ho máme. Pokud se o něj postaráme, tak můžeme mít tyto zážitky. Ale ještě tam musí být něco jiného, ne pouze samotné tělo, to není dostačující, jak již pravděpodobně všichni víme: na této planetě jsou miliardy lidí, kteří nezažili realitu. Proč? Jednoduché: nemají palivo, které by ten oheň mohl použít na jejich osvětlení. V Bibli se píše:

Neboť Bůh náš jest oheň spalující. - List Hebrejcům 12:29

Oheň potřebuje palivo, aby mohl hořet, aby mohl osvětlit.

Poskytujeme toto palivo? Je něco v nás, co může Bůh použít jako palivo, aby osvětlil naši mysl a probudil ohně našeho srdce? Tímto ohněm jsou sexuální vody. To je důvod, proč náboženství po celou dobu zdůrazňovali cudnost.

Tento obrázek ukazuje jogína, který byl studentem Gurua Rinpočeho, Padmasambhava. Jméno toho jogína je Džňánakumara, což znamená "král Gnóze." Džňánakumara je ukázán v pozici, která odráží jeho mytologii; je vyobrazen, jak se po mnoho let ukrývá v jeskyni a na živu se udržuje jednou věcí, což je voda, kterou vzal ze skály. Tu vodu nabírá s vrchní částí lidské lebky. Není to doslovné, je to symbolické, ale co to znamená? Znamená to, že Džňánakumara, tento Mistr Gnóze, transmutoval své sexuální vody směrem nahoru, až do hlavy; tyto vody brával ze skály. Co je skála? Je to základní kámen, Jesod na Stromu Života; základ chrámu, kámen, který stavitelé neuznaly, kámen, který stavitelé odmítli."

Základním kamenem je kámen studny, na níž seděl Ježíš, když učil Samaritánku,

I přišla žena z Samaři vážiti vody, Kteréžto řekl Ježíš: Dej mi píti." - Evangelium podle Jana 4:7

Voda je brána z kamene. Ježíš řekl,

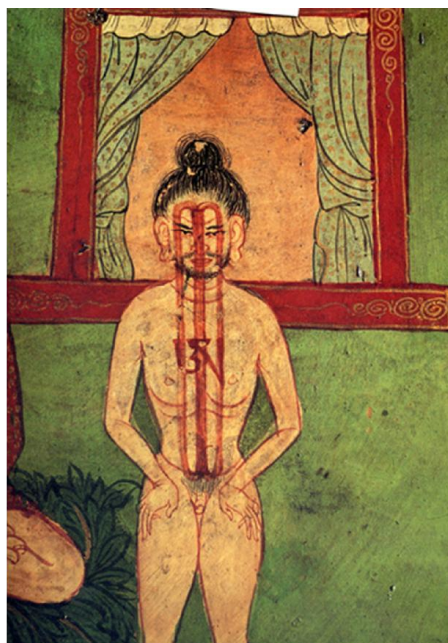
Ale kdož by se napil vody té, kterouž já dám jemu, nežíznil by na věky, ale voda ta, kterouž já dám jemu, bude v něm studnicí vody prýšící se k životu věčnému.

Řekla jemu žena: Pane, dej mi té vody, ať bych nežíznila, ani chodila sem vážiti.

Řekl jí Ježíš: Jdi, zavolej muže svého, a přijď sem. - Evangelium podle Jana 4:14-16

Znamenajíc, že tajemství je sexuální. Džňánakumara nám toto všechno ukazuje.

Každý plamen potřebuje palivo, aby mohl hořet. Posvátný plamen našeho svícnu (páteř) má také své palivo. Toto palivo je náš zlatý olej. Je to naše Kristonické semeno. Člověk, který plýtvá svým posvátným olejem, nemůže zapálit svůj svícen. - Samael Aun Weor

Tento další obrázek nám ukazuje, jak jsou vody sexu transmutované a zvednuté přes tři kanálky skrze střed těla: střední sloupec páteře a dva sloupce, dvě formy energie po obou stranách. Transformována energie proudí nahoru do mozku. Opět v jeho srdci vidíme písmeno A, ale co je to kolem jeho hlavy? To je okno: okno epifýzy. Když transmutujeme vody a přinášíme je do hlavy - skrze které je vytvořen celý život - tak ta síla v té vodě přivádí epifýzu k životu, omlazuje ji, regeneruje ji; všechna ta energie, všechna ta síla jde do epifýzy, která je zdrojem jasnozřivosti, co je místo, kde si představujeme, co je naše okno k Božskosti.

Tento obrázek ukazuje jogína v meditaci se třemi kanálky na páteři, a nad hlavou má oheň; tento oheň je stejný jako hebrejské písmeno \aleph Šin. Vedle úst má tibetské písmeno Ha ཧ . Nad hlavou má oheň, a nad tím ohněm, písmeno A, a z toho písmene A, vidíme nádherné záření a pak obrázek nebe nebo nirvány.

Tento obrázek se vztahuje k tradici zvanou Tummo, což je specifický druh techniky, který se vyučuje v různých školách buddhismu. V Gnostické tradici to nazýváme Pránájáma. Existuje celá škála Pránájáma cvičení. Sanskrtské slovo Pránájáma znamená "využití větrů." Samozřejmě že se to nevztahuje k fyzickému větru, ale k éterickému větru- jinými slovy to, co nazýváme étery. Využití větrů znamená využití energií. Tyto energie jsou ukázány zde, na této cestě, která vede do chrámu ve vnitřních světech. Jogín používá mantry; tyto písmena jsou A a Ha, ale vidíte, že nenamalovali celou mantru. Ví někdo, jaká je celá mantra? Ano, Ham-Sah. Víte jaký zvuk vydává oheň? Sssssssssaaaaaaahhhhhh.

Na obrázku při jeho ústech vidíme samohlásku Ha. Cvičení Pránájámy Ham-Sah: Ham je mantra, kterou vyslovujeme mentálně, když se nadechujeme; vdechujeme vzduch, abychom vzali životně důležité proudy, éterické proudy do těla. Při mentálním vyslovování mantry Haaaammm, si představujeme, jak ta energie stoupá vzhůru po páteři, a všechna ta energie jde nahoru do mozku, to je spodní část tohoto obrázku: Haaaammm. Tato Haaaammm je Ha, která je při jeho ústech, která přináší M (Mem), vody, zdola nahoru, nižší vody do vyšších vod, sexuální vody do vod mozku: Haaaammm. Pak oheň, který je v těch vodách osvětluje mozek, obnovuje ho, dává mu život a energii, a pak Jogín s výdechem vyslovuje Sssssssssaaaaaaahhhh. Spolu to způsobí, že oheň, který je ve vodách, stoupá do mozku, osvětluje epifýzu, a otevírá jasnozřivost, dává nám

moc, abychom viděli za hranice fyzických smyslů. Na tomto obrázku je to velmi krásné ilustrované.

Toto je technika Ham-Sah. Je to jednoduché, efektivní a funguje to. Tato technika ilustrovaná v tajném chrámu, je stejnou technikou s určitými variacemi, která se vyučuje všem zasvěceným členům všech náboženských skupin po celém světě. Je to jádro stejné techniky, která se vyučuje ve vnitřních světech na přípravu studentů, za účelem probuzení jejich vědomí, a aby mohli jít do chrámu, za účelem získání vyššího učení.

Vývoj těla

Vše, co potřebujete je zde, v tomto těle, ve kterém sedíte, je to neuvěřitelné vozidlo / dopravní prostředek. Pečujte o něj. Přestaňte ho ničit. Přestaňte do něj dávat odpadky. Uvolněte se. Napětí ničí tělo. Napětí a stres ničí mysl, tělo, a způsobuje velmi rychlé stárnutí.

Pokud jste po celou dobu ve stresu a v napětí, to neznamena, že musíte změnit své povolání, přestěhovat se jinam, prodat svůj dům a všechnu tu dramatickou vnější činnost; abyste změnili stres, musíte změnit svůj postoj.

Nejradikálnější, životní změnu, kterou musíte udělat, je ve vašem postoji. Proměňte to, proč jste takoví vystresovaní: jaká touha, strach, úzkost, pýcha, chtíč ten stres způsobuje, to je to, na čem musíte pracovat. Změňte svůj vztah k vnějším věcem. Tato změna je uvnitř.

Využijte síly, které jsou ve vašem těle. V první řadě sexuální energii, což je nejmocnější síla, ke které máme přístup: jedna spermie nebo vajíčko dokáže vytvořit život. To je hodně síly. Navíc tato jedna spermie nebo vajíčko obsahuje absolutně všechno, co jste, syntetizované do té jedné malé věci. Je tam hodně síly. Podívejme se na toto.

Vaši rodiče - i když se vám nelíbí na to pomyslet - měli alespoň jednou sex. Vím, že je to znepokojivé (smích), ale měli vás, a ten akt měl hodně síly. V tom okamžiku, kdy došlo k početí, se sjednotily dva malinké organismy a staly se jedním, a začal proces dekódování vaší Karmy, a vypracování těla jako odraz vaší Karmy, všech příčin, které jste uvedli do pohybu v předchozí existenci. Po dobu devíti měsíců se to tělo připravovalo v temnotě, a pak bylo vrženo do fyzického světa, aby začalo trpět, a aby začalo platit své dluhy.

Podívejme se, jak se tento děj odehrává; od okamžiku narození do sedmi let jste se naučili, jak to tělo používat, jak pohybovat všemi jeho částmi, jako kráčet, utíkat, jezdit na kole, lézt po stromě, používat svůj jazyk, mluvit - naučili jste se rozvíjet své motorické schopnosti. Navíc jste byli krásní; každé dítě je krásné, dokonalé, skutečně! Každé dítě vyzařuje tolik krásy.

Pak kolem sedmého roku života se měníme. Naše Karma se zintenzivňuje, neboť se začíná začleňovat do naší psychiky; začneme být nevrlí, podráždění, pyšní, pomstychtiví, začneme se bát. Začneme rozvíjet svůj intelekt. Začneme se pokoušet zjistit, co znamená svět, o čem je život, co je to za místo, ve kterém se nacházíme. Máme mnoho otázek a toto pokračuje pár let, obvykle do třinácti nebo čtrnácti.

Potom začneme pociťovať niečo iného; začneme sa emocionálne rozvíjať. Prátené se stanou dôležitejšími a také i opačné pohlaví, ktoré bývalo skutočne nechutné, ale najednou už není tak nechutné. Začneme se měnit a staneme se emocionálně zúčastněnou osobou, společenší. Toto pokračuje až do věku kolem dvaceti jedna, když se vlastně staneme dospělými.

Pojďme poukázat na něco velmi důležitého, co se děje v těchto třech fázích. Děje se zde velmi významná změna - v minulosti, to bylo kolem třináctého nebo čtrnáctého věku, kdy naše dětinská krása začíná odcházet pryč. To krásné dítě začíná být nesnesitelný teenager, který může být atraktivní fyzicky, ale citově a psychicky začne ukazovat mnoho konfliktů, mnoho problémů, mnoho bolesti, mnoho zápasů a obtíží. Proč?

Když rosteme v těch prvních pár let, tak veškerá energie v našem těle je zaměřena na růst těla. Nejzásadnější růst se uskutečňuje mezi narozením a kolem třináctého nebo čtrnáctého roku; nastává tam obrovský růst; představte si to: z jediné buňky na čtrnáctileté dítě. To je dramatická změna. Ke konci této změny, a to až do dvacítky, jsou tam malé vzplanutí, ale z větší části se z hlediska rozměrů blížíme k naší velikosti, protože kolem dvanácti do čtrnácti, se zaměření této energie, která se v nás nachází, posouvá, mění se s pubertou.

Ta krása, kterou jsme měli jako dítě, ta energie, kterou jsme měli jako dítě, se změní. Nevím, zda máte způsob, jak pozorovat děti teď, ale když jsou mladí, tak mají hodně energie a my dospělí nedokážeme držet krok. Proč? Jaký je rozdíl mezi dítětem a mnou; není to jen věk, je tam i jiný rozdíl: dítě neplýtvá žádnou energií. Je velmi aktivní, ale neplýtvá žádnou energií. Veškerá jeho energie proudí přirozeně a normálně, tak jak má. Jinými slovy jeho mysl neběží jako nákladní vlak, jeho srdce se nevzdouvá s množstvím úzkosti, stresu, starosti, připoutanosti, strachu a touhy. Jeho mysl je prázdná. Jeho mysl se stará jen o to jablko a to odtahové autíčko, a jaké jsou zajímavé, a to je vše! Nepřemýšlí o účtech, o tom, co budeme dnes dělat; nic ho netrápí. Nachází se v okamžiku. Je tady a teď, a to je vše. To je důvod, proč má tolik energie a je tak šťastné a tak krásné, a my jsme tak oškliví a v bolesti.

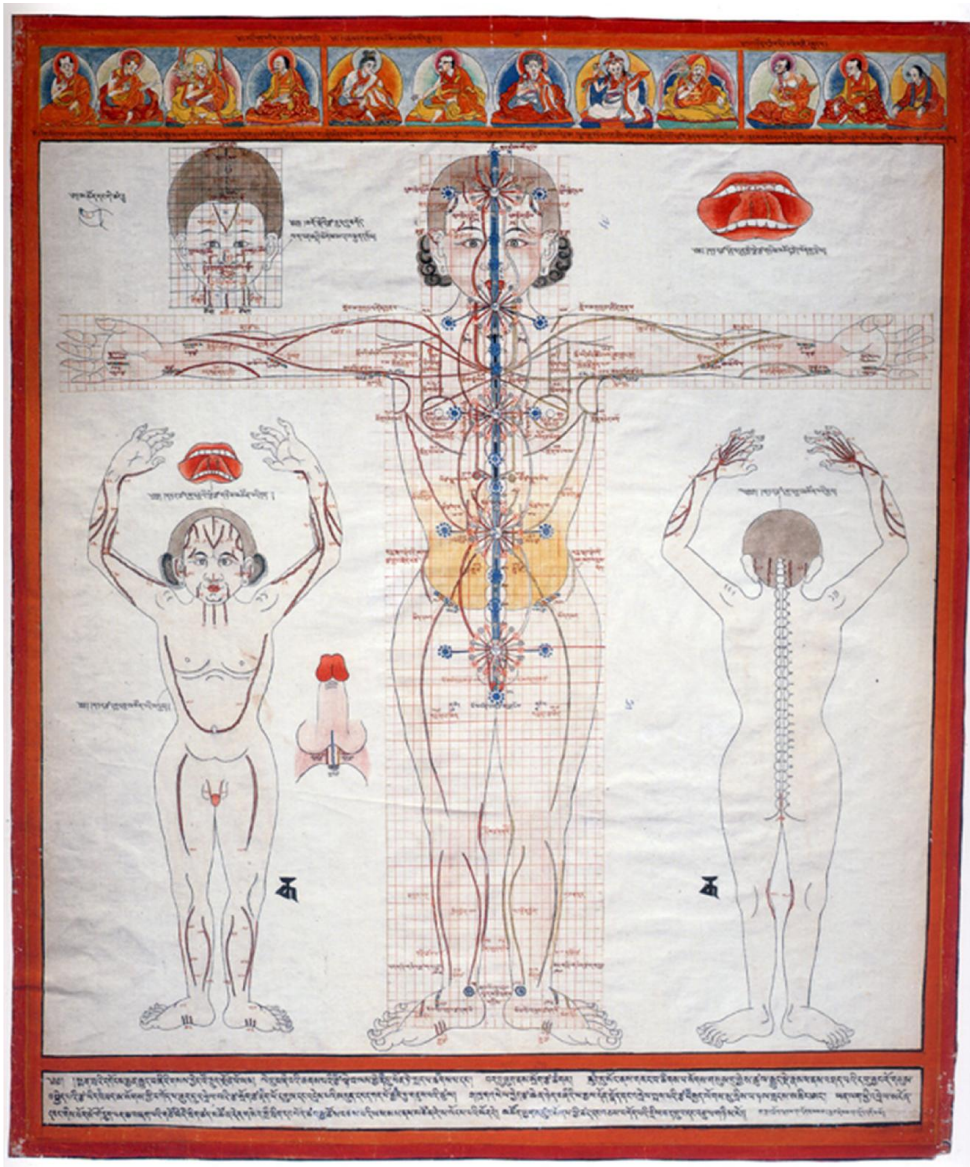
Když dosáhneme puberty, tak ta energie, která předtím vypracovávala tělo a pomáhala rozvíjet mysl, se přemístí a začne se soustředit na rozvoj srdce, ale kvůli naší Karmě, kvůli našim touhám, začneme dělat mnoho chyb. Sexuální energie, která nás zdokonalovala a pomáhala nám růst, se stává neovladatelnou, a my jsme nebyli nikdy školení, jak s ní zacházet. Pokud jste starší osoba, tak si jen vzpomeňte, jak vás ta energie páčila, když jste měli patnáct, šestnáct, a kolik té energie se vás zmocnilo a třásl s vámi jako s hadrovou panenkou, tak, že jste neměli žádnou kontrolu nad svou myslí a tělem. Mladí muži mají erekci, aniž by ji chtěli, nedokážou ovládat oči ani myšlenky. Mladé ženy mají vzdouvající se emoce, které je berou do výšek a do pekla. Toto je sexuální energie v pohybu, psychologicky v nás, kterou jsme se bohužel nikdy nenaučili, jak používat. Bohužel jsme zašli za svými kamarády a naučili se, jak masturbovat, jak mít sex; naučili jsme se, jak se dívat na pornografii a pohlcující množství romantických románů a romantických filmů, za účelem přeměny té energie prostřednictvím našich tužeb. Takto jsme se dostali do hodně konfliktů, a tu energii obrátili z něčeho tvůrčího na něco destruktivní. Toto je důvod, proč jsme ve stavu, v jakém teď jsme.

Pokud se naučíme, jak tuto energii ovládat pomocí vůle, modlitby, tak může být přeměněna pozitivním způsobem. Toto je důvod, proč v každém náboženství bylo zadržování sexuální energie

nezbytnou podmínkou pro vstup do vyšších záhad. Toto učilo každé náboženství - ne vlastníkem domu, ne muži a ženě v jejich domě se svými dětmi, oni to nepotřebovali, nezajímalo je to. Mluvím o lidech, kteří byli již unaveni z utrpení a kteří chtěli vstoupit do skutečného náboženství a kteří chtěli znát pravdu. Takovým lidem, kteří se vzdali materialistického života, jakmile vešli do dveří kostela nebo chrámu, byl vždy dán první pokyn: přestaňte smilnit, pro vás platí, žádné další sexuální zneužívání, zadržte tuto energii a naučte se ji transformovat. Učili se techniky jako Pránájáma, mantra a modlitba, různé nástroje pro zahájení využívání této energie.

Sexuální energie

Energie sexuálních vod se přímo spojuje s vodami mozku. Někteří lidé v dnešní době - přesně řečeno, doktoři - říkají, že masturbace je zdravá; říkají, že orgasmus je zdravý, a tvrdí, že mají takzvaný důkaz, ale prostý fakt je, že neudělali jedinou studiu lidí, kteří transmutovali sexuální energii, a tedy nemají žádnou kontrolní skupinu. Vůbec nepoužili vědecké metody! Takže na toto téma nemůžeme doktory poslouchat; doktoři nebyli zasvěceni do toho učení, ani ho nepraktikovali, ani ho nestudovali. Nevědí nic o vědecké cudnosti a transmutaci. Doktoři smilní. Doktoři mají orgasmus. Oni nevědí o sexuálních mystériích. Pokud by byli studovali svých kněží, lámů, rabínů - těch, kteří znají ezoterickou tradici - tak by našli pravdu o transmutaci, která je v každé náboženské tradici, ale ukrytá. Skuteční kněží, rabíni, lámové a imámové všichni vědí - nebo by měli vědět - že musí uchovat sexuální energii a transformovat ji pro své duchovní cvičení. Naneštěstí v dnešní době to mnoho z nich už neví a ani je to netrápí, ale přesto, toto je odvěké učení. Kdyby toto doktoři studovali, tak by zjistili, že všechna ta moc, která je v sexuální energii obnovuje nervový systém a obnovuje epifýzu, a že uvnitř v těle probouzí všechny možné funkce, o kterých běžný člověk nemá ani potuchy, konkrétně čakry nebo energetická centra, které jsou v běžném člověku nečinné.

Tento obrázek je z tibetské lékařské tantry. Je založen na znalostech, které jsou staré tisíce let. Tento obrázek ukazuje intimní spojení mezi sexuální energií a myslí.

Řeknu vám to bez obalu, pokud studujete mysl, tak musíte studovat sex, a pokud studujete sex, tak musíte studovat mysl; jsou neoddělitelné.

Pokud studujete Mahájána Buddhismus, pak znáte výraz Bódhičitta. Ale pokud jste ještě nebyli uvedeni do Tantry, pak si neuvědomujete skutečný význam Bódhičitty.

V Mahájána učení, sanskrtské slova Bódhičitta odkazuje na soucit (vědoma láska) a pochopení Absolutna. Ale v Tantro, Bódhičitta znamená sexuální energie. Jedná se o velmi hluboké učení, které se dostane jen velmi málo lidem. Co to odhaluje, je to, že plný rozvoj Bódhičitty je závislý

na sexuální energii. Pokud nepracujete s ovládním a přeměnou sexuální energie, tak nikdy v životě nedokážete plně rozvinout Bódhičittu.

*S hrdostí držitele vadžry (což znamená s pocitem božskosti a respektu, nikoli zvířecí chlípnosti), vadžra s lotosem vstupují do lotosu (muž a žena se spojí). S lingamom (mužský pohlavní orgán) umístěním v bhage (ženský pohlavní orgán), jogín provádí hum phat (tajné mantry); **Bódhičitta** (sexuální energie) není vypuštěna. – Vimalaprabha, Neposkvrněné Světlo (Stainless Light), Ohromný komentář od Pundariky*

Nyní, toto je velmi důležitý bod, protože existují tři druhy Tantry. Pokud půjdete do jakékoliv skupiny, která tvrdí, že učí Tantru, tak všichni budou mluvit o stejných věcech. Většina z nich v současnosti mluví jen o sexu, a většina z nich to používá jako svou návnadu: říkají, že prostřednictvím Tantry byste mohli mít více orgasmů, nebo prostřednictvím Tantry byste mohli mít více potěšení, nebo prostřednictvím Tantry se můžete spojit s Bohem, atd., atd., atd. Ti, vážnější vám řeknou, že Tantra není jen o sexu, že slovo Tantra znamená "kontinuum energie." Mnozí z nich budou hovořit o Bódhičittě a probuzení soucitu pro druhé, atd. Většina z nich mluví o třech základních faktorech, klasifikované jako Narození, Smrt a Obětování. Narození prostě znamená probuzení vědomí, vytvoření Duše, toto učí většina z nich. Smrt znamená odstranění ega, zničení touhy, agregátů nebo zatemnění před vnímáním, toto také mnoho z nich učí. Obětování znamená sloužit ostatním, pomáhat druhým, a také většina z nich to učí. Tak jak pak víte, kdy je škola nebo učení, dobré nebo špatné?

Jak víte, kdy je učení černé, šedé nebo bílé? Černá škola produkuje demony, asurů, lidi, kteří jsou připoutáni k touze, a tím zvětšují utrpení. Bílé školy produkuje Buddhy, lidi, kteří jsou osvobozeni od touhy, a tím osvobozeni od utrpení. Šedé školy jsou smíšené, ale obvykle skončí jako černé. Jelikož všechny tři školy učí velmi podobné teorie a techniky, při posuzování z fyzického světa není snadné mezi nimi rozlišit, ale při pohledu z vnitřních světů, je to jednodušší.

Ve fyzickém světě si můžete zajít do jakékoliv školy Tantry - nebo tzv. esoterického učení - a všechny na vás udělají dobrý dojem. Všichni budou mít velkých mistrů, na kterých se spoléhají. Všichni mají velmi působivou rodovou linii. Všichni mají hluboko, pronikavé písma. Hovoří o kráse, lásce, soucitu, službě druhým, a o všech věcech, které bychom očekávali, že budou učít. Některé z nich učí o cudnosti, a některé z nich ne, některé z nich učí o odstranění ega, a některé z nich ne. Fyzicky, je téměř nemožné vědět, kdy je škola dobrá nebo špatná. To je důvod, proč se musíte naučit probudit své vědomí a jít do vnitřních světů to prozkoumat.

Některé z nich hovoří o čakrách, o tom, jak využít energii, sexuální energii na probuzení čaker. Čakry nejsou nic neobvyklého, avšak jsou používány jako něco exotického, aby přilákaly lidi, ale poslouchajte: tak či onak, každý z vás právě nyní používá čakry. Čakra je vír energie, místo, kde se energie pohybuje z jednoho místa na druhé. Je to jako nervové spojení, ale na energii. Takže když cítíte něco emocionálně související s vaším srdcem, pokud se tam pohybuje jakákoliv energie, pak je srdeční čakra aktivní, ale záleží, jaký je to druh energie. Je vaše srdce plné ctnostných emocí nebo sobeckých? Drtivá většina toho, co cítíme, je zkorumpovaná určitým druhem touhy. Sebeopozorováním se naučíte, jak se vaše čakry pohybují. Není to složité.

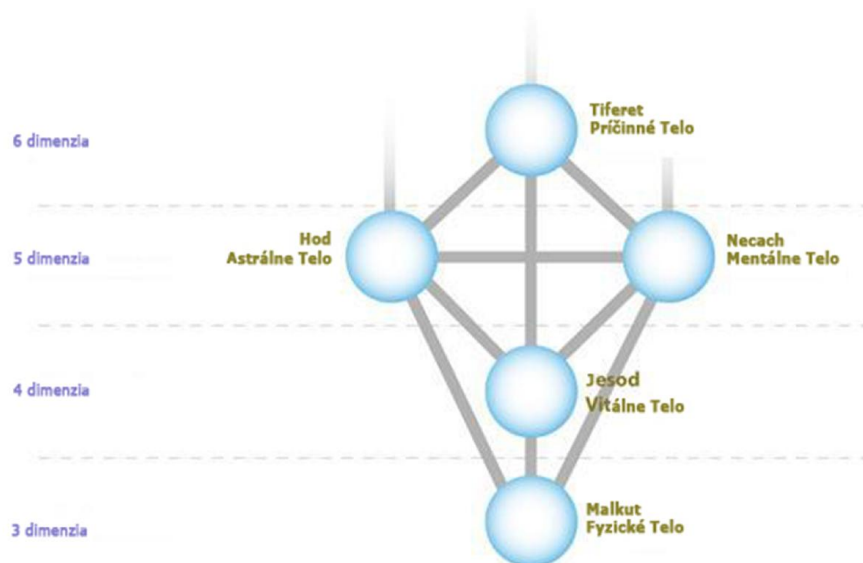
Když pracujete se sexuální energií, tak probouzíte čakry. V sexuálním aktu se hýbe mnoho energie a cítíme mnoho věcí, mnohé, které nedokážeme ani pojmenovat. Jsme uchváteni sexualitou, protože prožíváme druhy vjemů a pocitů, které nejsou jen fyzické, ale i velmi hluboké, a které se vztahují k čakrám, k duchovním věcem a touze!

Pokud se naučíme používat sexuální energii pozitivním způsobem, tak můžeme probudit čakry pozitivním způsobem, ale pokud se naučíme sexuální energii používat s touhou, tak probudíme čakry negativním způsobem; výsledek bude utrpení. Pamatujte na první Buddhovo učení; touha způsobuje utrpení, pokud provádíme sexuální aktivitu v kombinaci s touhou, tak vytváříme utrpení. Každý si to může zakusit na vlastní kůži; toto je základní učení každého náboženství.

Všechny tyto síly máme ve svém těle; musíme se naučit, jak je správně používat. Fyzicky tu zažíváme spoustu věcí, například, všichni dokážete cítit a uvědomovat si myšlenku. Víte, kdy se děje myšlení, ale myšlenky nejsou fyzické; používají mozek, ale myšlenka není v mozku nebo částí mozku, pouze tudy prochází. Myšlenka není fyzická. Myšlenka se vztahuje k páté dimenzi, k mentálnímu tělu, což je v Kabale nazývané Necach.

Také pocítujeme emoce; někdy můžeme pocítovat určitý druh pocitu, když jsou emoce velmi silné, ale obvykle, tak jaksi cítíme emoce, ale nejsme si přesně jisti, kde ty emoce jsou nebo odkud přicházejí. To je proto, že emoce souvisejí s pátou dimenzí; nejsou fyzické. Emoce souvisí s astrálním tělem.

Máme spoustu energie, která souvisí s vitálním tělem; toto je energie, která našemu fyzickému tělu dává schopnost aktivity. Toto je základem energie, kterou vidíme využívanou u dětí; je to zdravý a vitalita jejich vitálního těla. Co je zde důležité pochopit je to, že vitální tělo je kanálem pro myšlenky, emoce a vůli.

Vitální tělo je kanál, nádoba; vitální tělo je vyšším aspektem fyzického těla. Je to tělo energie. Pokud zajdete za akupunkturistou, on pracuje na vašem vitálním těle. Když vám strne ruka, to

mravenčení je dočasné oddělení vitálního těla. Pokud jste někdy meditovali a cítili, že sedíte určitým způsobem, ale pak současně jste cítili, že sedíte jinak, to je vitální tělo, je to tělo energie.

Představte si koně. Víte jak vypadá kůň? Nikdo zde nemá obrázek koně? Ale ano, máte, všichni máte, ve své mysli. Víte jak ten obrázek vidíte? Prostřednictvím svého vitálního těla. Představte si matku. Víte jak ten obrázek vidíte? Prostřednictvím svého vitálního těla.

Vitální tělo

Vaše vitální tělo je tam, kde se nachází veškerá vaše energie, zvláště sexuální energie. Takže teď, co si myslíte, že se stane, když tu energii zneužijete? Pamatujte si, vysvětloval jsem o tom jogínovi, který čerpá energie z pohlavních orgánů nahoru do mysli, pracujíc s touto energií, která sestupuje shora. Toto je možné díky vitálnímu tělu, ne fyzickému tělu. Fyzické tělo je pouze maso; co dělá fyzické tělo zajímavým, je vitální tělo, které se v něm nachází, což je jeho čtyřdimenzionálním aspektem. Vitální tělo je elektřina nebo energie fyzického těla. Když se cítíte sexuálně vzrušení, to je aktivace sexuální energie, která je součástí vašeho vitálního těla. Když používáte představivost, to je vaše vitální tělo. Když si představujete, tak při tom nepoužíváte fyzické tělo, že? Myslím, že ne. Vaše fyzické tělo si nepředstavuje, ale vaše mysl. A obrázky vidíte tady, fyzicky, protože vitální tělo je přenáší z páté dimenze.

Když přemýšlíte, když jste si vědomi myšlenky, tak to vnímáte skrze nádobu vitálního těla. Ta myšlenka se odráží ve vitálním těle. Když pociťujete emoce, tyto emoce jsou v astrálním těle, ale vy je cítíte a vnímáte prostřednictvím nádoby vitálního těla. A co vůle? Vědomí? Vnímáme je skrze vitální tělo. Všechny tyto psychologické jevy jsou vnímány fyzicky, díky vitálnímu tělu.

Vitální tělo má čtyři hlavní aspekty, které můžeme nazvat obaly nebo étery, jedná se o čtyři kanály, které tvoří vitální tělo. Dva nižší z nich jsou:

- éter života
- chemický éter

Éter života je aspekt vitálního těla, který má na starost rozmnožování; sexuální energii. Znáte to, když žena říká, že jí tikají biologické hodiny? Její biologické hodiny nejsou fyzické tělo, je to éter vitálního těla odpovědný za energii reprodukce.

Když trávíte potravu, dýcháte, když váš žaludek transformuje živiny na energii, aby vyživil mysl a srdce, to je chemický éter, je to éter, který se nachází ve vitálním těle, který spravuje energie transformace.

A co vaše smysly? No, všichni slyšíte můj hlas, ale jak? Zvuk přechází do fyzického ucha, ale poté, co se stane? Ví někdo? Slyšeli jsme o tom hodně teorií, ale víme? Pokud budete meditovat, tak to můžete zjistit. Zvuk prochází skrze ušního kanálu, ve vláknech v uchu vibruje, a je přeměněn na energetické pulzy, které proudí do mozku, ale co se stane potom? Mozek je jen nádoba, která pohybuje energií z jednoho místa na druhé. Mozek není nic víc než to. Mozek je sám o sobě pouze mrtvou hmotou, ale má energii, a ta energie je vitální tělo. Zvuk se odráží od mozku do mysli. Reflexní éter vitálního těla je to, co odráží ty vibrace do psychiky. Vaše mysl je ta, která

umí anglicky, a ví, jak přeložit to, co říkám do významu, pojmu, obrázků, a také vaše srdce, vaše astrální tělo, které to překládá emocionálně, pokud bych náhodou řekl něco pro vás důležité. Takže vidíte, tento aspekt vitálního těla slouží k odrážení údajů ze smyslů, a to nejen fyzických, ale i vnitřních smyslů, odrážejíc tyto informace do psychiky, do mysli, do duše.

Když jste si právě teď představili svou matku, jak jste to udělali? Nedá se to pouze se samotnou fyzickou hmotou. Když řeknu, představte si svou matku, tento obrázek se někde objeví, ale nevíme kde, všichni řekneme, "je to v mé mysli," akorát, že nevíme, kde to je. Mysl se nachází v páté dimenzi; v mentálním těle. Ten obrázek je vytvořen prostřednictvím vaší vůle, vědomé vůle, doufejme, že proudící skrz světelný éter vitálního těla. Tento éter je částí vitálního těla, která projektuje přes vůli a představivost; světelný, znamená světlo.

Toto je velmi důležité pro meditujícího ke studiu. Vzpomínáte si na kroky meditace?

- uvolněte se
- modlete se
- soustředte se
- vizualizujte (představte si)

Když se uvolňujeme, tak uvolňujeme vitální tělo, protože uvolňujeme fyzické tělo a vyšší část fyzického těla je vitální tělo. Takže když je uvolněné fyzické tělo, pak se může uvolnit naše energetické tělo, což znamená, že to energetické tělo, ten kanál energie, se zcela uklidní, znehybní. Když je vodní plocha klidná, neodráží věci dokonale? Vaše vitální tělo souvisí s elementem vody, s tattvou vod, a když je klidné, tak dokáže dokonale odrážet. Uvolnění fyzického těla a vitálního těla vytváří klid, který umožňuje, aby se obrazy odrážely/zrcadlily bez zmatku.

Skrze modlitbu aktivujeme srdce, emocionální tělo, které prohlubuje schopnost jasného odrážení/zrcadlení obrazů. Mistr Samael řekl, že když absorbujeme étery vitálního těla do astrálního těla, tehdy se naše jasnozřivé vnímání radikálně zlepší, to je to, co děláme s modlitbou: uvolníme se, modlíme se, a spojíme vitální a astrální komponenty- energie a emoce. Pak se soustředíme. Toto je způsob, jakým soustředíme mysl; Necach, pomocí Tiferetu, co je vůle. Všechny tyto části jsou nyní spojeny. Fyzické tělo uvolňuje vitální tělo, modlíme se, abychom přinesli emocionální tělo, a pomocí vůle soustředíme mysl, toto všechno se stává jedním, soustředěné na jednu věc; abychom byli přítomni tady a teď.

Aktivace energie

Teprve pak můžeme začít něco dělat, toto je bod, kdy se děje magie. Když máme přítomnost Boha, když zužitkováváme všechny své síly a energie, když jsme soustředění a máme otevřené a upřímné srdce, když se upřímně podíváme do vizualizace, tak se nám otevřou oči ducha, jasnozřivosti, představivosti, moci vidět, toto je reprezentováno obrázky nad jogíni, kteří jsou v meditaci.

Před tisíci lety přinesl Guru Rinpoče, Padmasambhava, Tantru do Tibetu. Zde je v podobě Vadžradhara. Tato podoba představuje jednotu představivosti a vůle, jednotu moudrosti a metodu, která je v některých tradicích Mahájána přeložena jako činnost a vize. To představuje, jak se z vody vynořuje duchovní život. V ruce drží Vadžru a zvon, které mají hluboký význam.

Pokud chceme duchovní život, musíme se podívat do svých vod. Zda jsme svobodní/é nebo ženatý/vdané, tajemství je v našich sexuálních vodách. Pokud jste někdy viděli Tantrický Buddhistský rituál, vůdce vždy používá dva prvky: vadžra (sanskrtské slovo nebo v tibetštině: Dordže) a zvonek. Vadžra vypadá jako symbol nekonečna ∞ , a to i opravdu představuje.

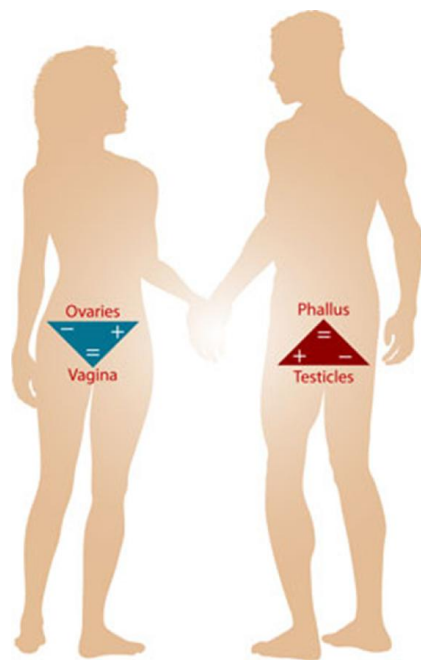
Termín Vadžra v sanskrtu znamená blesk, reprezentuje to falus, mužský pohlavní orgán. Zvonek, na druhé straně, reprezentuje ženský pohlavní orgán. To je důvod, proč musíme pracovat s oběma, vadžra a zvonek, muž-žena. Toto je tajemství Tantry, ať už jsme svobodní/é nebo v páru: tuto energii používáme v harmonii a v rovnováze s božskostí.

Tento obrázek ukazuje, jak se to dělá. Toto je obrázek Vadžrapáni. Vadžrapána je sanskrtské slovo a znamená "vadžra v ruce." Podívejte se na to, co má v ruce: to je Vadžra. Je to falus. Toto božstvo představuje zuřivost pevné vůle, která je potřebná k udržení kontroly nad sexuální energií. To vyžaduje hodně pevné vůle, protože naše mysl je velmi poškozena. Snadno jsme svedeni touhou. Vyžaduje to hodně vůle, ale díky síle vadžri a zvonku, vůle ve spojení s představivostí, se tato síla dá využít. Pokud se této energie zbavujeme skrze orgasmus nebo skrze psychologické zneužívání, jako pýcha nebo závist, tak nebudeme mít vůbec žádné vize.

Pár má možnost dostat se k této síle do vyššího stupně, protože tyto síly božství jsou zastoupeny ve třech faktorech nebo třech elementech v pohlavních orgánech. Tyto tři síly trojice jsou přítomny u muže i ženy, a když se spojí, tak tvoří pečeť Vadžradhara nebo Vadžra Dákiní, což je

pečet Šalamouna, Davidova hvězda. Šesticípá hvězda představuje jednotu muže a ženy, ale také představuje spojení moudrosti a metody. Takže v syntéze, co to pro nás znamená je to, že musíme opravdu začít brát vážně, jak využíváme svou energii.

Ve středu této mandaly máme Tummo, "zuřivá žena," naše Božská Matka Kundaliní nebo Kandali, která dokáže zničit všechny naše defekty, za předpokladu, že pro oheň poskytujeme palivo. Nejsilnější způsob, jakým toto palivo poskytnout, je skrze sexuální spolupráci, při spojení dvou trojúhelníků: muže a ženy.

Při meditaci se musíme prakticky podívat na to, co děláme. Neustálá meditace je způsob, jakým ve své práci zůstaneme inspirováni. Víím, že učení je velmi krásné a komplikované. Dali jsme stovky přednášek a existují stovky knih, a toto všechno je nesmírně krásné a spletité, a my potřebujeme vědět všechny tyto informace, musíme studovat, a to je to, co nás připravuje na interpretaci našich zážitků, ale pokud nemáme žádné zážitky, tak co budeme interpretovat? Pokud pouze studujeme a studujeme a studujeme, ale nemáme nic na interpretování, tak musíme přehodnotit své cvičení. Musíme mít zážitky. Neříkám, že každý den musíme jít navštívit planetu Mars v astrálním těle; to by bylo úžasné, ale přinejmenším musíme vidět, jak v současnosti způsobujeme trápení. To je druh zážitku/zkušenosti, který potřebujeme: praktické zkušenosti, které nám pomáhají rozplétat problémy, které máme a problémy, které způsobujeme ostatním.

Palivo k tomu je v našem nitru: jsou to tyto vody. Základem pro duchovní vhled je, jak používáme vody sexu, vody své mysli a vztah mezi nimi. Jak jsem na začátku vysvětloval, hebrejské písmeno Jod, které je mezi dvěma Mem, je opravdu významné. O Jodu jsme dali několik přednášek, které jsou sotva špičkou ledovce. Jod je nejmenší hebrejské písmeno; hluboko se týká toho, kdo jsme jako lidské bytosti. Naše podstata, naše jádro, naše syntéza je Jod. Písmeno Jod představuje muže, ženu, osobu, ale pouze jako tečku, protože to je to, co jsme: jsme jen bezvýznamné tečky prachu v kosmickém měřítku věcí. Ale v té tečce je potenciál stát se kompletní lidskou bytostí, Vadžrasattvou, diamantovou duší, a to je důvod, proč tento symbol písmene Jod, přesně odpovídá symbolu v tibetském buddhismu zvaným Tigle, což je přeloženo jako tečka nebo kapka. Tigle představuje skvrnku nebo tečku prvotního vědomí, ba co víc, je to sexuální energie. Jod je sexuální energie.

Naše esence jako osoba, je v naší sexuální energii, ta jediná spermie nebo jediné vajíčko, pomocí kterého můžeme vytvořit dítě, vše co jsme, je v tom Tigle nebo Jodu. Takže tím, že to využijeme, transformujeme, se můžeme stát Vadžrasattva nebo diamantová duše. Jinými slovy, namísto plýtvání touto energií, a vytváření problémů prostřednictvím touhy, a vytvářením zkázy a bolesti, vezmeme tuto tvůrčí energii, a vytváříme pro druhé, pro božstvo; vytváříme duši, krásu. Každý Buddha, každý Anděl se narodil tímto způsobem. Žádný jiný způsob neexistuje; vše co je ve vesmíru zrozené, je zrozené ze sexuální energie: démon je zrozen z chťiče, anděl je zrozen z cudnosti. Oba jsou zrození ze sexu.

Takže když používáme sexuální energii pomocí mysli, pomocí své představivosti, tak tvoříme. Když krmíme touhu, tak vytváříme pekelné věci, ega, figuríny, entity. Když jsme byli teenageři a učili se dívat na pornografii, chlipně se dívat na opačné pohlaví, tehdy jsme používali tuto sexuální energii k vytváření forem ve své mysli, a tak jsme si ve své mysli vybudovali obrázek, mnoho obrázků toho, co chceme. Muž si představuje chlíprou ženu, jak dělá všechny věci, které od ní chce, aby mu dělala, a se svou sexuální energií nasměrovanou skrze vitální tělo spolu se svou myslí, vytváří ve své mysli formy. Tyto formy jsou skutečné, a chtějí více energie, a tak tento chlapík začne mít s tou ženou sny, které si představoval, a ta žena v jeho snech přijde každou noc, aby získala více energie. Takže každou noc se mu zdají sny a rozlévá sexuální

energii tím, že má mokré sny, poluce. Totéž se děje se ženami; žena si představuje svého dokonalého muže, který každou noc přichází, aby se jí dvořil a byl romantický, a ona se vzruší a ztratí sexuální energii skrze ten imaginativní akt, a to krmí tu formu v její mysli; noc za nocí tato forma přichází, aby získala více energie. Tyto formy existují, protože my jsme je vytvořili, a každý z nás jich má.

Takže pokud máme potíže se zapamatováním si svých snů, když jdeme v noci spát, a jsme úplně v bezvědomí po celou noc, proč? Neboť nemáme žádnou energii. Po celý den ní plýtváme, stresem, úzkostí a honbou za všemi svými touhami, a když jdeme spát, tak jsme totálně vyčerpaní, a tak nevíme, co se s námi v noci děje, ale mohu vám dát malou pomůcku: v noci, ve svých snech, děláme to samé, co po celý den: konáme mechanicky, nevědomě. To je důvod, proč ráno, když se probudíme, tak si pomyslíme, "Snil jsem o práci, a zabil jsem svého šéfa," a to proto, že během dne jste opravdu naštvaní na svého šéfa, jestli o tom víte nebo ne, máte v sobě hodně zlosti. Nebo se vám v noci sní, že máte sex se svým sousedem/kou, nebo s vaším spolupracovníkem/cí, protože během dne sexuálně bažíte po svém sousedovi/ce nebo spolupracovníkovi/cí, a tím mrháte vši vaší energií a v mysli vytváříte formy, které jsou karmické, které způsobují utrpení.

Toto je důvod, proč jsme tam, kde jsme. Takže protilátka: v každém okamžiku si vědomě zvolte, jak používáte svou energii. Naučte se, jak používáte svou energii, a jaké jsou důsledky. Pozorujte, co se stane, když vůči někomu cítíte hněv, a začnete o tom hodně přemýšlet, a začnete o tom i snít, jaký je výsledek? Hněv zesílí. Když krmíte touhu, stává se silnější, neodejde. Co se stane, když se ji pokusíte ignorovat? Také neodejde pryč, čeká na okamžik, kdy nedáváte pozor, aby mohla vtrhnout dovnitř, a získat jakoukoliv energii ke které se může dostat. Takže ji nemůžete ani ignorovat ani krmit. Musíte si vybrat střední cestu, což znamená, že ji budete neustále pozorovat (tu touhu): neoddávat se jí, nevyhýbat se jí, ale sledovat ji, učit se o ní, přestat ji krmit, ale prostřednictvím sebepoznání.

Pokud chcete povznést energie sexu, tak to dělejte s uvědomováním. Učte se o svém sexuálním chování. Změňte to, o kterém ve svém srdci víte, že je špatné. Pokaždé, když se dopustíte toho jednání, si prohlubujete své utrpení - pokaždé. Takže, přestaňte, ale přestaňte s tím, že to jednání pochopíte. Přestaňte tím, že tomu porozumíte, že proč. Přestaňte prostřednictvím vědění ve svém srdci, že toto je to, co musíte udělat, a nevracejte se k tomu (k tomu chování/jednání).

Během dne musíte trénovat své smysly, protože celý den využíváme energie v závislosti na tom, jak používáme své smysly. Sexuální energie a mysl spolu úzce souvisí. Pokaždé, když se na někoho žádostivě podíváte, tak tu energii transformujeme - která byla čistá, která přišla od Boha - a vy z ní uděláte něco démonického, a okamžitě si v mysli vytvoříte obraz té osoby. O tomto se nedá dohadovat. Nemůžete říci: "No, já se pouze na vteřinu podívám, protože chci pochopit svůj chtíč." To je podvod vytvořen vaším egem. V okamžiku, kdy se oddáte chtíči, se ta energie přemění na chtíč, i když se nepodíváte; stačí se pouze oddávat duševně. Jakmile si mysl holduje, ta energie se transformuje, polarizuje se na chtíč. Pokud se opravdu podíváte, tak proces se urychlí a prohloubí. Jakmile máte ve svém srdci nebo mysli chtíč, probíhá transformace. Naučte se, jak tento proces zastavit. Naučte se využívat tuto energii, a zažít to, co se stane, když ji využijete.

Totéž platí pro každé ego, každý defekt: strach, pýcha, žárlivost, závist, hněv, všechny ty emoce, které jsou negativní a ubližují nám, všem dáváme energii a všechny nám ubližují.

Takže pokud si lámete hlavu nad tím, že proč když už nějakou dobu meditujete, nebo děláte vokalizace, mantry nebo různé cvičení, nemáte žádné duchovní zážitky, zde je odpověď: vše je příčina a následek. Pokud nemáte zážitky, je to kvůli dvěma potenciálním důvodům:

- nedostatečná energie
- karmické překážky (příčina a následek)

K nápravě nedostatku energie použijte protilátku: což je šetření své energie; přestaňte ní plýtvat skrze sexuální zneužívání nebo psychologické návyky. Každému člověku je dáno dostatečné množství energie, aby mohl mít duchovní zážitky, a proto zjistíte, kde jí mrháte, a změňte ty návyky za lepší chování.

K nápravě karmických překážek: každý den pracujte s třemi faktory a neustále kontrolujte způsob, jakým praktikujete.

Karmickou překážkou je příčina a následek. Pokud provádíte duchovní cvičení nesprávně, pak nemůžete vytvářet výsledky, které hledáte, to znamená, že vytváříte karmické překážky. K vytvoření výsledků, které hledáte, je třeba uvést do chodu správně příčiny. Nepředpokládejte, že víte, jak cvičit, dokud se duchovní zážitky nestanou spontánními, přirozenými, a stálými. Do té doby, pracujte na zlepšení a přehodnocení své metodologie.

Kromě toho, někdy, i když můžeme správně cvičit, duchovní zážitky se neobjevují, protože prostě si je nezasloužíme. Protilátkou jsou tři faktory, ale obzvláště faktory smrti a oběti. Intenzivně pracovat na egu, je nejdůležitější způsob, jak zaplatit karmu. Za druhé, sloužit ostatním, především duchovně. Čím více dokážete pomoci lidem k nalezení cesty, tím více si dokážete splatit své vlastní dluhy.

Učení funguje. Gnóze byla prokázána efektivní stovkami tisíci lidí, takže nedostatek duchovních zážitků není vinou učení. Pokud chcete mít pochopení a porozumění vaší situace, pokud chcete vidět Boha, pokud chcete zažít něco pravdivé, tak pracujte na zlepšení svého cvičení. Za prvé, šetřete energii, pokud šetříte energií a nemáte zážitky, může to být vaše Karma; možná, že musíte na chvíli trpět v temnotě; to se stává. Může to být dlouho, ale obvykle se o tom dozvíte. Dám vám příklad ze své vlastní zkušenosti. Před mnoha lety jsem si prošel dlouhou dobou, kdy jsem velmi vážně meditoval - nepamatuji si přesně, ale musel jsem medítovat tak dvě nebo tři hodiny denně - a cítil jsem hodně emocionální bolesti, protože jsem neměl žádné duchovní zážitky. Chtěl jsem vidět věci, aby mi moje vizualizace přinesla ovoce a mohl jsem něco vidět, ale nic jsem neviděl, takže jsem byl ve velké bolesti. Jednoho dne, jsem meditoval a snažil se netrápit se svou touhou po zážitku, pouze jsem se snažil uvolnit, a najednou jsem si uvědomil, že vidím - ne s fyzickými očima, ty byly zavřené, ale s mými astrálními očima - a cítil jsem se, že "aaaa, Vida, konečně!" A pak, v tu chvíli, bylo to, jako kdyby se mi nějaká páska pomalu spouštěla přes oči, a víc jsem už neviděl. Pak jsem pochopil: to byla moje Karma. Musel jsem trpět bolestí té touhy, kvůli svým vlastním zločinům. Zasloužil jsem si, že jsem neměl vize. Takže v té chvíli jsem to přijal. Ustoupil jsem Boží vůli. Řekl jsem: "Dobře, děkuji, chápu to,

toto je to, co ode mne chceš, děkuji, zaplatím, co jsem dlužen; dovol mi to teď zaplatit, ať to mám za sebou." Takže přemýšlejte o tom a tvrdě pracujte

Otázky a odpovědi

Posluchači: řekl jste, že v Žluté Knize je mantra, která zní Ton Sa Ham a Ton Ra Ham, a pak jste zmínili Ham Sah... to je skoro totéž, protože v žluté knize se učí (nesrozumitelné)

Instruktor: Ton Sa Ham, Ton Ra Ham je mantra Egyptské Pránájámy, zatímco Ham Sah je mantrou jiné pránájámy. Mistr Samael učil mnoho různých pránájám. Existují různé variace. Egyptská pránájáma je pouze odlišná verze. Fungují poněkud odlišně, takže bych navrhol, abyste je zkusili obojí, odděleně. Jednu dělejte týden nebo tak nějak, a pak dělejte týden druhou, pak uvidíte, že jsou trochu rozdílné.

Posluchači: Je to škodlivé nebo prospěšné, jestliže osoba, která nemasturbovala nebo neměla sex několik měsíců, ale teprve nedávno začala šlapat cestu Gnóze?

Instruktor: Existuje nějaká újma nebo prospěch pro člověka, který neměl pohlavní aktivitu sedm nebo osm měsíců nebo tak nějak? To opravdu záleží na vaší karmě a vaší situaci, zda je újma nebo prospěch v tom, co jste dělali. Nevím konkrétně, co jste dělali.

Odpovězme takto: každý den vaše tělo přijímá a transformuje energii. Každou noc, když spíte, vaše fyzické tělo jde spát a vaše vitální tělo se dobývá; absorbuje sluneční energii a nabývá se množstvím energie. Základní energie je tam sexuální energie; což je důvod, proč se muži ráno probouzejí s množstvím sexuální energie, velmi aktivní, protože vitální tělo bylo doplněno. Takže energie se vytváří každý den; co s tou energií děláte během dne? Nepoužíváme ji jen skrze pohlavní akt, ale používáme ji i skrze mysl, srdce, tělo, takže jak svou energii používáme? To je otázka, kterou se musíme zeptat sami sebe; způsobuje tato energie škodu, nebo nás vyživuje? Můžete se vyhýbat orgasmu, ale co pak dělá ta energie? Děláme s ní něco vědomě či nevědomě? Podstatou věci je, jak se chováte, co děláte se svým časem a energií. To bude pro každého jiné.

Posluchači: Jak můžeme rozvinout Bódhičittu, zvláště pokud necítíme nebo nemůžeme najít hluboký smysl pro soucit s lidmi kolem nás? Také jste řekli, že bychom se během meditace měli modlit se svým srdcem, znamená to, že bychom se měli modlit s emocemi, spíše než s mentální slovní formulací?

Instruktor: Dobré otázky. První je: jako rozvineme Bódhičittu, zejména v případě, když naše srdce necítí mnoho citu pro ostatní; to je velmi dobrá otázka. Jedná se pravděpodobně o stav většiny lidí. Rozvoj Bódhičitty není něco, co přichází rychle a snadno. Ve skutečnosti ve většině případů se to vyvíjí v průběhu několika životů. Bódhičitta je velmi hluboký element. Takže, pokud jste někdo, kdo ve svém srdci necítí moc emocí, tak jen pracujte s tím, kde jste, začněte s tím, kde jste, a čím jste jako člověk. Začněte s pozorováním svého chování, a jak působíte na ostatní lidi. Toto je důvod, proč základní školy začínají s karmou- příčina a následek - chtějí vidět, jak nás naše aktivity ovlivňují, a od toho začneme vidět, jak naše činy ovlivňují druhých. Důležitým detailem je zde toto: když vidíte, a opravdu pochopíte, že činnost, kterou jste provedli, vám ubližuje, a pak cítíte bolest a zjistíte v sobě utrpení, pak si uvědomíte, "Počkejte chvíli:

Pokud si sám způsobuji trápení, tak to není dobré, není to dobrý pocit, je to bolestivé, ale také způsobuje utrpení tomu druhému člověku." To je to, co probudí vaše srdce. Začnete si uvědomovat, "nechci se cítit špatně, ale také způsobuji, že i tento druhý člověk se cítí špatně. Nechci, aby se cítil špatně." To je začátek Bódhičitty. Takže s tímto pracujte.

Druhá část otázky je o modlitbě; měla by být modlitba spíše emocionální než mentální? Obecně platí, že modlitba by měla být emocionálním spojením s naší vlastní božskostí, ale pokud naše emoční centrum je velmi suché, pokud necítíme mnoho emoce, pak je to těžké. Doporučil bych podobný typ cvičení: začněte s tím, že se budete pozorovat, dívejte se na své chování a prostě Boha o pomoc. Začněte rozvíjet spojení s vaší vlastní Boží Matkou, ona je ta, která je schopna oživit ohně vašeho srdce skrze vaše sebepoznání. Tento vztah nebo spojení s Božskou Matkou je to, co otevře vaše srdce. Toto je mnohem jednodušší pro ženy jako pro muže. Pro muže, může být obtížné rozvíjet tento vztah, ale je to důležité, někteří muži mají tendenci myslet si, "já nebudu citově založený, jsem muž, musím být silný." Muži jsou silní, ale také mají i emoce; mají druh emocí, které jsou odlišné od žen, ale stejně důležité, stejně podstatné, a tuto schopnost musíme probudit. Je to opravdu důležité; Bódhičitta, která se vynoří skrze srdce muže, je odlišná od Bódhičitty v srdci ženy, a lidstvo potřebuje obojí.

Pokud je vaše modlitba chladná, suchá nebo bez života, pak pracujte s představivostí; najděte si nějaký obrázek nebo nějaký obraz Božství, ke kterému cítíte spojení, nebo vás inspiruje; může to být obraz, socha, mantra, příběh, který jste slyšeli o nějakém mistrovi nebo Božství. Pracujte na vizualizaci toho objektu a modlete se k tomu Božství, aby vám pomohlo otevřít srdce a rozvinout spojení.

Důležitým detailem k probuzení srdce: Vysvětloval jsem vám, že způsob, jakým využíváme energii, je psychologický, takže sexuální energie ve vitálním těle proudí do srdce a myslí. Když pracujeme s meditačními cvičeními, tak prostřednictvím modlitby otevíráme srdce, a prostřednictvím koncentrace a vizualizace pracujeme s epifýzou, takže energie proudí směrem nahoru, srdce je otevřené a aktivní, mysl je otevřená a aktivní. Ale tuto energii používáme po celý den i bez meditace. Takže když jsme během dne v práci a máme záblesky hněvu a pociťujeme sexuální touhu a záblesky pýchy nebo studu, tak tato stejná energie se pohybuje přes naše srdce a mysl, ale je poškozující. Když posloucháme agresivní hudbu, sledujeme agresivní filmy, když se nacházíme při jakékoliv chlípné činnosti, jako koukání na pornografii nebo souložení s různými lidmi, tak tato energie je v pohybu a ničí srdce a mysl. Víte, proč lidé v dnešní době nejsou vnímaví nebo citliví? Protože jejich srdce jsou zcela zničena. Emoční centrum je poškozené od intenzivní agresivní hudby, od intenzivních násilných her, od intenzivních násilných příběhů a filmů, a od všech těch věcí, kterými se vždy krmíme. Toto ničí emocionální centrum, které takto ztrácí svou citlivost. Totéž se děje s myslí a intelektem; poškodily se. Pokud to s touto vědou myslíte vážně, a začnete trénovat sexuální energii a krotit ji a vědomě ji směřovat prostřednictvím těchto různých cvičení, tak všechno správné fungování se obnoví: vaše srdce se obnoví, váš intelekt se obnoví, začnete se regenerovat. Gnóze je věda regenerace. Ta energie začne proudit do srdce a znovu ho udělá krásným. Vlévá se do myslí a znovu ji dělá krásnou. Takže pokud máte pocit, že necítíte emoce, a se svou myslí máte potíže, tak zůstaňte věrní svým cvičením. Buďte věrní své Božské Matce. Transmutujte své energie. Hodně se modlete. Nakonec, krůček po krůčku, začnete vidět, jak se objevují emoce, nové pocity

a nové schopnosti v mysli, které tam předtím nebyly. Je to velmi krásné, ale vyžaduje to trpělivost.

Posluchači: Můžete něco říct ohledně soucitu, protože všichni žijeme zde, v této fyzické realitě, existuje vůbec bod, kde můžeme být skutečně příliš soucitní, kde bychom se museli odpoutat od řekněme, jiných lidí nebo okolnosti, které by nás mohly ovlivňovat, a můžete říct více o správné činnosti v konkrétních situacích?

Instruktor: Dovolte mi objasnit něco o soucitu. Toto slovo Bódhičitta je obvykle překládáno jako soucit, ale to není dobrý překlad. Slovo Bódhičitta doslova znamená "mysl moudrosti," a to je opravdu odlišné od jednoduchého soucitu. Myslím, že zvláště na Západě, se myšlenka soucitu stala velmi sentimentální. Lidé si myslí, že soucit znamená, že musíme dát peníze chudým lidem, nebo cítí lítost pro ty, kteří jsou na tom hůř než oni sami. Lítost nebo dávání chudým, může být dobré v některých případech, ale to není to, co znamená Bódhičitta. Bódhičitta znamená přesně to, co jste řekli, je to správná činnost ve správném okamžiku. Pokud jste rodič, někdy musíte své dítě naučit pořádku, to je moudrý soucit. Pokud jste učitel, který pracuje se studentem, tak někdy ho musíte naučit pořádku. Taková je Bódhičitta: je to Božská moudrost.

Když jsem na konci přednášky mluvil o jednání a způsobu, někteří lidé mohli být ztraceni; toto sjednocení je aktivována Bódhičitta. Když je toto sjednocení zrealizované ve vás, znamená to, že vaše Božstvo je schopné vás vést, jak jednat správným způsobem ve správný čas. Nikdo z nás nemá tuto schopnost plně vyvinutou, protože všichni trpíme množstvím eg a množstvím problémů. Ale pokud jsme opravdu upřímní a myslíme to vážně, a v kritických chvílích se opravdu snažíme poslouchat pokyny Boha, tak nám může pomoci za předpokladu, že nasloucháme. Takže odpověď na vaši otázku je, správné jednání se vynořuje, když je soucit zcela spojen s vědomým poznáním Absolutna. Na cestě k tomu musíme probudit vědomí a naslouchat hlasu ticha. Do té doby, jak víme, co je správné a co špatné? Věci se neustále mění; co je správné teď, může být za okamžik nesprávné. Pouze náš Nejvnitřnější ví, kdy a jak jednat. Karma je velmi komplikovaná. Znáám lidi, kteří si myslí, že každý z nás musí vždy jednat určitým způsobem, dělat určité věci, podle stanovených kroků nebo pravidel, ale realita taková není. Každý má jinou Karmu. Každá situace se neustále mění. Co je správné pro mě, není správné pro každého. Takže upřímný student následuje svého vnitřního Mistra s otevřenou myslí, a proto je schopen se pohybovat kdykoliv, v jakémkoliv směru, aniž by byl něčím nebo někým omezen.

Posluchači: Takže bychom měli následovat vůli Bytí?

Instruktor: Rozhodně! Takže nyní naším úkolem je zjistit, co to je, a obvykle vám to neřekne až do poslední sekundy. [Smích] Samozřejmě že proto existuje důvod: protože bychom to zpackali. Kdyby vám váš Nejvnitřnější řekl, že: "Za pár let ti dám Gnózi, a všechny tvé ega budou muset zemřít." Řekl by z nás někdo: "Skvělé! Zní to dobře!," To si nemyslím! Všichni bychom udělali co je v našich silách, abychom se tomu vyhnuli. Takže obecně řečeno, váš Nejvnitřnější vám až do poslední sekundy neřekne, kdy musíte jednat, protože tehdy nemáte čas o tom přemýšlet, a zpackat to. Musíte udělat to, co musíte udělat, to je všechno, není čas na přemýšlení. Takže pokud jste frustrovaný tím, že si myslíte, že nejste vedeni, jen si uvědomte, "Dobře, je to moje chyba, protože on ví, že jsem hloupý/á a že si zpackám život, takže musím počkat, až mi řekne." To vyžaduje hodně trpělivosti.

Posluchači: Mistr udává mnoho praktik pro očistu vitálního těla s routou vonní, šalvějí a s vejci. Je něco, co můžeme dělat i sami, nebo by měl být přítomen kněz?

Instruktor: Očišťování, které učíme, zahrnující šalvěj, routu, a vejce je možné použít kdykoliv potřebujete. Nejjednodušší je použít sušenou šalvěj nebo routu vonní. Zapalte ji a kouřem projděte všude kolem sebe, zatímco se modlíte nebo používáte zaklínadlo. Existuje mnoho praktik. Tato čistí vaše vnitřní těla, konkrétně vitální tělo od elementů, které vám mohou ublížit. Když jsem vysvětloval, že když používáte sexuální energii na představování si chlívých scén, něco je vytvořeno, z toho něčeho se stanou tvory jako hlodavci nebo hmyz v jiné dimenzi. Když žijete ve městě, jako je toto, špinavé, nechutné, tak tyto elementy se nacházejí všude. Musíme dělat neustále očišťování, alespoň jednou za týden, a řekl bych i častěji, pokud můžete. Tyto elementy kradou energii. Pokud půjdete do špinavého místa- bar, restaurace, kino, klub, dokonce i ve vlaku, určité části města, kde se lidé zabývají množstvím negativních činností- tak ty elementy jsou tam, a čekají, aby vám vzali energii, a když se objevíte vy, zářivý, mladý Gnostický student, který začíná šetřit svou energii, tak jste jako chodící baterie. Tyto elementy si řeknou: "Hej, jídlo zdarma!" A všichni se k vám připoutají a začnou vám brát energii, pak se začnete cítit vyčerpaný, a začnete přemýšlet, "Gnóze nefunguje, tyto metody jsou k ničemu." No, oni fungují, ale paraziti vám berou energii. Takže toto je proces učení, jak se chovat, jak se očišťovat, jak změnit mnohé aspekty vašeho života, dokud nejste schopni to zachovávat. Očišťování jsou důležité, jsem rád, že jste to zmínil.

Posluchači: Takže myslím si, že když vycházíte z města, tak byste se měli očišťovat? Dobře, neboť já musím ve městě pracovat.

Instruktor: Neustále, ano, a to je důvod, proč klademe důraz na použití hodně kadidla, zejména čistší kvality, protože to má lepší účinek. Pokud můžete pěstovat svou vlastní šalvěj, pak si s touto rostlinkou můžete rozvinout vztah a takhle to bude mít ještě lepší účinek. Já mám malou rostlinku šalvěje a každý rok ji sklízím; vydrží mi po zbytek roku. Velmi pomáhá. Existují různé rostliny, které se používají na očišťování. Jalovec je také velmi užitečný. Existuje mnoho dalších; studujte knihy, Okultní Medicína (Occult Medicine) a Ohnivá Růže (Igneous Rose). Je v nich mnoho praktik, které se týkají těchto druhů očišťování. Také jsou dobré sírové lázně. Také si můžete nasypat prášek síry do bot a ty výpary ze síry vám pomohou držet těch malých brouků od těla.

Posluchači: Jak se dá udělat z této cesty cíl života a všechny další aktivity druhořadé, ale v rovnováze s normálním životem?

Instruktor: Gnóze nevyžaduje, abychom se odtáhli od moderního života. Ve skutečnosti Gnóze nás učí, jak život transformovat a učinit z něj palivo pro náš duchovní růst. Učíme se, abychom byli ve všech svých povinnostech vědomi, a tím obracíme každou činnost na příležitost pro duchovní růst. Tímto způsobem nám všechno v životě může přispět k duchovnímu růstu.

Posluchači: Otázka se týká ochrany proti temnotě: transmuce dává sílu a ztráta energie způsobuje slabost, když student náhodně ztratí energii, jak mohou být jeho ochranné modlitby účinné?

Instruktor: Každá modlitba, kterou vykonáváme, má sílu úměrnou čistotě a množství energie, které ji pohání. Jedná se jednoduše o příčinu a následek. Obecně člověk, který s těmito cvičeními teprve začíná, nebude mít hodně energie, zatímco člověk, který už nějakou tu dobu praktikuje, by měl mít více energie (ne vždy, protože někdy mají špatné návyky, které ignorují).

Pokud někdo náhodou ztratil energii- například když měli mokry sen, nebo svou energii nedokázali ovládat v nějaké jiné formě, jako je pycha nebo zlost, a velmi se rozhněvali a prostřednictvím hněvu vypudili spoustu energie, pak samozřejmě, že budou mít méně energie. Je to jednoduché. Ta energie se zotaví, tak buďte trpěliví. Do té doby, meditujte nad tím, co způsobilo to selhání. Nedopusťte, aby se to stalo znovu. To přijde prostřednictvím pochopení, skrze pocit bolesti, že jste udělali chybu. Víím, že někteří lidé se tomu budou snažit vyhnout; uděláme chybu, nebo se s něčím ztotožníme, a pak řekneme, "Zapomeňme na to. No tak jsem udělal chybu, a co." Ale tímto jednáním to nepochopíme. Toto vyhýbání se vyšetřování, že proč k této události došlo, znamená, že příčina této události je tam stále: pouze se připravujete na to, aby se to později opakovalo.

Kdykoliv se něco stane, co litujete, buďte rád. Zní to divně, ne? Být vděčný za to, že jsem udělal chybu? Ale skutečný Gnostický student je vděčný, protože chytil chybu; v té chvíli je šance, že se napravíte od tendence takové chyby opakovat. Takže když se přistihnete, jak se s něčím ztotožňujete, neobviňujte se- lítost je nutná, ale nezačínajte budovat ostudu, sebe-odcizování, chodit si a zpívat každému svou píseň "Ach, ale jsem špatný, ale jsem špatný." Ne: buďte vděčný. Nyní máte nad čím medítovat. Studenti vždy říkají: "Nevím, nad čím mám medítovat." Důvodem je, že se nepozorují. Pokud se opravdu pozorujete, tak uvidíte, že máte toho až příliš nad čím byste mohli medítovat. Miluju, když student říká: "Nemám dost času, abych meditoval nad vším, co vidím." Tehdy víím, že ten člověk to bere vážně. Existuje tolik věcí, nad kterými se dá medítovat. Pokud v sobě nevidíte věci, které by se měly změnit, tak se třeba podívat hlouběji.

Posluchači: Ego je [nesrozumitelné] a my jsme byli různého pohlaví v předchozích životech, proč si sexuální touha vybírá opačné pohlaví na získání svých představ pokušení? Je sexuální touha vzpomínka nebo bažení oddělené od představy?

Instruktor: Sexuální touha, kterou vidíme pozemsky během fyzického života, je pouze povrchní sexuální touhou související s naší povrchní existencí- což znamená s naší současnou osobností. My nevidíme hloubky naší sexuální touhy. Když začnete medítovat a mít zážitky, tak uvidíte hlouběji do zvrácenosti ega, a budete velmi znepokojeni, vážně.

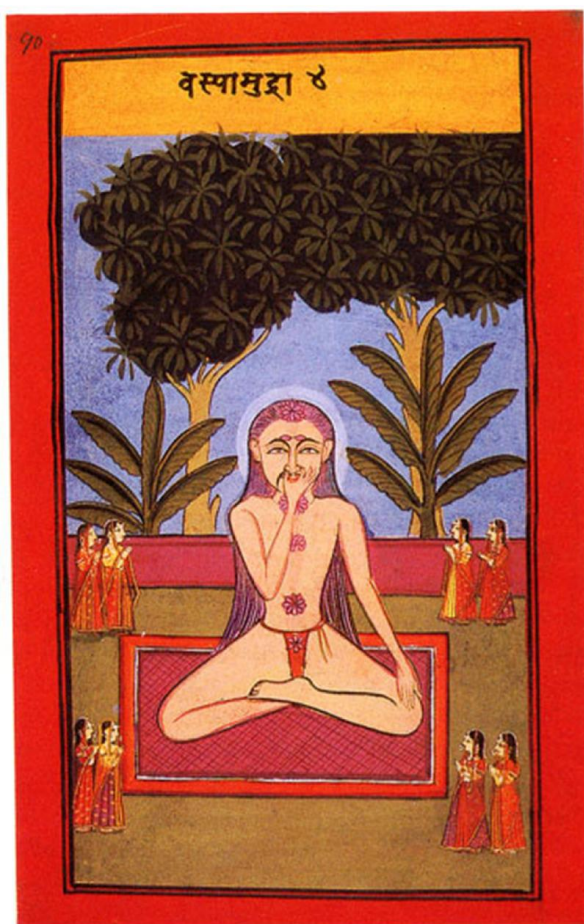
Je velmi znepokojující vidět, co je skutečně v našich myslích. Elementy, které jsme vytvořili z existence do existence, jsou stále v našich myslích, ale v hlubších úrovních, které nedokážeme vidět. Takže, pokud se tyto elementy snaží nakrmit, tak to jídlo hledají prostřednictvím naší současné osobnosti, prostřednictvím jakéhokoli způsobu, kterým se k tomu dostanou, a toto se v každé osobě liší v závislosti na jejich Karmě a jejich osobnosti. Ego je velmi komplikované. Neexistuje žádný jednoduchý způsob, jak to syntetizovat, ale v podstatě: to, co vidíte teď, není celý obraz. Meditujte nad tím, co vidíte a snažte se jít hlouběji. Kousek po kousku začnete chápat, o čem mluvím.

Posluchači: Je normální, aby naše fyzická část byla prakticky přemožena a začala bušit a tlouct rychleji, když cítíme, že se nám probouzí srdce nebo při jiných zážitcích, nebo je to znamení odporu, například ego nebo strach.

Instruktor: Když pracujeme v tomto druhu vědy, existuje mnoho druhů zážitků, které se mohou objevit v různých částech našeho těla a psychiky. Bude to záviset na několika různých faktorech. Pokud někomu buší nebo pulzuje srdce, je jasné že je tam emocionální energie, ať už pozitivní nebo negativní, záleží na zážitku a na osobě, takže budete muset uvažovat a podívat se na to, co to je, neznám konkrétní situaci, takže je pro mě těžké říci. Nakonec, bez ohledu na to, jaké jsou v nás vyprovokované reakce, musíme se naučit, jak udržet svůj klid, a neztotožňovat se s žádným zážitkem. Je snadné se ztotožnit s "dobrým" nebo "špatným" zážitkem; zda ten zážitek definujeme tak či onak, pokud ztratíme sebeuvědomování a ztotožníme se, tak ten zážitek má za následek újmu.

Pránájáma

"Dech je vnějším projevem prány, životní síly. Dech jako elektrina, je hrubá prána. Dech je sthula, hrubý, prána je sukshma, jemná. Ovládním dýchání můžete ovládat jemnou pránu uvnitř. Ovládním prány znamená ovládním mysli. Mysl nemůže fungovat bez pomoci prány. Vibrace prány produkují v mysli pouze myšlenky. Prána je to, co hýbe s myslí. Prána je to, co uvádí mysl do pohybu. Sukshma prána nebo psychická prána je ta, která je úzce spojena s myslí. Dech představuje důležitý setrvačnický v motoru. Stejně jako se ostatní kola zastaví, pokud řidič zastaví setrvačnický, tak i ostatní orgány přestanou pracovat, když jogín zastaví dech. Pokud dokážete ovládat setrvačnický, tak snadno dokážete ovládat ostatní kola. Stejně tak, pokud dokážete ovládat externí dech, pak dokážete snadno ovládat vnitřní životní sílu, pránu. Proces, při kterém prána je řízena regulací externího dechu, se nazývá pránájáma. Stejně jako zlatník odstraňuje nečistoty zlata, zahříváním v horké peci a silným foukáním dmyhadla, tak i student jógy odstraňuje nečistoty z těla a indrije foukáním plic, tedy tím, že cvičí pránájámu. Hlavním cílem pránájámy je sjednotit pránu s apanou a takto sloučenou pránájámu dostat pomalu směrem k hlavě. Účinek nebo ovoce pránájámy je udghata nebo probuzení spící kundaliní." - Šrí Svámí Šivánanda, Věda pránájámy

Jogín praktikující pránájámu

Základ našeho duchovního cvičení nám musí být velmi jasný, protože jinak je velmi snadné provádět techniky a postupy nesprávně. V gnostické tradici se vždy snažíme o přehodnocení svého duchovního přístupu. Náš učitel Samael Aun Weor byl ve své sebeanalýze, svém duchovním cvičení, a ve své technice velmi důkladný. Svou metodu neustále přehodnocoval a opravoval se, aby se ujistil, že je na správné cestě. Dělal tak proto, že se spoléhal na praktické zkušenosti a neustále v sobě zkoumal povahu utrpení. Koncepty nebo teorie ho nespokojovaly. Samael Aun Weor trpěl mnoho, a právě toto trápení je to, co mu dalo impuls, motivaci, neustále přehodnocovat své duchovní cvičení, aby porazil utrpení, a aby také pomohl ostatním udělat to samé. Opravdu, toto hledisko o utrpení je základem každé pravé cesty, takže pochopení utrpení je základním aspektem všech učení.

Sútrajána: Etická disciplína

V buddhismu se úvodní úroveň učení nazývá cesta sútrajány nebo šrávakajány. Někteří lidé ji nazývají "hínajána," i když tento název je nesprávný.

V úvodní výuce, první věc, kterou se student učí, je povaha příčiny a následku: jak naše chování, myšlenky, pocity a činy vytvářejí důsledky, a to, co jsou tyto důsledky.

Kromě toho se studenti učí, jak si skrze pozorování potvrdit, že vše, co zažíváme, je výsledkem našeho vlastního chování a jednání. Pokud trpíme, je to proto, že naše předchozí činy vytvořili utrpení. No my tomuto nechápeme. Pochopením nemám na mysli chápání v intelektu, ale v naší zkušenosti. Skutečné pochopení je gnóze. Je to něco, co je ve vašem srdci. Je to něco, co jste zažili.

Pokud jste dosud nezažili, že vaše vlastní činy produkují utrpení, a pokud jste ještě nezažili, že utrpení bolí a je bolestivé, pak nikdy nebudete chtít změnit své chování. To je logické. Vidíme, že to platí pro nás, a že to je případ většiny lidstva. Lidé se nestarají o výsledky svých činů. Většina lidstva je tak pohlcena hledáním touhy, v honbě za potěšením, že se nestarají o důsledky svých činů na ostatní lidi, nebo jaké následky to bude mít pro ně samotné.

My všichni potřebujeme tento základ v naší duchovní praxi: neustále analyzovat své chování, neustále sledovat, jak naše činy produkují utrpení. Je důležité sledovat, jak naše činy vytvářejí utrpení pro lidi, které milujeme, lidi, které známe i lidi, které neznáme.

Toto pozorování faktů v našem životě je učení karmy ("akce/čin"). V duchovnosti, znalost karmy - nejen pojem nebo teorie v naší mysli, ale zkušenostní poznání v srdci a duši - je vyjádřena skrze vědomou etiku.

Etická disciplína není soubor pravidel, které si vnutíte od nějaké vnější autority. Skutečná etická disciplína je to, co aplikujete v sobě, protože víte, že je to správné. Je to něco spontánní a motivované srdcem. Je to etika řízení na základě toho, co je správné a co je špatné. V každém okamžiku to známe skrze svědomí. Svědomí v srdci zná správné od špatného, a vždy nás o tomto rozdílu informuje, no naše touhy a naše mysl se snaží toto svědomí umlčet.

Nefalšovaná etická disciplína je poháněna zkušeností karmy. Naše vlastní zkušenosti příčiny a následku jsou tím, co nám dává impuls a palivo pro tuto nefalšovanou etickou disciplínu. Když prožíváme, jak jsme někomu ublížili a okamžitě cítíme "Toto už nechci znovu udělat a ranit lidi." To je etická disciplína. To je způsob, jakým se tato etická disciplína buduje a konstruuje v naší psychice.

Mahájána: Láska k druhým

Etická disciplína nás přirozeně vede k druhé úrovni duchovní výuky, která se v sanskrtu nazývá mahájána, tj. "Větší vozidlo" nebo vyšší úroveň výuky. Na této úrovni, pak jak jsme již pochopili, jak naše činy vytvářejí důsledky, naše starost přestává být zaměřena na sebe, a místo toho se začneme starat o blaho ostatních.

Opět platí, že nemluvíme o konceptech, nebo přesvědčeních. Existuje mnoho lidí na světě, kteří studovali koncepty náboženství a kteří si myslí, že tyto koncepty jsou krásné. My se nezajímáme o koncepty. My se zajímáme o spontánní vyjádření těchto skutečností v našich činech, které jsou poháněny energií, která nám protéká srdcem a myslí. Jinými slovy, na této úrovni výuky se nejedná o teorii, ale způsob vnímání a jednání.

Toto slovo mahájána nebo "větší vozidlo" odkazuje na učení, které vyživuje, krmí, radí, a vede duši, která si spontánně a intuitivně uvědomila, že již více nechce ubližovat lidem, ale právě naopak, že jim chce pomoci uniknout z utrpení. Taková osoba je připravena pro mahájánovou výuku. Tato úroveň výuky učí způsob probuzení vědomí a rozvoj duše. Toto mahájánové učení rozvíjí určitý druh toku mysli, který se v nás začíná vynořovat. Tomuto se říká bódhičitta, což znamená "moudrá mysl" nebo "probuzení mysli." Tento typ mysli, přestává být tak posedlý sebou samým. Zájem o "sebe" začíná upadat, a začíná se soustředit na ostatních.

Opět opakuji, že zde se nejedná o koncepty. Toto není nucené. Není to něco, co si řekneme, jako například, že "Toto musíme udělat." Je to něco, co se objevuje spontánně od okamžiku k okamžiku. Takový člověk se začíná dívat na život jiným způsobem, protože to ví, cítí to, je to něco, čím se stává.

Tento vývoj, tato změna u člověka je duchovně radikální posun. Takový člověk se začne od ostatních lidí lišit. Přestane se neustále snažit žít vlastní pocit bezpečí, strachu, tužeb, zájmů a potěšení. Namísto toho začne dávat. Začne dávat rodině, přátelům, sousedům, i lidem, které nezná. Ne jen dávat materiální věci, ale věnovat pozornost, lásku, péči a obětovat svou energii, svůj čas na pomáhání jiným lidem, jednoduše proto, že je to správná věc, protože toto jednání je to, co cítí v srdci. To je to, co musí udělat. To je mahájána praktik.

Pravým znakem toho, že u někoho se vyvíjí tento typ mahájána toku mysli, čili psychika, která se dostala na mahájánovou úroveň je, že takový lidé nemají zájem o materiální zisk. To je skutečný význam odříkání. Odříkání není vzdání se všech hmotných věcí a odejít žít do lesa jako světec. Odříkáním se rozumí, že člověku je jedno, jestli je bohatý nebo chudý. Nezajímá je, co mají na sobě. Nezajímá je, do jaké třídy občanů patří, zda jsou nebo nejsou respektováni, nebo nenáviděni. To, co je zajímavé, je utrpení druhých, a jak jejich vlastní jednání ovlivňuje a působí na ostatní. To je tok mysli mahájánového praktika.

Mluvím o tomto, jako předmluvu k tomu, o čem budeme dále hovořit, protože pouze takové myslí, takové mahájánové myslí, představí tradiční duchovní struktury další úroveň výuky, která se nazývají tantrajána.

Tantrajána: Zesílený soucit

V dnešní době, každý už slyšel o tantře. Ale samozřejmě, že nikdo nemá tyto základy o příčině a následku a blahu ostatních bytostí ve své mysli. Lidé začnou studovat a učit se o tantře, zatímco jsou stále posedlí sebou samými. Jejich mysl zůstává i nadále zaměřena na uspokojení tužeb, přičemž vůbec neberou ani nejmenší ohledy na důsledky svých činů a nezajímají se o blaho ostatních. Jinými slovy, naše mysl se nestará o příčiny a následky, nestará se o karmu, nestará se o blaho ostatních. Chce jen pro "sebe." Chce potěšení. Chce peníze. Chce úspěch. Chce slávu. Chce uznání. Chce, aby se nás lidé báli, aby nás respektovali, aby nám záviděli. To je důvod, proč teď všude ve světě máme knihy a videa o tantře, která jsou všechna o uspokojení touhy, a všechny jsou stoprocentně černá magie. Takové učení může vytvořit pouze démony.

Skutečná tantra je 100% zaměřena na blahobyt ostatních lidí, a ne na nás samotných. Pravá tantrajána je rozšíření sůtrajány a mahájány. Ve vnímání skutečného praktika tantry neexistuje pocit vlastního já, v jeho vnímání jsou pouze druzí.

Slovo tantra znamená "tok." To se odkazuje na tok vědomí, které není omezováno falešným pocitem sebe sama, "já." Tento tok vědomí se projevuje jako láska k druhým, a je zcela bez chťiče, hněvu, pýchy, závisti, strachu atd. Kromě toho, se jedná o dokonalou etickou disciplínu: samotnou povahou tohoto toku vědomí je čistá etika.

Cílem tantry je pěstovat tento druh mahájána myslí, bódhičitta, za účelem ještě většího projevu lásky. Co je to láska? Kristus, Krišna, Avalókitéšvara, Čenrezig, božské světlo vědomé lásky. Ve skutečné tantře se aspirant učí, jak se stát projevem tohoto dokonalého světla boží lásky. Nejdříve se toto světlo (Ein Sof, Absolutno, prázdnota) snaží pochopit, a zároveň ho (světlo moudrosti) odrážet do světa. To je účel skutečné tantry.

Proto tantra není o sexuálním požitkářství. Není to o tom, jak mít větší a větší a více a více orgasmů. Tento názor je čistě černá magie. Toto zaměření je stoprocentní černá magie. Černou magií mám na mysli učení, které vytváří démona, d'ábla, entitu, která má zájem jen o potěšení. To je d'ábel. Takže máme černou tantru, co si vynucuje naše připoutání k touze a pocitu, a máme bílou tantru, která nás od touhy a pocitu osvobozuje.

Padmasambhava, který přivedl tantru z Indie do Tibetu.

"Chlípým lidem se nepodaří vstoupit na cestu osvobození." - Padmasambhava, z ústních pokynů pro dámu Tsogyal

Toto je velmi důležité pochopit, protože tradice úrovně tantrajány je velmi silná. Využívá původních sil stvoření, původních sil v celé přírodě. Pokud s těmito silami začnete manipulovat pod vlivem touhy, tak vytvoříte mnoho utrpení. Když se dostanete k těmto silám a energiím a chcete s nimi pracovat, tak si musíte být velmi vědomi toho, co děláte. Dělejte to správným způsobem a se správným tréninkem, jinak to bude mít za následek mnoho problémů a mnoho utrpení. Každý z nás pravděpodobně zná takové případy v různých tradicích po celém světě.

Využívání energie

V podstatě duchovní cvičení je o využití energie. V prvních úrovních, v základních a mahájána úrovních, co se opravdu učíme je to, jak vycvičit svoji mysl a jak ji sladit s myslí Krista. To je důvod, proč bódhičitta lze také přeložit jako Kristova mysl (bodhi = moudrost = chokmah; chitta = mysl).

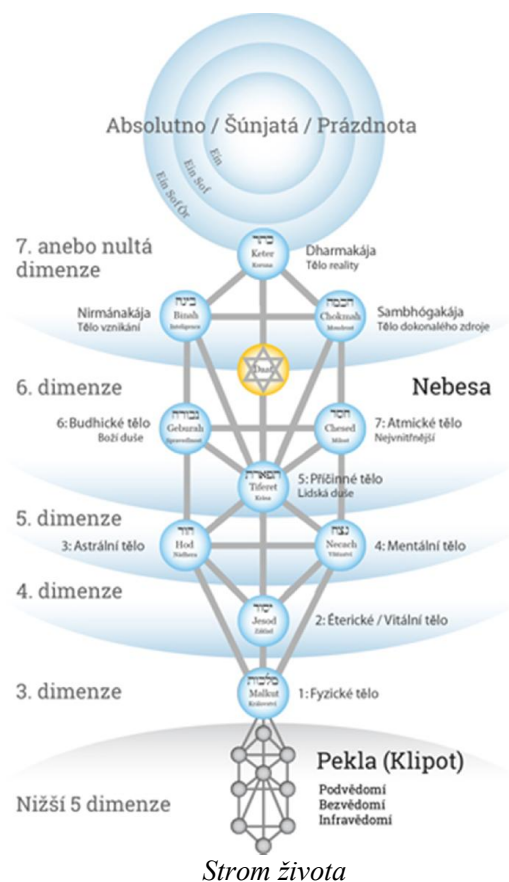
Bódhičitta je druh energie, která vibruje s paprskem stvoření, s Ein Sof Ór, druhem světla, které se vynořuje z Absolutna, světlo, které pochází z Adhi-Buddhy, prvotního Buddha. Toto světlo, což je nejvyšší jasné světlo, je typ světla, které je naprosto dokonalé, a je prvním a prvotním projevem božství. Je to světlo neuvěřitelného, nepopsatelného záření, jehož hlavní charakteristikou je vynikající, zářící láska. Pokud budete nad tímto meditovat, pouze nad tímto,

tak pochopíte, proč většina učení o tantrě, které najdete ve světě jsou černá. Jsou zcela v rozporu s tímto světlem. Toto světlo se nezajímá o potěšení. Toto světlo nemá zájem o uspokojení touhy. Toto jsou zájmy démonů.

Toto světlo se vynořuje z absolutního abstraktního prostoru ve formě archetypu, týkající se světa Acilut v kabale. Archetyp je plán, prvotní forma, která se ještě nestala. K tomu, aby se tento plán mohl stát je potřebný dlouhý proces vývoje, a to je cesta zasvěcení, cesta skrze kterou se rodí duše, skrze kterou se vytváří. My jsme jen embryo duše, semínko. My ještě nejsme duše. To je důvod, proč Ježíš řekl: "S trpělivostí získáte svou duši."

Vývoj a vytvoření duše závisí na vyživování ze světla Krista na Kristické síle/energii, která je také nazývána Avalókitéšvara, Quetzalcoatl, Višnu a Osiris. Všechny jsou to stejné síly. Kristus není člověk, ale energie, inteligence, světlo.

Tato energie vytváří to, co vidíme tu jako Strom Života. Tato energie sestupuje a kondenzuje a rozmotává a odhaluje vše, co existuje. Také je nazývána velkým dechem a v kabale a jiných náboženstvích je symbolizována jako Boží dech, který se vynořuje z nicoty. Tento velký dech, tento výdech, je to, jak všechno vzniká, makrokosmicky a mikrokosmicky. Tento velký dech se v sanskrtu nazývá prána.

Prána

Prána: dech života, dech, plný, starý, plný, starověký, duch, vitalita, energie, vítr, duch, dech, duch ztotožněn se všemi smívajícími duchy, básnická inspirace, vitalita, život, energie, vdechnutý vzduch, životně důležitý orgán, vitální vzduch, myrha

Prána je energie. Prána je Kristus. Tato energie je energie, která buší v srdci každé existující věci. Vše: každý kámen, rostlina, ryba, kůň, planeta, slunce, vesmír, je udržováno při životě ohněm Kristické prány. To je důvod, proč Kristus je "život, světlo, a cesta." Je to energie existence. Je to Ein Sof Ór (Ain Soph Aur). Tato prána, tato energie vibruje v mnoha různých formách, v mnoha různých úrovních existence, a to je to, co udržuje všechno naživu. Je to velký dech. Vše, co je ve vás, je prána, v různých modifikacích. Žijeme, dýcháme, existujeme, touto silou jsme udržováni při životě.

"Prána je souhrn veškeré energie, která se projevuje ve vesmíru. Jedná se o souhrn všech sil v přírodě. Jedná se o souhrn všech latentních sil a schopností, které jsou skryty v mužích a ženách a které se nacházejí všude kolem nás. Teplo, světlo, elektřina, magnetismus jsou projevy prány. [...], Cokoliv se pohybuje a funguje nebo má život, není ničím jiným jen vyjádřením projevu prány. Prána se týká mysli [Hod/Netzach] a skrze mysl k vůli [Tiferet], a přes vůli k individuální duši [Tiferet/Geburah], a přes duši k Nejvyššímu bytí [Chesed/Atman]. Pokud víte, jak ovládat malé vlny prány, které vám procházejí myslí, pak tajemství podmanění si univerzální prány vám bude odhaleno." - Šrí Svámí Šivánanda

Prána není někde mimo nás. Není to pojem. Prána není teorie. Vše, co existuje, je prána, ale upravená příčinou a následkem (karmou).

Vývoj duše je modifikací prány. Vytvoření bódhičitta je dokonalost prány. Když se bodhi mysl, mysl Krista vynořuje v psychice, jedná se o paprsek samotného stvoření, který je využit, upraven, a který je vyjádřen skrze nás. To je prána. Její počátek, její využití se nazývá jiným názvem: kundalíní. Budeme hovořit o tom, co to znamená.

Toto slovo prána je sanskrtské. Tibetské slovo je *lung*. Jsou to dvě slova z různých jazyků, které popisují stejnou věc. V angličtině se to dá nazvat energie. Pro nás, když si vybavíme energii, tak máme tendenci si vybavit věci, které jsou materialistické, jako elektřina. Nicméně, prána je druh energie, která není omezena fyzickou hmotou. Prána nebo lung je v každé dimenzi, a nejen ve třetí. Prána nebo lung je samotným důvodem existence třetí dimenze, ale ona sama není trojdimenzionální. Ba co víc, také jí nemůžeme označit pouze jako čtyřdimenzionální ani pětidimenzionální ani šestidimenzionální nebo sedmidimenzionální, tj. nultá dimenze.

Prána nebo lung může být rovněž přeložena jako "vítr." Ne fyzický vítr, ale vítr jako proudění energie, tok sil, který nedokážeme vidět fyzicky, ale můžeme ho cítit. Stejně jako je tomu i s fyzickým větrem, cítíte ho, ale ho nevidíte. Stejně to je i s pránou. Cítíte ji, ale fyzickými očima ji nevidíte. Dokážete ji vidět pomocí jasnovidectví, ale ne s fyzickým zrakem.

Prána sestupuje dolů přes všechny úrovně stvoření. Prána je kořen energie všeho, co jsme. Každá naše myšlenka, kterou máme, je vibrací nebo modifikací prány.

Naše vnitřní těla jsou formy prány ve svých úrovních přírody. Naše vůle, naše vědomí, nebo naše esence, nebo jiskra duše, souvisí s pátou dimenzí, se sefirou tiferet, kterou nazýváme lidskou duší či esencí. V sanskrtu se nazývá budhadatu. Také je nazývána tathagatagarbha, což znamená, embryo duše nebo Buddhova podstata/esence. My všichni máme tuto Buddha podstatu. Je to semínko; je to zárodek, ve kterém jsou umístěny archetypy duše. Tyto archetypy jsou pak impregnovány do matky přírody, aby mohlo semínko růst. Jakékoliv semínko v přírodě potřebuje výživu. Každé semínko. Zejména semínko naší duše.

Toto semínko naší duše má různé aspekty. Má vůli, která souvisí s tiferet. Má myšlení, co souvisí s Necach. Má emoce související s Hod. Má životní energii spojenou s Jesod. Má fyzikální tělo, které souvisí s Malkuth. Všechny tyto aspekty jsou v syntéze semínkem, ze kterého můžeme vypěstovat velký strom, Strom života nebo strom bodhi.

Toto semínko musí být živé, krmeno, a musí být o něj postaráno. Není velké množství způsobů, jak to udělat. Pokud chcete pěstovat rostliny nebo stromy ve vaší zahradě, aby měli plody, tak musíte vědět, jak je pěstovat. Nemůžete jen tak hodit semeno ven a čekat. Nemůžete prostě dát semeno na pult a modlit se. Nemůžete dát semena do krabice a očekávat, že vypěstujete potraviny. To ne. Semínko musí být v zemi. Potřebuje světlo slunce. Potřebuje živiny z půdy. Potřebuje vodu. Přesně stejným způsobem, naše duše, naše semínko, potřebuje jídlo. V tomto fyzickém těle, máme způsob, jak čerpat výživu. Všechny živiny, které potřebujeme k pěstování duše. To je důvod, proč jsme tady.

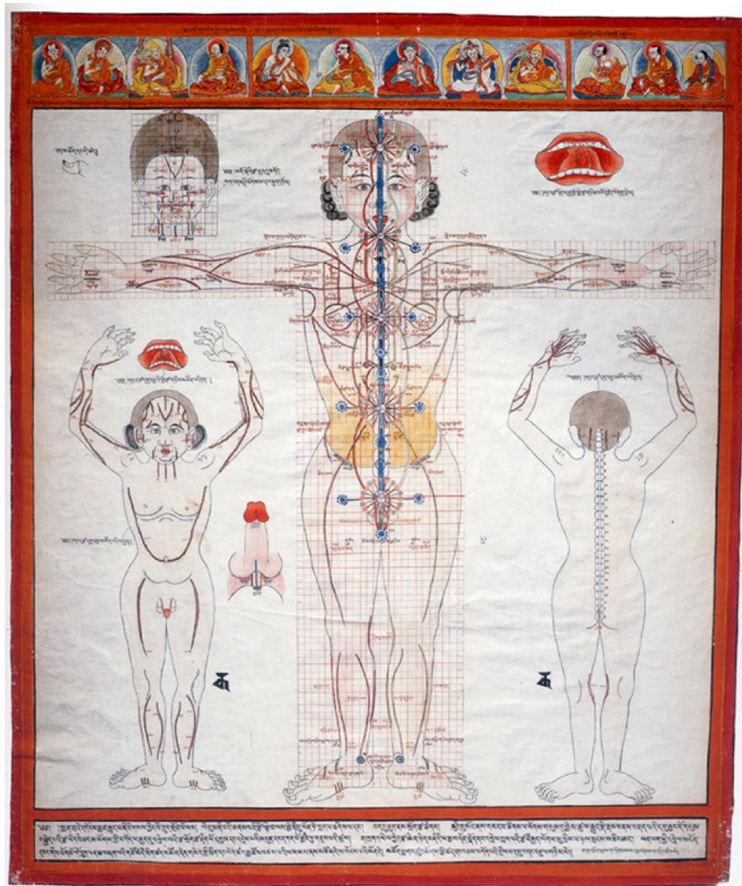
Nejsme tu, abychom zbohatli. Nejsme tu proto, abychom se stali slavní. Nejsme tu na to, abychom po sobě šlapali, likvidovali se, navzájem se zabíjeli a podváděli. Nejsme tu na to, abychom si dopřávali sexu, kolik nám chutná. Všechno toto je zvířecí chování. Jsme tu proto, abychom se stali něčím víc než jen zvířetem s intelektem.

Takovýto typ učení studujeme proto, že každý z nás cítí, že život musí být o něčem víc, než jen o narození se, mít děti, a zemřít. Musí tam být něco víc, ale běžní lidé o tom nevědí.

Důvodem proč skutečné duchovní učení - jako tantra - zůstaly skryty bylo proto, že běžní lidé nejsou dostatečně zralí na to, aby se mohli otevřeně učit o celé cestě k osvobození. Běžní lidé se chtějí jen navzájem pozabíjet, krást, lhát, a opíjet se, takže se jim nemůže svěřit poznání, které má moc. Poznání, které bylo dosud dáno lidstvu, bylo použito jen na ničení. Důkazy jsou všude. Máme zájem pouze o zabíjení. Když má někdo mahájánové myšlení, tj. že se zajímají jen o blaho ostatních, takovému člověku mohou být svěřeny pokročilejší instrukce.

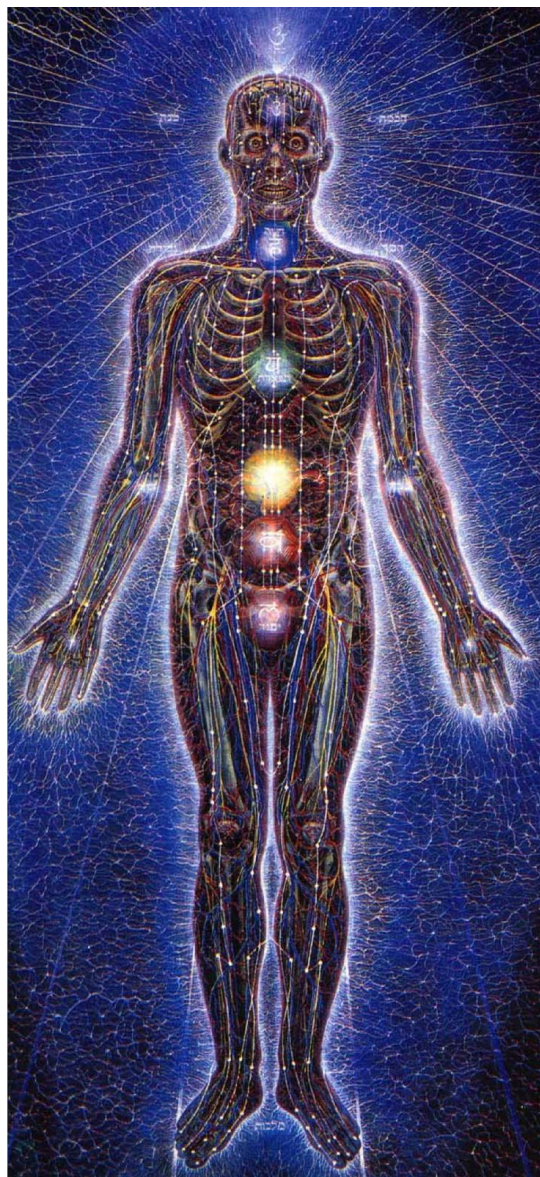
Kanálky prány

Tento náčrt je z tibetského lékařského spisu. Jsou na něm znázorněny jemné kanálky.

Tibetský lékařský nákres jemných kanálků, nazývaných nádí

Tyto kanálky nejsou jenom fyzické. Některé z nich mají korespondence ve fyzickém těle, ale většina z nich nejsou jenom fyzické. Týkají se vitálního těla, astrálního těla, mentálního těla, kauzálního těla a fyzického těla. Jedná se o vícedimenzionální kanálky energie. Pokud jste studovali čínskou medicínu, tak víte o meridiánech. Pokud jste studovali hinduismus, tak víte o nádí. Jsou to proudy přes které protéká energie. Takových proudů existuje 72.000. To je symbolické číslo. To jen znamená, že jich je tam "hodně." Prostě je tam hodně proudů. (Toto je běžný postup v asijské filozofii: Udat vysoký počet, abychom naznačili je se jedná o vysoký počet. Nejedná se ale o doslovný počet, jak se běžně na západě předpokládá).

Meridiány čínské medicíny

Pokud jsme citliví, tyto energie můžeme cítit. Používáme je každý den. Používáme je po celou dobu. Na tom není nic nadpřirozeného. Je to úplně normální, ale to, co je abnormální, je to, že o tomto nic nevíme. Nosy máme zabořené v zemi. Hledáme v zemi odpadky, jako prasata. Místo toho, abychom se zabývali vlastnostmi ducha se snažíme nasát touhy, krmit své obavy a chťič.

Pokud budeme pozorní, tak můžeme zažít, co tyto nádí jsou, můžeme se dozvědět, jak fungují, a můžeme se naučit, jak je efektivně využívat na pomoc ostatním lidem.

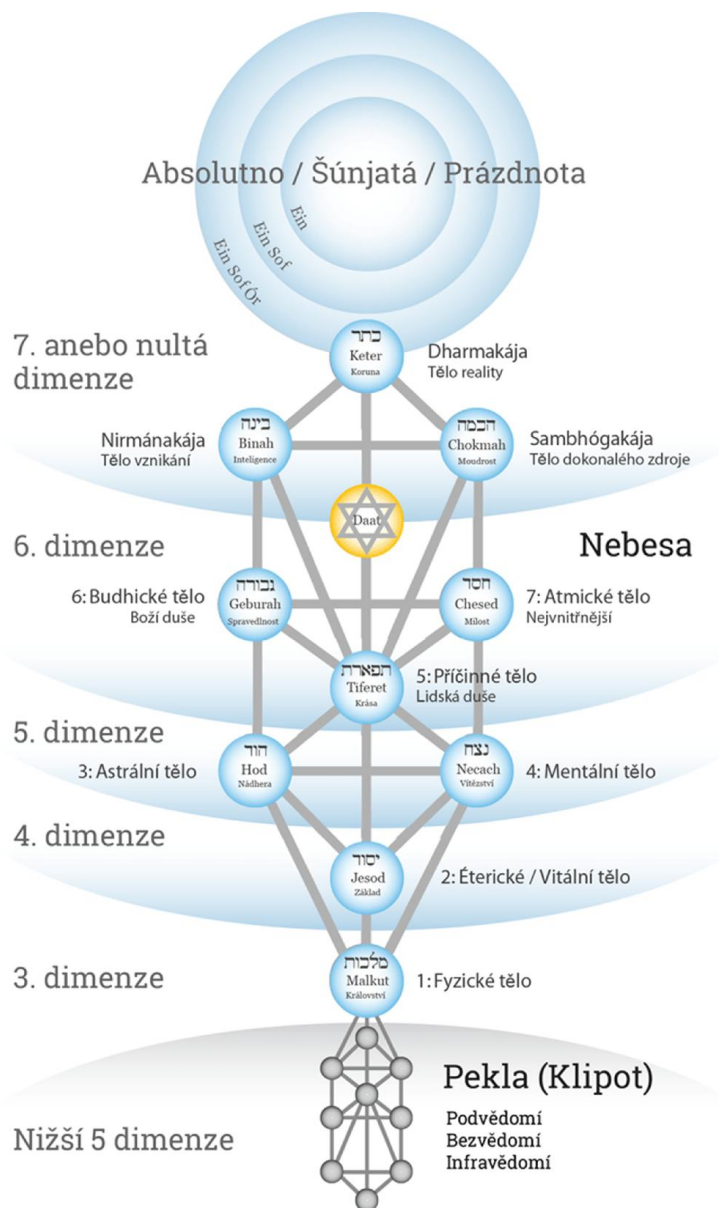
Slovo nádí znamená kanálek nebo trubka a pochází z kořene slova nad, což znamená pohyb. Tento pohyb souvisí s pránou. Když se podíváme na nádí nebo jakékoliv diagram - ať už se

jedná tibetský, čínský nebo hinduistický diagram - to, co tyto kanály nebo rozvaděče ukazují je to, jak se pohybuje energie. Ukazuje nám to, jak se prána pohybuje skrze nás.

Prána, energie, se nepohybuje jen fyzicky. Pohybuje se přes všechny různé aspekty naší psychiky. Na nejvyšší úrovni stromu života máme pránu, která sestupuje shora. Tyto horní úrovně se vztahují na archetypální úrovně, které se týkají Nejvnitřnějšího a nejvyšších částí našeho Bytí.

Prána myšlení, emoce a impulsu

Spodní část Bytí se týká nás jako duše. Cílem duchovnosti/spirituality je sjednotit všechny tyto části stromu života do jednoho celku.

Je to dlouhý proces, ale konečný výsledek je ohromný Buddha, velký mistr, velký anděl, bytost, která je plně integrovaná s Bohem a plně vyjadřuje světlo Kristovo jako dokonalou, čistou, zářivou sílu, jako výraz lásky, a může jednat jménem ostatních a dělat úžasné věci.

Aby k tomu mohlo dojít i u nás je potřeba být očištěn. Musíme se očistit. Pokud se podíváme do sebe a podíváme se do naší vůle, naší osobní vůle, tak zjistíme, že naše lidská vůle se v této fázi vývoje o ostatních vůbec nestará. Jedině o co se stará je naše osobní zajištění, naše budoucnost, chtíč, touha, strach, závist a obžerství. Naše vůle je celá úplně svázaná v egu ["já"] a touze. Zejména v závisti, protože chceme mít to, co mají jiní.

Naše myšlenky jsou upraveny touto vůlí. Pokud budete po celý den pozorovat tok svého myšlení, tak zjistíte, že asi 97% z toho, co si myslíte dnes, bude totožné s tím, co si budete myslet zítra. Neustále se v nás opakují stejné myšlenky. Obsah těchto myšlenek je "já, můj, mně," proud odůvodnění, proud tužeb a přání, a proud sobectví. Jaké vzácné je pro nezištnou myšlenku objevit se v našem toku myšlení! Je skutečně vzácné, abychom v jakémkoliv daném okamžiku opravdu spontánně pocítili opravdovou lásku pro někoho jiného. Toto je opravdu vzácné.

Většinu času přemýšlíme jen o sobě. Proto jsou naše pocity, naše emoce, jen o nás samých, o mně a pro sebe, a není opravdu o druhých. Dokonce i když cítíme, že někoho "milujeme," tak tento pocit je opravdu jen o tom, co pocítujeme "my" s touto osobou. To opravdu není o nich, jak se cítí oni, ale o tom, jak naplňují nás. Takže, to je opravdu celé o "mně."

Občas můžeme pocítit malou jiskru soucitu, neboli zájmu o někoho jiného, ale většinu času jsme obklopeni našimi vlastními pocity nejistoty, strachu, touhami, potřebami a chtěním. Je vzácné vidět, jak srdce vyjadřuje a skutečně vyzáruje nesobeckou lásku. Neříkám, že tomu tak není, protože to srdce dělá. To je velká ctnost člověka: že máme schopnost tuto lásku vyjádřit. No plně rozvinutý člověk je pouze tato láska. Vše, co dělá, je pro druhé, a to bez výjimky. Tam ještě nejsme. Máme potenciál se tím stát, ale nejdříve musí být z cesty odstraněny "já."

Pokud jsou naše vůle, myšlení a naše pocity svázané pouze našim vlastním sobectvím, pak i energie v našem vitálním a éterickém těle je sobecká. To je důvod, proč i fyzicky skoro všechno, co děláme, je jen o nás. Nyní můžeme říci, že děláme i pro druhé, ale i když děláme pro druhé, tak stále je to ve skutečnosti o sobě. Mohli bychom říci, že děláme něco dobrého pro ostatní, a pak si řekneme "vidíte, jaký jsem dobrý." Děláme něco pro někoho jiného, a myslíme si, "Jdou mi poděkovat? Uvědomí si tu dobrou věc, kterou jsem udělal? Poplácá mě někdo po zádech a pochválí mě?" Takto rychle dokážeme zkorumpovat své činy. Takové je všudypřítomné ego.

Ego [latina pro "já"] je démon. Ego není duše. Ego není naše vlastní já; je to ďábel. To je to, co nazýváme Satan. Ďábel, Satan, není mimo nás. Satan je naše mysl poškozena touhou. Když je mysl očištěna od této touhy, pak se stane Kristovou myslí, bódhičitta. To je aura bódhisattvy, který je esencí moudrosti, esence Krista. To je náš cíl. K němu se dostaneme tím, že zkoumáme naše psychologické procesy v mysli, učíme se z nich, měníme naše chování, uplatňujeme zásady základní cesty, a tím, že svou mysl harmonizujeme s cestou mahájány, čili starání se o blaho druhých. To je způsob, jak se sladit s Kristem, a prostřednictvím tohoto sladění pracujeme s energií. Pracujeme s energií prostřednictvím nádí. Skrze všechno, co jsme. Nejen fyzicky, nejen

ve vitálním těle, mentálním těle nebo pouze prostřednictvím vůle, ale prostřednictvím jich všech. Jinými slovy, musíme využít všechnu tuto energii a naučit se ji moudře používat. To je cíl.

To je skutečná spiritualita/duchovno. To není teorie. Nemluvíme o věcech, abyste se cítili dobře a abyste si mysleli, že máte expresní lístek do nebe. Chcete-li tento druh iluze, tak ve světě existují tisíce skupin, které vám to rádi nabídnou a také si za to rádi vezmou vaše peníze.

O toto nemáme zájem. My chceme změnu. Chceme skutečnou změnu, dnes. Chceme, abyste se naučili, jak zastavit utrpení, takže pak zase vy můžete pomoci jiným s tentýž problémem. K této změně se dopracujeme skrze změnu svých činů, skrze zřeknutí se sobectví a přijetí Kristické mysli, mysli, která se zabývá blahem druhých, která má nadvládu nad vlastním zájmem a která vyjadřuje Krista. To není snadné. Existují důvody, proč to není snadné; hlavně díky karmě: příčině a následku.

Tato prána, která sestupuje shora, je obrovská síla, energie. Pokud budete nad tímto medítovat a rozjímat nad tím, co to je za energii, která sestoupila a stvořila všechno, co existuje. Umíte si představit, jaká je silná? Je to opravdu nepředstavitelné. My si myslíme, že jsme hrozně silní a mocní, ale v tomto měřítku nejsme ani prachem. V tomto měřítku ani nemůžeme být změřeni. V kosmickém systému jsme zcela bezvýznamní, a přesto máme tolik vlastní důležitosti. Myslíme si o sobě, jak náramně jsme ohromní, když ve skutečnosti jsme jen zvířata, která se navzájem ničí. Kromě nepořádku na této planetě nic neděláme. Co tu máme na ukázání Bohu? Bůh nám dal všechny tyto zdroje a my mu co můžeme za to ukázat? "Tady jsme, Bože, všechny tvé zdroje jsme utratili na zbraně." Většinu času trávíme na pornografii a na chůvi a natáčení filmů, které propagují a oslavují násilí. To je to, co jsme vybudovali jako společnost: svět, který se stará o chamtivost a moc. Nestará se o děti, které umírají a lidi, kteří jsou zabíjeni. Nezajímá nás to; chceme jen peníze.

Musíme být praktičtí a realističtí. Musíme se podívat na fakta.

Tato energie, která přes nás proudí, se v různých tradicích nazývá různě. Právě teď můžeme všichni prožívat tuto energii, protože jsme živí. Dýcháme. Naše tělo je právě teď udržováno na živu touto energií. Toto tělo je jen energie, která se zformovala do hmoty. Když se karma pro toto tělo vyčerpá, pak se spojení mezi energií a hmotou oddělí, a toto tělo se rozpadne, a vše se to vrátí zpět na energii.

Takže vidíte, že energie je velmi důležitá. Dokonce i když spíme, tak tam pořád najdeme energii. Vědomí odejde ven z těla, ale tělo si tam nadále spí, nabíjí se, čistí se, obnovuje se. Vědomí odejde ven z těla, ale v těle je stále energie. Taková je všudypřítomná energie.

To je důvod, proč Svámí Šivánanda uvádí, že energie je ještě důležitější než mysl. On má pravdu. Můžete si myslet, co chcete, ale záleží na tom, co děláte. Existuje mnoho lidí na světě, kteří si myslí, že dělají dobře, ale dělají škodu. Co si myslíme, je irelevantní. Na čem záleží, je co děláme. Existují lidé, kteří si myslí, že dělají dobře, když jdou ven a někoho zabijí. Existují lidé, kteří si myslí, že dělají dobře, když kradou. Existují lidé, kteří si myslí, že dělají dobře, když učí lži o spiritualitě/duchovnu. Takový lidé ve skutečnosti zabíjejí duše. Co si myslíme, je irelevantní. Na čem záleží je to, co děláme. Co děláme se svou energií?

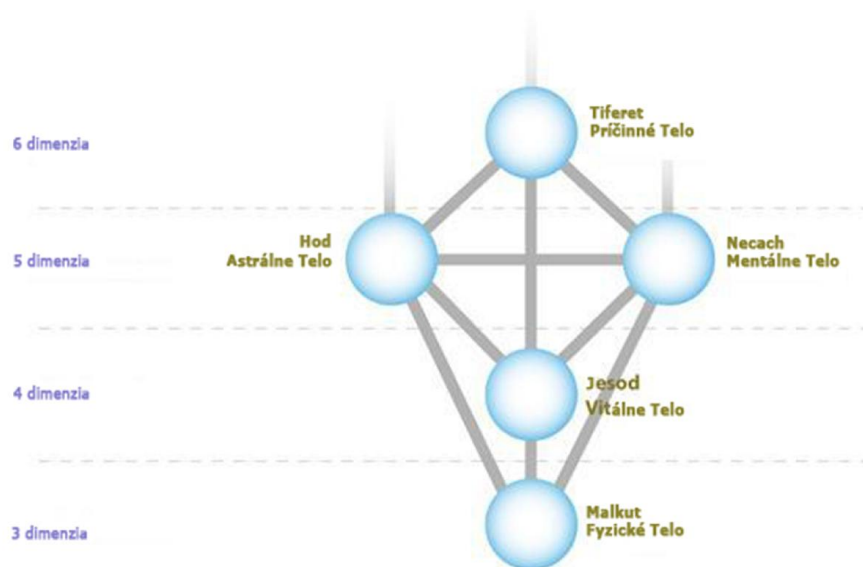
V tibetské tantře se uvádí, že lung, větrná energie, má deset primárních forem. Tyto formy se vztahují na všechny různé pohyby těla, které nejsou jen fyzické, ale psychické. Existuje mnoho typů. Tato větrná energie je to, co udržuje naši existenci.

Když jsme nemocní, je to proto, že v naší větrné energii existuje nerovnováha. Každá nemoc je z důvodu nerovnováhy v naší energii. Myslíme si, že nemoci vznikají z fyzických problémů, tak tomu, ale není. Fyzické organismy jsou jen nádoby energie. Fyzický organismus není nic jiného než zhuštěná energie do hmoty. Když chytíte bacila, je to proto, že karma (zákon příčiny a následku) pohání energii tohoto bacila na základě čehož pak onemocníte. Příčinou není bacil, příčinou je energie, poháněna příčinou a následkem. Když onemocníte fyzicky nebo psychicky, je to z důvodu nerovnováhy ve vaší větrné energii. Rakovina je nerovnováha ve větrné energii. Cukrovka je energetický problém. Co se ukazuje ve fyzickém těle jsou příznaky něčeho, co je energetické. Snažíme se to léčit fyzicky, protože nevidíme, že příčiny nejsou fyzické, ale energetické.

Totéž platí i duchovně. Jsme duchovně nemocní. Naše duše a duch nejsou v harmonii s Bohem, s božskostí. Chcete důkaz? Sledujte svou mysl. Kolik z toho, co je tam je božské, kolik z toho je v harmonii s Kristem? Kolik toho, co si myslíte a cítíte, je ve vašem nitru vyjádřením Boha? Bůh nepotřebuje to auto, tu práci, ten velký dům, tu loď, tu chválu nebo obdiv od ostatních. Bůh nepotřebuje, aby vám ostatní záviděli nebo se vás báli. Bůh nepotřebuje, aby vás respektovali. Bůh nepotřebuje, abyste měli nějaké ocenění nebo bohatství. Bůh potřebuje vaši duši, aby se rozvíjela. Sledujte svou mysl. Kolik z vaší mysli se zajímá o vaši duši a duše druhých? Buďte k sobě upřímní. To je způsob, jak můžete změřit skutečný stav věcí.

Integrace a vzájemná závislost

Tyto energie, které proudí skrze nás - fyzické, vitální, astrální, mentální, kauzální - jsou vzájemně propojeny. Když studujeme tyto druhy věcí, tak máme tendenci si myslet, že astrální tělo je někde jinde. Není. Pokud máte emoce, nebo právě teď cítíte něco emocionálně, je to proto, že vaše astrální tělo je zde. Vidíte, naše tělo je vícedimenzionální. To není od nás odděleno. Astrální tělo je tělem/nádobou emocí. Bohužel pro nás, my nemáme skutečné astrální tělo, ale kama rupa, "tělo touhy." To není solární astrální tělo vytvořené Kristem. Jedná se o měsíční astrální tělo vytvořené přírodou, které nám bylo dáno zdarma, které můžeme použít jako nádobu na vytvoření solárního astrálního těla. Solární Astrální tělo musí být vytvořeno prostřednictvím alchymie, tantry. Není nám dáno zdarma; toto tělo si musíme zasloužit.

Pět nižších těl

Stejně tak naše mentální tělo není někde mimo v prostoru, pokud nejsme rozptýleni. Domnívám se, že každý zde ví, jak dávat pozor a být přítomen tady a teď, což znamená, že vaše mentální tělo je tady a teď. Pokud vaše mentální tělo teď přemýšlí o práci, pokud jste duchem nepřítomni a psychicky jste doma a třídíte si účty, pak se vaše mentální tělo nachází tam, ale vaše fyzické tělo je zde, protože vaše mentální tělo je rozptýlené. Pokud jste tady a teď, integrovaný, pak vaše mentální tělo je zde také.

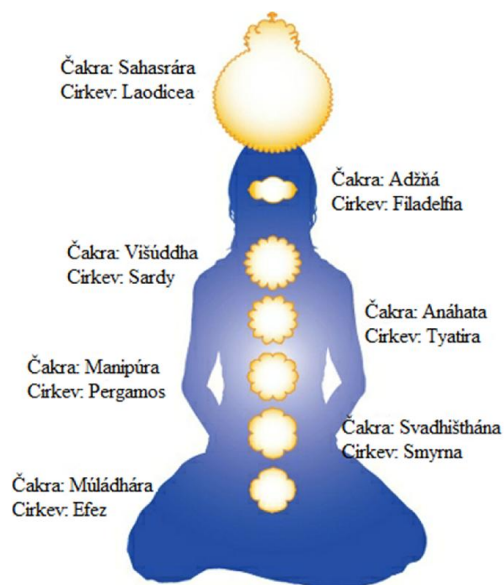
Podobně je tomu u kauzálního těla. Nemáme kauzální tělo, máme esenci, která má potenciál stát se kauzálním tělem. To je naše vůle. Naše vůle je velmi slabá, a proto je snadné pro naše touhy s ním manipulovat. To je důvod, proč jsme vždy rozptýleni. Vždy se potuluje ve svém psychologickém domě z místnosti do místnosti, a vracíme se k vzpomínkám, naší lítosti, našim obavám a k našemu chování, a říkáme si, "Všichni ti lidé se ke mně chovali špatně a měl jsem pravdu, moji rodiče jsou na vině, můj šéf je na vině, ale ne já."

To, co se musíme naučit, je dostat všechny tyto těla do přítomnosti tady a teď. To je to, co umožňuje, aby tato energie začala být v nás soudržná. Když je naše pozornost zaměřena, můžeme použít energii efektivním způsobem. To je důvod, proč když děláte nějakou práci, můžete udělat lepší práci a být více kreativní, když se koncentruje. Koncentrovat se rozumí, že spontánně a intuitivně se opravdu zabýváte tím, co děláte. To znamená, že veškerá vaše energie je zde zaměřena na to. Například, pamatujete si, kdy jste byli studenti ve škole, a psali jste test nebo písemku, ale vaše mysl byla pryč, pobíhala si sem a tam, chtěla jít domů a hrát videohru a s vašimi emocemi se pohrávala píseň, která se vám líbila, protože měla opravdu skvělý rytmus a vám se líbil ten pocit, který ve vás vyvolávala. Takže jste si na testu počínali špatně, protože jste byli rozptýlení a všechny vaše energie byly rozptýleny. Kdybyste měli skutečně zájem o ten předmět, tak byste se s lehkostí naučili učivo a zvládli test. I bez přirozeného zájmu, kdybyste se na to plně soustředili, neměli byste mít žádný problém zapamatovat si informace.

To, co tvoří spojení mezi fyzickým tělem, vitálním tělem, astrálním tělem, a tělem vůle - na proudění energie mezi nimi všemi - jsou nádí. Vidíte, nejedná se o samostatné nádoby/těla. Tyto těla jsou vícedimenzionální části jedné věci: vás. Co je spojuje, jsou nádí.

Čakry a prána

Co spojuje nádí? Každé místo, kde se spojuje jeden nádí s druhým nádí, se nazývá čakra. Čakra je vedení, transformátor energie z jedné dimenze do druhé. Jsou to body spojení ke všem částem duše. Čakra je jako vír. Je to jako elektrický transformátor, který čerpá energii, používá ji, mění ji, a přenáší ji. Čakra je sanskrtské slovo, které znamená "kolo." Znamená to něco jako převodové ústrojí nebo vodní kolo: něco, co se točí a přenáší. To něco se pohybuje díky energii. Tělo - ať už fyzické, vitální, astrální, mentální nebo kauzální - má mnoho čaker. Má jich hodně. Hinduismus hovoří o sedmi základních čakrách. Buddhismus mluví o pěti, v závislosti na tom, jakou tantru studujete. V gnóze studujeme o mnoho více. Máme sedm základních čaker, které studujeme ve vztahu k duchovnímu rozvoji. Máme také sedm základních čaker, které se mírně liší, které souvisí s naší organickou mentalitou. Tyto se nacházejí v našich rukách a chodidlech. Některé z nich jsou v kolenou. Všude po těle máme čakry. Všechny jsou to prostě viry energie, přes které v nás proudí prána.

Základní čakry

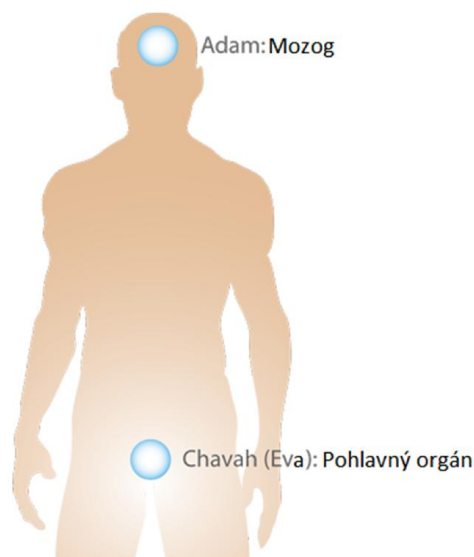
Nabízí se tedy otázka: jak se tato energie pohybuje? Kdo ji řídí? Kdo jí pohybuje? Jak se to děje? To je pro nás ostuda, že to nevíme. Měli bychom to vědět. Je to trochu hloupý příklad, ale víte, jak někteří lidé vědí hýbat ušima a jiní ne? Všechna zvířata vědí pohybovat ušima, ale my ne i přesto, že tam máme svaly. Víte proč? Protože nevíme, jak na to. Někteří lidé vědí, jak hýbat ušima, takto [názorná ukázka instruktora]. To není duchovní/spirituální schopnost! [Smích]. Ale názorně to ukazuje pointu. Celé naše tělo je úžasný stroj, o kterém nic nevíme. Má různé druhy schopností a sil, o kterých nemáme žádnou představu, protože jsme úplně posedlí externími pocity a jevy hmotného světa, místo toho, abychom si uvědomovali, analyzovali a zažívali

neuvěřitelné vozidlo, které každý den všichni používáme. Neposedávejte jen tak a nesnažte se naučit, jak pohybovat ušima. To není podstatné. Jde o to, že všichni máme energetické a fyzické schopnosti, které jsme se nenaučili používat, což jsou nádí a kanálky energie, které se připojují k čakrám a žlázám v našich tělech. Právě prostřednictvím těchto čaker a žláz v těchto tělech, se rodí anděl, Buddha. Pokud se chcete stát Buddhou, tak k tomu nepotřebujete nic mimo vás. Vše, co potřebujete, je uvnitř. Všechno. Semínko má všechno. Pokud ho budete živit, bude růst.

Jedním z hlavních větrů nebo lung je směrem dolů vypuzující vítr, který se pohybuje shora dolů. Tento vítr je velmi silný. Jedná se o vypouštějící vítr. Je to větrná energie, která proudí přes nás za účelem zbavení se odpadů z těla. Jedná se o větrnou energii, která se pohybuje směrem dolů skrze hlavní nádí, a pomáhá tělu očistit se od nečistot. Existuje mnoho dalších větrů, ale tento je důležitý, protože když Eva zneužila ovoce, tehdy se tato větrná energie stala velmi vlivnou.

Prána a sex

V kabale studujeme symbol Adama a Evy, kteří představují starověké lidstvo, ale ještě důležitější je, že představují aspekty nás samých. Adam představuje náš mozek a Eva představuje pohlavní orgány. Uvnitř máme svých vlastních Adama a Evu: Adama v mozku a Evu v pohlavním orgánu. To pokušení v zahradě Edenu, se děje v nás také, kde Lucifer představuje trenéra, který trénuje duši. Zde je to ovoce, co uděláš? Ovoce je samozřejmě sex a Eva, naše pohlavní orgány, říká: "Chci ho," a oddá se mu, a poruší zákon. Prostřednictvím porušení tohoto zákona naše Eva porušila příkaz, který dal Jehova Elohim, "Nesesmilniš."

Adam a Eva v anatomii

Kořen slova smilstva je starý anglický výraz, gwher, což znamená "hořet." V té chvíli, kdy si Eva, pohlavní orgán vezme z ovoce, tato sexuální energie se polarizuje touhou a spálí duši. To je smilstvo. Tato energie je vyloučena, protože je nečistá. Jinými slovy, ten dolů směřující vítr, který proudí přes nádí tlačí energii ven. Stává se negativně polarizován.

Eva zase dává ovoce Adamovi, mozkou. Adam, mozek se touto sexuální touhou poškodí. Je to díky této prvotní chybě, že dávný Adam a Eva byli vyhnáni z Ráje. Stejně jsme i my vyhnáni z Ráje dennodenně. Naše využití energie je nesprávné. Sexuální energii používáme nesprávně a díky tomu se dopouštíme chyb.

Tyto síly Adama a Evy jsou také ve vztahu s oběma vedeními energie, které stoupají podél páteře. Slyšeli jsme o dvou stromech v Rájské zahradě: Stromu života a stromu poznání. Tyto dva stromy jsou v konečném důsledku jedním. V souvislosti se sexem představují páteř. To, že páteř spojuje mozek a sex je očividné. Všichni dospělí velmi dobře vědí, že když jsme sexuálně zapálení, sexuálně stimulovaní nějakou osobou, náš mozek je také stimulován. Náš mozek nemůže myslet na nic jiného, jen na Evu. Když se naše vnitřní Eva dostane do transu, když se naše pohlavní orgány dostanou do transu díky sexuální energii nebo sexuální síle nebo sexuálnímu zájmu, Eva dá energii Adamovi, mozkou, a oba se dostanou do transu. Jinými slovy, naše sexuální energie dominuje mozku. To je velmi zřejmé. Celé lidstvo tím trpí.

Moderní kultura si myslí, že je velmi ctnostné být sexuálně aktivní, vyhledávat různé sexuální praktiky a oddávat se sexu. Duchovně řečeno, to je zločin. Zákony jsou v každém náboženství velmi jasné. "Nesesmilniš. Nezcizoložiš," v židovsko-křesťanské tradici. V tradici kálačakra, každý praktik v tibetském buddhismu se zaváže nikdy nevypouštět "bódhičitta," co se nazývá kapky, což je sexuální energie. Také se to nazývá tigre. Skrývá se to pod mnoha názvy, jako například "jasmínové kapky," prána, bódhičitta, tigre, sezam, rýže mléko atd. Všechny tyto názvy ukrývají sexuální energii. Všichni tantričtí zasvěcenci skládají slib, že ji nikdy nevypustí.

Sexuální energie je energie, z níž se rodí duše.

"To, co se narodilo z těla, je tělo. To, co se narodilo z ducha, je duch."

Obě pocházejí ze "živé vody, která vyvěrá z našeho břicha." Tyto živé vody jsou sexuálně vody, sexuální prána.

Adam mozek souvisí s kanálkem energie, který se táhne podél páteře. V sanskrtu se nazývá pingalá. Je to hlavní nádí. Eva souvisí s pohlavními orgány a druhým kanálkem energie, který se táhne podél páteře, který se v sanskrtu nazývá idá. Adam a Eva, sex a mozek, jsou také názvy kanálků energie, které spojují sex a mozek. To je důvod, proč v tantrickém umění často vidíme vyobrazení tří hlavních kanálů: centrální kanál (sušumná), který se týká páteře, a dva postranní kanály. Jedná se o hlavní nádí, které v nás rozvádějí energii. Nejsilnější energii, kterou rozvádějí, je sexuální energie. To je důvod, proč každý kněz, každý mnich, každá jeptiška, každý lama, musí pracovat se sexuální energií. Musí být cudní. Je to energie v sexu, která vytváří buď duchovní povznesení nebo degeneraci, v závislosti na tom, jak se tato energie používá. Pokud si ji užíváme a mrháme ní, tak vytváří duchovní degeneraci.

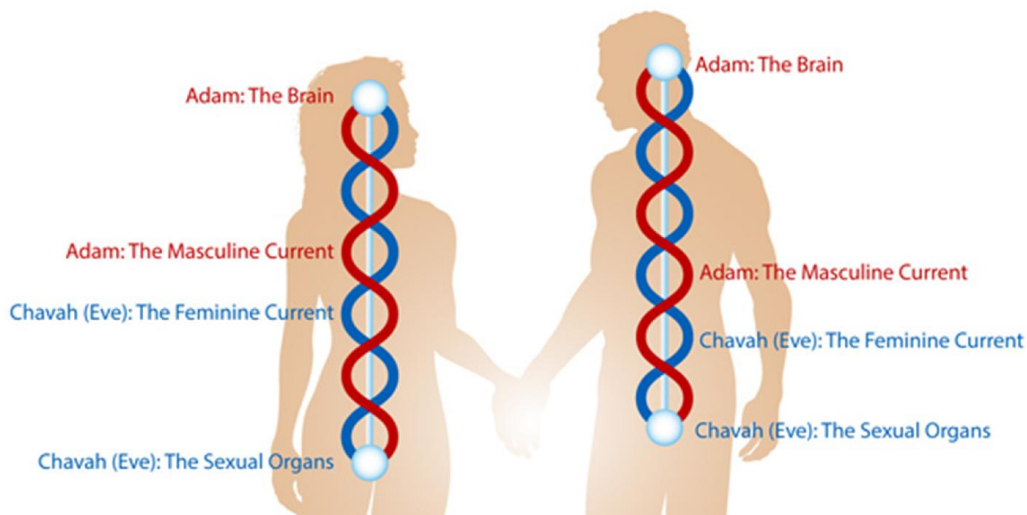
Je to docela jednoduché: vše co jíme, dýcháme a přijímáme prostřednictvím našich očí, uší a úst, je transformována prána. Veškerou tuto energii čerpáme do těla a energie je transformována. Konečnou syntézou, fyzicky i energeticky, vše, co jsme, je sexuální semínko. Celá vaše bytost je zkondenzovaná do spermie nebo vajíčka. Je to váš archetyp. Je to vyjádření Acilut. Je to mapa duše.

Když je tato sexuální energie držena na uzdě, když je transformována, tehdy může začít stoupat těmito nádí a vyplnit centrální kanál, probudit čakry, dostat se do mozku, aby z Adama udělala "dokonalého člověka." Pamatujte na citát v Bibli, ve kterém se píše, "Učiňme člověka na náš obraz." My, v našem současném stavu nejsme obrazem Božím. Toto slovo Adam, slovo člověk (man) v Bibli, není fyzický člověk. Slovo Adam odkazuje na náš mozek, naši mysl [man (člověk) z manas]. Máme mysl Krista? Ne. Máme zvířecí mysl. Kristova mysl se rodí z ducha a vody. To je pokyn, který dal Ježíš. Duch je prána. Voda je sexuální. Duch je "vítr." Pokud je tato energie držena pod kontrolou a povýšena do mozku, tehdy se jedná o samotný základ tantry.

Slovo tantra znamená tok prány. Také se překládá slovem "kontinuum." Tantrajána znamená "vozidlo/prostředek proudící energie." Zde přichází důležitý bod. Pokud tato energie není držena pod kontrolou naší duchovní, etickou disciplínou, našim mahájánovým myšlením, které se zajímá o blaho druhých, ale místo toho je tato energie využita touhou, co pak tato energie vytvoří? Chtíč. Během toho může vytvořit i nějaké děti, ale v první řadě vytvoří větší zvířecí mysl. Tato energie se negativně polarizuje. Místo toho, aby tato energie stoupala páteří a zdokonalovala duši, tak je vymrštěna směrem dolů, tímto dolů směřujícím vyhánějícím větrem. Odtud se k nám dostal symbol "ocas satana." Všichni démoni mají "ocas." Je to sexuální energie, která jde směrem dolů, protože je polarizovaná touhou. My všichni ho máme. Každý z nás. Pokud se podíváte na lidi jasnozřivě všichni máme ocas. Tento ocas je naše ego.

To, co se tady učíme je, jak to zastavit. Učíme se to prostřednictvím etické disciplíny a prostřednictvím základních úrovní učení. Když začnete mít určitou etickou disciplínu a naučíte se, jak tuto energii kontrolovat, tehdy se začnete učit, jak tuto energii používat ve prospěch druhých. Připravíte ji k vytvoření Kristovy mysli. Následně, pokud jsme dostatečně vyspělí, tak se můžeme začít učit o tantrajáne.

Tyto kanály energie, nádí, jsou opravdu tím, s čím začínáme okamžitě pracovat v jakémkoliv duchovním učení. Jak vidíte, páteř je kořenem všeho, co máme. Každá jednotlivá věc, kterou děláme, jako živé bytosti závisí na naší páteři. Všechno. Celý váš nervový systém, celá vaše mysl na ní závisí. Energie, které se kolem a skrze ni procházejí udáváme do pohybu vůlí, podle toho, jak jednáme, jak se chováme a co děláme. To je důvod, proč je etická disciplína tak důležitá. Když se jste již naučili používat tyto základy a vstoupili jste do skutečné duchovní školy, tak tam vás začnou učit techniky, jak používat tuto energii na pěstování a živení vašeho duchovního semínka, vaší Buddha podstaty. Tyto techniky se liší podle duchovních tradic, existuje jich mnoho. Všechny mají podobnou charakteristiku, tj. vyživují duši. Vzít pránu zevnitř ven a živit duši. Přestat vyživovat ego. Etická disciplína nám pomáhá přestat jednat na základě ega a krmit ho. Zasněnci skládají slib, že nebudou mít orgasmus, že nebudou krást, že se nebudou na druhých dívat žádostivě, že nebudou brát omamné látky, že nebudou pít alkohol, že nebudou kouřit, a možná také, že budou dodržovat určitý stravovací režim. Někdy se utáhnou od společnosti s cílem izolovat se od všech pokušení, aby mohli proniknout do svého myšlenkového toku a uvedli ho do rovnováhy. Takto to bylo v minulosti, nyní jsme v jiné době. Nyní nemusíme utíkat do hor. Toto cvičení můžeme provádět tady a teď v tomto městském životě. Tento typ cvičení je potřebný. Tyto energie můžeme začít využívat a použít je na pročištění nádí a pracovat s nimi přímo.

Adam a Eva jako pingalá a idá

Tyto kanálky Adama a Evy mají i jiné názvy. Kanálek Eva je někdy nazýván měsíční kanálek nebo lunární kanálek. Nazývá se chladicí nebo uklidňující vliv. V tibetském buddhismu se nazývá lalana. Je to energie, nebo vedení energie, které specificky souvisí se sexem, s Evou. Druhý kanálek se nazývá sluneční kanálek nebo solární kanálek. V sanskrtu se nazývá pingalá, v tibetském buddhismu se nazývá rasana. Obvykle bývá charakterizován jako červený a tepelný nebo ohřívací. Tento souvisí s Adamem. Tyto nádi jsou základní nádi v obyčejném člověku. V každém z nás tyto nádi vedou energii. Existuje i třetí kanál, který je ve středu, centrální, ale u každého z nás je latentní. Je nečinný. V tomto kanálku najdeme všechny stupně duchovního vývoje. Třicet tři obratlů v páteři. Třicet tři stupňů vývoje. To je důvod, proč u zednářů najdeme třicet tři stupňů a proč Ježíš žil symbolických třiatřicet let. Všechno toto se týká třiatřicet obratlů. V různých tradicích jsou tyto kanálky energie zobrazeny různými způsoby. Možná jste viděli Merkurovu hůl/žezlo. Její středový sloupek by měl být had, ale často je zobrazen jako hůl nebo žezlo, které Hermes nebo Merkur drží v ruce, kolem kterého jsou po stranách propletené hady. Tyto dva hadi představují Adama a Evu, které se proplétají kolem centrálního sloupu.

Hermes/Merkur

Pránájáma v tantrajáne

První cvičení, které se zasvěcenec naučí je, jak využít svou energii. V sanskrtu se nazývá pránájáma. Každé náboženství má takovou techniku, dokonce stovky. Většina náboženství na ně v současné době zapoměla, nebo je nepoužívají, nebo se zdegenerovali. V průběhu svého vývoje, a to zejména na začátku, každé náboženství je musí obsahovat, protože to je způsob, jak tyto energie pocházející z hora využijete.

Toto sanskrtského slova pránájáma pochází od slova prána, což znamená energie, vítr, dech, životní síla. Toto slovo prána se kombinuje se sanskrtským slovem jáma. Toto slovo má různé významy. Znamená zastavení, úsilí, nebo prodloužení. Celé slovo pránájáma znamená zastavení větru nebo prodloužení větru. V angličtině to někdy nazýváme využití větrů. Do určité míry je to přesné, ale nejdůležitější význam na tantrické úrovni je zastavení větru nebo prodloužení větru.

To je důležité, protože studenti na začátku nebo na základní úrovni se učí techniky jak využít energii. Většina z nich zahrnuje dýchací cvičení. Tantrickou úroveň se ještě neučí. Učí se úroveň sútrajány, počáteční úroveň. Nebyly ještě zasvěceni do vyšších aspektů. Tito žáci se učí a věří, že když praktikují dechová cvičení, tak nasávají pránu z vnějšího světa. To není jediný důvod tohoto cvičení. Možná, že jste se v knihách dočetli, že důvod, proč provádíme tyto dechová cvičení, je nabrat z venku pránu. To je v pořádku, ale nyní se učíte o tantře, a to není skutečný význam. Tajný význam skrytý význam, je to, že se učíte, jak zastavit vítr. Učíte se prodloužit energii. Jinými slovy, skutečná pránájáma táhne sexuální energii vzhůru a drží ji, uchovává ji s cílem harmonizovat ji s Bohem.

Toto je velmi důležité. Důvodem je, že existují určité školy, a to i mezi gnostickými školami, které přijaly učení sútrajány úrovně o pránájáme a zavedli ho do gnózi, a tím matou lidi. Nyní se dozvídáme o studentech praktikujících pránájámu nesprávným způsobem. Nevyužívají energii správně. Nyní se tedy musíme naučit jak ji používat správně, protože jinak ztrácíme čas.

Pravá pránájáma je technika k zachycení a zadržení energie. A co je nejdůležitější, zharmonizovat ji s Božstvím. To je důvod, proč Mistr Samael Aun Weor, když učil, říkal gnostickým studentům, že se potřebují naučit, jak polarizovat energii. Pokud praktikují naše cvičení a stále přemýšlejí o touze, tak svou energii polarizují touhou. Pokud přemýšlejí o Bohu, pak ji polarizují s Bohem. Je smutné, že většina lidí se učí pouze vnější podobu duchovních cvičení (držení těla, dýchání), ale neučí se, jak řídit svou vnitřní pozornost správným způsobem.

Pokud jste člověk, který nemá partnera a učíte se transmutační cvičení - jakákoli forma pránájámy, která zahrnuje runy, obřady omlazení, samohlásky, mantry - pokud děláte takové cvičení a přemýšlíte o chťiči, pak svou energii polarizujete žádostivě. Tím se vytvoří větší chťič. Takto posilujete touhu.

Pokud provádíte sexuální magii se svým partnerem a jste ztotožněn s touhou, pak tuto touhu transformujete žádostivě. To tuto touhu posílí a vytvoří ještě větší chťič.

Tento fakt se prostě nedá omluvit. Můžete to zkusit, ale fakta jsou fakta. To je důvod, proč je to tak důležité.

Kundaliní

Pránájáma je o využití energie. Energie, kterou se snažíme aktivovat je energie v centrálním sloupci. Jedná se o sebrání energie z jiných nádí, zejména energii z pohlavních orgánů, a přesunout ji do centrálního sloupce, do sušumná. Tato energie se nazývá kundaliní. V tibetské tantře a v sanskrtu se nazývá Candali. V šesti naukách NárOPY se nazývá Tummo. V kabale se nazývá Šekina. Tato energie je samotná Božská Matka.

Božská Matka v nás odstraňuje démona

Duchovní schopnosti jsou prostě to, jak Božská Matka pracuje skrze své milované děti. Jasnovidnost, astrální cestování, léčení, proroctví - to vše jsou dary od Matky Boží, aby nám pomohla v našem utrpení, v našem úsilí se z toho dostat a v našich službách pro druhé.

Někteří lidé si myslí, že kundaliní je mechanická energie, jako je energie v zápalce, něco, co je fyzické, co mohou manipulovat a s čím mohou hrát hry. Toto tedy není. Kundaliní je kreativní, božská inteligence Boha. Je to samotná energie Božské Matky. Nemůžete ji oklamat. Nemůžete přelstít Božskou Matku. Ona všechno vytvořila. Ona stvořila vás. Kromě toho, ona neoceňuje lháře, smilníky, cizoložníky, zloděje, ani žádné neřesti. Jste plní neřesti? Jste plní pýchy, chtíče, závisti? Takové neřesti ona neoceňuje. Ona odměňuje cudnost, čistotu, pokoru, lásku k druhým, obět', pracovitost, poctivost.

"Ať pránájáma spálí neřesti." - Manu

Ona se nestará o peníze, postavení, moc, materialismus. Ona se nedá ovlivnit dary, úspěchy či neúspěchy, sociálními pozicemi, vašim šatníkem nebo vašimi přáteli a známými. Jinými slovy, ona neprobudí ve vás svou sílu, protože někomu zaplatíte, nebo že někoho následujete nebo že máte sex s nějakým takzvaným mistrem nebo že někde darujete hodně peněz. Ona neoceňuje žádné z těchto věcí.

Ona nepracuje podle určitého harmonogramu nebo na základě někoho slibů. Ona je Božská Matka! Ona dělá, co chce, v souladu se svými zákony a etikou.

Nikdo nemůže probudit kundaliní, pouze ona. Takže, pokud chcete probudit její sílu, pak se budete muset obrátit na ni a nikoho jiného.

Ale samozřejmě, v dnešní době každý chce rychlé výsledky, takže lidé jsou celí nedočkaví, aby mohli zaplatit za probuzení kundaliní, nebo aby se připojili k orgiím a měli sex s co nejvíce lidmi, jak je možné, atd. Jediná věc, která vzniká z těchto činů je nabytí škodlivějších činů a jejich výsledky, a samozřejmě, posilování touhy, která je připoutává k utrpení. Toto chování stimuluje "satanův ocas," co je jejich sexuální energie polarizovaná negativně: podmíněná touhou. A ano, tím, že dělají tyto škodlivé činnosti, tak probudí schopnosti, ale jako démoni. Oni probudí jasnovidectví, ale obrácené, které vidí jen v pekle. Vyjdou z těla v astrální rovině, ale v limbu a nižších sférách. Jsou probuzení, ale jako démoni. To je snadné. Je to velmi jednoduché udělat. Existuje mnoho lidí, kteří to dělají tím, že se účastní různých pracovních seminářů, navštěvují různé školy, chrámy, kluby, a tam se učí, jak na to. Vyprávějí o lásce, o kráse, o pravdě a o Bohu, chodí pěkně oblečení, všude je spousta kadidla a vůní, ale to vše je o chtíči, touze po moci, připoutání se k pocitům.

Pokud chcete pracovat s mocí bohyně, budete se muset před ní prokázat. Ona nedává svou moc snadno. Ona nedává svou moc zvířeti. Ona dává svou moc tomu, kdo si to zaslouží. Osvědčíme se a zasloužíme si její dary prostřednictvím etické disciplíny, naší oddanosti k ní, skrze zásluhy srdce: skrze bódhičitta.

Co je největší starostí matky? Její láska k jejím dětem. Pokud k ní přistoupíme se sebeláskou a řekneme: "Prosím, matka, dej mi schopnosti jasnozřivosti, astrálního cestování, schopnosti jít do

džinového stavu, navštívit jiné planety, abych mohl své schopnosti ukázat před ostatními, abych je inspiroval ..." Co na to řekne? Ona řekne: "Jdi si nejdříve uklidit pokoj, posbírej si ze země šaty, osprchuj se protože si špinavý, a dovez všechno co máš na talíři, pak umyj nádobí a vynes odpadky. Jsi bordelář. Nejprve se dej do pořádku a udělej si povinnosti! "V našem domě máme skutečný svinčík. Tento dům je naše mysl. Je plná odpadků, a každý den ji plníme novými. Jaká matka dá moc rozmazlenému, špinavému, nečestnému, chlípnému, rozzlobenému, závistivému, prohnanému dítěti?

Její moc, její důvěru, a její tajemství si musíme zasloužit. Ona nás miluje, ale také zná realitu našeho současného stavu.

Probuzení kundaliní

Kundaliní je sanskrtského slova a pochází od slova kundala, což znamená stočený. Je to proto, že tato síla je stočená na spodku páteře v čakře múládhára. Je latentní, nečinná, čekající na chvíli, kdy bude aktivována.

Probudit kundaliní a vést ji nahoru po páteři - jako zasvěcení - nelze provést osobou, která je svobodná/y. To může být provedeno jen párem, mužem a ženou, kteří pracují společně. Jen muž a žena mohou stvořit, ať už fyzicky nebo duchovně. To je důvod, proč všechna náboženství ukrývají tajemství sexuální magie, vědecké cudnosti, způsob, jak vytvořit duši skrze sexuální transmutaci.

*Žena mu řekla: "Pane, dej mi té vody, abych už nežíznila a nemusela už sem chodit po vodu!"
Ježíš jí řekl: "Jdi, zavolej svého muže a přijď sem!" - Ján 4: 15-16*

V šesti naukách Náröpy nebo šesti jogách Ňigumy, které jsou hlavní tantrickou tradicí v Tibetu, jednotliví praktici se nejprve učí tummo jógu. Jedná se o sérii pránájáma cvičení, jako například dýchání vázy a různé jiné techniky, kde se učí, jak využít tuto energii, jak očistit a pročistit nádí, jak se připravit, aby pak když jsou připraveni, mohli vstoupit do zasvěcení karmamudrá.

Tibetský jogín pracující s tummo jógou

Karmamudrá je sexuální alchymie. Místo, kde se mnich a jeptiška sjednocují, muž a žena. Právě díky tomuto sjednocení lze vyvolat třetí sílu. Tato síla je láska. Je to síla lásky, která otevírá páteř, aby jí mohla stoupat energie.

Člověk, který nemá partnera to může imitovat, napodobit to, v tom smyslu, že díky síle bódhičitta, vědomé lásky, využije tyto energie Adama a Evy v sobě, a když se tyto solární a lunární energie setkají, tak vyprodukují jiskru. Tato jiskra vytváří v páteři plamen. To je samádhi. Každý, v duchových kruzích vypráví o samádhi nebo extázi či blaženosti nebo vizích; takto se k tomu dostanete. Nemůžete se k ní (samádhi) dostat tím, že se budete modlit, abyste ji dosáhli, nebo že ji přivodíte silou vůle. Zde se jedná o vědecký postup. Pokud se naučíte, jak využít energii, tak můžete vytvářet samádhi vůlí, kdy ji potřebujete, a pokud si vaše Božská Matka myslí, že si to zasloužíte, protože ten oheň patří jí. Je to její přítomnost, je to její energie. Je to způsob, jak v nás bere na sebe podobu. To je důvod, proč všechny tyto názvy jsou ženské.

Candali pochází ze slova kanda, což je ženské jméno pro měsíc. Candali je jméno bohyně. Také to může znamenat "vnitřní teplo." To je důvod, proč v tradicích Náröpy a Ňigumu a v Kagjü buddhismu, a vlastně ve všech různých tradicích tibetského buddhismu, studují vnitřní tepelnou jógu; která je jednou z těch šesti jóg. Tato jóga vnitřního tepla je přesně to, o čem mluvím. Meditační techniky, jak vytvořit spojení mezi slunečními a měsíčními atomy ve spodní části páteře, aby candali zajiskřila a probudila se. To je okamžik, kdy se otevře jasnozřivost, astrální cestování, jóga snu, přenos vědomí atd. Všechny techniky, které jsou studovány v tibetském buddhismu jsou založeny na tomto. To je důvod, proč na tři roky chodí někam na tiché místo do ústraní: aby se v tom zdokonalili. Právě díky této energii, jsou nakonec připraveni začít s cvičením karmamudrá, kde pracují s partnerem, jako je tomu v případě sexuální magie, kde pracuje manžel s manželkou.

Další slovo, které se používá v tibetském systému je tummo. Tummo Je zajímavý termín, protože se jedná o tibetské slovo, které se skládá ze dvou částí. První část tum je mužský termín, který znamená "zuřivý" a mo je ženská část týkající se "ženy." Můžete si to přeložit jako "zuřivá žena." Někdy se nazývá "ona, kdo děsí ego." Tummo je jméno Matky Boží; je to jméno kundalíní.

Šekina je Božská Matka v kabale. Když Izraelité porušil zákony, Šekina opustila chrám a chrám byl oslaben. Tato Šekina je přítomnost Božské Matky.

Pránájáma a dech

Co se učíme v pránájámě udělat, je využít tyto síly. To je důvod, proč Pataňdzali v sútrách jógy uvádí:

"Regulace dechu je zastavení nádechu a výdechu."

Některé z vás to možná překvapí. Neříká, že se jedná o "kontrolu" dechu. Řekl, že to je zastavení nádechu a výdechu. To je opravdu důležité. Obecně ve většině tradicích, když se mluví o pránájámě, tak se mluví o dechovém cvičení. Mluvíme o kontrole dechu, důvodem je to, že náš dech souvisí s naší pránou. Možná že si to nepamätujete, ale v okamžiku, kdy jste se narodili, a vyšli jste z matčiny dělohy, ten první nádech vzduchu, první věc, kterou jste nasáli do sebe nebyl vzduch, to bylo prána. Jaká byla vaše reakce? AAAAAAA! To byla mantra. To AAAA. Ten dech byla prána vnikající dovnitř a spouštějící aktivaci všech vašich nádí. Od toho okamžiku jsme se začali dopouštět mnoho chyb, protože naši rodiče nás neučili, jak používat naši energii. Když vstoupíme do duchovního hnutí, tak se můžeme naučit různé techniky pránájámy jako dechová cvičení. Skutečností je, že se nejedná o dechová cvičení. Používá se sice při nich dech, ale dech není to hlavní. To je důvod, proč Vivékánanda řekl:

"Pránájáma není, jak si mnozí myslí výhradně zaměřena na dech. Dech má s tím opravdu velmi málo společného. Dýchání je jen jedním z mnoha cvičení, přes které se dostaneme ke skutečné pránájámě." - Vivékánanda, Rádža jóga

Dechová cvičení jsou v pořádku a jsou užitečné při základní úrovni. Na tantrické úrovni jsou irelevantní. Co musíme udělat na tantrické úrovni je pracovat přímo s pránou. To nepotřebuje dech; můžeme použít dech jako nástroj, ale to není nutné.

Pránájáma má tři základní fáze: vdechování, zadržování a výdech.

Existuje mnoho technik pránájámy. V některých těch nejjednodušších, si stačí sednout a vědomě dýchat. To je vše. Svámí Šivánanda je velký mistr a on učil, že můžete začít své cvičení pránájámy tím, že se pohodlně posadíte, zaujmete stabilní polohu s rovnou páteří, v čistém prostředí, bez vydýchaného vzduchu, nějaké místo, kde si dokážete velmi dobře odpočinout a příjemně si posedět, dokonale uvolněný, s rovnou páteří se nadechnete a věnujete plnou pozornost dýchání. Nadechnete se a naplníte plíce, zadržíte dech tak dlouho, jak je to pohodlné, a vydechnete, a zase od začátku. To je pránájáma.

Všichni dýcháme, ale vidíte, jaký je zde rozdíl? Dvě věci: uvolnění a dávání pozor. Právě tyto dvě dělají ten rozdíl.

Pránájama musí být vždy bez jakéhokoliv napětí. Měla by být prováděna v naprostém uvolnění.

"V žádné fázi pránájamy by nemělo docházet k napětí." - Šrí Svámí Šivánanda, Věda pránájamy

A to je chyba, kterou dělá hodně studentů. Při praktikování pránájamy jsou velmi napětí. Jejich ramena, ruce, ramena, krk, ústa, všechny části jsou velmi napjaté. Takto nedělají nic užitečné, pouze ztěžka dýchají.

Proč je to důležité? V tantře je známo, že délka vašeho života se měří podle počtu vašich dechů.

"Jogín měří rozsah svého života ne počtem let, ale počtem svých dechů." - Šrí Svámí Šivánanda, Věda pránájamy

Počet vaší dechů je úzce spojen s počtem úderů vašeho srdce. Chcete-li ještě chvíli žít, tak zpomalte.

Všimli jste si, že plíce se nacházejí na obou stranách srdce? Vidíte, že plíce a srdce jsou tyto tři nádí? Idá, pingalá a sušumná. Navzájem se přímo shodují.

Plícemi dýcháme. Bereme energii do obou nosních dírek, které se připojují k těm kanálkům energie. U mužů, levá nosní dírka souvisí s idá, měsíční kanálek, a u žen, levá nosní dírka souvisí s pingalou, slunečný kanálek. U mužů pravá nosní dírka souvisí s pingalou, slunečním kanálkem a levá nosní dírka, ženská je idá, měsíční kanálek. Každým dechem čerpáme energii spojenou s těmito dvěma kanálky, spojenou s plícemi, spojenou s oběma vaječníky a spojenou s oběma varlaty. Každý kanálek, každý nádí, je propojen s opačným varletem nebo vaječníkem. U mužů, idá, levá nosní dírka, se připojuje k pravému varletu, zatímco u žen je to opačně; idá pravá nosní dírka se připojuje k levému vaječníku.

Každý dech se spojuje s pohlavními orgány. To je důvod, proč, když jsme sexuální vzrušení, měníme dech. Zrychluje se. Srdce bije rychleji, protože je aktivována prána.

Když se s chtíčem oddáváme sexuální energii, pak ten dolů směřující vítr chce tuto energii vypudit skrze orgasmus, kvůli příčinám a následkům z našich předchozích činů: protože ta energie je v nás nečistá. Je zkažená touhou. Tento dolů směřující vítr chce tuto energii dostat ven, protože my jsme z ní udělali jed. Neměli bychom se zahrávat s touto dolů vypuzující silou.

Pokud chceme osvobození od příčin utrpení, pak tuto energii musíme očistit a vrátit ji dovnitř a nahoru. Sjednotit svůj myšlenkový tok. Přimět Adama pamatovat si Boha. Když si náš Adam pamatuje Boha tehdy Adam dokáže kontrolovat Evu, tj. sexuální orgán, a sexuální energie může být sjednocena s Božstvím. To je způsob, jakým jsou solární a lunární atomy, tyto síly prány, tyto kapky bódhičitta sjednoceny, a tím je vyvolána třetí síla. Tato třetí síla je Božská Matka Kundalíní. Tato třetí síla vytváří jiskru, a pokud je vše v tom okamžiku správně uspořádáno - naše srdce, mysl, touha po Bohu a modlení se k Němu - pak Božská Matka zapřičiní samádhi,

extázi, vhléd, vize, pochopení, gnózi. To platí zda provádíme sexuální akt nebo provádíme pránájámu.

Meditace a pránájáma

Předtím, než začnete medítovat, dělejte pránájámu. Existuje mnoho pránájáma technik, které učíme v této tradici. V Žluté knize od mistra Samaela Aun Weora je jedna s názvem Kristická egyptská pránájáma. Tato je pravděpodobně vhodnější pro někoho, kdo už má určité zkušenosti v těchto záležitostech. Je trochu složitější. Další pránájáma techniky najdete v knihách Tarot a kabala, Dokonalé manželství, Kundalíní jóga, Velké záhady. Všechny tyto knihy učí techniky pránájámy. Naučte se jednu a po nějakou dobu s ní pracujte. Naučte se řídit své energie vědomě.

Nejdůležitější moment je zadržování dechu.

"Kumbhaka je zadržování dechu. Kumbhaka prodlužuje délku života. Zvyšuje vnitřní duchovní sílu, elán a vitalitu. Pokud udržíte dech po dobu jedné minuty, tato jedna minuta se přidá do vaší délky života. Jogín tím, že dostane dech k brahmarandhře v horní části hlavy a tam ho udrží, porazí Pána smrti Jamu, a podmaní si smrt" - Šrí Svámí Šivánanda, Věda pránájámy

Slyšel jsem některé studenty dělat pránájámu velmi rychle a energicky. Zdálo se, že jim šlo spíše o to, jak intenzivně jejich pránájáma zní, než to, aby se utáhli od vnějšího světa a ponořili se do meditace. Já nevím, kde se to naučili, ale s tímto učením se to neshoduje. Možná že někde existují takové pránájámy, opravdu nevím. Ale tato metoda je v rozporu s tím, o co se tu snažíme dosáhnout.

"Vždy dýchejte velmi pomalu. Nevydávejte žádný zvuk." - Šrí Svámí Šivánanda, Věda pránájámy

Samael Aun Weor učil velmi jasně. Dělejte pránájámu pomalu a uvolněně. Proč? Z mnoha důvodů:

První: Správně provedená pránájáma uvolní tělo a mysl, abychom mohli medítovat. Způsob, jakým mnoho lidí cvičí pránájámu má za následek, že jsou napnutí a napjatí, takže se jim dostává opačného výsledku.

Další: Naším cílem u duchovních cvičení je naučit se řídit pránu, a to se nedá pokud spěcháte, nebo se soustředíte pouze na fyzickou hmotu. Pokud chcete ovládat jemnou energii, musíte být jemní a najít jemné pocity, které obsahuje. Nemůžete slyšet šeptající vánek, zatímco cestujete řítícím se vlakem! Takže, nedělejte pránájámu jak řítící se vlak.

Pamatujte si, že délka vašeho života se měří vašim srdečním tepem a délkou vašeho dechu. Když je zvíře sexuálně vzrušené, tak dýchá tvrdě a rychle, protože ta energie je velmi aktivní. To je důvod, proč platí, že čím chlípnější lidé, tím kratší život. To je důvod, proč jsou vyčerpaní; to je důvod, proč rychle stárnou. To je důvod, proč, když teď vyjdete ven, tak vidíte lidi v třicítce a čtyřicítce, kteří vypadají jako kdyby jim bylo sedmdesát a osmdesát, protože se vyžívají v sexuální touze. Proto se tolik oddávají sexuální touze, neboť jim rychlé buší srdce a rychle dýchají. Takto žijeme naše životy. Neustále ve stresu, vždy těžce dýcháme a neustále spěcháme.

"Prána, mysl a virya (sexuální energie) podléhají jedné sambhande (propojení). Pokud dokážete ovládat mysl, pak prána a virya se budou ovládat sami. Pokud dokážete ovládat pránu, pak mysl a virya se budou ovládat sami. Pokud dokážete ovládat viryu tím, že zůstane jako akhanda brahmačáři bez ejakulace byt' jen jediné kapičky semene (sexuální energie, ať už u muže nebo u ženy) dvanáct let, pak mysl a prána se budou ovládat sami. " - Šrí Svámí Šivánanda, Věda pránájámy

Ovládání energie úzce souvisí s ovládním dechu. Ovládání energie a dechu úzce souvisí s ovládním sexu. Pokud chcete ovládat svou sexuální energii a uvést ji do souladu s božskostí, tak se naučte ovládat svou mysl. Ovládejte svůj dech. To neznamená, že byste ho měli vždy měřit a počítat. To, to neznamená. To znamená, uvolnit se. Uvolněte se, uvolněte se a ještě jednou uvolněte se. Naše dýchání by mělo být jako u dítěte. Ani jeden sval v napětí. Někdy je dýchání krátké, někdy je hluboké, ale vždy je klidné. Už jste někdy pozorovali dítě, miminko, a jak roztomilé dýchá? Tak bychom měli dýchat i my. No nedýcháme, protože máme v sobě ego. Totéž platí, když děláme pránájámu, musíme ji dělat pomalu. Podobně i sexuální magie by měla být pomalá a vědomá, a nikoli rychlá a intenzivní jako u zvířat.

Pránájáma jako duchovní cvičení, je příprava na meditaci. Je to přípravné cvičení, při kterém se hluboko uvolníte a spojíte solární a lunární atomy a tím vytvoříte jiskru. Musíte být připraveni využít tuto jiskru. Musíte být připraveni vstoupit do samádhi. Nemůžete být napjatý. Nemůžete být rozptýlen. Musíte být velmi uvolněný a modlit se. To je důvod, proč na meditačních výletech učíme tyto základy: relaxace, modlitba, koncentrace a vizualizace. Pokud tyto čtyři prvky nejsou součástí vašeho cvičení, tak nebude mít přístup k samádhi. Je to nemožné.

Dovolte mi, abych vám řekl ještě jeden detail, který lze některých překvapí. Šrí Svámí Šivánanda uvedl:

"Žádná samádhi není možná, pokud není probuzena kundalini." - Šrí Svámí Šivánanda, Věda pránájámy

Ti, kteří čtou knihy Samaela Aun Weora doslova, si myslí, že to znamená, že nemohou dosáhnout samádhi, dokud nebudou mít manžela/ku a nevyzvednou kundalini prvního hada. To není pravda. Pokud ty knihy čtete doslova, tak se to tak může jevit, ale ve skutečnosti mistr Samael to vysvětluje jasně: jogín nebo jogína, kteří nemají manžela/ku mohou aktivovat plameny kundalini s pránájámou a meditací, avšak úplný a absolutní rozvoj sedmi stupňů moci je možné jen tím, že pracujeme s manželem/kou v sexuální magii.

Svobodný člověk může probudit jiskry kundalini. To je to, co vytváří duchovní vize, zkušenosti, vhledy, pochopení. Svobodný člověk může aktivovat tento plamen a mít zážitky. Svobodný člověk může získat pochopení. Svobodný člověk může proniknout do přímého poznání (gnóze), protože tyto dva boční kanálky obsahují solární a lunární atomy. Prostřednictvím pránájámy a meditace, se dokáží tyto atomy spojit a vytvořit jiskru. Nevzniká to náhodou. Nevzniká to tím, že se budete hodně modlit. Nikdy k tomu nedojde, jestliže nebudeme dělat pránájámu.

"Kumbhaka cvičení [zadržování dechu] v pránájáme vytváří teplo a tím [se jiskry] kundalíní probudí a procházejí vzhůru podél sušumná nádí. Praktik jógy zažívá různé vize." - Šrí Svámí Šivánanda, Věda pránájámy

Slyšeli jsme, že někteří studenti, kteří studují tuto tradici nemají rádi pránájámu. Chtějí transmutovat jinými způsoby. Chtějí si jít zacvičit, poslouchat klasickou hudbu, dělat umění, dělat všechny tyto jiné věci na transmutaci své energie a pak se diví: "Proč mám tolik energie, ale nemám žádné zážitky?" Protože nedělají pránájámu a nemeditují.

Pokud chcete mít přímý zážitek mimo své fyzické tělo, tak použijte tyto techniky. Uvolněte se, modlete se, soustřeďte se, a vizualizujte. To platí nejen pro meditaci, ale i když se připravujete na meditaci, když děláte mantry a pránájámu.

Když se připravujete na pránájámu, sed'te uvolněně, můžete dokonce stát, pokud chcete, ale pokud se chystáte pak medítovat, tak vám doporučuji sednout si. Sedíte a modlíte se. Jste uvolněný. Modlitba není jen myšlenka, "Bože, já si tě pamatuju." To musí vycházet z vašeho srdce. Vaše srdce musí být rozpálené, jak se jen dá, na to, abyste se modlili upřímně. Poproste svého Nejvnitřnějšího o pomoc, obraťte se na Matku Boží, aby vám pomohli. Pak se budete muset ještě hlouběji uvolnit a začít se soustředit na to, co děláte.

"Pránájáma vyžaduje hluboké soustředění a pozornost." - Šrí Svámí Šivánanda, Věda pránájámy

Když děláte pránájámu, nenechte se rozptýlit. Nemyslete na ten televizní program, který jste sledovali, nemyslete na to, co budete dělat po meditaci. Musíte se plně soustředit na to, co děláte v daném okamžiku. Být plně soustředěný; zapomeňte na všechno ostatní. Zapomeňte na své tělo. Zapomeňte na pokoj ve kterém se nacházíte. Upřete celou svou pozornost na soustředění se na vizualizaci, kterou děláte. Vizualizace znamená představit si své nádí. Představte si, svou energii. Záleží na tom, jakou techniku děláte. V různých pránájámách je vizualizace představována různými způsoby, každopádně vizualizaci potřebujete. Možná že to nebudete schopni udělat první den, ale zkuste.

Pránájáma musí být prováděna pravidelně, a to zejména pokud jste svobodný/á. Sexuální energie se obnovuje každý den, takže ji musíte neustále transformovat a harmonizovat s Božstvím. Pokud ji budete ignorovat, tak ta energie bude dělat jiné věci. Neustále je v pohybu a neustále koná. Musíte si toho být vědom. Ovládat ji. Musíte tyto větry využít.

Pránájáma by měla být prováděna důsledně a pravidelně s modlitebním přístupem. Víím, že to začnete dělat automaticky, "musím teď dělat svou pránájámu," ono ji sice uděláte, ale mechanicky, bez skutečného zaměření se na ni. To nefunguje. Mechanické chování je pouze mechanickým chováním. Jediné co to přinese, budou jen mechanické výsledky, ale ne vědomé.

Manželé mohou používat pránájámu, pokud budou chtít. Tato možnost je volitelná. Užitečné je to zejména na začátku, zvláště pokud někdo dosud neměl moc zkušeností se sexuální magií.

Naše nádí jsou velmi špinavé. Lidé, kteří jsou svobodní dělají pránájámu, aby vyčistili nádí a připravili si mysl. Vidíte, tyto kanálky připojují sex a mysl. Při praktikování pránájámy, začnete

čistit nádí a připravovat je, aby tudy mohla snadno proudit energie. U lidí, kteří nejsou připraveni a kteří mají tyto kanálky zablokované, tato energie nemůže proudit. Oni uvíznou a energie chce jít ven. Takový člověk může mít problémy s předčasnou ejakulací, nedokáže ovládat energii a dosáhne orgasmu, aniž by chtěl. Může mít mnoho různých typů problémů. Je to z důvodu ucpání v nádí a kvůli mentálním návykům. Pokud zažíváte tyto problémy, buďte trpěliví a dělejte pránájámu pravidelně. Můžete ji dělat tolik, kolik vám chutná. Pokud ji chcete dělat dvě nebo tři hodiny denně, udělejte to, pomůže vám to, ale alespoň dělejte 10 minut nebo 15 minut, a to zejména v ranních hodinách, protože to je čas, kdy je energie čerstvá. Postupně, kousek po kousku, se tělo očistí. Nádí se očistí. Člověk, který pracuje jako svobodný, pracuje pouze se svou vlastní energií, takže to bude trvat delší dobu, více cvičení, více energie, zatímco u někoho, kdo má partnera, to půjde rapidně, protože k dispozici je mnohem více energie, ale bude to těžší, protože na začátku je tato energie velmi silná a těžko se ovládá. Ať už jste svobodní/é nebo ženatí/vdané, buďte trpěliví, buďte opatrní. Nikdo z nás v tomto není mistr. Naučit se to potrvá určitý čas. Chvilí to potrvá, než naučíte tělo. Chvilí to potrvá, než vyčistíte nádí. Chvilí to bude trvat, než se naučíte postupy. Neustále se přehodnocujte. Neustále přehodnocujte svůj postup.

Otázky a odpovědi

Posluchači: Z kudy jsou ty obrázky? Existuje nějaká kniha, která také obsahuje vysvětlení?

Instruktor: Obrázky, které používám jsou z naší vlastní tradice jsou sebrána z mnoha míst. Neexistuje žádná kniha, která je vysvětluje. Můžete najít některé z těchto obrázků v různých knihách nebo v různých tradicích, ale v nich to nebude vysvětleno způsobem, jakým vám to vysvětlují já. Většina tradic není oprávněných, aby poskytovaly tyto znalosti veřejnosti.

Posluchači: Vypadá to, že další překážkou při naší práci je spokojenost. Pokud tuto práci děláte už nějakou tu chvíli, tak můžete uvíznout na bodu, kde budete spokojeni s tím, kde jste, a nebudete vědět, jak jít dál. Existuje zde určitá falešná spokojenost, kde jsem rád, jak se věci mají.

Instruktor: Ano, rozumím. V různých fázích naší duchovní práce můžeme zapadnout do duchovní letargie. Například, "To, kde jsem teď je v pořádku, a takto to ponechám." To je klam ega. Svádí nás od toho, abychom šli ještě dál, pokouší nás. Jednoduše se spokojíme s tím, kde jsme. Tomuto čelí všichni. Je to forma poraženectví, ale je jemnější a používá hrdost. Pozoroval jsem tento stav, kdy ego říkalo: "Tvrdě pracuji, potřebuji si odpočinout." Někdy si opravdu potřebujete odpočinout. Někdy to potřebujeme brát s nadhledem. No s tímto se musí zacházet velmi opatrně, protože se to může snadno přeměnit na lenost a velmi jednoduše z toho bude určitá forma poraženectví. Takže ano, to co říkáte je pravda.

Posluchači: Je pránájáma nejlepší způsob, jak ukrást energii od chtíče?

Instruktor: Je to jeden ze způsobů. Nejúčinnějším způsobem, jak obnovit energii, kterou ukradl chtíč je přes sexuální magii. Tam jdete přímo k problému. Energie je v sexuálním spojení. Veškerá energie působí právě ve spojení muže a ženy, tehdy ji musíte využít a vzít ji zpět. To je skutečná síla této techniky.

Posluchači: Pokud slyšíme v uchu zvonění nebo nám z ucha vytéká voda, může to mít nějaký souvislost s meditací?

Instruktor: Existují různé druhy blokády, které u nás mohou nastat, a to buď energicky, nebo fyzicky, které lze odstranit meditací. Například, blokováno nábí nebo kanálek energie, se může projevit ve fyzikálních následcích. Někdo, kdo medituje, nebo dělá pránájámu, může tento fyzický aspekt stimulovat nebo ovlivnit. To může mít za následek zvonění v uších nebo vibrace těla. Někteří lidé dělají pránájámu a jejich srdce je plné obav nebo mají pocit, že se vznášejí nebo že jsou nakloněni na jednu stranu, a přitom to tak není. Existuje mnoho různých typů fyzických vedlejších účinků souvisejících s čištěním těchto nábí. Klíčem k úspěchu je vytrvat ve cvičení a modlit se k vaší Božské Matce.

Typy pránájám, které učíme - pokud budete postupovat podle pokynů - vám neublíží. Ani probuzení kundaliní. Kundaliní je síla Božské Matky. Ona vám neublíží. Existuje spousta dezinformací o tom, jak tyto techniky jsou nebezpečné. Někteří říkají, že "kundaliní vám může ublížit, pokud nepracujete s guruem [kvalifikovaným instruktorem]." Tento kvalifikovaný instruktor je váš vlastní vnitřní Bůh, váš Nejvnitřnější, váš vnitřní Buddha, vaše Božská Matka. Oni nedopustí, aby vám bylo ublíženo, pokud budete jasně postupovat podle učení a půjdete proti své touze a budete se řídit podle nich. Všichni mistři a andělé se dostali tam, kde jsou tím, že dělali právě toto. Kundaliní je naprosto normální věc. Je to přirozená energie. Není nebezpečná, pokud ji ovšem nezneužijeme.

Posluchači: Pokud vám přijde na mysl chlípná myšlenka, když děláte pránájámu, měli byste přestat s cvičením a pozorovat ji?

Instruktor: Pozorujte. Pokračujte ve cvičení. Představte si jak pránájáma bere tuto energii od tohoto chtíče a poproste svou Božskou matku, aby vám pomohla. Snažte se ten prvek, který se vás snaží rozptýlit, co nejlépe představit, aniž byste do toho nějak zasahoval nebo vyžival se v tom, aniž by vás to rozptýlilo. Prostě svou Božskou Matku, aby vám pomohla pochopit tento chtíč, aby vám pomohla vzít z něj energii, aby vám pomohla jej porazit. Nesnažte se tomu vyhnout a nepřestávejte s tím, co děláte. Pokud se vám v mysli objevuje takový obrázek/scéna, tak je to dobré, protože je třeba na tom pracovat. Když se v myslích studentů objevují žádostivé obrázky, žádostivé scény a všechny tyto egoistické výjevy, tak všichni se tomu chtějí vyhnout. To je špatně. Když se takové prvky objeví, jen se na ně podívejte, nevyhýbejte se jim. Tyto prvky jsou důvodem, proč trpíte. Pokud chcete změnit své utrpení, změňte tyto prvky.

Posluchači: Jak mám překonat napětí, které vzniká mezi očima během tréninku?

Instruktor: Neklid, který vzniká během tréninku může přijít z různých důvodů. Někdy je to z důvodu zbytkové emocionální energie ze stresu, nebo nějaký druh vzrušení v mysli, a tyto druhy energií se nejlépe řeší tím, že jejich pozorujete a uvolňujete se. Někdy je to příliš silné a může to obsahovat hodně stresu, proto je dobré, pokud se projdete a trochu si zacvičíte a pomůžete rozptýlit tuto energii. Pokud je to velmi silné, například vím o někom, kdo se stará o někoho, kdo je velmi nemocný, a pro tohoto pečovatele je to velmi vyčerpávající, mentálně, emocionálně i fyzicky. Někdy se tato energie naakumuluje a psychicky přivede člověka na pokraj zhroutení. Pokud byste právě v tom okamžiku pustil na zem špendlík, takový člověk by se jednoduše zlomil

nebo zkolaboval. V takových chvílích je velmi těžké meditovat. Je lepší se projít. Pránájámu můžete dělat i při chůzi. Pránájámu můžete dělat zatímco se věnujete jiným aktivitám. Ale při každé takové činnosti se nezapomeňte modlit. Pokud děláte pránájámu při chůzi, a přemýšlíte jen o tom, jak kráčíte nebo myslíte na práci, tak tato energie se používá pro přemýšlení o práci. Pokud chcete, aby tato energie byla zduchovněna a sjednocena s Bohem, pak si vzpomeňte na Boha a modlete se. Při chůzi si představujte na čem chcete pracovat. Dá se to. Pamatujte si, že cokoliv, co děláte, mějte zbožný přístup a buďte uvolněný.

Posluchači: Souvisí zastavení větru s kumbhakou?

Instruktor: Ano, správně. Jedná se o střední fázi pránájámy. Kumbhaka znamená zadržování dechu. Existují tři fáze pránájámy: inhalace, zadržení dechu a výdech. Nejdůležitější je zadržení dechu. Když převádíte cvičení jako svobodná osoba (neženatý/neprovdaná), pokyny jsou následující: nádech a zadržte dech. Existují různé techniky, které vám řeknou, abyste si představili toto nebo tamto. Důležitá fáze je držení dechu, protože právě v tuto chvíli, musíte být co nejvíce soustředění a modlit se. To je bod, kdy máte harmonizovat pránu. To je bod, kde nastává pránájáma. Jáma, tj. ovládnout/spoutat, kde vlastně berete oheň. Pokud přemýšlíte o něčem jiném, pak tu energii dáváte tomu, nad čím přemýšlíte. Pokud budete přemýšlet o chtíči nebo práci nebo o vašem autě, tak ta energie bude krmit tyto myšlenky. Duchovně to na vás nebude mít žádný vliv. Nepomůže vám dosáhnout samádhi.

Totéž platí s praktikováním sexuální magie. Když jsou muž a žena v sexuálním spojení a praktikují svá sexuální magická cvičení, zadržování dechu je nejdůležitější moment. Pokud praktikujete sexuální magii a dýcháte jako zvířata, pak nezískáte nic. energii polarizujete chtíčem. Na čem záleží, je zpomalit dech a uvolnit se. Zadržet dech a polarizovat ho modlitbou. To je to, na čem záleží. Toto cvičení by klidně mohlo trvat třicet sekund při kterém byste se nadechli jen jednou, a bylo by to skvělé cvičení. Pokud praktikujete několik hodin a po celou dobu ztěžka dýcháte a bojuje s chtíčem a vůbec nepřemýšlíte o Bohu, co pak děláte?

Studenti se jednou zeptali mistra Samaela, "Mají manželé praktikovat pránájámu?" Pro manželé to není nutné. Pokud správně dělají sexuální magii a veškerou energii v těle, která se tam v ten den nachází transformují, pak jim netřeba pránájámu. Pak se ještě jeden student zeptal: "No, ale co, pokud se jim správně nepodařilo transformovat celou energii a stále tam zůstala zbytková energie." Mistr Samael odpověděl: Co to děláte? Nač potřebujete pránájámu? Je to jako snažit se podojit krávu poté, co jste ji už podojili.

Pokud jako manželé provádíte cvičení správně, pak nepotřebujete pránájámu. Můžete ji použít, zvláště pokud pomine doba, kdy se pár nemůže spojit, tehdy ji můžete použít, je to dobré, ale není to nutné denně.

Existují páry, kteří praktikují pránájámu po sexuální magii, protože nedělají sexuální magii pořádně. Po "cvičení," jim zbývá hodně energie, protože jsou příliš chlípní. Musí dělat pránájámu, aby tuto energii mohli kontrolovat. Oni se vlastně tímto zraňují. To není dobré. Nakonec i tak ztratí kontrolu.

Řádně provedeno cvičení transformuje veškerou energii a u manželů zanechává stav extáze. Ne fyzický pocit, ale duchovní. Pokud chcete vědět, zda děláte sexuální magii správně, to je to, co hledáte. Nejedná se o fyzický stav, který prožíváte po ukončení, ale jedná se o duchovní stav. Jedná se o stav při kterém došlo k harmonizaci energie, která následně vibruje ve vašem vědomí a vaše srdce a mysl zanechává v blaženém stavu. Jedná se o blaho klidu. Je to Eden. Toto slovo Eden v doslovném překladu z hebrejštiny znamená "blaženost." Když Adam a Eva, sex a mozek, muž a žena, jdou do rajské zahrady, tj. sex, a respektují zákon, tehdy prožívají Eden, blaženost. Ne zvířecí, ale duchovní. To harmonizuje tuto energii a krmí duši. To nás živí a povznáší a pomáhá nám kultivovat bódhičittu.

Posluchači: Při cvičení Ham-Sah, měli bychom prodloužit pauzu mezi nádechem a výdechem tak dlouho, jak je to možné?

Instruktor: Při cvičení Ham-Sah, prodlužte zadržení dechu tak dlouho, jak je to pohodlné. Toto je klíčový bod - tak dlouho, jak je to pohodlné. Nepřepínejte se. Když děláte pránájámu buďte uvolněný. Když zadržujete dech, měli byste zůstat uvolněný. Když cítíte napětí nebo máte pocit, že už je to příliš, vydechněte. A pak začněte znovu. Mělo by být uvolněné, uvolněné, uvolněné.

Posluchači: Měl by nádech trvat stejně dlouho, jako zadržení dechu?

Instruktor: Existují různé instrukce o načasování nádechu a výdechu. Obecně lze říci, že nádech je delší než je výdech. Víím, že to zní nelogicky. Když budete dělat to cvičení, tak pochopíte proč tomu tak je. V závislosti na pránájáme, existují určité drobné rozdíly v technikách, ale zpravidla nádech trvá déle. Nadechnete se, zadržíte dech a krátce vydechnete. Nějaký vzduch tam zůstává. Znovu platí, že prána je to, co nás zajímá.

Dovolte mi, abych tu něco objasnil. Každý pochází z různých prostředí a učí se hodně dýchacích postupů a technik, a to je skvělé, ale když začnete pracovat s dechem na tantrické úrovni, vaše pozornost není na fyzickém dechu. Ujistěte se, že v tom máte jasno. Pokud při práci s dechovými cvičeními věnujete pozornost fyzickému tělu, to je všechno, co pak z toho vytěžíte. Dává to smysl?

Totéž jsme se učili na meditačních výletech. Lidé, kteří praktikují ánápána praktiky nebo jižní styl vipassaná praktiky, věnují svou pozornost fyzickým pocitem, což znamená, že nebudou mít žádné duchovní zážitky, protože jejich pozornost je fixována na fyzickou hmotu. Pokud chcete mít samádhi a chcete mít duchovní zážitky, tak zapomeňte na tělo a tělesné pocity. Upřete svou pozornost dovnitř. To je důvod, proč mistr Samael ve svých knihách, Žlutá kniha a Kundalíní jóga, řekl, že začínající studenti si myslí, že nasávají pránu z venku, a proto jejich pozornost je venku. Jejich pozornost je fyzicky zaměřena na špičku nosu, na nosných dírkách, dokonce i na plicích. Ti, kteří jsou zasvěceni do skutečného poznání vědí, že jejich pozornost musí být na práně. To je důvod, proč svou pozornost odtahujeme od vnějších smyslů a otevíráme okno představivosti. Představivost souvisí s pingalou, Adamem a Kristovou myslí. Souvisí s ethery éterického těla, dvěma vyššími, které se vztahují na představivost, vůli a vnímání prostřednictvím smyslů, a to nejen fyzických, ale vnitřních. Když aktivujeme představivost, tak aktivujeme svou schopnost jasnozřivého vidění. Představivost a jasnozřivost jsou totéž. Pokud je vaše pozornost zaměřena na fyzický aspekt, tak tam i zůstanete, pozorováním nosu. Nuda ...

Chcete-li duchovní vhled, tak zapomeňte na nos, zapomeňte na fyzický dech, a upřete svou pozornost na energii, a pak se může dostavit samádhí.

Posluchači: Existuje určitý směr proudu, který si máme představit?

Instruktor: Ano. Každá pránájáma je jiná. Postupujte podle pokynů pránájámy se kterou pracujete. Nevím o pránájámách z jiných tradic, ale v gnostické tradici jich máme hodně. Pouze v těchto knihách, jako je Žlutá kniha, Velké záhady, Kundaliní jóga, Tarot a kabala je jich nejméně deset. V každé z nich najdeme cvičení pránájámy. Používejte je, ale nemíchejte je. Vyberte si jednu a po určitou dobu s ní pracujte, dokud se s ní neseznámíte. Dokud ji nezažijete, nepoznáte, nepocítíte. Pak začnete vidět rozdíly. U každého z nás fungují jinak. Každý máme jiné problémy a jiné nádi, na kterých je třeba pracovat. Pokud pracujete s určitou pránájámou po nějakou dobu, ne jen jeden den, ale pár měsíců, a máte pocit, že to není ta nejlepší, tak se přehod'te, zkuste jinou. Dejte jí čas, pracujte s ní. Za jeden den nezjistíte, jaký má na vás účinek. Nějaký čas to potrvá. Jedná se o delikátní cvičení, které není snadno zvládnout.

Posluchači: Teď jsem zmatený. Přestavujete si pránu, jak vstupuje do těla, nebo si představujete, jak kundaliní stoupá vzhůru po páteři?

Instruktor: Každá pránájáma je jiná. U některých pránájám, si představujete energii, jak stoupá zesponu páteře do hlavy. Toto platí například pro Ham-Sah. V egyptské Kristické pránájámě je vizualizace jiná. Při ní si představujete, jak berete energie a umísťujete je do kostrče. U jiných pránájám si zase představujete pohybující se energie související s pupeční čakrou. U jiných si zase představujete energie související s mozkiem. Každá je jiná. Postupujte podle pokynů pro pránájámu, kterou momentálně děláte. Nejjednodušší je ta, kterou jsem už popsal, kde vlastně pouze vědomě dýcháte a modlíte se. Pokud máte problémy se soustředit a problémy s udržením pozornosti a zůstat vědomý, tak s ní můžete pracovat. Někteří studenti jsou frustrovaní. Pracujte s tou, o které si myslíte, že vám pomáhá. Možná že budete potřebovat něco složitější, co vám pomůže se na danou pránájámu soustředit.

Posluchači: Jak převádíte Ham-Sah meditaci?

Instruktor: Nejprve musíte vytvořit základ. Uvolněte se a zaujměte pohodlnou polohu. Ujistěte se, že máte rovnou páteř. Ujistěte se, že hlava je uvolněná a plave na vrcholu páteře. Nechcete, aby ve vašem těle byla jakákoliv část ztuhlá. Pokud je, tak ta vás bude rozptylovat a nadělá vám problémy a bude blokovat energii.

Pro lidi ze západu, je obvykle sezení na židli velmi účinná technika. Sed'te uvolněně s rukama volně položenými na kolenou, páteř držte rovně, při čemž vaše hlava na ní volně plave, jakoby plavala na hladině vody.

Pak se modlete k svému Bohu ke své Božské Matce. Při nádechu si představte, jak vaše sexuální energie stoupá ze spodní části páteře až do mozku, přičemž mentálně vyslovujete mantru "haaaaaam."

Zadržte dech a držte tu energii v mozku, v Adamovi. Představte si, jak tato energie, tato Kristická síla ozařuje a osvětluje váš mozek, jak vás léčí. Představte si, jak váš mozek splývá s tímto krásným bílým světlem, s touto energií.

Pokud cítíte, že držení dechu již není pohodlné, tehdy ho vydechnete ústy, přičemž nahlas vyslovíte "saaah," a představíte si, jak se tato energie přesouvá z mozku až do srdce, kde ho osvětluje.

Nyní na začátku vám to může připadat komplikované, ale v podstatě se jedná o jednoduché cvičení. Jak se soustředíte a modlíte se, představujte si, co se děje. Toto cvičení má obrovskou sílu. Je to moje nejoblíbenější, které učím, protože je docela snadné se naučit a velmi účinné. Všechny pránájámy fungují, ale tato je zvláště užitečná, díky své jednoduchosti a kráse.

Posluchači: Jednou jsem dělala pránájámu a dostala jsem se do jiné dimenze, a to mě velmi vyděsilo. Je to možné?

Instruktor: Ano. Důvod, proč děláme tyto praktiky je nahromadit energii, aby nás nakrmila a živila, aby nám umožnila mít duchovní zážitky. V závislosti na okolnostech a karmy, ano, můžete se dostat ven z těla, můžete zažít jinou dimenzi a můžete mít vize. Pokud na to nejste připraveni, samozřejmě, že vás to vyděsí. To je jen proto, že jste na to nebyli připraveni psychologicky.

Schopnost jít ven z těla a vidět jiné dimenze jsou přirozené schopnosti lidské bytosti, které jsme ztratili. Bible je plná příkladů proroků, kteří vycházejí z těla, kteří dostávají pokyny od Boha skrze sny a prožívají různé typy zážitků. Toto potřebujeme, ale musíme vědět, jak na to, a být na to připraveni. Vlastně z těla vycházíme pokaždé, když jdeme spát. Jen si toho neuvědomujeme. Pokud se to naučíte a naučíte se, jak si být toho vědomi, pak to vědomě můžete využít ve svůj prospěch a použít to pro duchovní růst.

To je důvod, proč se v šesti jogách Náropy učí pránájáma hned na začátku. Pak následuje jóga snu. Kde vlastně člověk už nahromadil energii prostřednictvím pránájámy a používá ji na vědomé opuštění těla. Pokud lidé nemají nahromaděnou tuto energii, tak nemohou jít ven. To je důvod, proč tuto energii potřebujeme.

Posluchači: U cvičení Ham-Sah, máme si představit srdeční čakru nebo skutečné srdce?

Instruktor: Představte si srdeční čakru. Opět platí, že v těchto cvičeních se snažíme zapomenout na fyzickou hmotu. Od fyzického těla se chceme oddělit a pracovat s pránickým aspektem. Cílem při praktikování vizualizace není ani tak představa, jako energie stoupá vzhůru po páteři, protože nechceme pracovat pouze s fyzickým tělem, ale hlavně chceme pracovat s vitálním tělem, kde se vlastně prána pohybuje. Stejně způsobem se snažíme dostat hlouběji do astrálního, mentálního a kauzálního těla. Zapomeňte na fyzické tělo. Nechte ho odpočívat, nechte ho spát, jděte hlouběji dovnitř. Nenechte se rozptylovat fyzickou hmotou. Představujte si energetický aspekt, čili pránický, který se nachází ve čtvrté, páté a šesté dimenzi.

Bódhičitta

"Když bódhičitta sestupuje shora, tak nastává blaženost ..." - Milarepa. Jogín plní hrnek z lebky bódhičitta. Nástěnná malba z Dalajlámova tajného chrámu Lu Kang

V předchozích dvou přednáškách o palivu pro duchovní zážitky, jsme diskutovali o základech, které jsou přítomny ve všech náboženstvích, jejichž cílem je vést nás, naučit nás, jak využít vlastní energii a využít ji k probuzení vědomí, na vyvolání nového druhu zážitku. Tato energie, která poskytuje tuto možnost, se v sanskrtu nazývá prána.

Jak jsme se zmínili v těch předchozích dvou přednášek, prána je energie ve všem. Nikdo z nás není oddělen od prány. To, co jsme, je prána, ale upravena. Tato energie nebo prána je upravena podle příčin a následků, jednoduchých zákonů přírody, které vytvářejí všechno, co existuje.

Vše je upraveno podle příčiny a následku. A samozřejmě i duchovní zážitek jakéhokoliv druhu, je vytvořen podle příčiny a následku, ne náhodou, a ne pouze Boží milostí. I Boží milost je příčina a následek. Dokonce i Bůh působí prostřednictvím příčiny a následku. Milost nebo požehnání, které přicházejí shora, přicházejí, díky příčině a následku, díky karmě.

"Neklamte se: Bůh se vysmívat nedá. Co člověk zaseje, to také sklídí." – List Galatským 6: 7

Bez ohledu na duchovní tradici, se kterou se cítíme být spojen, zákon příčiny a následku je v každé tradici zásadní, i když může mít různé názvy. V této konkrétní sérii přednášek, používáme Sanskrtské a tibetské slova pro popis stejných zážitků, které však nejsou založeny na tradicích

tibetské nebo sanskrtského kultury, jako je například křesťanství. Jako důkaz tohoto tvrzení, jsem našel krásný verš, který napsal Tomáš Kempenský několik stovek let dozadu, v knize s názvem "Následování Krista," co je stoprocentně gnostické a stoprocentně buddhistické učení, díky principům, které vyjadřuje. Pokud budete číst tuto knihu a zároveň mít pochopení univerzálních pravd, které jsou popsány v terminologii, tak najdete krásné vyjádření Mahájána buddhismu. Například, kde se hovoří o Kristu, musíme mít na paměti, že Kristus není člověk, ale univerzální energie, kterou buddhisté nazývají Avalókitéšvara nebo Čenrezig. Takže vám přečtu krátký citát, který vytváří půdu pro dnešní téma:

"Pane Bože, můj svatý přítel duše, když ty zavítáš do mého srdce, zaplesá celé mé nitro!« Ty jsi moje sláva a radost mého srdce, ty jsi moje naděje a mé útočiště v den mého soužení »(Ž 4,4; 119,111 : 59,17). Ale protože jsem ještě slabý v lásce a nedokonalý v ctnosti, potřebuji, abys mě posílil a potěšil; navštiv mě tedy častěji a poučuj mě svatými naukami. Osvobod' mě od zlých vášní a uzdrav mé srdce od všech nezřízených žádostí , abych vnitřně ozdraven a dokonale očištěn mohl milovat, ochotně trpět a věrně vytrvat. Láska je velká věc a vůbec velké dobro; ona jediné usnadňuje každé břímě a oddaně nese veškeré protivensství. Neboť nese tíhu bez těžkostí a všechno hořké činí sladkým a chutným." - Tomáš Kempenský, Následování Krista

Tomáš Kempenský

To je čistá Tantra. On popisuje přesně stejný zážitek, který popisují v jogách Náropy, v jogách Nigumu, v Kálačakra tantře a v písních Milarepy, a dalších. Všechny tantry uvádějí přesně to, o

čem mluví tato pasáž, že díky oddanosti a skrze lásku, srdce exploduje a je rozpálené božstvem. Toto je nejdokonalejší klíč k duchovnímu zážitku.

V prvních dvou přednáškách jsme popsali, jak využít vitální energie těla, které se týkají nejen fyzického těla, ale i našich vnitřních těl. Díky využití této energie ji pak můžeme sloučit a zharmonizovat ji s božskostí. To vytvoří půdu pro božský oheň nazýván Kandali nebo kundalini, který naplní naše srdce, naplní naši mysl, aby nám dal zkušenost, ale navíc nám pomůže být vhodnou nádobou pro tento oheň, abychom mohli vyjádřit světlo tohoto ohně ve světě.

Kundalini v křesťanství

Úrovně duchovních instrukcí

Všechna náboženství byly organizovány podle tří skupin, neboli tří fází výuky, aby připravili lidstvo na tuto zkušenost.

- **První etapa:** Úvodní, vnější učení. Úroveň pro veřejnost. Symbolizováno Egyptany jako "učni." Ve většině náboženství se jedná o učení, které se učí pro veřejnost neboli laiky.
- **Druhá etapa:** Střední úroveň, vnitřní učení. Soukromé. Symbolizováno Egyptany jako "pracovníci." Ve většině náboženství se jedná o učení, které se učí pro ty, kteří složili slib, jako jsou například mniši, jeptišky, asketové.
- **Třetí etapa:** Tajné učení. Symbolizováno Egyptany jako "Mistři." Ve většině náboženství se jedná o učení, které se učí pro kněze, lamy, rabíny atd.

První etapa je vždy přípravnou etapou. V buddhismu, se nazývá sůtrajána nebo šrávakajána [často nesprávně pojmenovaná hínajána]. Toto je přípravná etapa, která se zabývá etikou. V každém náboženství třeba začít pochopením etiky. Zde se nejedná jen o etiku podle níž pozměníte své chování, protože vám to někdo řekl. Přesněji řečeno, tato úroveň výuky by měla být etikou na základě skutečného pochopení příčiny a následku. To znamená, že skutečná etika je založena na pochopení, že když vykonám určitý čin, tento čin způsobí určité následky. Pochopením na základě zkušeností, co způsobuje užitek a co způsobuje utrpení, pochopíme, co znamená skutečná etika.

Když vědomě pochopíte, že určitá činnost vytváří utrpení, když toto utrpení dokážete vědomě vidět, pak přirozeně už nikdy nebudete chtít provést takový čin znovu. To je skutečná etika. To je to, co by měli přípravné etapy každého náboženství dosáhnout: dovést vás jako duši k takovému typu osobního zážitku, kdy uvnitř víte, co je správné a co ne. Člověk by měl vědět že, "Když udělám tohle, tak mi to ubližuje, ubližuje to někomu jinému, měl bych přestat s takovým chováním." To je to, co poskytuje chápání utrpení, co je utrpení.

Lidé pracující na této úrovni jakéhokoliv náboženství, by měly být zaměřeni na téma "co je utrpení, jak trpím, a jak mohu změnit utrpení na štěstí." Tato snaha je doplněna všemi základy náboženství: zřeknutí se škodlivého jednání a přijetí prospěšného jednání včetně modlitby, službě druhým, atd. V buddhismu, to je úroveň sůtrajány. Obecně platí, že se jedná o úroveň výuky pro širokou veřejnost.

Když někdo opravdu pochopil etiku - to znamená, že začal opravdu chápat, že způsob, jak se chová, a to nejen fyzicky, ale i psychicky, má vliv na ostatní lidi - pak chce přirozeně změnit své chování, které je prospěšné nejen pro něj, ale i pro ostatní. To je to, co způsobí, že v mysli takového člověka se objeví nový typ ducha: citlivost k utrpení druhých, a postupné upouštění od zaměření se na sebe.

"Dokud budeme otroci sebe-sympatie, tak jakýkoliv vývoj našeho Bytí bude zcela nemožný. Musíme se naučit vidět věci očima druhého. Je nezbytné se naučit, jak se vcítit do kůže druhé osoby." - Samael Aun Weor, Revoluční psychologie

Když si někdo začne uvědomovat, že "mohu udělat změnu nejen pro sebe, ale pro ostatní," pak jsou připraveni na další úroveň výuky. V buddhismu se tato úroveň nazývá mahájána, což znamená větší vozidlo. Jedná se o druhou úroveň výuky. V každém náboženství máte tuto úroveň výuky, která je čistě jen o vědomé lásce. Člověk je připraven pro tuto úroveň výuky, když se jeho pozornost spontánně a přirozeně přesune pryč od sebe a nasměruje se směrem k ostatním. Zde se nejedná o něco teoretického nebo intelektuálního. Také se nejedná pouze o aspiraci. S aspirací začínáme, a většina z nás se shodne na tom, že sloužit druhým je krásným a hlavním vyjádřením náboženství, ale to neznamená, že naše mysl a naše skutky odrážejí toto hledisko od okamžiku k okamžiku. Pro většinu z nás, naše mysl a naše činy jsou absolutně sobecké, a jen někdy se pozastavíme nad myšlenkou na utrpení druhých. Všichni věřící lidé mají dobré úmysly, ale dobré úmysly jsou zcela odlišné od dobrých činů.

Někdo, kdo opravdu kráčí po mahájánové cestě, někdo, kdo žije druhou úrovní výuky, si ani nemusí pamatovat na touhu pomáhat ostatním. Jeho samotné činy, spontánně a přirozeně odrážejí hlubokou citlivost vůči druhým, a na druhých jsou i zaměřeny. To se projevuje v jeho činnosti. To se ukazuje na tom, co dělá. To se projevuje v tom, jak jedná s lidmi, jak kráčí životem, jak se chová k lidem, v práci, v kostele, v chrámu, v metru, v autě. V každé činnosti, dokazuje jiné stanovisko. Toto stanovisko není pozlátkové nebo vytvořené na získání pozornosti, nebo na ukázání se svým duchovním kamarádům, ale protože i samotě, i když ho nikdo nevidí, tento postoj má ve své mysli. Je to postoj soucitu, který má své kořeny v poznání o činu, následku a utrpení. Mahájána postoj se může vynořit pouze tehdy, když někdo spontánně a přirozeně ztělesnil první úroveň výuky, což je etika.

Základní úvodní úroveň chápání příčiny a následku je shrnuta ve slově odříkání. Co je odříkání? Obvykle si lidé myslí, že odříkání znamená, že se obléknou do roucha a odejdou žít do lesa, nebo se stanou knězem nebo jogínem někde v pustině. Toto to ale ve skutečnosti vůbec neznamená. Odříkání ve skutečnosti znamená vzdát se škodících činů.

Skutečné odříkání se děje uvnitř a ne externě. Existuje mnoho kněží, mnichů a jeptišek, kteří se navenek vzdali světa, ale ve svých myslích jsou hluboce spoutáni s pozicemi, tituly, mocí a majetkem, ať už tyto věci mají, nebo ne. Nejsou to skuteční kající, kteří se vzdali takových věcí. Skutečný kající, který se zřekl jakýchkoliv věcí, má psychologické odříkání, není psychologicky k těmto věcem připoután, ať už je má nebo ne.

Na čem záleží, je to, co je v naší mysli. Někdo, kdo má skutečného ducha odříkání, prostě nechce vykonávat činy, které ubližují a to i přesto, že ho nikdo nevidí. Protože takový člověk z vlastní zkušenosti ví, že takový čin bude mít za následek škodu. Ať už ten čin někdo uvidí nebo ne, jeho následkem bude utrpení. To je skutečné odříkání.

Když se duch odříkání založen na chápání utrpení rozšíří za hranice starání se o sebe a člověku jde opravdu o blaho ostatních lidských bytostí, tehdy se rodí nebo vzniká vědomá láska. Tehdy začíná člověk myslet na Mahájánové úrovni. To je důvod, proč Samael Aun Weor uvedl,

"Nejdůležitější je, jak se k sobě chováme skrytě a vnitřně. (v našich myslích)" - Samael Aun Weor

V našich myslích proto, že navenek sice můžeme chodit do práce nebo do školy, nebo jednat s lidmi, a přitom všem můžeme být velmi milý a zdvořilý, přátelský, usměvavý, ale v naší mysli se navzájem zabíjíme. Můžete mít někoho v práci s kým máte konflikt, když s ním jednáte tváří v tvář, tak jste velmi milý, ale ve vaší mysli ho bijete, trestáte, ponižujete - což znamená, že skrytě s ním zacházíte špatně. To je ubližující čin. Co se děje ve vaší mysli, není nic jiného než to, co se děje ve vašem těle: obojí jsou ovládány příčinou a následkem.

Ježíš vysvětlil tento princip následovně:

"Slyšeli jste, že bylo řečeno: "Nezcižoložíš! "Já vám však pravím, že každý, kdo hledí na ženu chtivě, již s ní zcižoložil ve svém srdci. Jestliže tě svádí tvé pravé oko, vyrví ho a odhod' pryč, neboť je pro tebe lépe, aby zahynul jeden z tvých údů, než aby se celé tvé tělo dostalo do pekla." - Matouš 5: 27 29

Což znamená, že to, co si myslíte a pociťujete, produkuje následky stejně jako fyzický čin.

Jakmile někdo prokáže a dokáže, že má tento spontánní typ mysli, že se skutečně vážně zajímá o blaho druhých, pak může být přesunut na jinou úroveň výuky. Tento typ výuky obvykle známe pod názvem tantra. V buddhismu tuto třetí úroveň výuky nazývají různými jmény, jako například tantrajána, mahájána, vadžrajána apod. Také se nazývá esoterická úroveň nebo tajná úroveň, kde je potřeba mít zasvěcení, aby nám mohlo být dáno toto učení. Samozřejmě, že to má důvod.

Tyto typy učení jsou drženy v tajnosti právě proto, že většina lidí nemá mysl, která by se starala o blaho druhých. Aby bylo možné využívat výhod této vyšší úrovně výuky, je nutné mít takovou

mysl. Protože úroveň této výuky je navržena tak, aby urychlila růst takové mysli, tj. mysli, která se stará o blaho ostatních a ne o sebe. To je celý smysl tantry.

V dnešní době si lidé myslí, že tantra je sex, ale tak tomu není. Sanskrtské slovo tantra znamená kontinuum, proud nebo tok. V tomto kurzu se bavíme o práně a způsobu, jakým se prána pohybuje - to je energie. Tento proud nebo pohyb energie se využívá přes tantru. Přesněji řečeno, prostřednictvím tantry se učíme, jak očistit své vědomí (Buddha-princip/podstata), abychom už nebyli v disharmonii s realitou.

Náš vlastní vnitřní proud energie, musí být zharmonizován s božskou energií, což je láska k druhým, vědoma láska a ne sobectví, ne chtíč, ne hrdost, ne závist, ne obžerství, ne chamtivost, ne strach. Pokud máme mysl, která je stále pod nadvládou těchto vlastností a pak začneme studovat tantru, tak se zahráváme s ohněm, a to doslova. Nejvyšší úrovně duchovní výuky jsou velká zodpovědnost; znalosti musí být používány s opatrností.

Bohužel v dnešní době, protože dveře do této úrovně výuky byly pro lidstvo otevřené, tak všichni se myslíme, že si zasloužíme být ve třetí úrovni, myslíme si, že jsme typ lidí, kterým by se mělo dostat nejvyššího učení. Jinými slovy, máme v sobě hodně pýchy, hodně ambicí: duchovní ambici, duchovní pýchu. Proto si myslíme, že všechny tyto nudné věci o etice, a všechny nudné věci o tom, jak máme každého milovat a soucitu můžeme přeskočit, a hned se chceme vrhnout na nejvyšší úroveň. Lidé si myslí, "Ano, Ano, rozumíme tomu, víme že bychom měli milovat jeden druhého, ale dej mi ty dobré věcičky. Chci tajné učení, chci vyšší poznání, chci, abyste mě vzali do chrámu, chci znát skutečné věci." To je hloupost. Je to úplně stejné, jako když tříleté dítě chce, aby ho vzali do chirurgické nemocnice, aby mohlo použít všechny chirurgické nástroje. Bylo by hloupé, kdybychom tříletému dítěti dali skalpel, anestezii, léky, a všechny ostatní nástroje, které lékař používá. Bylo by to hloupé, protože dítě nebude vědět, co vlastně dělá. Začne hrát hry a zraní sebe a jiných lidí. Tantra není výjimkou. To je důvod, proč tisíce let byla tato pravidla velmi jasná: aby vás instruktor mohl převést z jedné úrovně do další, tak jste museli ve své mysli dokázat, že jste schopni využít vyšších nástrojů s odpovědností.

Chcete vědět, proč lidé spadnou z cesty? Proč selžou? Proč duchovně ublíží tolika lidem? Proč existuje tolik černých mágů? Protože spěchali získat vyšší učení a neměli základ v prvních dvou aspektech. Všechny selhání na duchovní cestě jsou kvůli nedostatku pochopení etiky, odříkání (první úroveň) a chybějící lásky k druhým (druhá úroveň).

Lidé spěchají, aby se dostali k moci, aby se mohli probudit, ale chybí jim skutečné pochopení karmy, a skutečné pochopení lásky. Stanou se z nich to, co nazýváme Hasnamuss, osoba, která má rozpolcenou osobnost. Mají moc, jsou probuzení, ale nemají pochopení karmy, příčiny a následku; nemají lásku. Jsou to ďábové smíchání s andělem. Bohužel to je velmi běžné a děje se to stále častěji. Je to způsobeno pýchou, ctižádostí a nedostatkem tréninku.

Pojďme shrnout cíle těchto úrovní:

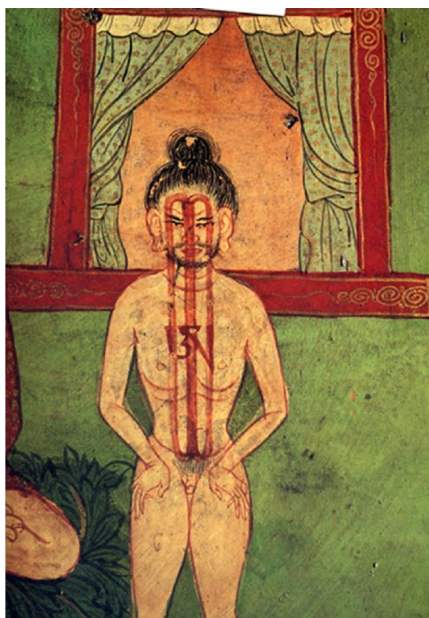
- **První úroveň:** pochopit a odstranit příčiny utrpení, což jsou pýcha, chtíč, hněv, závist, atd.
- **Druhá úroveň:** Trénujte osvobozenou psychiku v lásce k druhým a pochopení absolutna
- **Třetí úroveň:** Syntetizujte a urychlíte první dvě úrovně

Je velmi důležité, abychom skutečně chápali základy našeho náboženství. Tímto základem je především uvědomění si utrpení druhých a jak naše vlastní jednání je ovlivňuje.

Důvod, proč je tak důležité, je ten, že abychom mohli vstoupit do tantry, vstoupit do vyšší úrovně výuky, aby se nám dostalo posílení od božství, tak na to potřebujeme mysl, která je na to připravena. A tato příprava je ve vědomé lásce. Abych shrnul, co jsem zatím na toto téma řekl, našel jsem citát od Milarepy, který je podle některých největším tibetským jogínem.

Milarepa řekl:

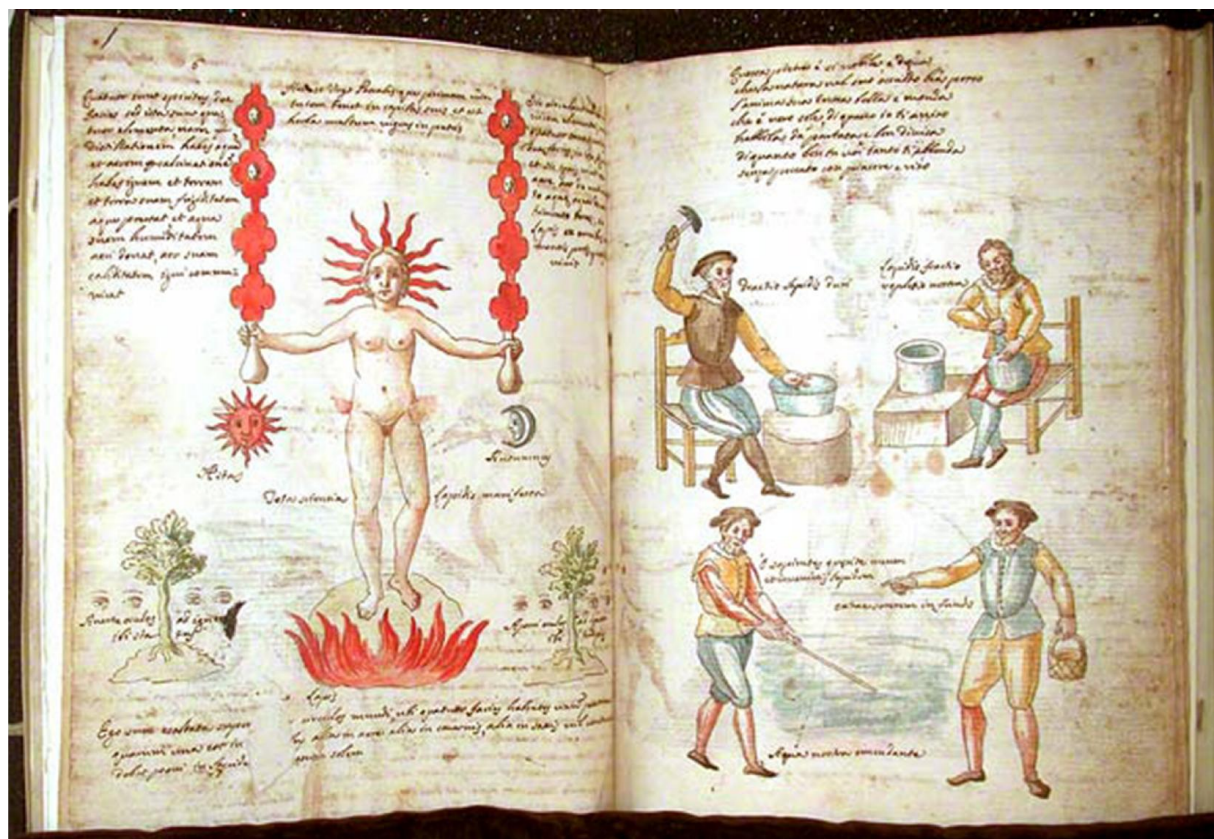
*"Blaženost vzniká, když vnitřní oheň [tummo, životodárné teplo] hoří v celém těle.
Blaženost nastává, když větry Roma a Kyangma [dva kanálky vedle páteře] vstoupí do
centrálního kanálku [v páteři].
Blaženost nastává, když bódhičitta [čistá sexuální energie] sestupuje shora ... a průzračné tigli
[sexuální energie] prostupuje zespodu.
Když se bílá a červená [mužská a ženská esence] uprostřed sjednotí [v srdci],
A člověka zaplaví radost z nepropustného těla,
Celé tělo je zaplavené čistým nadšením.
Šestinásobná je blaženost z tajných jóg." - Píseň sněžových pohoří*

Pokud jste dávali pozor v předchozích dvou přednáškách, tak tomuto citátu velmi snadno porozumíte, protože všechno, co je popsáno v tomto citátu jsme již vysvětlili. Abychom to tedy shrnuli, šest blažených zkušeností jógy jsou duchovní zážitky. Znamená to mít probuzené vědomí, které je zesíleno a povzbuzené. Schopné vidět nejen fyzický aspekt, ale i za jeho hranice. Tato zkušenost vzniká díky podmínkám, které v tomto citátu velmi jasně vysvětluje.

"Blaženost stoupá, když je rozdmýcháno životodárné teplo." Co je toto životodárné teplo? Už jsme si vysvětlili, že tibetské slovo tummo, znamená "zuřivá žena." Tummo jóga je úvodní cvičení na využití životně důležitých sil vitálního těla, které jsou ve své konečné syntéze, sexuální energií. Tato energie je energie Božské Matky. Je to její schopnost skrze nás a v našem nitru vytvářet, ať už je to fyzicky nebo duchovně. Když je toto životodárné teplo rozdmýcháno, když na něj fouká vzduch, o jaký vzduch se zde jedná? Jedná se zde o dech, pránu, lung, vitální vítr. Toto rozdmýchávání není jen tím, že děláme pránájámu. Toto rozdmýchávání se děje prostřednictvím toho, že jsme vědomi a uvědomění od okamžiku k okamžiku. To je způsob, jakým tato prána, tento vitální vítr nebo lung rozdmýchává naši životodárnou energii pokaždé, když dýcháme. Od okamžiku k okamžiku svým vědomým dechem rozdmýchává toto životně důležité teplo.

"Když vzduch z nádí vstoupí do centrálního kanálku." Vysvětlili jsme, že dva nádí po stranách centrálního kanálu, jsou jeden červený a jeden bílý, solární a lunární, slunný kanálek a měsíční kanálek, Rasana a Lalana. Prostřednictvím pránájámy a dalších cvičení se tyto energie postranních kanálků setkají a zapálí centrální kanálek.

Claudio de Dominico Celentano di Valle Nove, Kniha alchymistických formulí

"Když bódhičitta proudí shora, když je dole vyčištěna." Toto je klíčový bod, bódhičitta, toto je nejdůležitější věc, tak si pojďme tedy vysvětlit, co znamená bódhičitta.

Co je bódhičitta?

Bódhičitta je sanskrtského slova, které má dvě základní složky.

První slovo bódhi znamená moudrost. V hebrejštině, stejné slovo je Chokmah. Bódhi nebo moudrost je Kristus, pradžná, je to inteligence Buddha, je to inteligence Krista, jedná se o syrovou entitu, inteligenci, moudrost, soucit všech bohů. Není to osoba. Pokud si na chvíli ve své mysli dokážete představit všech Buddhů a andělů, kteří existují, úplně všechny, a všechny jejich mysli jsou jedno. To je bódhi. Dokážete si ve své mysli představit nádhernou ukázkou, jako hvězdy na nebi, kde každá hvězda je Buddhou, a v každém Buddhu je mysl, a všechny tyto mysli jsou jedna mysl? To je bódhi. To je Chokmah, protože v Kristu je jen jeden, tam neexistuje individualita, Kristus je jeden.

Druhá část je čitta, což je v sanskrtu velmi těžké přeložit přímo do angličtiny. Obvykle je to přeloženo jako "mysl," ale v celé asijské filozofii a náboženství se mysl a srdce neoddělují, mysl-srdce je jedna věc. My na západě máme tendenci si je představovat jako samostatné věci, a na to existuje důvod proč je tomu tak. Ale jako psychika, jako člověk, jako duše, oni jsou skutečně jedním. Čitta je naše mysl-srdce. Toto slovo čitta pochází z čitt, což znamená vědomí, nebo být si vědom, nebo z vědomí.

Takže pokud si dáte všechno dohromady, bódhičitta znamená "moudrost srdce mysl," nebo "vědomá srdce mysl."

Jednoduše řečeno, bódhičitta je psychologická síla, která má velmi specifické vlastnosti. V první řadě, to je projev božské lásky.

Panna Matka a Kristus ukazují podstatu bódhičitty: Ohně lásky jako oběti

Bódhičitta není ve všech věcech. Bódhičitta musí být vytvořena. Jedná se o velmi vzácnou substanci, která se vynořuje pouze prostřednictvím exaktní vědy.

Tato věda má úrovně, které odpovídají třem úrovním duchovní výuky.

Sútrajána bódhičitta

Pokud jste studovali jakýkoliv buddhismus, tak jste slyšeli o slově bódhičitta, které je obvykle začátečníkům popsáno jako touha sloužit ostatním, touha být nápomocný, ale zejména, dovést všechny bytosti k osvícení. Takto je definována bódhičitta na veřejné úrovni. Pokud se pustíte do studování jakéhokoli učení jakýmkoli lamou, nebo jakýmkoli mnichem nebo nějakým představeným z mahájána buddhismu ať už z Číny nebo jiných zemí, tak budou mluvit o bódhičitta jako o altruistickém záměru zachránit všechny z utrpení, vyvést je z utrpení. To je krásné, ale je to jen začátečnická úroveň, je to jen záměr, ještě se nejedná o činy. Změnit tento záměr na činy vyžaduje něco velmi specifického, něco, co není odhaleno ve vstupní úrovni učení buddhismu. Jak vidíte, toto slovo bódhičitta má mnoho úrovní významu. Všichni jsme slyšeli význam, který je podáván pro širokou veřejnost, ale to není jediný význam, to má úrovně.

Mahájána bódhičitta

Víme, že na začátku nám jde o dosažení osvícení, abychom k němu mohli dovést ostatní, ale když půjdeme kousek dál a opravdu pronikneme hlouběji do úrovně mahájána, tak zjistíme, že bódhičitta je vlastně forma vnímání. To dává smysl, když si vzpomenete, že bódhičitta znamená "vědomá mysl srdce, probuzená mysl srdce." Co to znamená, být vědom nebo probuzen? Znamená to vidět, vnímat. Nepředstavovat si skrze fantazii, ale opravdu něco vidět.

Bódhičitta je schopnost vnímání, je to typ vědomí, které se liší od ostatních typů vědomí. Kromě toho se vztahuje na nejvyšší páramitá, která se nazývá pradžná. Páramitá nebo vědomý postoj nebo dokonalost, jsou ctnosti nebo vlastnosti vědomí, a pradžná je nejvyšší dokonalost, neboli ctnost Buddhy. Pradžná znamená moudrost, intuitivní poznání, objektivní poznání. Jedná se o druh vnímání, který je daleko za hranicemi fyzického vnímání. Pradžná se vztahuje specificky k hornímu trojúhelníku na stromě života, k Binah a Chokmah. Jedná se o druh inteligence a moudrosti, která vnímá z této vysoké úrovně existence.

Bódhičitta na úrovni mahájánové výuky znamená mít schopnost vidět jako pradžná. Ale konkrétně to znamená toto: Za prvé, myšlení osoby vidí všechny věci s vědomou láskou, a prokazuje altruistický záměr zachránit ostatních od utrpení.

Chcete-li přejít na další úroveň, je třeba pochopit povahu absolutna, prázdnoty. Pradžná je vnímání absolutna, prázdnoty, nicoty. Filozoficky to může být pro vás těžké pochopit. Pradžná vnímá obě reality najednou: konvenční realitu, která je to, co vidíme všichni, a konečnou realitu (absolutno). Nikdo z nás zatím tuto schopnost nemá, ale rozvinutá bódhičitta ano.

Ale to je stále jen střední úroveň významu bódhičitta, protože existuje ještě tajná úroveň významu. V tradiční výuce, v minulých dobách, úplný význam bódhičitta byl odhalen pouze těm,

kteří si to zasloužili, tím že prokázaly důkazy dosažení první úrovně. V současné době musíme o této úrovni mluvit veřejně.

Tantrajána bódhičitta

V tantrajáně, slovo bódhičitta znamená sexuální energie. Vlastně, byang chub kyi sems, tibetské slovo pro bódhičitta, může být buď přeloženo jako "vědomá mysl srdce" nebo "semeno." Jedná se o totéž slovo. To není náhoda. Oni jsou ve skutečnosti stejnou substancí. Co to znamená? To znamená, že pro rozvoj bódhičitta, skutečné schopnosti přivést ostatní k osvícení, budete potřebovat energii. Potřebujete způsob, jak tento úmysl uvést do praxe, a to je právě skrze sexuální energii.

To je důvod, proč v Lukhang vidíme takový obraz. Lukhang je tajný chrám dalajlámů, kde se po nějakou dobu dochovalo tajné učení tantry. Toto učení bylo namalované na zdech jako připomínka pro dalajlámů, zatímco oni dělali své cvičení s cílem udržet učení svěží a naživu.

Tento obraz zobrazuje Lu (také nazývaný Naga). Lu je elementální duch, elementální bohyně nebo bůh. Jedná se o typ inteligence, který se nachází v přírodě. Každý prvek má Lu, ale především vodní plochy. Tento tajný chrám, který se nachází za palácem Potala, se nazývá Lukhang, který je "chrámem Lu," a obývající toto jezero, jak se říká, jsou elementální bohové nebo bohyně, kteří učí ty, kteří si to zaslouží. Ti, kteří si to zaslouží, jsou ti, kteří u sebe rozvinuli mysl, která je schopna sloužit druhým.

Tento obrázek ukazuje Lu nebo Naga, jak se vynořuje z vod a v ruce drží klenot. To není jen tak nějaký šperk, to je čintamani. V tibetštině se nazývá norbu. Tento klenot je "šperkem, který plní přání." Je to klenot, který může splnit jakékoliv přání nebo touhu. Ale ona ho chrání. Ona ho tam drží, jak vystupuje z vody přesně stejným způsobem, jako paní jezera, která má excalibur pro

krále Artuše. Je to přesně stejný symbol. Excalibur představuje meč diskriminační moudrosti, se kterým se Maňdžušří dokáže prosekat přes jevy, aby co nejlépe mohl sloužit druhým. Norbu představuje totéž, ale všimnete si, co je na tomto klenotu specifické: je v plamenech. Tento oheň je Candali, Kundaliní. To je oheň, který je extrahovaný z vody. Tento oheň je samotná energie Božské Matky. To je její schopnost tvořit, což se projevuje prostřednictvím tohoto posvátného kamene.

Tato tradice klenotu, který splní každé přání se rozšířila na západ v průběhu mnoha staletí. Ze západu tomu říkají "kámen mudrců." Tento mýtus přišel z čintámani nebyl vynalezen na západě. Kámen mudrců dokáže proměnit olovo na zlato. Olovo je naše mysl, zlato je kristické, patří ke Kristu, Čenrezigovi. Lu má na sobě zlato šperků a drahokamů. Je to zlato Buddhů. Je to zlato mistrů. Je to zlato, které vyzařuje z kristifikovaných mistrů. To je důvod, proč v tradičním náboženském umění je zlato primární prvek. Pokud se podíváte na thangky a náboženské ikony, tak si všimnete, že výskyt zlatého listu je velmi častý. V každém náboženském artefaktu nebo prvku se používá zlato, protože tento kov se vztahuje ke Slunci. Jedná se o zlato Krista, které představuje velmi specifickou kvalitu.

Tento obrázek představuje totéž, co představuje i obraz bohyně držící klenot. Tento obrázek ukazuje křesťanské zastoupení stejného učení. Zde vidíme Pannu Marii a na stole je pohár, a z poháru stoupá Kristovu tvář.

Ve starověkých západních tradicích se vždy tradovalo, že svatý grál byl vyroben z kamene, protože svatý grál a kámen mudrců představují stejný symbol. Kolem tohoto existuje mnoho nejasností. Je to jen v posledních několika stovkách let, kdy nezasvěcení spisovatelé, folkloristé, mytologové a lidé, kteří mají rádi fantazii převedli mystické symboly na něco, co je vhodné pro

komiksy a pohádky, a tak jsme ztratili bohatství skutečného mýtu o svatém grálu. Příběh krále Artuše je příběh bódhisattvy, někoho, kdo inkaroval bódhičittu.

Tento pohár má několik důležitých symbolických významů. Zatímco pohár je vždy ženský, může představovat naše tělo nebo sex nebo mysl. Ani jeden z těchto symbolů nemůžete oddělit od ostatních. Díky sexu máte tělo i mysl. Mysl ovlivňuje sex, sex ovlivňuje mysl. Tělo se nachází uprostřed tohoto všeho. Toto vše představuje tento pohár.

Pohár je náš život. Pohár, který máme, je špinavý. To je důvod, proč Ježíš v evangeliích říká:

"Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci, protože čistíte číše a talíře zvenčí, ale uvnitř jsou plné hrabivosti a nečistoty!" - Matouš 23:25

Takto pohár reprezentuje naši mysl. Naše mysl je nechutná; buďme upřímní. Naše mysl je plná chamtivosti, chtíče, pýchy, závisti, obžerství a lenosti. Naše mysl není svatá; naše mysl je zvířecí. Musíme vyčistit pohár, mysl. Musíme vyčistit pohár, sex. Musíme vyčistit pohár, tělo. A postupně prostřednictvím tohoto čištění, prostřednictvím leštění poháru se z něj může začít vynořovat Kristova mysl.

To je to, co oba Tomáš Kempenský a Milarepa vysvětlovali v citátech, které jsem vám četl. Tomáš Kempenský napsal: "Moje láska je nedokonalá, potřebuji Boží pomoc, abych se očistil, abych očistil svou mysl, aby byla moje láska čistá." Milarepa řekl totéž, "Když je bódhičitta dolů vyčištěna." Mluví o mysl, kterou je třeba očistit. To je to, co potřebujeme. Můžeme to udělat, ale ne sami. Nedokážeme to udělat sami.

Potřebujeme hodně pomoci. Zaprvé potřebujeme pomoc učení. Pokud by každý z nás byl natolik chytrý, že by se mohl dostat k osvícení, už bychom to udělali. Nejsme tak chytří a vzdělaní. Vše, co děláme je to, že každý den vytváříme pouze více utrpení. Potřebujeme radikální změnu a to dnes. Nejen záměr se změnit, ale skutečnou změnu, mít sílu se změnit. To nejdříve přichází prostřednictvím studování učení a učení nauky. Ne jen číst knihy a myslet si, "Ano, to je dobrá myšlenka, líbí se mi to." Znamená to praxe, její každodenní uvedení do praxe. Změnit svou mysl, změnit své chování. Opravdu a skutečně se stát lepším člověkem, nejen o tom přemýšlet, ne jen mít dobrý úmysl, ale opravdu to praktikovat ještě dnes. Protože, jak vidíte, vše, co je nyní ve vašem životě, je kvůli tomu, co jste dělali předtím. Ne proto, co jste si mysleli, nebo si přáli, nebo doufali, ale kvůli tomu, co jste vlastně udělali. Takže pokud chcete něco jiného, něco lepší, i když je to jen pro sebe, budete muset začít jednat jinak, a to způsobem, který bude vytvářet efekty, které chcete. Navíc, pokud chcete pomoci ostatním, tak musíte udělat ještě více. Sami to nedokážeme udělat, potřebujeme pomoc.

Učení nám pomůže, ale to nestačí, důkaz toho je zřejmý: lidstvo má duchovní učení po tisíce let, a podívejte se na situaci v níž se dnes nacházíme. Lidstvo mělo miliony lidí, kteří oddaně věřili ve své náboženství, ale naše situace se nezlepšila. Můžeme dělat oběti, dávat dary, každý den chodit do kostela nebo chrámu, ale to situaci nezmění. Co změní situaci, je kvalita naší mysli. Změna musí být uvnitř, v nás.

Takže studovat učení je první část: naučit se, jak se změnit a proč. Toto je počáteční úroveň. Druhá úroveň začíná, když si začneme uvědomovat, že způsob, jakým se chováme zraňuje jiné lidi, takže se potřebujeme změnit, abychom jim přestali ubližovat. To je okamžik, kdy u sebe začneme rozvíjet tento jiný druh myslí, mahájánovou mysl: inspiraci, která chce pomáhat druhým a přestat jim ubližovat. A to je bod, kdy se objeví skutečná pomoc.

Koho znáte, že má takovou vlastnost? Že se více zajímá o druhých, jak o sebe? Někteří z nás si myslí, "No bože, já neznám nikoho, kdo by se zajímal o mě. Já si myslím, že jen já sám se starám o sebe." Pro některé z vás to může být pravda, ale myslím si, že pro většinu z vás existuje někdo, pravděpodobně více než jedna osoba, ale alespoň jedna: vaše matka. Pamatujete si ji? Bez jakýchkoliv pochybností, největší učitel, jakého jsem v životě měl je moje matka. Nikdo mě nenaučil více o lásce jako ona: schopnost dávat, dávat, a dávat, za každou cenu, v zájmu dítěte. To je mahájána postoj, to je bódhičitta ve formě semínka, začátek toho. Ve vašem případě to mohl být váš otec nebo jiný člen rodiny, který vám ukázal takovou lásku. Který vám pouze dával, dával a dával a na oplátku neptal nic. Tento druh lásky je podobný bódhičittě. Je to nesobecká, vědomá láska. Je to láska, která ví, že musí dát a dělá to proto, že musí. To je láska. To je skutečná láska.

Vstup do vyššího učení

Pokud chcete vstoupit do skutečné učení tantry, tak budete potřebovat tento druh lásky k druhým. To není láska pro sebe, ale láska k lidstvu, to je láska k druhým, bez ohledu na to, z jaké skupiny pocházejí, bez ohledu na to, z jaké země pocházejí, bez ohledu na to, jakou mají barvu kůže. Je to láska, která chce dávat, dávat a dávat.

První, kdo vás to může naučit, je vaše matka. Vaše fyzická matka toho lze nemusela být schopna, ať už to bylo z jakéhokoliv důvodu. Nicméně skutečná matka, která nás takovou lásku učí - skrze mnohé způsoby - je naše Božská Matka. Pokud se chcete něco dozvědět o bódhičittě, pokud chcete vstoupit do vyšších učení, je třeba se jí zeptat. Ona vás bude učit, ona je ta pravá, která vás vždy miluje. I přes vaši nespokojenost a nevděčnost, navzdory vašim chybám, stále vás miluje. Vždy vás milovala a vždy bude. Kromě toho, ona není od vás oddělena. Lidé slyší o Božské Matce a myslí si, že je někde jinde. Není. Její nejposvátnějším chrámem ve vesmíru je vaše srdce. Co máte ve svém srdci na dekoraci tohoto chrámu? Chamtivost, obžerství, chtíč, pýchu, marnost, hněv, vztek, strach? Musíme urychleně vyčistit svůj chrám. Nicméně, ona ví, že jsme nedokonalí, a proto nám bude stále na pomoci.

V každém náboženství je Božská Matka znázorněna různými způsoby, protože ve skutečnosti nemá žádnou formu. Vaše Božská Matka nemá žádnou podobu. Nepochází ani ze Západu ani z Asie. Ona je bez podoby. Ona je inteligence. Ona je inteligence, která vytváří světy. Ona je inteligence, kterou vaše mysl nemůže pochopit. A ona je druh lásky, která vás naprosto ohromí, když ji zažijete. Takový zážitek vás radikálně změní.

V asijských tradicích je vyobrazovaná v mnoha podobách. Tento obrázek ukazuje Zelenou Táru. V jedné tradici se vypráví, že když Kristus - Pradžná, ta moudrost-mysl všech Buddhů, kterou jsem vám popisoval - kdy tato mysl všech Buddhů se podívala na utrpení lidstva, tak přirozeně, že pocítila soucit a z oka té mysli vytekla slza. Tato slza je Božská Matka. Tato slza soucitu od

Krista, je matka, která spěchá na pomoc svým dětem, když jsou v nouzi. Můžete ji volat Maria, Ramio, Coatlicue, Tára, Athéna, Héra, Fricka. To vše jsou jména Matky Boží, ale přesto ona sama žádnou formu nemá.

Zelená Tára

Tento konkrétní obraz Zelené Tary představuje božský, rozhněvaný aspekt nebo ochranný aspekt. To je matka, která se aktivně podílí na ochraně svého dítěte. Představte si, medvědice chránící mládě. Medvědice je zuřivá, a to je důvod, proč v této konkrétní tradici se nazývá Tummo, tibetské slovo znamenající "zuřivá žena." Zuřivá je právě proto, že naše srdce mysl, Buddha nebo Tathagatagarbha nebo duše podstata, je ohrožena. Je v pasti pýchy, chťiče, závisti, obžerství, chamtivosti, díky našim vlastním činům. Svou duši jsme zapouzdřili do velmi těsně stlačeného

hloučku karmických příčin a podmínek. Trpíme a způsobujeme trápení jiným, a naše matka není z toho nadšená. Takže zuří a urputně se snaží své dítě vysvobodit, co jste vy. Nevěřili byste, čím vším prochází, jak hrozně musí trpět. Každý, kdo je rodič a viděl své dítě trpět, pozná, jaká je to bolest. Ale představte si, sledovat vaše dítě, jak trpí celý život a zase znovu celý život a znovu celý život a znovu celý život... Umíte si představit tu bolest? To je bolest, jakou cítí pro vás.

V knize "Magie run," Samael Aun Weor napsal něco velmi pronikavého. Řekl,

"Ach nevědomí smrtelníci, jak často vás vaše Božská Matka navštívila, ale vám se ji nepodařilo poznat?"

Je to pravda. Ona nás nikdy neopustí. Dokáže se dokonce projevit v jiných dimenzích a navštívit nás ve snech. Může nás navštívit také i fyzicky, ale my si ji nepamatujeme, my ji nedokážeme rozpoznat. Můžete si myslet, že to zní šíleně, ale to se stává; konec konců, ona je matkou vesmíru.

Takže na tomto vyobrazení Božské Matky vidíme, jak má kolem krku zavěšen růženec hlav. Tyto hlavy jsou naše ega, na které čeká, aby je mohla zkonsumovat, zničit, odstranit. Jestli se však určitá naše část bude nacházet uvězněna uvnitř těchto eg, tak nemůže udělat nic, protože neublíží svému dítěti.

Věda tummo jógy je věda o využití jejích tvůrčích sil. Jak tvoří matka? Prostřednictvím svého lůna. Prostřednictvím lůna vytváří a formuje dítě. Prostřednictvím prsou ho živí. Dítě naší duše je stvořené v lůně naší Božské Matky. Toto lůno je sexuální. Toto lůno je Kundaliní. Je to oheň, ale to je její oheň, její inteligence. Vidíte kolem ní ten oheň? To je ona.

Nikdo nemůže probudit kundaliní tím, že přelstí Božskou Matku. Nemůžete přelstít matku vesmíru. Ona se nestará, kolik máte peněz, do jaké školy patříte, je jí jedno, jak se jmenujete, nebo zda nosíte roucho nebo ne. To, co ji zajímá je svatost, čistota, cudnost, a ze všeho nejvíc, dobročinnost. Tři faktory: narození, smrt a oběť. To je to, co ji zajímá. Pokud se budeme řídit její radami a žít podle jejích pravidel, pak se v nás může zrodit tento oheň. To je to, co Milarepa vysvětluje v citátu o tom, jak se v nás objevuje oheň, aby vytvořil duši.

Bílá Tára

Toto je další aspekt Božské Matky, který je také Tára, ale bílá. Jedná se o dvě strany téže bohyně. Tento aspekt ukazuje Táru jako ochránkyni a spasitele, a kolem ní je osm forem utrpení. Tyto se týkají sedmi hlavních defektů a nevědomostí. Chamtivost, obžerství, žárlivost, hněv, chtíč. Pokud ji necháme, pokud jí umožníme, tak nás před nimi bude ochraňovat, pomůže nám je pochopit. Pokud se budeme oddávat chtíči, pýše, hněvu, závisti, obžerství a nenasytosti, pak nemůže udělat vůbec nic, protože takto se nám to líbí. Ale když se snažíme od těchto prvků oddělit, očistit se od nich, tehdy nám může velmi pomoci. Vždyť ona přece oplývá všemi znalostmi a vší moudrostí existence.

To, co dělá uvnitř nás v procesu probouzení svého ohně je to, že připravuje naši duši. Vytváří to, co se v některých tradicích nazývá "svatební oděv." To, co v kabale je nazýváno merkaba,

Ezechielův vůz. V hinduismu, je to reprezentováno kočárem, který pohání Krišna. Krišna představuje Krista. Kočár je naše duše. Apollón řídí svůj kočár po nebi, tento kočár je duše. Krišna s Ardžuna pohánějí kočár tažený koňmi. Tyto koně mohou představovat smysly, ale také mohou představovat těla duše. V egyptské mytologii se nazývají Sahu, jsou to těla Bytí: astrální tělo, mentální tělo, a příčinné tělo. Božská Matka nabírá a využívá své síly a energie, aby je v našem nitru mohla vyzvednout do vyšší oktávy s cílem vytvořit tuto duši, tuto nádobu, aby nás nakonec připravila na okamžik, kdy v nás pak může porodit syna. Tento syn je Kristus, Spasitel.

Zdá se to být divné, že? Když se zamyslíte nad tím, co jsem právě řekl; Kristus dává zrod Božské Matce, která dává zrod Kristu. Ne? To je to, co jsem řekl. Teď už chápete, proč Dante v Božské komedii na samém konci řekl: "Oh, Božská Matko, dcera svého syna." Nyní to můžete pochopit. Dante byl gnostik. Božská komedie je čisté písmo.

Kristus, Čenrezig, Usir/Osiris, Avalókitéšvara, Apollón, Jupiter, Herakles, Krišna, všichni představují ztělesnění Krista. Jedná se o našeho Krista zrozeného v duši.

Pojďme si to nyní na chvíli zanalyzovat. Nezapomeňte že jsem říkal, že Kristus je pradžná, prvotní mysl-moudrost všech Buddhů, jehož hlavní charakteristikou je vědoma láska pro všechny existující věci. Jak se tato láska může zrodit v našem srdci, pokud máme srdce ve stavu, v jakém je teď? Vaše srdce musí být připraveno. Dokážete vzít mysl-moudrost všech myslí Buddhů ve vesmíru a udělat toto světlo, aby skrze vaše srdce svítilo ve stavu, v jakém je teď? To světlo by vás zničilo; úplně by vás to zlikvidovalo. Jedná se o energii takového napětí, kterou by nebylo možné vydržet. To je důvod, proč máme úrovně cesty. To je důvod, proč nemůžete spěchat na konec cesty. Musíte začít tam, kde jste, a musíte být řádně připraveni. Potřebujete nádobu, která je schopna tuto energii transformovat a nasměrovat. Tato nádoba je duše, kterou zatím nemáme.

Strom útočiště

Ježíš řekl:

"V trpělivosti vaší vládněte dušemi vašimi." - Lukáš 21:19 - Bible Kralická

"Když vytrváte, získáte své životy" - Lukáš 21:19 – ekumenický překlad

Duši musíme vytvořit, a ten, kdo ji vytváří je naše Božská Matka a náš Nejvnitřnější.

Čenrezig (Kristus) držící u srdce Mani

Tento obrázek je Čenrezig, což je tibetský název pro Krista. Vidíte jak má složené ruce na prsou? To je Mani, Norbu, Čintámani. Vzpomínáte si na ten kámen, ten klenot, který plní přání, který Lu držela ve vodě? To je přesně to samé, co má ve svých rukou. Tento klenot plní přání, tento klenot, který dokáže splnit všechna přání a touhy je posvátně svíraný mezi dlaněmi Krista, které má sepnuté u srdce. To není náhoda. Protože tento klenot není to, co si myslíme, že je. Slyšeli jsme o džinu vycházejícího z láhve, který dokáže splnit jakékoliv přání a my jsme si vždycky mysleli, "Oh, já bych si přál, abych měl všechny peníze světa." Nebo chceme kopu čokoládových koláčů. Ať už se jedná o cokoli, co chceme, toto není typ přání, které tento klenot splňuje. Co tento klenot splňuje, jsou nejhlubší touhy vašeho srdce. Víím, že si myslíte, že je to čokoláda, ale není. netrpět; být šťastný. To je opravdu to, co si všichni přejeme: být šťastný, být v klidu.

Ale dovolte mi, abych vám něco řekl: je nemožné najít štěstí a klid tak dlouho, dokud naše mysl-srdce zůstane ve stavu, v jakém je nyní. Nemůžete mít klid, pokud máte vztek. Nemůžete být šťastný, pokud máte hrdost. Nikdy nemůžete být spokojen, pokud máte chtíč. Tyto touhy, tyto ega, nemohou být nikdy uspokojeny.

"Touha nikdy nepřestane tím, že si užíváte chtíče, stejně jako oheň nepřestane narůstát čím více másla do něj přihodíte." - Zákony Manu 2.94

Touha nemůže přinést mír. Honba za požitky nemůže přinést spokojenost. A mysl plná touhy nemůže odrážet Krista. Skutečný klid, skutečná láska, skutečná spokojenost nastává ve chvíli, kdy srdce je čisté, když je srdce klidné, když je srdce jednoduché.

To je důvod, proč Čenrezig tento kámen posvátně svírá v rukou. Pokud se nad tímto na chvíli zamyslíte: Kristus je úplným základem, z něhož se rodí existence. Kristus je oheň všech živých

věcí. Je podstatou života. Kristus je Prána. A pro tuto inteligenci - inteligenci, která stvořila všechno - nejcennější věc je tento kámen: Mani.

V sanskrtu, toto slovo Mani je obvykle přeloženo jako "klenot," nebo "drahokam." Píše se to s dvěma písmeny. První písmeno je čtverec, které je přesně stejné jako hebrejské písmeno מ mem. Toto hebrejské písmeno מ mem je také číslo čtyřicet. No toto Sanskrtské písmeno je také čtyřicátým sanskrtským písmenem. To není náhoda. Ježíš byl na poušti čtyřicet dní. Povodně trvaly čtyřicet dní a čtyřicet nocí. Izraelité byli na poušti čtyřicet let. Čtyřicet. Mem. Voda. Mem se v hebrejštině týká vody.

Druhé písmeno slova mani je N, stejně jako hebrejské písmeno nun. Co je zajímavé, je to, že toto slovo mani je srdcem nejcennější mantry v tibetském buddhismu: Óm mani padmé húm. Každý ji už slyšel. Dokonce i lidé, kteří nevědí o buddhismu již tuto mantru slyšeli. Óm mani padmé húm - Většina lidí to překládá do angličtiny jako "klenot v lotosu." Tento klenot je mani. Ale poslouvejte, slovo mani má více významů, než jen klenot. Také to znamená, cokoli zaoblené. Znamená to magnet, magnetovec. V tantře to znamená buď penis nebo klitoris. Vyhledejte si to ve slovníku:

Mani: drahokam, korálek, měřítko, magnet, klenot, kulička, hrb velblouda, krystal, šperk, klitoris žalud, perla, velká nádoba na vodu, žalud penisu, ornament, zápěstí, zvon, magnetovec, amulet

Sanskrit

Porovnajte s hebrejštinou

מ Mem (m), voda, číslo 40

מן Manna (m+n), „požehnanie zhora“

מוח Myseľ, mozog

אמן Amen, „viera“

"Z té příčiny takto praví Panovník Hospodin: Aj, já zakládám na Sionu kámen, kámen zkušený, úhelný drahý, základ pevný; kdo věří, nebudeť kvapiti...." - Izajáš 28:16

Vidíte, jak Kristus svírá ten klenot ve svých rukou? Jak tvoří Kristus? Prostřednictvím sexu a srdce. Ne skrze chtič. To je důvod, proč nejvyšší úroveň výuky je sexuální. To je důvod, proč studenti, kteří procházejí přes všechny nižší Jány musí být připraveni, aby mohli dosáhnout nejvyšší jógu tantry. Čili musí mít bódhičitta srdce, tj. zajímat se spíše o blaho druhých, než o sebe, aby se mohli naučit používat svůj vlastní mani, svůj vlastní klenot, svůj vlastní drahokam, svůj vlastní vzácný prvek. Nejposvátnější část lidského organismu je sex. Je nejsilnější, je nejposvátnější, a je také ten, který nejvíce špiníme. Používáme ho jako hračku a tím ubližujeme nejen sobě ale i ostatním, jen kvůli rozkoši. Kvůli nevědomosti.

"Řekl jim Ježíš: Nikdy-li jste nečtli v Písmích: Kámen, kterýž jsou zavrhli dělníci, ten učiněn jest v hlavu úhlovou? Ode Pána stalo se toto, a jest divné před očima našima. Protož pravím vám, že bude odjato od vás království Boží, a bude dáno lidu činicímu užitky jeho. A kdož by padl na ten kámen, rozrazí se; a na kohož upadne, setřeť jej." - Matouš 21: 42-44

M a N v sanskrtu se vyslovuje mani. M a N v hebrejštině se vyslovuje mana. Všichni slyšeli o maně na poušti. To slovo mana neznamená chleba. (Vím, že v nedělní škole jsme všichni poslouchali o tom, jak Bůh házel z nebes chléb. Tak to není. To je nedělní škola, pošetilost v komiksech). Slovo mana doslovně znamená "požehnání shora." Není to totéž jako klenot, který drží Kristus?

Navíc, když se podíváte na Óm mani padmé húm, a zaposloucháte se jen do první části této mantry, co slyšíte? Ó mani. Ó men. Amen. Tibeťané říkali: "Amen," velmi dlouhou dobu. Co znamená Amen? Víra. Pokud vezmete písmeno M a N a dáte před ně Alef, tak dostanete amen. Co to znamená? V tantře je to velmi významné, protože Alef souvisí se vzduchem, s lung. Jinými slovy s pránou. Když vdechujete pránu, tak žijete. Prána je zdrojem života. Takže pokud vezmete pránu prostřednictvím mani, tak berete život, absorbujete život, používáte život, což je to, co všichni děláme. Život je dán a vzat prostřednictvím sexu. Záleží na tom, jak ho používáme. Pokud zneužíváme sex, tak bereme život a zabíjíme ho. To je důvod, proč v knize Zohar je výslovně napsáno, že ten, kdo vypustí sexuální energii kvůli touze je rovnocenný vrahovi, protože takový člověk zabíjí kapacitu Boha tvořit. Po tisíce let lidé zesměšňují tuto pasáž, protože jí nerozumí.

Boží síla, síla Božské Matky k vytvoření duše je sexuální energie. Takže když tento Alef, tento vzduch nasajeme, kontrolujeme a použijeme, tak vytváří život. Způsob, jakým žijeme, je podle spotřeby energie. Vše, co jsme je energie. Tělo, mysl, jsou energie. Ale energie a hmota jsou nedělitelné, jsou stejné, ale modifikované. Vše, co jste, je hmota a energie, které se mezi sebou vyměňují. To, co jsme teď, je kondenzace energie do hmoty, které jsme uvedli do pohybu v minulosti, a všechno to, co děláme dnes je uvedení do pohybu energii, která se vykrystalizuje zítra, a další den a další den. To samo o sobě by měl být důvod, abychom se skutečně zamysleli nad tím, co děláme se svým časem a energií. Opravdu si uvědomit, že to, co děláme, tím se staneme, co si myslíme, je to, čím se staneme. To je důvod, proč v nejdůležitějším písmu na úrovni sůtrajána, v prvním učení Buddy, které doručil, Dhammapada zní:

"Stáváme se tím, co si myslíme." - Dhammapada

Toto je úplně první pasáž nejčtenější knihy buddhismu. Stáváme se tím, co naše mysl projektuje. Neznamená to, že když si představíte, že jste prezident, že se pak stanete prezidentem. To, to neznamená. To znamená, že když u vás neustále v každém okamžiku probíhá proud myšlenek, který je ustavičně zaměřen na sebe, na mě, a znovu jen na sebe, pak se stanete přesně tím: neznalým, trpícím sobcem. To je to, co to vsutku znamená. Bolest a utrpení, které prožíváte nyní, jsou důsledkem toho, jak myslíte. Důsledkem vašeho proudu myšlení. Změňte své utrpení tím, že změníte svou mysl. Ne tím, že si řeknete, "Dnes změním svou mysl, už víc nebudu křesťanem, budu buddhistou." To není ten druh změny, o které mluvíme. Mluvíme o tom, jak změnit způsob, jakým myslíme, způsob, jakým řídíme myšlení, způsob, jakým řídíme emoce. Jedná se o poznání sebe sama v každém okamžiku, ne jen jednou za čas na krátkou chvíli, ale neustále. Ostražitost.

Toto je úplný základ pro trénink v tantrě. První dvě úrovně jakéhokoli učení vás trénují, abyste si byli vědomi svých činů. Nejen fyzicky, ale psychicky. Prostřednictvím tohoto uvědomování řídíte energii. Velmi hluboce se nad tím zamyslete: každý okamžik řídíte/směřujete energii. Když se pustíte do praktikování a přidáte nástroje tantry, tak řídíte ještě více energie, takže se velmi dobře ujistíte, že víte, co děláte s vaší energií. Pokud použijete nástroje tantry a nadále budete používat energii sobeckým způsobem, tak se na sto procent bezpochyby stanete démonem, co se nazývá asura. O tom není pochyb. To se děje po celém světě. Lidé si myslí, že jsou inteligentní a šikovní, a myslí si, že tento druh učení si zaslouží, a tak se hned do něj ženou a nadělají bordel. To je důvod, proč existuje tolik duchovních skupin a lidí způsobujících tolik bolesti. Ať vám je tedy úplně jasné, jak používáte energii a jak používat svou mysl. Tyto nástroje potřebujeme, ale musíme je umět moudře použít.

Větrný kůň

Lung ta: větrný kůň

Tento obrázek se nazývá lungta. Je to kůň, a na zádech mu leží mani, norbu, klenot, který plní přání. Tento symbol je poměrně starý; pochází z různých šamanistických tradic, zejména z Bon tradice Mongolska a Tibetu. Do tibetského buddhismu se to dostalo postupně. Pokud jste někdy viděli modlitební vlajku, tento symbol je na ní. Lungta znamená "větrný kůň," také "říční kůň."

Takže teď, poté, co jsme mluvili o práně, o vzduchu a vodě, víte, co tento symbol znamená. Tento větrný kůň jste vy, vaše vitální tělo, vaše energie v pohybu. Tento obrázek představuje to, co bychom měli být: nádoba, vozidlo, nástroj pro Krista. Nádoba nebo vozidlo, které nese tento Čenrezigův klenot. Jinými slovy, měli bychom být bódhisattva, někdo, kdo vezme tento klenot a zobrazí a použije jej ve prospěch druhých. To je to, co má reprezentovat modlitební vlajka: větry vezmou modlitby a rozfoukají je dále ve prospěch všech bytostí.

V těchto obrazech se ukrývá hluboký esoterický smysl. Co se tam skrývá je to, co je skryté u bódhičitta obecně. Je to velmi krásné mít touhu rozvíjet bódhičitta. Je velmi krásné mít v úmyslu stát se Buddhou, andělem nebo mistrem s cílem pomoci jiným bytostem. Velmi to podporujeme. Vlastně nejdůležitějším písmem v mahájána buddhismu je kniha o bódhičittě, která opakovaně zdůrazňuje tento význam. Pokud chcete vědět o buddhismu, tak potřebujete znát tuto knihu. V sanskrtu se nazývá Bódhičarjávátára, kterou napsal Šantidéva. Toto je nejdůležitější kniha o buddhismu. Pokud chcete vědět o tom, co tady učím, tak potřebujete tuto knihu. Ale to, co se v tomto písmu nedozvíte otevřeně, je to, co se snažím vysvětlit v těchto přednáškách, a to, co mistr Samael učil ve všech svých knihách. Aspirace stát se bódhičittou je krásná, ale pouze záměr nestačí. Pro jakékoliv spuštění a fungování energie je nezbytný postup, prostředky pro přenos. Energie potřebuje vedení. Energie potřebuje vodič. Co je vodičem pro bódhičitta?

Existují miliony lidí na celém světě následující mahájána buddhismus, kteří jsou velmi oddaní, a to je velmi krásné. A ti, kteří to myslí opravdu vážně, kteří se skutečně zaváží a odhodlají k rozvoji tohoto typu mysli, jednoho dne odhalí tajnou pravdu o bódhičittě: co je to, že pokud budete ztrácet bódhičitta (sexuální energii) skrze orgasmus, tak nikdy v životě tuto bódhičittu u sebe nerozvinete. Pokud zažíváte orgasmus, pokud vypouštíte sexuální sílu, ať už fyzicky nebo psychicky, tak nikdy nerozvinete bódhičittu. To je nemožné, protože právě tato sexuální síla je bódhičitta. Nemůžete ji rozvíjet, pokud se jí zbavujete. Nemůžete ji současně vyčerpávat i uchovávat.

Existují miliony lidí, kteří studují buddhismus, kteří i nadále smilní, protože o tomto se nikde neučili. Je nutné, aby se o tomto dozvěděli, aby se vzdělali, aby se připravili. Jinak, jejich duchovní úsilí bude mít za následek velmi málo.

Takže pro vás, kteří o tomto již víte, nyní máte norbu, klenot splňující přání. Pokud je vašim přáním získat osvícení, můžete to dokázat. Použijte tyto tři faktory: cudnost, dobročinnost a svatost. Cudnost znamená udržet tuto životodárnou esenci a přeměnit ji tak, jak se vyučuje v jogách Naropy a Ňigumy způsobem, jaký se vyučuje v kálačakře způsobem, jaký se vyučuje v kabale, způsobem, jaký se vyučuje v křesťanství, a ve všech esoterických tradicích: udržujte tuto energii a naučte se ji transformovat. Na začátku to není snadné, ale s postupem času si tělo zvykne. To je důvod, proč se v kálačakře tantře uvádí:

"Postupně se tělo odnaučí zvyku ejakulace a osvojí si zvyk ne-ejakulace."

To je psáno v kálačakře. Každý, kdo je studentem kálačakry o tom musí vědět. Musíme si v těle osvojit zvyk ne-ejakulace, čili zadržet energii a transformovat ji.

Sexuální hmota v těle je nádobou pro energii ve vitálním těle. To je prána, to je lung. Když děláme svá cvičení - meditace, pránájámy, mantry, runy apod. - Tak bereme tyto energie a řídíme je. Ale nejprve se musíme postarat o to, abychom vůbec těmito energiemi disponovali, tj. aby v nás byly uchovány!

Vše, co v životě děláme, musíme dělat s vědomím, protože všechno, co děláme, řídí/směruje tyto energie. Někteří studenti si stěžují: "Slyšel jsem o tomto učení a vidím, že to dává smysl. Přesto, že šetřím svou energii, tak nemám žádné zážitky." Úspora energie je začátkem, ale dát impuls zážitkem, na to musíme být probuzeni, vědomi, uvědomovat si sám sebe, po celou dobu, v každém okamžiku. Být si vědomi. Pravda je taková, že studenti nemají zážitky, protože jsou po celou dobu rozptýlení. Když jdete domů poté, co jste si vyslechli nějakou přednášku nebo se vracíte ze setkání duchovní skupiny, tak znovu upadáte do psychologického spánku; přestanete si být vědomi sami sebe. Vyžaduje to neustálé úsilí, a to zejména na začátku. Zabere to hodně úsilí, než se to naučíte, ale pak to začne být přirozené, a vy u sebe obnovíte přirozený a intuitivní způsob života. Pak se to stane normální, nebude to vyžadovat žádné úsilí, a pak se budete muset zaměřit na jiné věci. Začátek je nejtěžší, tělo bojuje, protože má za sebou dlouhý návyk plýtvání energií. Ale faktem zůstává, abyste mohli rozvíjet bódhičittu, rozvíjet takovou mysl, tak budete potřebovat energii, budete potřebovat hmotu, budete potřebovat nádobu, vozidlo, které to dokáže přenášet/zprostředkovat. Tuto energii musíte šetřit a umět s ní šikovně pracovat.

To je to, co je popisuje Milarepa. Tato energie ve vašem těle je životodárné teplo. Úspora sexuální energie je jen jednou částí této skládky, je to klíčový začátek, ale ve skutečnosti budete muset začít šetřit energii všude: energii myšlenek, energii emocí. Celá tato energie jde ven skrze vaši energii pozornosti, jak dáváte pozor, a to, čemu věnujete pozornost. Úspora energie pouze znamená, že se snažíte tyto síly nahromadit, ale pokud je jen celý den plýtváte na špatné návyky, tak to je potom potřeba změnit. Jakmile začnete měnit tyto špatné návyky, pak se energie může akumulovat, a můžete ji začít používat, a pak se zážitky dostaví přirozeně.

Ve středu Milarepova citátu zní: "Když bódhičitta teče shora, když je dole čistá." Toto je velmi esoterický výrok s mnoha úrovněmi významu. Vztahuje se to na nádí ve všech našich vnitřních tělech a ve fyzickém těle. Vztahuje se to na to, jak určitý typ energie proudí shora, který musí být dole pročištěn. Zde se jedná hlavně o psychologický aspekt.

Energie, která do nás vstupuje neustále "shora," je energií, která nás drží při životě. Tuto energii bereme do sebe prostřednictvím dechu, potravin, vody, ale také přes to, co vidíme, slyšíme. Dojmy jsou druhem jídla. Pokud krmíme mysl odpadky prostřednictvím televize, hudby, přátel, navštěvování míst, kde bychom neměli chodit, díváním se na věci, na které bychom se dívat neměli, tímto vším si špiníme svůj srdeční chrám a kazíme energii, které do něj přicházejí shora. V našem chování musí být přísná disciplína a změna.

To je to, co je myšleno v další pasáži, kde se říká: "A člověka zaplaví radost z nepropustného těla." Co je nepropustné tělo? Za prvé, je to tělo ze kterého neuniká sexuální energie, pouze na

fyzické úrovni. Nikdy nevypouštět sexuální energii, tečka. To je tedy nepropustné tělo fyzicky. Ale Milarepa byl mnohem více než jen někdo, kdo píše věci doslovně. Když budete studovat to, co učil, tak v jeho učení objevíte obrovský význam.

Toto nepropustné tělo také znamená tělo mysli. Teče nám tělo mysli? To musí přestat. Pokud skutečně chceme duchovní zážitek, tak musíme zastavit úniku energie z fyzického těla, což je na začátku důležité a obtížné, ale mnohem důležitější a těžší je zastavit tekoucí mysl: přestat se sexuální fantazií, přestat fantazírovat o hněvu, pýše, obzérství, obavách, strachu, přestat si v mysli představovat o sobě i o druhých všechno možné, co je všechno velmi obrovské plýtvání energií.

Samotný pojem být přítomen a nemyslet děsí ego. A to je důvod, proč když většina z nás o tom slyší, tak si řekne: "To nedokážu, to je nemožné." Dokážete, a když to dokážete, tak začnete pociťovat to, co je skutečně štěstí. To je důvod, proč se tomu říká jeden ze šesti blažených zážitků. Kdy dokážete být plně přítomen, a to nejen fyzicky, ale psychicky, citově a duševně, a ve své vůli, zcela přítomen, a vůbec na nic nemyslet, tak pocítíte jistý druh blaženosti. Tato blaženost není povrchní, není to něco, co je ve vás vyvoláváno nějakým tlakem/silou z venku, není na vás vyvíjen tlak tím, že musíte být přítomen. Je to blaženost neboli radost, která ve vaší mysli propukne spontánně, protože je to její přirozený stav.

Přirozený stav vědomí je čisté štěstí, radost, láska. Pokud mi nevěříte, všimněte si dítě, které nemá obavy, které nemyslí, které se jen hraje a je šťastné, a v každém okamžiku je připraveno být altruistické, připravené dát. Nemám na mysli rozmazlené děti, které má většina z nás, mám na mysli ty, které ještě nebyly zkažené naší kulturou. U velmi malých dětí je altruismus přirozený a normální, ale tím, jak dítě stárne, jak se začne nabalovat egem se tato kvalita zakryje a pohřbí pod pýchu a žárlivost. No předtím, než se ego začne vtělovat, vidíme u dětí krásné ctnosti. Všichni to máme, ale ztratili jsme s tím kontakt, protože až příliš milujeme své ego.

Duchovní zážitek začíná tehdy, když se naučíme být přítomen a moudře používat energii. Všechny tyto věci o etice, o chování, o úsporách energie, a všechno ostatní jsou nutné předpoklady, ale duchovní zážitek, který my potřebujeme se objeví spontánně, přirozeně a snadno, když přestaneme myslet, když jsme soustředěný, když je naše energie neporušená, a když se modlíme. A ta energie, to štěstí, které se spontánně vylíje ze srdce je láska. To je to, co se snaží vyšší učení použít a rozvinout, protože u nás je láska jen v zárodečném stavu. Většina z nás s ní zcela ztratila kontakt, a sotva víme, co tato láska vůbec je. Sotva máme představu o tom, co nezištná láska skutečně znamená. Možná, že jsme ji nikdy nezažili, nebo ji nikdy neaktivovali vlastním chováním. Měli bychom.

Pokud je vaše srdce mrtvé a chladné, začněte s kroky, které jsem zhruba popsal: začněte meditovat nad svými činy, opravdu popřemýšlíte nad tím, co děláte a proč. A když to nepomůže, začněte opravdu přemýšlet o utrpení druhých, vážně nad tím uvažovat. Možná budete potřebovat nějaký typ intenzivní terapie - Nechci tím říct, že máte jít za terapeutem, mám na mysli, abyste dovolili své Božské Matce, aby vás učila a ukázala vám skutečnost, která se neustále odehrává kolem nás. Tento svět není růžovým místem, kde se všichni usmívají, který můžeme vidět v reklamách. To skutečně není. Utrpení na této planetě je to nejhorší, jaké kdy bylo. Omlouvám se, pokud je to pro vás novinka, ale je to fakt. Právě teď je utrpení na této planetě nejhorší, jaké kdy

bylo. Víím, že naše moderní kultura si ráda myslí, že vše je stále lepší a lepší, ale to není pravda. Nejsou žádné fakta, která by tuto představu podporovali, i když všichni máme mobilní zařízení, a myslíme si, že to je opravdu super, ale toto neodstranilo utrpení. Ve světě je nyní více otroctví, než kdykoli předtím; toto je zdokumentován fakt. Ve světě existuje více zbraní, než kdykoliv předtím. Momentálně se nacházíme na pokraji, kde v jakémkoliv okamžiku, jeden blázen může stisknout jediné tlačítko a ukončí celý život. To je šílené. Ale nějak s tím žijeme. Jsme v neustálém stavu války; právě teď jsou někde ve světě lidé, kteří se navzájem zabíjejí kvůli myšlenkám, představám a víře. Nikde na této planetě nenajdete čistou vodu. Nikde na této planetě nenajdete pravé (z přírody, neupravené) jídlo. Kde najdete štěstí? Kam se chystáte poběžit? Jaká práce, jaké město vám může nabídnout klid, samotu, útěchu a štěstí? Žádné. Pojďme čelit realitě. Neutíkejme před ní. Pojďme jí čelit a změnit ji.

Skutečností je, že štěstí, které potřebujeme je lze nalézt jen v srdci, a to navzdory jakýmkoli okolnostem, které se dějí kolem nás. To štěstí se objevuje a rozvíjí prostřednictvím bódhičitty. Prostřednictvím použití této vědy. Pokud jste velmi seriózní člověk, který to myslí opravdu vážně - tím vážně nemyslím, že vypadáte vážně nebo že jednáte vážně, mám na mysli někoho, kdo důsledně na sobě pracuje - tak si to uvědomíte. Bódhičitta je založena na vědě, to není něco náhodného. Nerozvine se ve vás proto, že patříte do určité skupiny, ale díky práci.

Navíc bódhičitta je vskutku nutná. Lidstvo ji potřebuje. Tato planeta ji potřebuje. Jedna osoba s bódhičittou může změnit hodně. Mám na mysli skutečnou bódhičittu, nejen aspiraci. Máme miliony lidí, kteří usilují o to, aby dosáhli bódhičittu, ale já mám na mysli skutečnou věc.

Mistři

A pojďme zde také udělat zásadní rozdíl; jen proto, že někdo vytvořil solární těla nebo se stal Buddhou neznamená, že má bódhičittu. Jedná se o odlišné věci. Existuje mnoho světců, andělů, kteří u sebe vyvinuli velké přednosti, a jsou velmi krásní. V Asii se nazývají pratjeka nebo šrávakaka Buddhové. Jedná se o velmi svaté bytosti, ale nemají bódhičittu. Říkáme jim chodci spirálové cesty, Nirvánisti. Existuje mnoho Buddhů, jejichž lidské duše jsou právě teď na naší planetě, kteří učí náboženství, jako gnózi, buddhismus, taoismus, a my všichni když je vidíme, tak si myslíme: "Wow, vypadá tak andělsky, to musí být skutečný mistr, velmi vysoký mistr, vždycky nosí pouze bílé oblečení." Nebo "Vždy má mnoho následovníků, takže musí být velmi velkým mistrem." Velmi snadno se dáme oklamat povrchním zdáním. Velmi snadno. Skutečného mistra, mistra, který je velmi vysoko, nemůžeme rozpoznat podle fyzického vzhledu. Nikdy. Vlastně ti nejvyšší jsou zcela anonymní. A teď na této planetě je jich mnoho, kteří se snaží pomáhat lidem. (Já nejsem jedním z nich). Je jich mnoho, pomáhají lidstvu a většina z nich je v anonymitě. Nejsou přehnaně sladoucí s množstvím sentimentality. Víím, že mnohým z nás se to takhle líbí, ale skutečný mistr není takový. Skutečný mistr, který má bódhičittu je seriózní/vážný, protože utrpení je vážná věc, to není hra. Takový mistr je velmi důkladný, zanícený a oddaný. Tyto charakteristiky musíme následovat, tyto vlastnosti musíme mít v sobě.

V některých duchovních skupinách si můžete všimnout, že všichni se tam usmívají a jsou šťastní a působí dojmem, jakoby se vznášely apod., to je hezké, to je v pořádku, na tom není nic špatného. Ale nemyslete si, že je to kvůli tomu, že tam je mistr. To vše může být jen osobnost; Někteří lidé mají rádi tyto vlastnosti, protože jim to dává pocit bezpečí. Dává jim to pocit, že

jsou v pořádku, že si mohou na pár minut odpočinout a na všechny se usmívat, a jíst koláčky s pocitem, že jsou duchovní. To nemá nic společného s mistrovstvím. Jiní zase hovoří o lásce a velkorysosti, a že se musíme navzájem všichni milovat, to je dobré, to potřebujeme, ale to také není mistrovství. Je snadné mluvit o lásce. Skutečný mistr je ten, kdo se obětuje, kdo slouží, kdo o nic neřádá. To musíme napodobovat.

Skvělým příkladem bódhičitty, vědomé lásky, je Samael Aun Weor. Samael Aun Weor má úžasnou bódhičittu, a je to velmi přísný mistr, velmi vážný. Pokud jste ho slyšeli mluvit, tak víte, co myslím. Jeho hlas, jeho poselství, jeho učení, jsou velmi pronikavá, velmi vážná, velmi oddaná a obsahují čistou lásku. Samael je anděl Marsu, což je rozhodně síla lásky, je andělem lásky. Ctnost Marsu je láska.

Ohnivá bódhičitta Padmasambhava

Dalším skvělým příkladem bódhičitty je Padmasambhava, který je také velmi vážný mistr. Některé obrázky ho ukazují s úsměvem, a to jsou ty, které je vidět nejčastěji, kde se usmívá a kolem sebe má spoustu andělů, velmi krásné. Ale když ho znáte, když znáte jeho příběh, znáte jeho energii, znáte jeho učení, pak vám bude jasné, proč si někteří lidé v Asii myslí, že je démon, díky své prudkosti. Opravdu je děsivý. On je prudký ze soucitu, z lásky. Takže si nepleťme bódhičittu s růžovými nadýchanými obláčky a lízátky. Bódhičitta se může projevit se sladkostí, ale také s přísností.

Přečtu vám jednu malou pasáž z této knihy Bódhičarjávátára nebo "Průvodce bódhisattvovým způsobem života," kterou vám opravdu doporučuji. Tato malá pasáž je pravděpodobně nejslavnější pasáží z knihy, která je denně přednášena/odříkávána buddhisty po celém světě. Ukryvá v sobě esoterické učení, které vám neprozradím. Ale pokud budete nad ní meditovat, tak na to přijdete.

"Nechť se stanu ochráncem všech bezbranných, průvodcem poutníků, lodí, voru či mostem těm, kdo chtějí přejít, lampou všem, kdo touží po světle, lůžkem těm, kteří chtějí odpočívat, sluhou těch, kteří potřebují obsloužit. Nechť se stanu pro všechny bytosti drahokamem, jenž jim splní všechna přání, stromem, krávou, džbánem či mantrou, jež mají stejnou funkci, nechť se stanu mocným lékem na neduhy všech bytostí! Tak jako prvotní elementy, země, voda, oheň, vzduch, slouží mnoha způsoby ku prospěchu nesčitelným tvorům nekonečného prostoru, nechť právě tak i já posloužím všem tvorům, kteří obývají prostor, tak dlouho, dokud nedosáhnou nirvány! Tak jako dřívější Buddhové rozvinuli probuzenou mysl a krok za krokem si osvojili učení bódhisattvů, podobně i já pro blaho všech bytostí probouzím nyní v sobě stejnou mysl a postupně se zdokonalím ve stejném učení. Když si takto moudrý muž s jasnou myslí osvojil probuzenou mysl, nechť se z ní raduje pro její další posílení. Moje zrození již přineslo své ovoce, nadarmo jsem neobdržel lidskou existenci; dnes jsem se zrodil v rodu Buddhů, stal jsem se synem Buddha. Nyní bych měl jednat tak, jak se sluší na můj čistý rod, abych mu ničím nezpůsobil ostudu. Stejně jako slepec náhodou najde drahokam na smetišti, tak i já přešťastný jsem nějak přišel k probuzené mysli. Pro zničení smrti na světě se zrodil tento elixír, nevyčerpatelný poklad, jenž je schopen odstranit nedostatky všech bytostí! Nej přednějším lékem je to, co léčí nemoci světa, a je jako strom, což poskytuje odpočinek všem, kteří se unavili dlouhým blouděním po stezkách existencí (samsára). Probuzená mysl je mostem, sloužícím všem poutníkům k překročení strastných existencí, je měsícem, jenž ochlazuje všechny žhavé vášně, ohromným kotoučem slunce, jenž zahání temnotu nevědomosti ve světě, je čerstvým máslem vyrobeným z mléka pravého učení (dharma). Tento božský pokrm, uspokojující všechny bytosti, je tedy připraven. Nechť slouží lidské karavaně, která se potácí po stezkách a hladoví po štěstí! Dnes věru zvu celý svět na hostinu dočasně i konečné blaženosti, nechť se radují všechny bytosti, bohové i titáni. "

Otázky a odpovědi

Otázka: Proč Mistr Samael Aun Weor učí mantru Óm mani padmé húm jako Óm masi padmé húm? (výslovnost Oooooommm Maaaaaaa Sssssssiiiiiiii Paaaaaadmmmmeee Hooooommm).

Odpověď: Na veřejné úrovni mantra Óm mani padmé húm je mantra Čenreziga. Je to mantra Krista. Tato mantra má ohromnou moc, protože ve svých slabikách obsahuje prvky přírody, prvky, které jsou uvnitř nás, které musíme transformovat. Takže na veřejné úrovni, lidé dostanou mantru Óm mani padmé húm, kterou s velkou oddaností recitují, dokonce stovky i tisíce krát denně, aby inkarnovali nebo zužitkovali síly, které jsou v této mantře syntetizovány. Mistr Samael Aun Weor také učil tuto mantru, ale také učil její esoterický aspekt, což je aspekt, který ve fyzické rovině neučí žádný jiný mistr, ale ve vnitřních světech ano. Rozdíl je v jedné slabice, která se mění z ni na si; Óm masi padmé húm. A to mění mantru, protože tento zvuk S, ssssssssss, je zvuk, který souvisí s centrálním kanálkem, je to zvuk související s Božskou Matkou. Je to syčení jisker červeného a bílého kanálku, které se uprostřed propojují, a když se tam zajiskří, tak to udělá zvuk SSssssssssss. Tato mantra to pomáhá vyvolat, takže to je důvod, proč to učil tímto způsobem. Ale ne že půjdete za tibetským lamou a budete se toto na něj vyptávat. On vám dá dlouhou přednášku o tom, proč byste to takto neměli vyslovovat, protože oni to takto ve fyzickém světě neučí. Přesto, vnitřně to tak praktikují.

Otázka: Řekl také, že Óm masi padmé húm představuje transmutaci, kde Ma Pa je idá a pingalá a S v Masi je centrální kanálek?

Odpověď: Může to být, to by mohlo být, všechny mantry skrývají takové významy. Pokud si vezmete Óm mani padmé húm nebo Óm masi padmé húm a uložíte je pod sebe, tak zjistíte, že všechny tyto slabiky souvisí s prvky přírody; oheň, země, vzduch, voda, éter, a tak dále. Vůbec by mě tedy nepřekvapilo, kdyby tam byl ukryt i tento význam. Totéž platí o jiných mantrách, jako například těch, o kterých jsem vám vyprávěl v předchozí přednášce: Lalana a Rasana, dva postranní kanálky. To jsou jména v tibetské tantře pro idá a pingalá, a zvuk centrálního kanálku je Sssssssssssss. Všichni v tradici Samael Aun Weora praktikují tuto mantru již padesát let: La Ra Ssssss. No oni nevěděli, že se jedná o Lalana, Rasana, Sssssss. Teď to už víte.

Otázka: Můžete upřesnit, jak Kristus dává zrod Božské Matce?

Odpověď: Kristus dává zrod Božské Matce ve vyšším aspektu, ve vztahu ke světu Acilut. Acilut je svět archetypů. Je to svět prvotní síly nebo energie čistého světla. Na této úrovni se vše nachází pouze v potenciálu. Aby mohlo dojít k vytvoření, musí tam nastat spojení. Takže tato první síla, prána, je nazývána Kristus. Jedná se o paprsek světla, který se vynořuje z absolutna. Je to Kristický paprsek, který není specifikován. Aby se mohl specifikovat musí se zrodit skrze páření, sexuální spojení, a to je symbol jab-jum neboli otec-matka, nebo abba-ima nebo Šiva-Šakti, tyto všechny jména obsahují stejnou věc. Elohim je El a Eloah - Bůh a bohyně v sjednocení. A v tomto sjednocení, Osiris/Usir a Isis/Eset mají Hóra, který je specifikovaným nebo zindividualizovaným Kristem. Takový je tedy rozdíl. Takže to, co tu vidíte, jsou úrovně trojice. Dokud nepochopíte kabalistické čtyři světy je to těžké pochopit, ale jakmile je pochopíte, tak to celé dává smysl.

Otázka: Nevím, jestli to souvisí s tímto tématem, ale mohu vědět, jak mám stimulovat srdce, jak mám stimulovat emoce nebo soucit...

Odpověď: Ano, tato otázka bývá položena hodně krát a já jsem opravdu rád, že jste se zeptal, jak stimulovat srdce, zvláště pokud jste intelektuálním typem člověka. Začnete analýzou vašeho chování. Nemůžete stimulovat své srdce uměle, nemůžete ho nutit. Srdce je velmi delikátní. Mistr Samael nám řekl, že srdce je tak citlivé, že dokáže cítit a vnímat seismické pohyby na druhé straně planety. Ale samozřejmě v každém z nás je srdce tak ztlumené a otupené, že toto cítit nemůžeme. Ale když se nám ho podaří zregenerovat, když ho obnovíme, aby fungovalo, tak jak má, tehdy je opravdu takto citlivé. A obnovit ho nemůžete násilím. Jak je to obvykle zažité v naší moderní době, že si vezmeme tabletku a opravíme ho. Žádná taková tableta neexistuje, nemůžete jít k lékaři, nemůžete někomu zaplatit několik tisíc dolarů aby vám vylepšil srdce. Chce to čas, chce to energii. Způsob jak obnovit schopnosti srdce bude pro každou osobu jiný. Každý z nás má svou vlastní, osobitou psychologickou strukturu, a to je důvod, proč kladu důraz na to, abyste se modlili ke své Matce Boží, volejte ji, spolehněte se na ni, prostě ji, aby vás učila. Její chrám je vaše srdce. To je její chrám a ona ho potřebuje obnovit. Potřebuje ho mít pevný, protože ho potřebuje používat. Takže pokud je vaše srdce mrtvé, slabé, necítíte věci, necítíte soucit, tak začněte s tím.

Další velmi užitečný krok, který můžete udělat se skládá ze dvou úrovní. První úroveň je nejdůležitější část: budete muset začít meditovat nad utrpením a nejen o tom přemýšlet. Obzvláště intelektuální typy. Přestaňte tolik číst, přestaňte teoretizovat, přestaňte přemýšlet. Musíte přesunout energii do srdce a tato mantra Óm mani padmé húm nebo Óm masi padmé húm má právě tuto funkci. Probouzí a otevírá srdce, takže ji nepřetržitě po celou dobu používejte: Óm masi padmé húm, zpívejte ji, zpívejte ji, zpívejte ji a představujte si, jak veškerá energie, kterou dýcháte, kterou do sebe skrze všechno přijímáte, krmí a vyživuje vaše srdce. Do tohoto začleňte neustále rozjímání nad utrpením, všude, kam půjdete, ve všem co děláte, rozjímejte nad utrpením, podívejte se na utrpení, podívejte se na lidi, buďte si vědomi toho, co se děje kolem vás, podívejte se na to, jak lidé trpí. Nevidíte šťastných lidí, můžete vidět lidi, kteří předstírají, že jsou šťastní, nebo kteří mají dočasné štěstí, ale skutečné štěstí nevidíte. To musíte pochopit a také jakou roli v tomto všem sehráváte vy. A pokud to nestačí, jděte a navštivte někoho, kdo opravdu hrozně trpí. Navštivte nemocnice. Navštivte nemocnici, kde někdo umírá. Navštivte člena rodiny, zejména jednoho z vašich vlastních, který je opuštěný nebo ignorován, který je odsunut bokem nebo trpí, navštivte ho, prožijte s ním čas, dejte.

Jeden nejlepší způsob, jak rozvíjet schopnosti srdce je přes altruismus, skrze lásku. Ale pokud to budete dělat z donucení - že "musím dát, protože můj učitel to řekl. Protože je to součást tří faktorů gnóze, takže musím dělat charitu, takže musím jít a dát, musím teď jít a udělat to," - tak kromě roztrpčení z toho nic nezískáte, protože to neděláte dobrovolně. Nejlepší způsob, jak nezištně/altruisticky dát, je anonymně, aniž by někdo věděl, že jste to udělal.

Mám přítele, který byl v přesně stejné situaci, velmi intelektuální, nic necítil, byl docela chladný. Takže tento chlapík se rozhodl, že bude sloužit bezdomovcům. Nikomu o tom neřekl, jen se sebral a šel. Strávil s nimi hodně času, přičemž přišel do kontaktu z různými typy. Někteří byli naštvaní, někteří byli velmi chlípní, někteří byli velmi arogantní, někteří trpěli všemi možnými závislostmi a nemocemi, a tento chlapík je ručně krmil a staral se o ně. Tento chlapík je typem člověka, kterého byste si nikdy nepředstavili, že je něčeho takového vůbec schopen. Šlo o tvrdého chlapa, který se choval drsně, ale tato zkušenost ho změnila, změkčila ho, hodně ho to naučilo. Neříkám, že byste to i vy měli udělat, ale můžete napodobit tento příklad. Skrze vaše činy, můžete vytvořit změny. Smyslem toho všeho bylo nejen pomoci těm lidem, ale také sobě.

Dovolte mi, abych poukázal na jednu zvláštnost, kterou najdeme u lidí ze Západu. Jedná se o mentální problém, kteří mají s dáváním a altruismem. Jsme velmi skeptičtí - z dobrého důvodu. Na Západě jsme se už hodně krát spálili velkým množstvím falešných učitelů, falešným učením a politikou a proto nechceme dát. Takže když pak slyšíme o charitě, dobročinnosti, darech, altruismu a pomáhání ostatním, tak jsme velmi skeptičtí. Toto musíme změnit. Musíme začít dávat. Nikdo o tom nemusí vědět, nemusí to být otevřeně, nemusí to být hodně, ale mělo by to být ze srdce. Musí to být přirozená věc, spontánní věc.

Mnoho lidí ze západu navštěvuje tibetské chrámy a jsou velmi nadšeni tibetským buddhismem. Po celém světě se otevírá mnoho center, takže lidé předpokládají, že se jedná o Američany a Evropany, kteří finančně podporují šíření tibetského buddhismu. Ale tak tomu není. Víte, kdo finančně podporuje šíření tibetského buddhismu? Víte, kdo daruje nejvíce peněz dalajlámovi a dalším představitelům tibetského buddhismu? Číňané. Číňané jsou hlavními dárci na chrámy. Číňané jsou ti, kteří napadli Tibet, tak jak je to možné? Zajímavé, že?

Američané a Evropané nedávají. Ve skutečnosti, mezi různými kulturními skupinami, se právě oni nejvíce brání proti darování. Jsou nejbohatší a také nejlakomější. Je to divné. Cestoval jsem po mnoha zemích a na vlastní oči jsem viděl, jak nejchudší lidé jsou také nejštedřejší. Tyto chrámy a kláštery v Asii dostávají konstantní a stabilní finanční podporu od lidí - oni o tyto příspěvky vlastně ani nemusí žádat, protože lidé jim přispívají sami od sebe. Mezitím v Americe a Evropě, chrámy, kostely a neziskové organizace čelí neustálému boji o přežití.

Tuto část našeho chování, musíme analyzovat. Proč jsme tak skeptičtí vůči altruismu a dávání.

Ale zpět k tématu intelektu, musíme aktivovat srdce, a to se děje skrze lásku, vytvořením milujícího postoje. Ne sentimentálního ani falešného, ale upřímného. Měli bychom se začít vůči sobě chovat skutečně upřímně, ze srdce. Být mezi sebou otevření. Také můžeme použít mantry jako Óm mani padmé húm nebo Óm masi padmé húm. Každá mantra s Óm stimuluje srdeční čakru.

Otázka: Pokud vás ve snu navštíví Božská Matka a vy jste tam s dítětem a rodíte, znamená to, že je třeba vytvořit astrální tělo?

Odpověď: Narození může být ve spojení s jakýmkoliv novým stvořením. Pokud se vám zdá, že rodíte, může to znamenat, že vytvoříte něco nového. Může se to vztahovat k duchovním věcem, nebo se může jednat o něco jiného. Porovnejte to se svým fyzickým životem; začínáte něco nového?

Může to představovat určitý druh duchovního zrození. To může, ale také nemusí představovat solární tělo, to záleží. Museli byste dále meditovat a analyzovat to. Narození je symbolické, máme mnoho druhů narození. Museli byste to hlouběji analyzovat.

Otázka: V mnoha písmech se Jan Křtitel vždy uváděl místo Krista. Proč?

Odpověď: Zmínka Jana Křtitele v písmech je symbolická. Jan Křtitel představuje bódhisattvu. Lidská duše, která se nejdříve musí rozvinout a kázat slovo a připravit cestu pro Krista. Takže Jan Křtitel představuje nás. Představuje zasvěcence, který vytvořil solární těla a volí si přímou cestu. A když to udělá, pak přijde Kristus a převezme skrze něho vedení. Takový je tedy význam.

Víra

24. *Lod' (života učedníků, kteří se na ní plavili) byla daleko od země a vlny (potíže) ji zmáhaly, protože vítr (karmický) vál proti (touhám) ní.*
25. *K ránu (nejtemnější hodiny před svítáním) šel k nim (Kristus), kráčeje po moři.*
26. *Když ho učedníci uviděli kráčet po moři (prokazující mistrovství nad vnitřními i vnějšími okolnostmi), vyděsili se, že je to přízrak, a křičeli strachem (ani učedníci nedokážou rozpoznat Krista).*
27. *Ježíš na ně hned promluvil a řekl jim: „Vzchopte se, já jsem to, nebojte se!“*
28. *Petr (Patar, kámen/skála) mu odpověděl: „Pane, jsi-li to ty, poruč mi, ať přijdu k tobě po vodách!“*
29. *A on řekl: „Pojď!“ Petr vystoupil z lodi, vykročil na vodu a šel k Ježíšovi.*
30. *Ale když viděl, jaký je vítr, přepadl ho strach, začal tonout a vykřikl: „Pane, zachraň mne!“*

31. Ježíš hned vztáhl ruku, uchopil ho a řekl mu: „Ty malověrný, proč jsi pochyboval?“

32. Když vstoupili na loď, vítr se utišíl. - Matouš 14: 24- 32

Poznámka překladatele:

Tato přednáška se zabývá dvěma důležitými pojmy, které se však velmi často do češtiny překládají úplně stejně jedním slovem. Jedná se o slovo víra nebo věřit. V angličtině se jedná o dvě slova faith a belief. Viz slovník: Víra

Jelikož gnostické hledisko rozumí pod pojmem víra něco specifitější než jen klasické pojetí slova, je tedy třeba si alespoň částečně definovat terminologii jakou zde používáme.

V gnóze pod pojmem víra máme na mysli něco, co člověk přímo zažil na vlastní kůži. Jedná se o zkušenostní poznání. Nejedná se tedy o víru nebo věření v klasickém pojetí slova, čili něco, čemu věříme na základě něčeho, co jsme někde četli, slyšeli, myslíme si nebo čemu věříme.

O slově přesvědčení bychom mohli říci totéž. A to, že být přesvědčen o něčem na základě něčeho, co člověk někde četl, slyšel, miní nebo čemu věří, ještě neznamená, že má o těchto věcech nevyvratitelný důkaz, tj., že tyto věci sám viděl a zažil na vlastní kůži. Když člověk skutečně zažije věci na vlastní kůži, tehdy můžeme říci, že takový člověk má skutečnou víru nebo nevyvratitelné přesvědčení.

Při překladu anglických slov faith a belief (víra, důvěra, přesvědčení) jsme se snažili jakž takž vymezit mezi těmito pojmy rozdíl, ale protože v mnoha případech se opravdu jedná o jedno a to samé slovo "víra, věřit," tak ne vždy to může být čtenáři jasné. Přídavnými jmény jako jsou skutečná, pravá, opravdová, nevyvratitelné apod., jsme se snažili vymezit význam pro zkušenost nebo zážitek, který člověk bezprostředně zažil na vlastní kůži. Ne vždy jsme však dodrželi tento postup a někdy jsme tedy ponechali slovo jako takové tj. víra bez přívlastku skutečná, ale v takovém případě jsme zase použili druhé slovo přesvědčení k popisu druhého významu. Takže někdy jsme přeložili ang. slovo faith slovem víra, a ang. slovo belief jsme přeložili slovem přesvědčení. Jak jsme již řekli v případě použití stejného slova jsme se snažili vymezit význam slova přídavnými jmény.

Doufáme, že čtenář při některých pasážích intuitivně pochopí, co je myšleno daným překladem.

Pokračováním v naší sérii přednášek o duchovním zážitku se naučíme nové slovo. Víím, že to máme všichni rádi. V této škole se vždy učíme nová slova, složitá slova.

Myslím, že během mé zkušenosti jako učitel - která je omezena - toto je pravděpodobně nejtěžší slovo na vysvětlení, protože všichni si myslíme, že toto slovo již známe. Toto slovo známe v angličtině jako **víra**.

Za posledních pár stovek let se s tímto slovem víra špatně zacházelo. Začátkem třináctého a čtrnáctého století, křesťanští mniši - kteří byli také hlavními učiteli napříč celou Evropou, a později i dále ve světě - začali toto slovo měnit a začali ho používat způsobem, který neodpovídá jeho skutečnému významu. Nyní sedm set let později, po mnoho generací této snaze změnit význam víry, všichni máme mylné pochopení slova. Je to pro nás velmi těžké prolomit to a opravdu pochopit prakticky, co víra vlastně znamená, co to vlastně je.

Jednoduše řečeno, (pravá) víra není (klasická) víra/přesvědčení.

Pokud se zeptáte většiny lidí, co je víra, tak řeknou: "Je to to, čemu věřím. Mám víru v Boha, takže věřím v Boha." To ale není správně. Skutečná víra není klasická víra/přesvědčení. O tuto změnu se postarali křesťanští mniši a kněží v průběhu mnoha staletí. Ve snaze šířit své učení, šířit svou doktrínu, poškodili užívání tohoto termínu. Toto je velmi důležité, abychom rozuměli při studiu gnóze. Ve skutečnosti, víra je stejná jako, když používáme řecké slovo gnóze. Znamená to pravdu, zkušenostní poznání, něco, co jsme potvrdili prostřednictvím vlastní zkušenosti, že je to pravda. To je to, co víra znamená.

V dávných dobách, kdy někdo dal svůj slib, nebo přísahal, tak řekl, "Dávám víru, že je to pravda." Jinými slovy, takovému člověku se dá důvěřovat díky své věrnosti. To je také důvod, proč se nám do dnešní doby v anglickém jazyce ještě zachovala jedna špetka původního významu víry: tehdy, když říkáme, že cizoložník je nevěrný. To znamená, že byl "nevěrný," nečestný, neloajální, a porušil své slovo. Oklamal. Šel proti tomu, co řekl, že byla pravda. Takovému člověku se nedá důvěřovat. Být nevěrný neznámá, že nevěříte! Toto nám okamžitě ukazuje, že víra neznámá věření/přesvědčení (klasickou víru). (Skutečná) Víra souvisí s důvěrou, zkušeností, s nevyvratitelným přesvědčím, poctivostí, věrností a pravdou.

Jedná se o velmi důležitý pojem, který musíme pochopit, zejména pokud se snažíme studovat duchovnost. Bez víry není duchovnost. Bez víry, nemůžete mít gnózi. To je nemožné. Víra a gnóze jsou synonyma. Jsou to totéž. Mít víru (**skutečně** věřit), znamená mít zkušenost, důvěřovat, mít nevyvratitelné přesvědčení, vědět. Proto, když gnostik říká: "Mám víru, věřím (**skutečně**)," tak neříká, že: "Věřím" (v klasickém pojetí slova). Říká: "Vím." Tímto způsobem, víra znamená poznání.

Pokud to chcete pochopit trochu lépe, můžeme se podívat na to, co řekl Samael Aun Weor.

"Ačkoliv se to může zdát paradoxní, tak platí následující: "Ti, kdo mají pravou víru, tak nemusí věřit. "To proto, že pravá víra je přímá znalost, přesné poznání a vlastní zkušenost." - Samael Aun Weor, Velká vzpoura

Tento výrok je velmi hluboký, stejně jako mnoho dalších výroků, které Samael Aun Weor řekl. Takové výroky nemůžete číst povrchně. Musíte jít hluboko do nitra slova, abyste mohli přesně pochopit o čem mluví.

Ti, kteří mají pravou víru, nemusí věřit. Toto je přesně ten konflikt, který nyní mají lidé. Lidé si myslí, že přesvědčení a víra jsou totéž. Přechtení první věty způsobuje v naší mysli okamžitý rozpor. "Co tím myslíš, že pokud mám víru, tak nemusím věřit? Co?" Tento rozpor nás vede k jedné ze dvou věcí: buď tomu nevěříme, co říká - vidíte to? Je to proto, že nevíme, co říká. Nebo to přeskočíme a ignorujeme, protože tomu nechápeme. To by byla chyba.

Víra je žijící poznání

Tento výraz "žijící poznání" je také velmi důležitý. Poznání v hebrejštině je Daath, jedná se o skrytou sféru na stromě života. Obsahuje všechna tajemství seberealizace. Je to věda o vytvoření duše, věda o prožití podstaty toho, co je. Tato věda a toto poznání se nenachází v písmenech,

nenajdeme ji v knihách nebo v různých školách nebo skupinách. Není možné ji získat tím, že budeme někoho následovat. Nezáleží na tom které škole věříte nebo nevěříte.

Skutečné poznání, daath, gnóze, je živé, je to živá inteligence, která se nachází v každé živé věci, no povrchní myslí, nebo přesvědčením ji nezískáme. Nejedná se o teorii. To není téma k diskusi, nebo něco, co se dá přijmout nebo odmítnout. Je to něco, co člověk žije. To je důvod, proč je to víra. Je to něco žijící. Je to něco, co potřebujete vědět a zažít, ochutnat a dotknout se. Přesné poznání. Co tedy znamená, že pravá víra je způsob, jakým funguje mysl. Způsob, jakým duše pracuje prostřednictvím vozidla myslí.

Víra je přesné poznání

Přesné poznání je víra. Ne druh poznání, který máme my; který je rozředený falešným pocitem sebe sama. Přesné poznání je objektivním uvažováním Bytí. Je to poznání Boha.

Skutečná víra je to, jak přemýšlí Bůh, a ne, jak my jako zvířecí mysl přemýšlí. Skutečné poznání souvisí s vnitřní myslí, abstraktní myslí. Ne s fyzickou myslí, ne s myslí, která neustále říká: "já, já, já." Která vždy říká: "Mám víru, já věřím." Všimněte si, že ve větě "já" věřím; je důraz kladen na "já." Všimli jste si, že ti, kteří tvrdí, že jsou velmi nábožensší nebo jsou velmi oddaní duchovnosti říkají, "Já" věřím v Boha. Na se co se v jejich větě klade důraz? "Já, já, já." Důraz není na Boha. Energie této věty nejde směrem k Bohu. Tato energie v této větě buduje pocit "já" jako "náboženské" osoby. Nebo tzv. "spasen" nebo "znovuzrozený," nebo tzv. "lepší než ostatní," protože "já" mám tohoto skvělého učitele, učení, hnutí, nebo mám takovou a takovou víru, chodím do takového a takového kostela. To není víra. Slovo víra je sice použito, ale v takovém případě se nejedná o víru, ale o přesvědčení.

Víra je přímý zážitek

Přímá zkušenost/zážitek je třetí částí. Přímá zkušenost čeho? Pokud jsme ten, kdo tvrdí, že má víru, tak tuto víru musíme podrobit zkoušce. Víru v co, co jsme zažili? Co je to, co nám dává víru? Na čem je naše víra založena? To je to, co potřebujeme vědět.

Mnozí věří v Boha a náboženství, ale kolik z nich zažili Boha? Kolik z nich zažilo nebeské oblasti? V gnostické tradici se učíte, jak takové věci zažít, takže nemusíte věřit. Místo toho to poznáte. To je způsob, jak si vybudovat skutečnou víru.

Tři typy myslí

Lépe tomu pochopíme, když víme o třech druzích myslí.

1. Smyslová mysl

"Je nesporné, že smyslová mysl si vytváří základní představy skrze vnější smyslové vnímání. Díky tomu je Smyslová mysl velmi nespolehlivá a materialistická. Přijme pouze to, co může být v trojrozměrném světě ukázáno. Základní představy smyslové myslí jsou založeny na informacích z

vnějších smyslových vjemů, a proto nikdy nemůže nic vědět o tom, co je skutečné. Neví nic o Pravdě, o tajemstvích života a smrti, o Duši, ani o Duchu. Intelektuálům, kteří jsou zcela uvězněni ve svých pěti smyslech a v představách smyslové mysli, musí toto esoterické učení připadat jako bláznovství. Smyslová mysl má navrch v poblázněném světě, protože v podstatě všechny informace získáváme z pěti smyslů. Jak by mohla smyslová mysl přijmout něco, co je mimo smysly? Smyslová mysl dokáže přijímat pouze vjemy z pěti smyslů, a proto je jasné, že všechny její představy budou založeny na informacích z těchto vjemů." - Samael Aun Weor, Velká vzpoura

2. Prostřední mysl

Prostřední mysl ví jen to, co jí bylo řečeno, nebo o čem teoretizuje. Jedná se o mysl, která se přidržuje přesvědčení, dogmat, teorií, apod., ať už se jedná o náboženské, vědecké, politické, nebo různé jiné. Tato mysl věří jen to, co jí naučili v kostele, chrámu a v škole.

3. Vnitřní mysl

"Pouze vnitřní mysl umožňuje člověku zažít Pravdu. Není pochyb o tom, že vnitřní mysl vytváří základní představy z informací získaných z nejvyššího vědomí Bytí. Vědomí může bezpochyby zažít to, co je skutečné. Je samozřejmé, že vědomí zná pravdu. Nicméně aby se mohlo vědomí vyjádřit, tak potřebuje prostředek. Tím prostředkem je vnitřní mysl. Vědomí zná pravou skutečnost každého přírodního jevu a může ji vyjádřit skrze vnitřní mysl. Pokud se chceme vymanit ze světa pochyb a nevědomosti, tak tím správným krokem je otevření vnitřní mysli. Tím chci říci, že jen otevřením vnitřní mysli se v člověku zrodí pravá víra.

Ten, kdo otevřel svou vnitřní mysl, si pamatuje všechny své minulé životy a zná tajemství života a smrti. A zná to ne díky tomu, že si o tom přečetl, že mu o tom někdo vyprávěl nebo že tomu věří, ale díky vlastní, velmi živé zkušenosti." - Samael Aun Weor, Velká vzpoura

V těchto přednáškách jsme mluvili o tantře jako třetí úrovni výuky v každém náboženství. Tantra je sanskrtské slovo, které znamená kontinuum, plynulý pohyb. Tento obraz, který jsme studovali v tomto kurzu je *lhu, naga*, elementální inteligence zobrazována jako hadí bytost vystupující z vody. Tyto vody jsou tantra, "kontinuum, proud." Ty vody jsou kontinuálním proudem energie. Tyto vody jsou naší samotnou životní silou, prána. V rukou *lhu, naga*, je čintamani, klenot plnicí přání, *norbu*. Tato *naga* reprezentuje náš potenciál, jako lidské bytosti, co v konečném důsledku můžeme dosáhnout, což je stát se vadžrasattva, diamantová duše, duše přivedena do dokonalosti. Tento potenciál záleží na sto procent na jedné věci: A to, na víře.

Lhu ve vodách s klenotem plnicích přání

"A on jí řekl: „Dcero, tvá víra [πίστις pistis] tě zachránila. Odejdi v pokoji, uzdravena ze svého trápení!" - Marek 05:34

"Ježíš mu řekl: „Jdi, tvá víra tě zachránila.“ Hned prohlédl a šel tou cestou za ním." - Marek 10:52

"Když viděl jejich víru řekl tomu člověku: „Tvé hříchy jsou ti odpuštěny.“ - Lukáš 05:20

Řecké slovo **pistis** je obvykle překládáno jako víra, nevyvratitelné přesvědčení pravdy. Toto nevyvratitelné přesvědčení vychází ze zkušenostního poznání, gnóze. Když víte, jak používat léky na vyléčení nemoci, tak v nich nevěříte (konvenčně), ale máte v nich opravdovou důvěru, protože máte skutečné poznání ze zkušenosti.

18. Ježíš mu pohrozil, a zlý duch z něho vyšel; a od té chvíle byl chlapec zdrav.

19. Když byli učedníci s Ježíšem sami, přistoupili k němu a řekli: „Proč jsme ho nemohli vyhnat my?“

20. On jim řekl: „Pro vaši malověrnost! [ἀπιστία apistia]. Amen, pravím vám, budete-li mít víru [πίστις pistis] jako zrnko hořčice, řeknete této hoře: ‚Přejdi odtud tam‘, a přejde; a nic vám nebude nemožné. - Matouš 17: 18-20

V jednom z dávných písem buddhismu, se uvádí:

"My říkáme, že nepřekonatelná bodhi [moudrost, chokmah] má víru jako svou příčinu. Příčin probuzení je nespočet, ale pokud je všechny shrneme jako víru, tak pokryjeme všechno. Ó Šáriputra, konečná pravda je opravdu přístupná pouze vírou." - Uttara-tantra-šastra / Ratnagotravibhāga napsána Buddhou Maitréja

Všechny příčiny probuzení lze jednoduše shrnout jako víra. To je důvod, proč tento klenot plnicí přání se objeví pouze v rukou nagy, v nás, díky víře.

Opět platí, že tato víra není pouze přesvědčením. Když se podíváme na kořeny tohoto slova víry v angličtině, tak najdeme několik velmi zajímavých významů.

Peithó

V průběhu staletí se toto slovo víra velmi změnilo. Když se ponoříme do etymologie slova víra, tak její nejhlubší kořeny najdeme v řeckém jazyce, v souvislosti se slovem Πειθό Peithó. Dokonce u nich můžeme najít i jakousi podobnost ve výslovnosti.

V Bibli, slovo víra se vyskytuje pouze jednou ve Starém zákoně, ale v novém zákoně se vyskytuje mnohokrát. Většina z těch výskytů pochází z řeckého slova pistis, avšak slovo pistis vzniklo od slova peithó.

Starověké řecké slovo peithó znamená "přesvědčit," ne jen přesvědčování jako funkce řeči, ale něco subtilnějšího. Při slově přesvědčování máme obvykle na mysli někoho, kdo se nás snaží o něčem přesvědčit. Toto není celý význam peithó. Peithó znamená "přesvědčení, které roste v samotném člověku." Také to znamená "mít důvěru." To je význam víry. Být přesvědčenější o pravdě a realitě. Pravá víra má své kořeny v zkušenosti.

Díky naší zkušenosti se učíme. To je způsob, jakým se přesvědčujeme, na základě zkušeností. Ne na základě teorií. Ne na základě planých přesvědčení. Tyto jsou velmi povrchní. Přesvědčení, které máme na základě teorie nebo konvenční víry je velmi slabé. Podívejte se na svůj vlastní život, a prozkoumejte, jak jste se přehouply z jednoho přesvědčení do druhého. Možná to bylo v politice, náboženství, nebo možná v životní filozofii. Podívejte se na fáze svého života a uvidíte, jak se vaše vlastní přesvědčení mění každých pár let. Možná jste byli křesťanem, možná jste byli muslimem, možná jste byli buddhistou, a také jste mohli být velmi horlivý a nadšený z těchto náboženství, ale nakonec se tato přesvědčení vytratily. Co se stalo s vaší vírou? Co se stalo s vaším přesvědčením? Toto můžeme také vidět v politice. Lidé neustále mění svou loajálnost k politické straně.

Víra je získaná ze zkušenosti.

V čem máme svou víru teď? Obrovskou víru máme v televizi, v internetu, a ve filmech, protože do nich investujeme mnoho času. Máme víru z naší zkušenosti, že budeme mít určitou zkušenost z filmů, televize a internetu. Proto cítíme potřebu nebo touhu po pohodlí, po útěku, abychom mohli cítit něco emocionálně. Jdeme tam, kde je naše víra. Sledujeme dramatický film nebo

sentimentální film nebo si čteme určité žánry knih, abychom pocítili to, co chceme pocítit. Skrze ústa můžeme říci, že svou víru máme v Boha, ale ve skutečnosti, pokud budete pozorovat své chování, tak zjistíte, že ji máte v kofeinu, cukru, televizi, internetu, v chození do kina, v chození do barů a v poflakování se s přáteli, kteří mají špatné návyky.

Vidíte, naše víra je prokázána v tom, co děláme, v našich činech, včetně našich myšlenek a pocitů.

Víra je žijící zkušenost, a ne jen plané přesvědčení. Svou víru dokazujeme denně podle toho, jak jednáme. Svou víru prokazujeme tím, co děláme se svým časem a energií.

Kde je tedy naše víra? Mnoho z nás má svou víru v hraní videoher, nebo v hraní s rockovou kapelou, nebo v nahánění se za módou, nebo ve vydělávání peněz.

Mnozí z nás mají svou víru spoutanou v penězích. Máme přesvědčení a víru v to, že peníze vyřeší naše problémy a přinesou nám štěstí. Pokud je toto naše víra a naše přesvědčení, pak jsme odsouzeni trpět.

Mnozí z nás investují svou víru do škol, kostelů, skupin, nebo do následování určitého učitele, mistra nebo guru.

Ve všech těchto případech jsme odsouzeni trpět, protože všechny tyto věci jsou nečisté, dočasné, a klamné, které nemohou vyřešit problém utrpení. Mohou nám poskytnout dočasný únik, nebo dočasný pocit bezpečí, nebo chvilkový pocit nebo záblesk něčeho, co se nám může zdát, jako skutečné, ale v konečném důsledku zůstaneme se svými problémy nevyřešenými, a zůstaneme prázdný, poškozený, zklamaný, znechucený, a odebereme se hledat něco jiného, abychom nahradili to, v co jsme kdysi měli víru.

Pravé víry se takový problém netýká.

Pokud se podíváme zpět ke etymologickým kořenům slova víra, tak spatříme, že také souvisí se starým francouzským slovem feid, což znamená věřit/důvěřovat. Do čeho vkládáme teď svou důvěru? Čemu věříme/důvěřujeme? Věříme/důvěřujeme svému egu, bohužel.

Nakonec, když se podíváme na kořeny tohoto slova, tak zjistíme, že toto slovo víra ve skutečnosti souvisí s přesvědčením o správnosti, důvěrou a pravdou. Nejzajímavější ze všeho je toto řecké slovo Peithó, protože to je jméno bohyně. Naše moderní slovo víra pochází ze jména řecké bohyně.

Peithó ruku v ruce s Erósem přistupuje k Venuši (Afroditě) a Anterósovi. Římská freska, 1. století našeho letopočtu.

Peithó je velmi záhadná postava v řeckém panteonu. O této bohyně se toho ví velmi málo. Z toho mála, co je známo, je znázorněno na těchto obrázcích.

Peithó a Afrodita

"Ó nejvyšší Peithó (víra), Afroditin posel (lásky)." - Pindara, Nemean Óda 8, řecký text 5 století před našim letopočtem

Peithó slouží Afroditě. Afrodita je řecká bohyně lásky, srdce a krásy. Peithó neustále slouží Afroditě, a v mnoha případech se téměř zdají být stejnou osobou. Někdy se Afrodita nazývá Peithó, protože Peithó představuje aspekt vědomí. Stejným způsobem i Afrodita může představovat vědomí nebo aspekt Bytí.

Jméno Afrodita znamená "narozená z pěny." Vynořila se z moře. Toto moře jsou vody, z nichž se vynořuje *naga*, naše vlastní vnitřní vody, hebrejské písmeno *mem*. To je důvod, proč v knize Tarot a Kabala Samael Aun Weor uvedl, že v hebrejské abecedě existují tři tajemná písmena, a písmeno *mem* je jedním z nich, které taktéž představuje víru. Pokud jste studovali hebrejské písmeno *mem*, okamžitě uvidíte proč. Protože toto písmeno souvisí s vodami.

Afrodita, bohyně lásky má tuto služku, Peithó. Jméno Peithó má obvykle znamenat přesvědčování. Opět platí, že se nejedná pouze o přesvědčování prostřednictvím řeči. Je to přesvědčování skrze moci bohyně. Jedná se o přesvědčivou moc Božské Matky.

"[Afrodita] zdroj Peithó [víry], tajemství, upřednostňována královna, slavně zrozená, viditelná i neviditelná." - Orfický chvalozpěv 55 k Afroditě, řecký chvalozpěv 3 století před naším letopočtem po 2. století našeho letopočtu

Toto samo o sobě je velmi krásné a hluboké učení. Víra, jako zkušenost, jak poznání, se vynořuje skrze moci Božské Matky.

"Velký Phoebus [Apollón], klíče moudré Peithó [víry] k milovaným [Afroditiným] skutečným svatostem jsou tajné." - Pindara, Pythian Óda 9

Jak vytvořit víru

Jak vidíte, víra není jen koncept nebo přesvědčení. Víra není něco nehmotného. My, na Západě si myslíme, že důvěra a víra jsou jen koncepty, duševní představy. Tak tomu, ale není. Víra není jen představa, nebo slovo. Je to substance. Je to hmota a energie. Nyní mluvíme o víře na tantrické úrovni. Víra není jen pojem nebo nálepka. Víra je substance, kterou musíme vytvořit. Víra je síla naší Božské Matky, která se vytváří skrze bódhičittu a prostřednictvím našich sexuálních vod. To je důvod, proč víra, Peithó, je reprezentována jako žena, která doprovází Afroditu.

Nemyslete si, že jen proto, že jste četli nějakou knihu a ta se vám zalíbila, budete mít nyní víru. To je nesprávné myšlení. Nemyslete si, že jen proto, že navštěvujete určitou školu po dobu deseti, patnácti, dvaceti, třiceti nebo čtyřicet let, že teď máte víru. To je nesprávné. Víra není něco, co získáte jen tím, že budete číst knihy nebo že si na sebe připnete visačku, na níž stojí: "teď jsem buddhista, takže mám víru v Buddha." To není dobrý přístup. To, co máte, je přesvědčení. Přesvědčení je v pořádku, ale to není víra. Víra je substance. Je to hmota, je to energie. Víra je samotná duše.

Pokud se divíme, proč jsme takové motýle prolétávající ze školy do školy, od náboženství k náboženství, z politické strany do jiné politické strany, nebo z učitele na učitele, je to proto, že nemáme víru. To, co máme, je přesvědčení. Říkáme tomu víra, ale ve skutečnosti se jedná jen o přesvědčení. Přijedeme do nové skupiny nebo nové školy a velmi se nadchneme a říkáme, že máme víru. To není víra, to je přesvědčení. Víra musí být vybudována a vy musíte vědět, jak na to.

Víra se buduje skrze moc Božské Matky. Problém je v tom, že potenciál k vytvoření víry, který je v našich vodách, je úplně stejný potenciál k vytvoření utrpení. To je důvod, proč se Peithó může rovněž projevat i negativně, jako svádění, pokušení, atd.

V našich sexuálních vodách je síla stvoření. To je důvod, proč se v základě všech náboženství vždy výslovně vyžaduje od začátečníků, aby držely pod kontrolou sexuální sílu a naučili se ji používat na duchovní rozvoj, spíše než na sexuální chtíč. To platí ve všech případech, ve všech náboženstvích. Bohužel v dnešní době většina náboženství tuto vědu ztratilo, tj. přesné znalosti o tom, jak tuto sexuální hmotu zužitkovat a transformovat ji do čisté víry. Místo toho, co v dnešní době můžeme vidět je to, jak ji používají a přetvářejí na fanatismus a pýchu. To je důvod, proč vidíme mnichy, jeptišky, lámů, imámů, a všechny různé typy duchovních vůdců, jak umí

zadržovat svou sexuální energii, ale nevědí, jak z ní udělat víru. Místo toho z toho dělají fanatismus. Obracejí to na pýchu. Toto se děje všude ve světě.

Přesto se samozřejmě nejedná o jediný způsob. Každý velký anděl, buddha, mistr, vznikl skrze sílu sexuálních vod. Všimněte si Ježíše, jak kráčí po vodě, Mojžíše, jak odděluje vody (čisté od nečistých), Padmasambhava, jak se rodí z vod, atd.

Erós a Himeros

Zde vidíme bohyni Peithó se svými dvěma společníky v řeckém panteonu: Erós a Himeros.

Peithó s Erósem a Himerosem

Erós a Himeros jsou oba řecké symboly.

Erós souvisí se sexem. Odtud máme slovo erotické. Erós není sexuální touha. Ekvivalent Erose v křesťanství je Kristus. Erós je tvořivá Boží síla, sexuální síla Boha, která je čistá, v níž není žádný chtíč. Jedná se o čistou lásku. Slovo Erós znamená láska. Nejedná se však o touhu, ani připoutání, ani touhu po pocitu. Nejedná se o touhu něco nebo někoho dobýt, chtít, nebo být chtěný. Zde se jedná o bódhičittu. Čili probouzející se mysl. Jde o vědomí božskosti.

Himeros je Erósova síla. Je to pohlavní síla. Je to touha, zapojení se sexuální energie, uvedena do činnosti. Himeros je aktivní látka Erose.

Zde vidíme krásnou trojici sil. Peithó představuje sílu přesvědčení v souvislosti s Afroditou, bohyní lásky. Erós představuje sexuální sílu Boha. Himeros je aktivní energie této sexuální síly. Tyto tři božstva představují velmi vysoké aspekty našeho vlastního vnitřního Boha.

Pokud rozumíme cestě a známe ji, tak můžeme vidět, že toto jsou síly, které v nás vytvářejí víru. Učíme se, jak tuto sexuální sílu Boha/Erose vzít, využít ji a nasměrovat ji, což je Himeros, a tím, posilujeme Peithó, víru, sílu nevyvratitelného přesvědčení. A tímto získáme zkušenost reality. Naše duchovní oči se nám otevrou. Vidíme pravdu. Zažijeme to, co duchovnost skutečně je. Toto je způsob, jakým se rodí víra. To je důvod, proč ve všech náboženstvích světa, ti, kteří se neucí využít, transformovat sexuální energii v souladu s božími zákony, nikdy nemohou mít víru, protože oni nikdy nemohou zažít podstatu Boha, podstatu sebe. Tak dlouho jako naše sexuální energie je uvězněna v touze, ve falešném pocitu sebe sama, v agregátech já/eg, naše vnímání bude vždy zatemněné a nesprávné. Takže naše zážitky budou založeny na falešném základě. Nebudeme mít víru. Budeme mít fanatismus. Budeme mít hrdost. To je důvod, proč máme tolik hrdosti. To je důvod, proč jsme všichni fanatici. Nejsme věrní.

Arkánium 11

Řecká bohyně Peithó je znázorněna na Arkánium 11 tarotových kartách. Arkánium 11 znázorňuje bohyni, jak zcela klidně otevírá čelisti lva. Co tento lev představuje? Tento lev představuje vaši karmu. Tento obrázek nám ukazuje celou cestu. Tím, že otevřeme čelisti lva. Lev je naše karma. Jedná se o důsledky všech vadných činů, kterých jsme se dopustili ve všech našich předchozích existencích po tisíciletí.

Pokud se na chvíli zamyslíte nad chybami, které jste udělali v tomto životě a vynásobíte je stovkami minulých existencí, tak získáte jakžtakž představu. Víím, že všichni bychom chtěli věřit, že ve svých minulých životech jsme byli velcí světcí, ale na toto neexistuje žádný důkaz. Chcete-li vědět, kdo jste byli v předchozí existenci, podívejte se na to, kdo jste právě teď. To, co jste byli

dříve z vás udělalo to, co jste teď. To, co jste teď, je výsledkem toho, co jste byli. Pokud trpíte a jste v bolesti, pokud máte pochybnosti, hněv, pýchu, chtíč, obžerství, chamtivost, strach atd., tak vězte, že tyto jste si vytvořili ve všech svých minulých životech. Nebyli jste ani světci, ani mistry. Byli jste ztraceni v nějakém smutku, stejně jako my ostatní. Takže tady nebuďme hrdí a buďme realističtí.

Pokud se chceme změnit, tak budeme potřebovat tuto bohyni, aby otevřela lví čelisti. Tento lev je připraven nás sežrat. Má tu někdo noční můry, nebo je měl někdy v průběhu života? Noční můry, kde nás pronásledují, nebo nás honí hrozné příšery nebo démoni. Noční můry, kde nás vtahují do jámy, kde nás pak sežerou nebo zabijí? Toto nejsou jen fantazie. Jedná se o odzrcadlení vaší karmy. To je to, co nás čeká.

To lev představuje všechny síly, které jsme dali do pohybu, v našich předchozích životech. Tyto síly se blíží k bodu, který se už nedá udržet. Bod, ve kterém jsme se staly tak nebezpečnými pro přírodu, sebe, a ostatní, že náš vlastní Nejniternější nás ze soucitu srazí do vnitřních světů, aby nás tam od této karmy očistili. Toto není z pomsty nebo trest krutého, tyranského boha. Je to jediný způsob, který Bůh vidí, jak se můžeme vykoupit, protože jsme tak tvrdohlaví a neznalí, že sami se z těchto našich chyb nevykoupíme. Vykoupení má dvě možné cesty: vykoupení na základě vlastního přičinění skrze naše činy, nebo vykoupení, které nám poskytne příroda skrze peklo. Je na nás, abychom si vybrali. Každý den si vybíráme, podle toho, jak používáme hmotu a energii v každém okamžiku.

Arkánium 11 představuje to, co se s námi stane, pokud se rozhodneme vykoupit sami, pokud se rozhodneme na sobě pracovat. Pokud si tedy zvolíme tuto cestu, je to volba víry. To je důvod, proč Peithó otvírá lví čelisti. Ona je v nás tou esencí, materiálem nebo hmotou Božské Matky, která to dokáže. Nicméně skrze pýchu, skrze fanatismus, skrze plané přesvědčení to nedokáže, protože to všechno jsou egoistické aspekty. Může to udělat pouze prostřednictvím probuzeného vědomí, bez ega.

Pak se naskytá otázka, kolik z našeho ega jsme zničili? Kolik z našeho vědomí jsme probudili? Kolik jsme vykoupili z naší duše? Pokud o sobě tvrdíme, že jsme velcí gnostici, skvělí duchovní lidé, a pod., na čem je naše víra založena? Na plánu přesvědčení? Nebo jsme zažili smrt ega? Ověřili jsme si prostřednictvím svého konkrétního precizního poznávání a vnímání, že naše ego umírá, nebo tomu pouze jednoduše věříme?

Není to těžká otázka, ale mám podezření, že většina studentů gnóze nebude schopna odpovědět. To znamená, že musíme pracovat tvrději. Musíme přehodnotit způsob jakým vlastně na sobě pracujeme. Musíme to brát skutečně vážně.

Nemáme čas být věřící. Věřícími jsme byli po staletí. Každý, kdo je stoupencem gnóze, byl dříve také stoupencem jiných náboženství. To z vás nedělá nikoho zvláštním. Být stoupencem určitého náboženství, nebo následovat určitou duchovní skupinu, je opravdu zbytečné, pokud i nadále budeme ve stejné situaci, v jaké jsme nyní.

To, co potřebujeme, je změna. Skutečná změna. Zásadní změna v našem životě. Nejen jen v našem způsobu myšlení nebo ukazování se, jak se chováme k ostatním, ale ve způsobu, jakým funguje mysl.

Je to dobré, abychom studovali úrovně víry. Pamatujte si, že pravá víra není plané přesvědčení. Víra je látka. Vynořuje se v nás z našich vlastních vod. Pokud jsme smilníkem, což znamená, že míváme orgasmus, pak nikdy nemůžeme mít víru. Je to nemožné, protože plýtváme samotnými silami, z nichž víra pochází. Pokud neustále z těla vylučujete sexuální energii prostřednictvím orgasmu, víra je vyloučena. Je to nemožné. Nemůže k ní dojít. Víra se začíná objevovat, když začneme šetřit energii a přeměňovat ji.

Zrození víry se v nás děje na úrovních, dokud se v nás nakonec nezrodí Kristus, náš Nejvnitřnější, naše Božská matka. Tato energie, tato substance sexuálních vod, je způsob, jakým se z vody vynořuje norbu, klenot plnicí přání.

Čtyři typy víry

1. Čistá víra

Když poprvé slyšíme učení, jako je toto, a vidíme, jak všechno do sebe pěkně zapadá, a jaké krásné pravdy se tam skrývají, a naše mysl a srdce jsou z toho otřesené, toto je první známkou toho, že víra se pro nás může stát potenciální realitou, že jsme schopni ji v sobě vytvořit. Když jsme takovýmto učením skutečně inspirován. Nemyslím inspirován teorií nebo myšlenkami, které v nás vyvolají nové politické nebo náboženské myšlenky. To, o čem se tady bavíme je čistá, pronikavá víra, tj. první typ víry. Jedná se o energii ve vašem těle, srdci a mysli. Je to něco, co s vámi opravdu otřese, co ve vás zanechá skutečně silný dojem.

Zamyslete se nad okamžikem, kdy jste poprvé byli otřeseni gnózí. Když se vám vskutku převraceli oči. Když jste opravdu chápali a viděli, že toto je něco, skutečně hluboké a opravdové. To je čistá víra. To je první typ víry, první okamžik, kdy se ve vašem vědomí zableskne klenot. Jedná se o opravdu krásný zážitek.

Bohužel, obvykle netrvá dlouho. Jak víte, pokud tuto víru nedostaneme na další úroveň, tam jsme brzy odrazení. Pokud s touto první vírou zacházíme způsobem, jakým obvykle zacházíme s jinými věcmi ve svém životě, pak tuto čistou víru jednoduše vezmeme a proměníme ji na fanatismus. Proměníme ji na pýchu. V mysli si myslíme, "Teď jsem gnostik. Jsem dobrý. Jsem v bezpečí. Teď jsem lepší než ostatní, protože jsem si zasloužil najít toto skvělé učení a teď následuji Samaela Aun Weora nebo takovou nebo onakou osobu." Toto je zrod fanatismu. Toto je zrodem utrpení.

Tato čistá víra navzdory své kráse, je také okamžikem neuvěřitelného nebezpečí, pokud nebudeme mít dobrého učitele, který nás povede, aby se z nás nestal další fanatik. Je smutné, že většina učitelů se snaží ze studentů udělat následovníky, věřících nebo fanatiků. Chtějí, aby studenti byli závislí, aby uctívali, aby byly připoutáni k někomu nebo něčemu.

Nedělejte z gnóze nějakou další planou víru, či společenský klub, nebo jen další zvyk osobnosti. Pravá gnóze není planá víra. Po pravdě, gnózi ani nelze najít, pokud jsme pouze slepí "věřící." Rozumíte tomu? Pokud jste pouze slepí "věřící," tak omezujete své vnímání.

Dovolte mi, abych vám uvedl příklad. Kterýkoli den v týdnu, pokud se budete dívat na zprávy zjistíte, že nějaká známá osobnost je v maléru. Polovina populace si více či méně myslí, že tento člověk je neviný, a druhá polovina se domnívá, že je vinen. Okamžitě se chceme přiklonit buď k jedné straně kyvadla, nebo k druhé. "Věřím, že je neviný/á; měli bychom ho/ji podpořit." "Myslím, že je vinen/á, a že je špatný/á, a měli bychom ho/ji odsoudit." Vidíte to? V mysli z této osoby děláme buď démona nebo světce bez jakýchkoliv poznatků. Nemáme žádnou pravou víru, žádnou zkušenost, žádné přímé vnímání jeho/jejího činu. Máme jen iluze, které nám předhodily média a iluze vytvořené vlastní mysli. Proč si vždy povídáme o celebritách a dalších duchovních skupinách, a ostatních lidech, když je neznáme, když jsme se s nimi nikdy nesetkali? My neznáme jejich mysl, jejich duši nebo jejich karmu. Nevíme, co udělali nebo neudělali. My to prostě nevíme, ale přesto o tom budeme vyprávět, jakoby jsme to věděli, protože jsme hloupí. Protože prostě slepě něčemu věříme, nebo nevěříme, protože si myslíme, že je to pravda. Nic z toho není pravda.

Toto je zásadní hledisko, které musí gnostický student u sebe rozvinout: vždy zpochybňujte vnímání. Vždy se ptejte, co může být potvrzeno jako pravdivé. "Co mohu podle svých zkušeností potvrdit jako pravdivé? Nemohu ani potvrdit, zda je mé jméno pravdivé, zda jsou moje vzpomínky pravdivé, jestli je vůbec zkušenost tohoto okamžiku pravdivá, protože spím. Protože mám pýchu a lenost. Jak mohu pak potvrdit, zda takový a takový člověk na druhé straně planety je dobrým nebo špatným člověkem? Jak se mohu dostat do sporu s lidmi o lidech, o kterých nic nevím?" No přesto to děláme.

Toto představuje nebezpečí počátečního zrodu víry, která se v nás vynořuje při čemkoli. Když se pro něco nadchneme, tak okamžitě tento počáteční zrod víry přeměňujeme na plané přesvědčení. Přeměňujeme ji na fanatismus. Děláme z ní lež.

Jak protilátka nám slouží neustále sebepozorování, neustále zpochybňování vnímání a myšlení. Tímto způsobem studujeme učení, aniž jsme se k někomu nebo něčemu připoutali.

2. Toužebná víra

Tím že studujeme učení nebo následujeme náboženství, začneme vidět vlastnosti, které dané náboženství popisuje. Například mistr Samael Aun Weor uvedl nespočet krásných příkladů síly gnóze. Popsal mnoho zkušeností, které se týkaly ať už astrálního, mentálního nebo příčinného světa. Tyto příběhy nám dávají velkou inspiraci. To je důvod, proč o nich psal: aby prostě inspiroval naši duši, aby následovala jeho příkladu. To je způsob, jak se z naší čisté víry stává toužebná víra. Je to druh víry, která chce, abychom tyto zážitky zažili na vlastní kůži, abychom sami zažili Boha, viděli pravdu, znali své vlastní Bytí. Abychom si sami mohli popovídat s Ježíšem - a nikoli pouze o něm slyšet nebo číst, ale skutečně ho vidět, promluvit si s ním, zeptat se ho otázky a dostat odpovědi.

Když posloucháme o zážitcích Samael Aun Weora, tak přirozeně pocítíme toužebnou víru zažít je na vlastní kůži. Inspirovat duši je krásné a potřebné, ale nesmíme zapomínat, že i zde nám opět hrozí nebezpečí díky pýše. Ti, kteří studují toto učení snadno promění svou toužebnou víru na pýchu. Všichni se domníváme, že tyto zážitky si zasloužíme právě teď. "Když Samael mohl mít takové zážitky, já je chci také, a pokud možno ještě dnes." My se domníváme, že jsme na stejné úrovni jako on, a že bychom měli být schopni okamžitě se dopracovat ke stejným zážitkům. Pokud se nám to nepodaří, tak lžeme a říkáme, že jsme je zažili. Pokud se nám to nepodaří, tak se naštve a naše víra se stane fanatismem proti gnóze, proti tomuto náboženství, protože se cítíme být zrazeni, a přitom si ale vůbec neuvědomujeme, že zrada přišla z naší vlastní mysli a naší pýchy. Vidíte, jak nepatrné jsou tato nebezpečí? Jak snadno nás naše mysl znovu a znovu podvádí!

Potřebujeme víru. Největší nebezpečí pro víru, je pýcha. Pokud vezmeme tuto toužebnou víru a s pokorou si uvědomíme na jaké úrovni se vlastně nacházíme, což je velmi nízká, a navzdory této nízké úrovni a své bezvýznamnosti praktikujeme cvičení, tehdy máme potenciál tuto toužebnou víru v sobě rozvíjet a dopracovat se k zážitkům. No nesmíme zapomínat, že tyto zážitky budou adekvátní k naší úrovni. Toto je důležitý fakt.

Během mnoha let jsme slyšeli hodně studentů, jak si stěžují, "Studuji toto vaše učení a praktikuji cvičení, ale nemám žádné zážitky, které vy zde v těchto knihách popisujete, takže to učení musí být lež." Tento výrok je 100% pýcha. To, co musíme hledat, jsou zkušenosti nebo zážitky, které si zasloužíme. Zážitky týkající se naší úrovni.

To, co potřebujeme nejvíce na naší úrovni, je pracovat na svém egu a změnit se. Slibuji vám - a to jsem žádnému studentovi nikdy neslíbil, že něco od gnóze získá, ale jednu věc vám slíbit mohu - pokud budete na sobě pracovat, jak učí gnóze, tak vaše tvář bude vložena do zápachu vašeho ega stejným způsobem, jakým cvičíme psa. Když si pořídíte štěně, a ono vykoná potřebu na vaši pěknou podlahu, tak vy mu jednoduše do toto strčíte nos a řeknete: "Ne, ne, ne, tady není záchod, pěkně jdi na své místečko." Čili pokud se chcete změnit a vykoupit ze svých hříchů, vaše vnitřní Bytí vám udělá přesně to samé, abyste se naučili. Bůh vám strčí obličej do vaší pýchy, chtíče, závisti, a řekne: "Ne, ne, ne" - a tohle jsou právě ty zkušenosti a zážitky, které mají cenu. To je způsob, jak se učíme, jaké jsou naše největší překážky, které nám brání před krásnými zážitky, o kterých vypráví Samael Aun Weor. Lidé se vždy ptají: "Proč nemůžu mít ty krásné zážitky? Proč se nemohu probudit v astrální rovině? Proč se nemohu probudit v mentální rovině? Proč se nemohu probudit v příčinné rovině? Jak to, že nemůžu zažít absolutno?" Odpověď je zřejmá: protože máte příliš mnoho pýchy. To je hlavní důvod. Pracujte na své pýše. Jak vidíte v každé otázce nacházíme jeden a ten samý problém: "ego."

3. Pevná víra

Když na sobě pracujeme a stáváme se lepším člověkem, tato víra roste a stává se pevnou. Proč? Toto je vlastně kritický bod.

Většina studentů gnóze má čistou nebo toužebnou víru, ale jen velmi malé procento lidí se dopracuje k pevné víře. Pevná víra je skutečná víra. Mít pevnou víru znamená mít zkušenost, skutečně něco zažít. To však nemusí nutně znamenat, že jste probudili vědomí v chrámu Alden a

vyzpovídali tam všech mistrů medicíny. Nevím sice, jak byste z toho měli duchovní nebo vědom prospěch, ale možná nějaký byste měli, ale oni jsou zaneprázdnění pomáháním těm, kteří trpí, a mají na práci spoustu důležitých věcí. Takže pokud opravdu nepotřebujeme pomoc, tak bychom je pravděpodobně neměli obtěžovat.

To, co máme na mysli pod pojmem zkušenost nebo zážitek v gnóze, který vám dá pevnou víru je druh zážitku, který vám skutečně ukáže něco o sobě, co je třeba změnit, a vy to změníte, a vidíte prospěch.

Skutečným zážitkem nemáme na mysli "duchovní zážitky," jako například mít "nadpřirozené" schopnosti, nebo dostat se ven z těla. Jakýkoliv černý mág se dokáže dostat ven z těla. A co má být?

Skutečným zážitkem také nemáme na mysli zažít v meditaci samádhi. Každý se může naučit, jak dosáhnout samádhi. To samo o sobě nic neznamená. Já osobně jsem měl hodně studentů v průběhu let, kteří velmi snadno dosáhli samádhi. Měl jsem jednu studentku, která ani nemohla zůstat v těle. Zbytek studentů nad touto schopností úplně slintali, a říkali: "Kéž bych měl takovou schopnost." Ona prostě nedokázala zůstat ve svém těle. Jakmile zavřela oči k meditaci, už byla i ven z těla. Ale jí se to nelíbilo. Pokaždé když vyprávím tento příběh, tak vidím tytéž výrazy obličejů, protože každý začne závidět. Závist je ego.

Mimotělní zážitky vám nedají pevnou víru. Tato dívka, která měla tyto zážitky nevybudovala na základě toho žádnou víru, protože ona tyto zážitky nevyužila na to, aby se dozvěděla něco o svém egu. Neměla zájem. Bylo jí to jedno. Myslela si, že je v pořádku tak, jak byla, i když její Bytí vynakládáno mnoho úsilí, aby jí o ní naučilo, kdo vlastně je, ale ona se učit nechtěla. Jelikož tímto nebudovala žádnou pevnou víru, tak nakonec s tímto učením skončila.

Na druhé straně znám studentů, kteří nemají vůbec žádné zkušenosti mimo tělo, ale zato mají obrovskou pevnou víru, protože mají zkušenosti, které potřebují. Zkušenosti při kterých se učí, jak se změnit a jak se přetransformovat na dobrého člověka. To je to, co buduje pevnou víru.

Jde o to si uvědomit praktickou pravdu a účel tohoto učení, že to není jen mít fantastické zážitky, ale jde spíše o to, abychom se stali vadžrasattva, zdokonalenou duší.

4. Nezlomná víra

Čím více máte zkušeností ze skutečné podstaty učení, tím více se tato pevná víra stává nezlomnou vírou. Toto je čtvrtý typ. Nezlomná víra znamená, bez ohledu na to, jak špatné jsou naše okolnosti nebo jako tvrdé jsou naše zkoušky, my nemáme žádných pochyb o účelu nebo dokonce jeho ztrátě. 100 procent: nikdy se už nedokážeme vrátit. To znamená, že i když celý svět se obrátí proti nám, a všichni o nás budou mluvit pouze v špatném, šířit drby a fámy, kritizovat nás a nenávidět, tak my i tak nesejdeme z cesty. To je znamení nezlomné víry. A to je velmi, velmi vzácné. Skutečně, toto je znamení mistrovství. Většina z nás se příliš zajímá o to, aby se zalíbila a zapůsobila na ostatní, nebo o své vlastní pohodlí.

"Každý, kdo ze sebe stoprocentně odstraní všechny nežádoucí elementy, u sebe očividně stoprocentně otevře vnitřní mysl. Takový člověk bude mít absolutní víru." - Samael Aun Weor, Velká vzpoura

Pěstování a rozvoj víry je vlastně celá práce. Je to stejná věc, jak vytvořit a vybudovat duši, nebo vytvořit dokonalou vadžrasattvu.

Víra je substance

Víra není myšlenka nebo pojem, nebo věc nad kterou se zamýšlíme. Víra je substance. Je to něco, co musí být v našem fyzickém, vitálním, astrálním, mentálním a příčinném těle. Je to látka, energie, síla.

Pro nás, jak začátečníky je nutné pochopit, jak se tato substance vytváří. Jak se vyrábí, a co vlastně víra znamená? Víru nevytvoříme tím, že to prostě budeme myslet dobře, nebo že budeme mít dobré úmysly. Nevytvoříme ji čtením knihy. Nevytvoříme ji tím, že budeme členy nějaké organizace nebo že budeme nosit správné oblečení. Víru vytváříme skrze každý čin v každém okamžiku.

Víra je důsledkem našich činů. Svámí Šivánanda to řekl velmi jasně:

"Žádná víra, žádné znalosti/poznání."

Úplně jednoduché. Znalosti/poznání, které potřebujeme, je daat (hebrejsky: znalosti, poznání), což je znalost jak vytvořit duši, znalosti bohů. Získání těchto znalostí vyžaduje, abychom měli víru.

Jak jsem již zmínil, musíme zjistit, kde se naše víra nachází nyní, a to, do čeho svou víru vkládáme. Nejen teoreticky, nejen v našich záměrech, ale v našich činech.

Projděte si průběh svého života jako diafilm. Zjistěte, kde vkládáte svou víru. Zdali ji vkládáme do partnera, víry, do zaměstnání, vzdělání, politické strany, země, místa ve kterém žijeme, nebo kultury, kterou máme rádi. Jinými slovy, do těchto věcí vkládáme svou budoucnost. Jsme přesvědčeni, že tyto věci nám přinesou budoucnost, kterou potřebujeme nebo chceme. To vše je omyl.

Své srdce a mysl vkládáme do skupin, škol, vzdělání, zaměstnání a manželství, aniž bychom si uvědomili, že každá z těchto věcí je pomíjivá. Dnes nebo zítra, nebo příští týden ty věci přestanou existovat. Co nám pak zbude? Kde bude naše duše? Celou svou energii a čas vkládáme do věcí, které jsou nespolehlivé, neudržitelné, a celkově se jim nedá věřit. Sice někteří tvrdíme, že svou víru vkládáme v Boha, avšak my ho neznáme. Poznáním Boha, mám na mysli gnózi, vědomí zážitek.

Hledání útočiště

V buddhismu mají krásnou metodu, o níž vyprávěl Samael Aun Weor. Je to metoda na vytvoření víry a její zdokonalení. V buddhismu se tomu říká, hledání útočiště. Hledat v něčem útočiště, znamená najít tam ochranu, bezpečnost, komfort. My všichni hledáme útočiště ve vztahu, rodině, kariéře, penězích, práci, ve svých investicích, vzdělání apod., přičemž se domníváme, že tyto věci nám poskytnou ochranu. No neposkytnou. Oni nám mohou poskytnout dočasnou ochranu, ale nemohou nám poskytnout permanentní ochranu. Ty věci nás prostě nedokážou zachránit od utrpení.

Pokud chceme skutečně změnit svou situaci a stát se zdokonalenou duší, pak potřebujeme pomoc někoho, kdo to už dokázal. To dává smysl, ne? Proč bychom měli vkládat svou důvěru v někoho, kdo ještě nedokázal to, co se chceme naučit? Proč bychom měli vkládat svou víru, svou důvěru lidem, kteří jsou plní eg, kteří jen znají, jako trpět a vytvářet utrpení, hlavně když je v sázce osud naší duše? To by bylo hloupé, ale my všichni to děláme. Pokud se skutečně chceme vykoupit z utrpení, svou důvěru a víru musíme vložit do někoho, komu se už z tohoto utrpení podařilo uprchnout a kdo nám může ukázat, jak se dostat z naší situace. To je důvod, proč je velmi hloupé, abychom svou víru vkládali do škol, skupin, fyzických lidí, knih nebo teorií. To je hloupost. To bude mít za následek jen utrpení.

To, o co se konec konců snažíme, je hledat útočiště v božství, které se nachází v našem nitru.

"Vnitřní Bůh ["Buddha"] každého z nás, je naše pomoc v nouzi a naše útočiště. Vždy musíme důvěřovat svému vnitřnímu Bohu." - Samael Aun Weor, Odhalená Pistis Sofie

Tři klenoty

Musíme pochopit tři klenoty, které se v sanskrtu nazývají Triratna. Tyto tři klenoty jsou nejzákladnějším učením všech náboženství, včetně všech úrovní buddhismu. V každé z těchto úrovní šrávakajána, mahájána, a tantrajána mají tyto tři klenoty svůj vlastní význam.

Tyto tři klenoty jsou poměrně jednoduché: Buddha, Dharma, a Sangha. Trojitý klenot. No ve skutečnosti jsou vlastně jedním. Je to s nimi stejné, jako když vzpomínáme trojici v kabale. Jsou tři jako jeden celek. Jeden jako tři.

Triratna: starověký symbol tří klenotů

Nebudu podrobně vyprávět o základní úrovni nebo jako jsou tyto symboly interpretovány na mahájána úrovni, protože tyto jsou snadno dostupné. My budeme vyprávět pouze o jejich nejhlubším významu, který je na tantrické úrovni.

Na povrchní úrovni můžeme říci, že "Buddha" je učitel. V gnóze, na základní úrovni lidé říkají, že je to Samael Aun Weor. Pro křesťany, klenot Buddha je Ježíš. Druhý klenot, dharma, je učení, které předal. Třetí klenot, sangha, je komunita lidí, kteří naplnili to, co se naučili. Sangha neznamená slepě věřících, následovníky nebo obdivovatele. Sangha jsou ti, kteří to dosáhli. Arhati. Lidé, kteří byli zasvěceni v různých stupních. Ne fyzicky zasvěcení, ale vnitřně. Vnější význam tří klenotů je dobrý pro základní a mahájánovou úroveň výuky, avšak na to jsme se tady nesešli.

To, co musíme pochopit, je úroveň tantrajány. To znamená, že to, co představuje triratna v nás samých. Vnitřní a zároveň důležitější význam pro nás, je to, že Buddha, tj. první klenot, je náš Nejniternější. Je to Bytí našeho Bytí. Buddha našeho Buddha. Nejhlubší část naší duše, naše esence; která je Ein Sof, také nazývaná Ádi-Buddha.

Druhý klenot, tj. učení, je to, co nás naše vnitřní Bytí učí na základě zkušeností.

Třetí šperk, tj. sangha, jsou všechny části Bytí, které se v nás probudí skrze práci. Každý z nás je odrazem vnějšího vesmíru, avšak neuvědomělý. S naším vývojem se probouzí i vnitřní vesmír. Zjistíme, že uvnitř nás je více života a poznání, jak bychom si kdy dokázali představit. To je sangha na tantrické úrovni.

Takže význam prvního klenotu na tantrické úrovni je neprojevený Buddha v potenciálu. Jedná se o ještě nevytvořené světlo. Je to daleko za hranicemi hranic. To je místo, kde musíme vkládat svou víru. To je místo, kde potřebujeme mít zkušenost/zážitek. To je to, co potřebujeme, abychom dotáhli cestu až do konce.

Víte, ono z hlediska vývoje naší duše skutečně nezáleží, kde vkládáme víru ve fyzickém světě. Bohu je z konečného hlediska skutečně jedno jestli patříte do takové nebo oné skupiny. Z pohledu Absolutna, z pohledu Buddha, je skutečně jedno jestli pocházíme z Kolumbie, Severní Ameriky, Indie nebo Afriky. Nezáleží na tom, jaké náboženství následujeme, nebo jakými vlajkami máváme nebo jakým jazykem mluvíme. Toto všechno jsou absolutně 100 procentně nepodstatné věci. Z hlediska našeho Ádi-Buddhy na čem záleží, je kvalita naší mysli. To určuje, jak dobře Ádi-Buddha dokáže projevit své světlo skrze naši mysl. To je to, na čem záleží. Jediná špetka pýchy dokáže toto světlo poškodit. Pokud máme co i jen atom pýchy související s naší zemí, náboženstvím, historií, kulturou, vzděláním, jazykem, způsobem, jakým se oblékáme, hudebním vkusem nebo módou, všechny tyto věci korumpují světlo. Deformují ho.

Buddha má svou dharmu. To znamená, že našemu vnitřnímu Buddhovi je jedno, jaký typ náboženství studujeme ve fyzickém světě. Všechna náboženství ve fyzickém světě bez výjimky - včetně gnóze - jsou jen předsíň, školka pro skutečnou dharmu. Skutečnou gnózi lze získat jen od vašeho vnitřního Buddha. To znamená, že skutečnou gnózi, kterou potřebujete, vám já nikdy nemůžu dát. Samael Aun Weor vám také nemůže dát skutečnou gnózi. Žádný mistr vám ji nemůže dát. Mistři vám ji mohou pomoci vidět, ale ten, který vám ji musí dát, je váš vlastní vnitřní Guru, vlastní vnitřní Buddha. To je skutečná dharmu. Tato dharmu je jedinečná pro vaši duši a myšlení.

Sangha není externí skupina do které patříte nebo duchovní hnutí, které se vám líbí. Sangha je vnitřní. Sangha ve své tajné úrovni významu, jsou všechny ty nádherné části vašeho vlastního, vnitřního Bytí. Bytí je Elohim Sabaoth. Bytí, vnitřní Buddha, je jako armáda různých částí, různých aspektů. Naše vlastní Bytí je pantheon. My si obvykle představujeme Boha jako starého muže s bradou sedícího na trůnu. Tato představa však vůbec není správná. Už jste někdy viděli plamen plný jisker nebo oheň z něhož šlehalo množství plamenů? To je Bytí. Pozorovali jste už někdy oceán, který se zdá být jednou substancí? Ovšem tak tomu není; oceán je plný různorodých látek. To je Bytí. Buddha je jeden v mnoha částech. Bytí je rozmanitost v jednotě. To je význam sanghy na nejvyšší úrovni.

To je místo, kde musíme vkládat svou víru: do tří klenotů, které jsou v nás.

Amitábha Buddha, co znamená "nekonečné světlo"

Tento obraz ukazuje tři klenoty v jejich mnohaúrovňovém významu. Tento obraz v sobě ukrývá velmi bohatou symboliku. My se však nebudeme zabývat všemi významy. My se budeme snažit vysvětlit pouze pár důležitých, abyste si mohli utvořit jakou takovou představu.

Nejdůležitějším klenotem je Buddha. V samém centru obrazu vidíme Buddhu Amitábha, jednoho z pěti Dhjánibudhů. Amitábha znamená nekonečné světlo. Ví někdo, jak se tomuto

nekonečnému světlu řekne v hebrejštině? Ein Sof Ór (Ain Soph Aur). Ti, kteří studovali takovéto typy obrazů proto studovali kabalou, i když si to přitom vůbec nemuseli uvědomovat.

Strom života dvanácti těl

Těla Buddy znázorněna na stromě života

Amitábha je Ein Sof Ór, když poprvé vstoupí do manifestace a stává se sefirou Keter. Sefira Keter je kořen stromu života. Keter je první projevenou sefirou. To je Buddha Amitábha, jehož zde máme na obrázku.

Jeho ruce spočívají v rovnováze, kde jedna ruka je položena v druhé s dotýkajícími se palci. To je *mudra* související s rovnováhou: související s rovnováhou metody a moudrosti, o čem jsem se již zmiňoval.

V rukou drží modrou vázu. Ta váza představuje jeho mysl. Jak můžete vidět, ruce má v dokonalé rovnováze, podpírající mysl, která je prázdná. V té váze nic není. Je to proto, že základní podstatou všech věcí je Prázdnota, Ein Sof, Nekonečno, Absolutno. To je důvod, proč je skutečně hloupé připoutávat se k něčemu, jak to by bylo skutečné. Ve své podstatě je vše prázdné jako ta váza. Připoutávání se k něčemu je příčinou utrpení. To je učení Amitábha Buddy: vnímání schopné rozlišování. V sanskrtského terminologii se jedná o *pradžná*.

Pradžná je nejvyšší páramitá ["dokonalost." Vědomý postoj]. Pokud jste někdy slyšeli o slavné sútře Pradžňápáramitá, tak právě v ní se uvádí:

"Forma je prázdnota a prázdnota je forma."

Z této sútry pochází slavná mantra:

[Gate gate paragate parasamgate bodhi svaha](#)

"Pokračuj, pokračuj, pokračuj dál, jdi až za absolutně možné hranice, objev osvětlení."

To je učení Amitábhy.

Zde nás Amitábha učí skutečnou povahu tří klenotů, pravou podstatu cesty, což je rozvinout vnímání schopno rozlišování, vidět skrze zážitky.

V syntéze, toto učení vede člověka, jak se naučit vnímat neodmyslitelnou prázdnotu všech věcí tak, abychom se nepřipoutávali k věcem. Když se k něčemu připoutáte, vytvoříte pýchu. Když se k něčemu připoutáte, vytvoříte chtíč. Vytvoříte závist, chamtivost, obžerství, strach - všechny tyto různé zdroje utrpení, které v sobě najdeme, pocházejí z mylného vnímání sebe jako "já" a věc, a touhy je spojit. Tato touha je lež. Ten pocit vlastní osobnosti/vlastního já, je lež, a naše vnímání té věci je také lež.

Skutečné rozlišující vnímání je vidění pradžňápáramitá, o kterém mistr Samael mnohokrát vyprávěl: schopnost vnímat prázdnotu jevů a nevytvářet připoutání. Vidět věci takové, jaké jsou, s moudrostí a láskou. To je víra. Rozlišující vnímání je místem, kde se rodí skutečná víra.

Na mnoha obrazech můžeme pod Buddhou Amitábha vidět kolo dharmy, osm paprskové kolo, které nám ukazuje osmidílnou cestu; správné chápání, správné myšlení, správné jednání, atd. To je dharma a učení Buddhy Amitábha.

Buddha Amitábha není mimo nás. Není to nějaký bůh v nebi, který nás z hora pozoruje. Je to váš vlastní vnitřní Buddha.

Amitábha Buddha

Nedívejte se na tuto tanghu (plátěný obraz), jako kdyby byla od vás oddělena. Tento obraz odráží vás, a to, co můžete vidět v sobě, když otevřete oči. Buddha není něco, co je od nás odděleno. Dharma není něco, co je od nás odděleno. Sangha také není oddělena. Na tantrické úrovni, se

učíme následující: Buddha, dharma a sangha jsou naše pravá podstata. Trpíme, protože to nevidíme. Nevnímáme to. Vnímáme jen své iluze.

Toto kolo dharmy, učení, které nám může dát náš Buddha, se vynořuje z lotosu. Tento lotosový květ se vynořuje z vody. A co je v těchto vodách? Mahákála.

Mahákála je sanskrtský název, který znamená, "velký/ohromný čas." To neznámá, že se budeme mít ohromně. To znamená, velké kolo času. Tento údaj je symbolický. Tento čas nepředstavuje cyklický čas nebo čas samsáry nebo způsob, jakým uvažujeme o čase jako na hodinách. To neznámá nic takového. Mahákála představuje tantru, tok energie. Je obklopen plameny nebo ohněm. Tento oheň je hebrejské písmeno šin, a oheň je Kandali, Kundalíní nebo v tibetštině Dummo.

Hebrejské písmeno šin: oheň

Triratna nebo symbol "Tři klenotů," na Buddhově otisku chodidla (symbol nacházející se na spodní části, horní symbol představuje dharmáčakru). Porovnejte s hebrejským písmenem šin. - 1. století našeho letopočtu, Gandhára.

V syntéze můžeme říci, že v našich vodách se nachází tantrická moc Mahákáli, hněvivý aspekt našeho vnitřního božství, který pracuje skrze Božskou matku (Durga, Peithó), který odstraňuje ego: chtíč, pýchu, chamtivost, obžerství atd., pomocí síly Amitábhy, což je vnímání schopné rozlišování, pradžná: čili síla bódhičitty. Prostřednictvím rozlišovacího vnímání pravdy, vody vytvářejí nový růst. Lotos se vynořuje z vody a na tom lotosu se objevuje učení dharmy, znalostí/poznání. To je způsob, jakým získáváme víru. Pochopili jste to? Předchozí čtyři přednášky jsou právě o tom, zestručněné, sloučené.

Lotosový trůn se vynořuje právě z tohoto poznání, které pochází z víry. Pokud chcete znát svého Buddhu Amitábha, pracujte se svými vodami. Pracujte s Mahákála, hněvivým aspektem svého božství, abyste dobyli a zničili zatmění před vnímáním, to, co nazýváme ego nebo agregáty, což v syntéze Buddha Šákjamuni učil jako touha ve čtyřech vznešených pravd. Touha je příčinou utrpení. Pokud odstraníte touhu, utrpení skončí, a objeví se moudrost. To je Buddha, moudrost. Když tato moudrost prosytí vaši mysl, to je bódhičitta. Moudrost mysl. Když dojde až k tomuto bodu, Amitábha se plně projevuje. To je důvod, proč za Buddhou Amitábha vidíme velký chrám. Ten chrám je vaše sangha. Ten chrám je vaše mysl, to, co Samael nazýval chrám duše. To je důvod, proč Samael znovu a znovu opakoval, že my nemáme zájem stavět katedrály nebo kostely z kamene, kovu nebo dřeva. Jediné, co nás zajímá stavět je katedrála duše. Tato katedrála je trikája: Dharmakája, Sambhógakája a Nirmánakája. To je to, co tyto tři úrovně chrámu představují. Tyto tři káje jsou Logoistickou trojicí. Keter, Chokmah, Binah. Otec, Syn a Duch

Svatý. To je důvod, proč je celý tento obraz syntetizován přímo v horní části chrámu třemi klenoty, které jsou v plamenech. Vidíte to? Buddha, dharm a sangha hořící vírou. Ten oheň tam symbolizuje oheň víry.

Mimochodem, o Buddhovi Amitábha se říká, že měl dva hlavní učedníky. Možná budete překvapeni, když vám řeknu jejich jména: Avalókitéšvara a Vadžrapáni. Řekli jsme vám mnohokrát, že Avalókitéšvara je sanskrtský název pro Krista. Jeho jméno v tibetštině je Čenrezig. Vadžrapáni je sanskrtský název, který znamená "blesk v ruce." Vadžra v ruce. Nezapomeňte, že v řecké mytologii, Zeus je ten, který má blesk. Takže, toto je krásný kabalistický popis horní části stromu života. Amitábha je Ein Sof Ór. Jeho učedníci jsou Vadžrapáni (Keter), který pracuje skrze Avalókitéšvara (Krista), jehož plná a dokonalá rozpínavá práce v nižších říších je skrze Mahákáli (Binah). Toto je kabalistické prozkoumání této krásné malby.

Jednoduše řečeno, svou víru musíme vložit do našich tří klenotů. Ne vkládat ji někam externě ale dovnitř. Tato víra znamená vkládat svou důvěru a spoléhat se na svého Nejvnitřnějšího. Všechny tyto věci jsou uvnitř nás, ne venku. Pokud skutečně chceme seberealizaci, ta nepřijde z žádné externí skupiny. Nepřijde ze žádného externího učitele, bez ohledu na to, o jakého velkého učitele se může jednat. Sebeuvědomění k nám nepřijde ze žádného duchovního hnutí či knihy. Osvobození přichází zevnitř. Dovolte mi, abych citoval něco velmi důležité, co řekl Samael Aun Weor,

"Seberealizace je možná pouze u izolovaných jednotlivců ..." - Samael Aun Weor, Duchovní síla zvuku

Neřekl, že seberealizace je jen pro členy, kteří patří do mé skupiny, nebo kteří patří k oficiálnímu gnostické hnutí. Toto neřekl. Řekl, že je to možné pouze u izolovaných jednotlivců. U lidí, kteří pracující na sobě. Jejich vnější okolnosti jsou irelevantní. Na čem záleží, je to, co se děje uvnitř mysli a v srdci.

Chcete-li vytvořit víru potřebujeme znát vědu. Nestačí mít dobré úmysly. Potřebujeme vědět, jak neustále šetřit energii. Ne jen sexuální energii, ale i emoční energii, vitální energii, fyzickou energii a především energii vůle, energii srdce související se sefirou tiferet. Tato energie je nesmírně důležitá. Právě tato energie tiferet, což je lidská duše, hraje nejvýznamnější roli ve vývoji bódhičitta a vývoje Vadžrasattvy. Právě tato energie tiferet, lidské duše, je energií, která modifikuje každou naši činnost. To je naše vůle. Fyzicky svou vůli projevujeme prostřednictvím fyzických a energetických činů, a citově přes naše srdce a astrální tělo. Mentálně prostřednictvím naší mysli a našeho mentálního těla, a samozřejmě přes příčinné tělo. Všechny naše činy jsou vyjádřením vůle, tiferet.

Zrození mistra nastává tehdy, když je naše vůle sloučena s vůlí našeho vnitřního Buddhy. Když dojde k tomuto splynutí, tehdy se stáváme opravdu něčím. Od toho okamžiku můžeme říci, že vlastně žijeme. A co se týče naší existence před tím? Před tímto sloučením jsme jen ubohými stíny. Být pouze stínem, není nic na co bychom mohli být hrdý. Nemáme žádný dobrý důvod se chlubit.

Na cestě za rozvojem víry, musíme svou víru vložit do svých vlastních vnitřních tří klenotů. Co to znamená, je toto:

1. Vnitřní Buddha

Za prvé, musíme přestat používat svou vůli na vkládání víry do falešných bohů. Když to děláme, jdeme proti svému vnitřnímu Buddhovi. Musíme přestat vyrábět falešné bohy, modly. Toto nemá nic společného s vyráběním fyzických soch. Jedná se o vyrábění soch v naší mysli. Jako například uctíváním ostatních nebo upřednostněním druhých před naším vnitřním Buddhou. Nejedná se jen o lidi, ale i o koncepty, přesvědčení a teorie. Když upřednostníme své vzdělání, své odborné aspirace nebo svou práci, kariéru, finanční aspirace před svým vnitřním Buddhou, dopouštíme se trestného činu. Pokud máme větší víru a důvěru v získávání věcí fyzicky a svůj čas a energii věnujeme fyzickým věcem, které jsou v konečném důsledku iluzorní a škodlivé, místo toho, abychom věnovali svůj čas a energii na poznání svého vnitřního Buddha, děláme chybu a své utrpení pouze přenášíme dále. Tyto modly vytváříme různými způsoby. Jedním ze způsobů je děláním modelů sami ze sebe. Když se chlubíme, ať už psychicky nebo fyzicky. Když si myslíme, že jsme boss, a že si něco zasloužíme. Ale také když ze sebe děláme chudáky; když ze sebe v mysli děláme mučedníka. Přičemž neustále myslíme na to, "jak nám nikdo nerozumí, jak je nám křivděno apod." To je také modla uctívání.

V knize tarot a kabala, Samael Aun Weor poukázal na sedm ctností, které souvisejí se sedmi planetami. Co se týče slunce nebo sluneční síly, řekl následující: pokud si ve své psychice nesprávně vyložíme sluneční sílu, pokud s ní budeme špatně zacházet, výsledkem bude vytvoření pýchy. Víte, co se objeví pokud tuto pýchu odstraníme a uvolníme z tohoto agregátu energii? Ano, pokora, ale také víra. To je důvod, proč ve své knize uvádí, že solární pýcha musí být přeměněna na solární víru. Pokud je tato víra solární, to znamená, že se nejedná o víru v ego, víru v konkrétní osobu nebo lidi, ve škole, ve vládě, nebo v penězích; ne, tehdy se jedná o víru v našeho vnitřního Buddha Amitábhy.

2. Vnitřní dharmu

Také se musíme vzdát všech činů, které jdou proti naší vlastní dharmě, což je první zákon. První zákon je přímý pokyn Bytí. Druhý zákon je ten, který je zapsán v písmech.

Pokud chceme mít víru, přesvědčení, nebo důvěru v naši vlastní vnitřní dharmu, musíme nejprve vědět, co to je. Většina z nás to neví. Na to, abychom se to dozvěděli musíme vynaložit úsilí. Tato vnitřní dharmu je vůle Nejvnitřnějšího. Znamo mnoha gnostiků, kteří si myslí, že dělají vůli Boží, ale nedělají. Důkazy jsou jasné v jejich utrpení. Důkazy jsou jasné v chybách, kterých se dopouštíme, a škod, které způsobujeme nejen sami sobě, ale i ostatním. Boží vůle nevytváří utrpení. Boží vůle vytváří vyrovnanost, porozumění, moudrost. Boží vůle - když se projevuje skrze lidskou duši - proniká, otevírá a odhaluje. Kultivuje a šíří ctnosti vnitřního Buddha.

Pokud člověk skutečně koná vůli vlastní vnitřní dharmy, důsledky tohoto konání jsou plným rozkvětem vnitřního Buddha. Chápete, co se snažím říct? Když se vůle Buddha projevuje skrze lidskou duši, ctnosti tohoto Buddha jsou viditelné.

Pokud vidíme člověka, který o sobě tvrdí, že je velký mistr, a k tomu říká: "Já konám vůli svého vnitřního Boha", ale všude kolem něj je utrpení, zmatenost, bolest apod., pak je to lhář. Pokud všude kolem něj je pýcha, hněv, žárlivost, ať už v něm samotném nebo u ostatních, pak tu máme problém. Když vůle Buddhy je vyjádřena prostřednictvím lidské duše, to, co vychází na povrch je moudrost tohoto Buddhy. Poznání, které proniká a prosekává se skrze různé elementy. To je síla Amitábhy.

3. Vnitřní sangha

Za třetí, musíme přestat jít proti své vlastní vnitřní sanghe, což jsou vlastně všechny části našeho vnitřního Bytí. To, jak se chováme nyní, vytváří velké množství utrpení pro naši vnitřní sanghu. Neustále zneužíváme svou energii ve všech úrovních psychiky. Pokaždé, když se oddáváte určitému egoistickému zážitku, poškozujete svou vnitřní sanghu. Pokaždé, když dovolíte hněvu, aby vám pronikl do srdce a následně ho i ovládl, a pak se takto skrze srdce nebo ruce vyjádříte, znovu poškozujete svou vnitřní sanghu. Tuto energii proměňujete na škodlivou energii, která produkuje utrpení. To poškozuje vaši vnitřní sanghu.

Na tantrické úrovni se uvádí, že vnitřní sangha jsou všechny dákové a dákiní, kteří se nacházejí v našem těle. Tito dákové a dákiní jsou všechny energie a inteligence v našem nitru na atomové úrovni. Jinými slovy, tato thangka představuje tok vaší myslí. V průběhu své existence, jíte potraviny, pijete vodu, dýcháte vzduch, a vstřebáváte dojmy; což jsou všechno formy hmoty a energie, které jsou transformovány a které z vás udělali to, co jste. Oni se stali vámi. Všechny tyto základní prvky pocházejí z jiných monádů, kteří jsou "dákové a dákiní." Jinými slovy, všechny procesy, které se ve vás rozvíjejí vitální, astrální, mentální, a příčinní jsou řízeny inteligencí. Tyto inteligence jsou dákové a dákiní.

Tyto termíny dákové a dákiní na vnější úrovni znamenají bytosti, které existují v jiné oblasti. Na tantrické úrovni se jedná o bytosti, které existují v nás.

Když se oddáváte explozi hněvu, ve vašem srdci dochází k atomovému výbuchu energie, která vyzářuje ven a přesycuje celé tělo, a to nejen fyzicky, ale i vitálně, astrálně, mentálně, a příčinně. Tato energie je toxická. Hněv je jed. Není to jen pojem, je to energie, která souvisí s hmotou. Hněv je vskutku jed. Tento hněv proudí celým naším organismem a ničí ho. To je důvod, proč hněviví lidé mají otupené a necitlivé srdce, protože takové množství hněvu zničilo jemná vlákna srdce. Oni necítí. To je důvod, proč hněvivý člověk má otupenou mysl, která není bystrá, protože výbuchy hněvu otupují mozek.

Totéž platí pro jakéhokoliv závistivého člověka. Závist je jed, toxin, který ničí funkce žláz v těle. Stejný toxin působí ve vitálním těle, kde ho deformuje, a na základě toho je pak vnímání a energie světelných a éterických proudů zkreslené a všechno to, co taková osoba vidí, vidí skrze svou závist. To znamená, že takové vnímání je zkreslené, a tyto energie pak dělají škodu a utrpení nejen pro danou osobu ale ona sama na oplátku vytváří utrpení.

To znamená, že tyto energie - pýcha, hněv, chtíč, obžerství, chamtivost, žárlivost a různé jiné energie - poškozují naši vnitřní sanghu.

Vnitřní sangha je souhrn atomových energií v našem těle, které se snaží plnit Boží vůli, které se nás snaží připravit, abychom se stali vadžrasattva. Když se oddáváme chťiči, hněvu a pýše atd., tehdy jdeme přímo proti práci, kterou se tato sangha snaží pro nás udělat.

Totéž se děje, když jíme a pijeme odpadky. Pokud chcete vědět, co se děje s vaším vnitřním tělem, když pijete alkohol, nalijte alkohol na rostlinu. Sledujte, co se stane. (Ale ne že to opravdu budete zkoušet, protože za to dostanete špatnou karmu, protože rostlina zemře. Jednoduše vám říkám: „rostlina opravdu zemře“). To je přesně to, co se stane s vaším astrálním, mentálním a příčinným tělem. Alkohol je ničitel. Lékaři již v dnešní době vědí, že alkohol ničí játra a mozek. Také zabíjí buňky. Nejen že do těchto buněk zasahuje, on je zabíjí. Oni se už nevracejí. Dovolte mi, abych vám řekl, že: hněv, pýcha, chťič, závist, obžerství, chamtivost jsou horší než alkohol. Jsou návykovější, jsou toxické, a je těžší nad nimi zvítězit jako nad alkoholem.

Toto nyní vše může znít velmi neradostně, protože nemáme víru. Mnoho studentů, kteří přicházejí ke gnóze, může zažít první úroveň víry (čistou víru a toužebnou víru) a být inspirováni a chtít tyto zkušenosti zažít na vlastní kůži. Možná že se dokonce budou chvíli pokoušet dělat i určitá cvičení. Přesto, mnoho studentů přestane tato cvičení provádět upřímně, protože ztratí ten prvotní impuls z čisté a toužebné víry, který je poháněl. I když na začátku nám Bytí dá nějaké zážitky ve vnitřních světech, které nám dodají inspiraci a které nás inspirují ke konání a praktikování, konec konců i tyto zážitky se přestanou dostavovat, protože naše Bytí od nás chce, abychom vybudovali svaly a pracovali sami. Mnoho studentů přestane provádět tato cvičení se stejnou upřímností, jakou je prováděli na začátku. Ztratí inspiraci a začnou praktikovat mechanicky, což znamená, že nepraktikují s vírou.

Skutečností je, že duchovní zážitky není těžké získat. Pokud máte víru, tak to jde poměrně snadno. Co je těžké, je získat víru, protože ego nechce, abychom ji získali. Víra pro ego znamená smrt. Pravá víra, skutečná víra, je nezastavitelná. To je důvod, proč se ego zoufale snaží zasahovat do jejího rozvoje. Ego se bude snažit použít každý trik, aby vás odradilo od cvičení. Vyvolá ve vás poráženeckou náladu, což je velmi častý nástroj, abyste cítili, že na to prostě nemáte, vyvolá ve vás pocit, že Bůh vás i tak neposlouchá, že Bohu na vás nezáleží, vyvolá ve vás pocit, že toto učení prostě nefunguje.

Pokud je vaše mysl uzavřena před možností zažít realitu Boha, pak tuto realitu ani nikdy nezažijete. To je definice fanatika: někdo s uzavřenou myslí. Existuje mnoho gnostických fanatiků, kteří mají velmi uzavřenou mysl. Gnózi vnímají jako něco velmi dogmatického, konzervativního a neměnného. Pro ně to není živé. Pro ně to prostě nežije. Pro ně to je něco, co se opakuje mechanicky, a to stejným způsobem, znovu a znovu. To však není gnóze, ale dogma. To je fanatismus. Skutečná gnóze žije. Je to život sám o sobě. Gnózi nemůžete zapsat do knihy nebo uzavřít do lahve. Gnózi můžete poznat pouze skrze žijící zkušenost.

Chcete-li mít zážitky a duchovně růst, mysl musí být otevřená. To je důvod, proč mistr Samael řekl, že skutečná víra začíná jen tehdy, když je vnitřní mysl otevřená. Vnitřní mysl je abstraktní myslí. Nejedná se o fyzickou mysl. Vnitřní mysl je schopná abstraktního myšlení. Je otevřena možností.

Cvičení na vytvoření víry

Když budete provádět určité cvičení, tak se pozorně pozorujte. Pozorně pozorujte vaši motivaci a náladu. Pokud jste v poráženecké náladě, to je to, na čem musíte pracovat. Pokud máte pocit, "Nejsem schopen," to se musí změnit. Dám vám jeden důkaz, který dokazuje, že se mýlíte: **Váš Nejnitřnější vám dal gnózi.** Kdo ve vás tedy vkládá důvěru? Kdo vám ukazuje, že na to máte? Váš vlastní vnitřní Buddha, Amitábha! Budete poslouchat jeho, nebo své ego? **Pokud vám váš vlastní Buddha Amitábha předal klíče od gnóze, tak do vás vložil největší možnou důvěru, jaká se vám kdy může vůbec dostat!** Toto vám nemůže dát žádný učitel. Žádná kniha, žádná škola, žádný certifikát na stěně, žádný titul nemůže nikdy znamenat víc než to! Pokud potřebujete vytvořit víru, meditujte nad tímto. Ukažte tyto skutečnosti svému egu!

Váš Buddha vám dal klíč. Máte ho. Pokud ho nepoužíváte, je třeba nad tím medítovat, že proč.

Tím, že vám byl dán tento klíč, máte zodpovědnost. Zaprvé, k němu. Splnit to, co se od vás očekává. Za druhé, k ostatním, kteří potřebují pomoc.

Pokud budete medítovat nad těmito skutečnostmi, tak můžete vytvořit obrovskou, nádhernou, neotřesitelnou víru.

Otázky a odpovědi

Otázka: Toto by mohlo být nedorozumění z mé strany, ale říkali jste, že Bytí samo o sobě; čili náš Monád má mnoho částí, je to tak? Ale také jste vzpomínal monády, jejichž vstřebáváme do sebe, o kterých bych se domníval, že jsou od toho mého Monáda odlišné, že nejsou nutně součástí mého vlastního Bytí, je to pravda? Pokud tomu tak je, která z těchto skupin je sangha. Ta skupina věcí, co tvoří toho mého Monáda? Protože se zdá, že vyprávíte o obou?

Odpověď: Otázka tedy zní, když vstřebáváme energie, které zase na druhou stranu souvisí s monádami, jak tedy máme rozlišovat mezi naším monádem a dalšími monádami? Dovolte mi, abych vám položil otázku. Když se podíváte na ruku, co je to?

Otázka: No je to soubor mnoha věcí.

Odpověď: Přesně tak: je to soubor mnoha věcí. Není žádnou z nich, je mnohými věcmi, a současně přesto to není žádnou z nich. Naše vlastní složení je velmi podobné tomuto příkladu. Bytí je konec konců Ein Sof, což znamená nekonečno. Když se toto nekonečno projeví, stane se neomezeným světlem. To je Amitábha. Amitábha sestupu dále do hmoty, dokud se neprojeví / nepronikne do všech různých forem Bytí. Toto projevení se/proniknutí, je skrze asimilaci a absorbování prvků. Hovoříme zde o kompletním projevení se/proniknutí celým stromem života až dolů. Vezměme si například naše tělo. Jsme to, co jíme. Kolik jsme toho snědli v životě? Kde je hranice mezi tím, co jsme teď a tím, co jsme pojedli? Hranice je jen filozofická. Ve skutečnosti žádná hranice neexistuje. Všechno ovoce, maso, obiloviny, které jsme dosud pojedli, se stali tím, co jsme nyní. Není to tak? Kde je tedy hranice mezi tím, co jsme, a tím, co jsme podýchali, popili a pojedli?

Toto je vlastně součástí rozlišovacího uvažování. Když budete následovat tuto linii, když se budete i nadále zpytovat další a další otázky, tak si začnete uvědomovat, že to, co si myslíme, že jsme "já," je naprosto falešné. Žádné "já" totiž neexistuje. Jaké já? Tento proces se vám úplně vyjasní obzvláště, když se ho pokusíte vyřešit v meditaci.

Nižší sefiry se zdají být jako by byly odděleny. O sefírotech malkut, jesod, hod a necach běžně mluvíme jako o samostatných jednotkách nebo rozdělených. Ale ve skutečnosti tomu tak není. Oni jsou na sobě závislé. Žádná z nich nemůže existovat nezávisle na ostatních; Jejich existence je závislá na ostatních. A právě takto je to i s ostatními projevení věcmi: žádná z nich nemá nezávislou existenci.

Čím hlouběji budete zkoumat tyto věci, tím více si budete uvědomovat jednotu všech věcí. Když dosáhnete úrovně Chokma, což je Kristus nebo Avalókitéšvara, tehdy tuto jednotu všech věcí skutečně uvidíte. Na této úrovni totiž není mezi mnou a vámi žádný rozdíl. Nicméně tato úroveň stále není nejzákladnější úroveň Amitábhy.

Otázka je dobrá a měli byste ji opravdu prozkoumat, ale ne s intelektem. Tohle přezkoumání musí být prostřednictvím vnímání. Začněte se dívat na to: co je tato věc, která si myslí, že je oddělena? Je skutečně oddělená? Existuje opravdu hranice mezi mnou a druhými lidmi? Čím více to budete zkoumat, tím více si uvědomíte, že tato hranice neexistuje. Toto je jen součástí omylu ega, které si myslí, že "já" jsem oddělený od "vás." Tak tomu však není.

Tento falešný pocit "sebe," nás tak pohltí, že jeden druhého prostě necítíme. Avšak v konečném důsledku bychom měli. To je to, co poskytuje bódhičitta: schopnost cítit realitu mezi sebou, a to nejen emocionálně, ale vědomě.

Dovolte mi, abych k tomu něco řekl. Lidé mají mnoho falešných představ o mistrech. Myslíme si, že mistři mají nadpřirozené schopnosti a přejeme si, abychom byli jako oni. Přesto máme absolutní hloupost myslet si, že mistrům můžeme lhát. Myslíme si, že je lze oklamat. V duchu si myslíme, že některé oblasti své myslí jako je náš chtíč, žárlivost, pýcha apod., můžeme před nimi schovat. My si myslíme, "Á vždyť to dělám pouze v myslí. Nikdo se nedozví, že se dívám na pornografii nebo že o té a té osobě žádostivě sním. Sice se cítím provinile, ale nakonec je to jen v mé myslí." Pak se modlíme k našim mistrům a říkáme: "Prosím, potřebuji vaši pomoc." Vidíte tady ten rozpor? Mistr vidí vše, co máte v tobě, protože mistr vás cítí.

"Víra je přímá zkušenost toho, co je skutečné. Nádherné procítění Vnitřní lidské bytosti, autentické božské poznání. Vnitřní lidská bytost, tím, že zná svůj vlastní vnitřní svět prostřednictvím přímého mystického zážitku, bude samozřejmě také znát vnitřní světy všech lidí, kteří obývají planetu Zemi." - Samael Aun Weor, Velká vzpoura

Mistr má bódhičittu – tj. probuzenou mysl, která vidí skrze klamy vnímání. Když jdete za mistrem s žádostí o pomoc, nebo v modlitbě žádáte svého Nejvnitřnějšího o pomoc, váš Nejvnitřnější nevidí jen tu tvář, kterou se snažíte ukázat, tu pokornou tvář, která se snaží říci: "Já jsem takový dobrý student, prosím, pomoz mi." Ne! Nejvnitřnější nebo mistr vás vidí takového, jaký jste, každého z vás. On vás dokáže vnímat celého, jaký jste. Nic není před ním skryté. Nic!

Je absurdní, abychom šli za svým Nejvnitřnějším, našim Buddhou, nebo jakýmkoli mistrem po pomoc, pokud s sebou přinášíme atmosféru pýchy. Je to absurdní, ale všichni to děláme. Modlíme se s pýchou. Trénujeme s pýchou, jako bychom si něco zasluhovaly, jakoby nám mistr něco dlužil, jakoby nám Bůh něco dlužil. Tímto způsobem se dokonce i modlíme. To je špatné. Skutečný mistr vidí všechno, co jsme. Před ním nemůžeme nic ukrývat. Měli bychom být pokorný.

Otázka: Zmínil jste kroky víry; Můžete stručně vysvětlit, jaké jsou tyto kroky a různé úrovně víry?

Odpověď: Kroky a úrovně víry jsou následující:

1. Čistá nebo jasná víra: Je ta první inspirace, kterou dostaneme, když studujeme učení, a skutečně se cítíme inspirován z ctností a kvalit, které dané učení nebo Buddha představuje.
2. Toužebná víra: je víra která v nás chce, abychom tyto ctnosti a čisté kvality rozvinuli u sebe, abychom se zbavili utrpení. Když skutečně toužíme po tom, aby se z nás stal pokorný, skutečně milující a dobrý člověk, abychom opravdu mohli poznat Boha a zažít pravdu. To je toužebná víra.
3. Pevná víra pochází z opravdové zkušenosti dharmy, učení. Chcete-li mít zkušenosti, musíte mít tu toužebnou víru, která vám dává inspiraci do práce. Pokud máte opakované zkušenosti - a to nejen v astrální nebo mentální úrovni, ale zkušenosti, které potvrzují skutečnost učení v každodenním životě - to je to, co rozvíjí nejsilnější víru ze všech. Zkušenosti typu: "Když se oddávám hněvu, tak vytvářím utrpení. Když se oddávám chtíči, tak vytvářím utrpení. Když se oddávám žárlivosti, tak vytvářím utrpení." Prostě to začnete vidět, prožijete si to a víte, že "Skutečně musím skoncovat se svou pýchou, hněvem, obžerstvím a chamtivostí," a začnete vidět ovoce a přínos z odstranění těchto problémů z vašeho života. Toto buduje pravou, pevnou víru. Opakování a neustálý vývoj této víry se stane čtvrtým typem, který je nezlomná víra.
4. Nezlomná víra. Nezlomná víra je víra, která je potřebná, abyste uspěli v zasvěcení. Pokud nemáte nezlomnou víru, tak selžete. Nezlomná víra je absolutně nutná, pokud chcete přejít Druhou horou (V zasvěcovací terminologii se jedná o Horu vzkříšení).

Otázka: Vzhledem k tomu, že víra je založena na zkušenosti a ne na přednáškách, můžete nám dát cvičení, pro ty, kteří poslouchají, abychom si vytvořili svou vlastní víru s cvičeními souvisejícími s těmito přednáškami? Kromě toho, víra bez skutků je mrtvá.

Odpověď: Opravdu, víra bez skutků je mrtvá.

Nejlepší způsob, jak rozvíjet víru, je studovat učení a aplikovat ho do praxe. Způsob, jak to udělat, je naslouchat svému srdci. Každý z nás má svou vlastní psychologickou strukturu a své vlastní potřeby. Každý máme vlastní dharmu. To znamená, že náš vnitřní Buddha nás potřebuje, abychom udělali práci, kterou máme udělat vlastním způsobem v souladu s naší vlastní karmou. Neexistuje jediný soubor kroků, které musí každý následovat. To by bylo pošetilé. Každý z nás se nachází na různých místech s různými potřebami. Lékař nedává stejný lék pro každého pacienta.

Obečně platí, že to, co potřebujeme nejvíce, je rozvíjet víru skrze naše vlastní zkušenosti. Studujte učení a uveďte jej do praxe. Každý den pracujte s třemi faktory: zrození, smrt, a oběť. Každý den se pozorujte a studujte. "Jak dnes pracuji na svém zrodu? Co jsem udělal proto, abych zemřel jako ego? Jak jsem se dnes obětoval pro druhé?" Tyto tři faktory - když se na ně opravdu zaměříme a udáváme je do pohybu - vytvářejí víru. Začneme pocíťovat jejich přínosy.

Z mé vlastní zkušenosti - to mluvím za sebe, a možná je to můj vlastní, osobitý způsob myšlení - největší transformační způsob, jakým jsem našel víru byl, když jsem viděl rozdíl mezi dobou, kdy jsem jednal přes ego, a kdy ne. Toto fungovalo pro mě. Někteří lidé více pochopí skrze lásku nebo narození. Můj osobní názor je, že faktor smrti je nejvíce transformační síla tří faktorů. Důvod je takový - z mé zkušenosti - že když ego zemře, Bytí znovu získá ztracenou energii. Bytí vám na oplátku dá dárek. Tento může přijít prostřednictvím zážitku, nebo jinými způsoby, které vám Bytí může dát, aby vás podpořilo a inspirovalo.

Pokud jde o faktor narození, všichni musíme vytvořit duši, ale to není tak naléhavé. Ve skutečnosti mistr Samael uvedl zcela jasně ve svých knihách, že i bez vytvoření duše (narození) a aniž jsme tento faktor narození silně prosazovali, jsme schopni na sobě pracovat a udělat na této cestě hodně práce. To mi říká, že narození není nejdůležitější část. Dále se dozvídáme, že oběť je důležitá. Pomáhat ostatním je vskutku důležité, ale pokud nezabijete své ego, tak tato oběť může být přeměněna na pýchu nebo určitý druh připoutání; kdy začneme dávat druhým, abychom nakrmili vlastní sebevědomí a důležitost, a začneme využívat lidí, kteří jsou nám vděční. Toto opět ukazuje, že oběť není to hlavní. Co se týče mě, nejdůležitějším faktorem je smrt. Já to vidím tak, že všechno, co pochází ze smrti je prospěšné. Pokaždé když zemře ego, je to prospěšné.

Otázka: Můžete mi vysvětlit, proč někteří učitelé tvrdí, že bódhičitta je vyjádřena pouze skrze Avatárů?

Odpověď: Nikdy jsem neslyšel, že Avatáry by byli jediní, kteří by měli bódhičitta. To jsem opravdu nikdy neslyšel. To rozhodně není součástí buddhismu nebo gnóze. Toto Buddha ani Samael Aun Weor nikdy neučili. Úplným základem buddhismu je rozvoj bódhičitty, který začíná prvním dnem. Pokud se však jedná o úplný rozvoj bódhičitty, pak ano, jen Avatáry nebo vzkříšení mistři ji mají takto rozvinutou.

Ve skutečnosti, mistr Samael uvedl něco velmi zajímavého ohledně bódhičitty. Řekl, že ne všichni mistři ji mají, ale co se týče bódhisattvy, každý jeden ji musí mít. Pokud budete studovat knihu *Odhalená Pistis Sofia*, tam říká, že člověk se může stát Buddhou, a přitom nemít bódhičittu. Nicméně, abyste se mohli stát Bódhisattvou, musíte mít bódhičitta, protože to je prostředí, ve kterém se bódhisattva formuje. Kromě toho můžete mít bódhičittu, a nemusíte mít ani solární těla. To samo o sobě ukazuje, že člověk může mít bódhičittu a nemusí být avatár. Podané tímto způsobem, můžeme vidět, že by bylo absurdní se domnívat, že jen avatáry mají bódhičitta. To by nedávalo žádný smysl, obzvláště když rozumíte, co bódhičitta znamená.

Otázka: Co může člověk dělat, když se cítí, že se mu nedostává určitých věcí nebo když se věci začnou na úrovni mysli komplikovat. To se zdá, že se může stát překážkou v získání věcí.

Odpověď: Co se dá dělat, když se zdá, že věci se v mysli příliš zkomplikovali? Dejte si pauzu od studia, odpočíněte si, přestaňte myslet, a cvičte. Jedná se vlastně o velký problém, který máme v této době. Poslání, které máme, je velmi jasné. Samael Aun Weor a další mistři bílého bratrstva pracují na rozsáhlém a nelehkém programu rapidně šířit tohoto učení po celém světě. Každý z nás se snaží pomoci v tomto úsilí. Problém je, že pro studenty je velmi snadné jen číst, studovat, poslouchat a nedělat nic víc, než to.

Prostým faktem je, že z tohoto učení nedostanete nic, pokud nebudete hodně cvičit. V tradiční prezentaci těchto typů učení, byste měli mít 100 hodin meditačních cvičení na jednu hodinu teorie. Více či méně. V současné době, mám podezření, že většina studentů má stovky a stovky hodin teorie, a žádné meditace. Je to tak? Cvičením dáváme velmi málo, čímž se vystavujeme obrovskému problému. To je důvod, proč pořádáme duchovno-meditační výlety, abychom povzbudili lidi medítovat.

Prostým faktem je, pokud opravdu chcete víru a opravdu chcete pochopit toto učení, tak potřebujete hodně cvičit. Musíte trénovat více, než studovat. Analyzujte se. Pokud posloucháte dvouhodinovou přednášku a medítujete deset minut, to z toho moc nezískáte. Nicméně, pokud budete poslouchat přednášku a během ní medítovat, a následně nad touto přednáškou budete medítovat celé hodiny, pak získáte hodně. To je navíc k době, kdy medítujete nad svým egem, nad svou karmou, nad vaší bódhičittou, a kdy se modlíte a uctíváte Boha. Jak vidíte, na trénink potřebujeme spoustu času.

Mistr Samael zcela jasně řekl, že seriózní gnostik medítuje 4 až 6 hodin denně. Každý den. Nebudu se ptát těch, kteří to dělají, aby zvedli ruku, protože si nemyslím, že ostatní budou z toho velmi nadšený. Nechci zde vytvářet žádné problémy.

Otázka: Pod pojmem meditace máte na mysli jen se usadit a medítovat, nebo to také zahrnuje medítování během dne?

Odpověď: Pokud se nesledujete během celého dne, pak netrénujete dostatečně. Nicméně, když mluvím o meditaci, tak mám na mysli skutečně meditaci při které se usadíme a neděláme nic jiného, kromě hlubokého uvažování, rozjímání a analyzování. Zcela vymanění se od vnějšího světa. Zkoumání svého vlastního vnitřního Buddhy, Dharmy a Sanghy. Sebeanalýza. Analýza toho, co jste studovali. Analýza toho, co jste udělali.

Sebepozorování a sebezaměřování během dne jsou dobré a potřebné. Avšak z toho samotného nezískáte moc pochopení. Něco získáte, ale protože se na vás řítí všechny další rozptýlení z vašich smyslů, tak se nemůžete dostat do hloubky. Pokud chcete jít do hloubky, musíte dát všechny rozptýlení bokem, úplně všechno, a musíte být na sto procent jen vědomí, analyzovat. Žádné pobíhání, žádné mytí nádobí, žádné telefonování, žádná práce na počítači nebo na internetu, a žádný poslech hudby. Jednoduše ticho. Medítování. Zcela bez pohnutí úplně odtažen z vnějšího světa. Vůbec žádné rušení ať už zevnitř nebo venku. To je to, co mám na mysli. To je to, o čem mistr Samael vyprávěl, když řekl, že potřebujeme 4-6hodin denně.

Nemyslete si, že musíme začít medítovat 4-6 hodin ještě dnes. My všichni jsme začátečníci, proto musíme být realističtí. Ale to by mělo být naším cílem. Začněte tam, kde jste. Začněte s tréninky na úrovni, kde se nacházíte teď. Neodhryzujte si více než dokážete sníst, protože se spálíte. To by byla velká chyba. Lidé slyší tento výrok a řeknou si, že ode dneška budou medítovat dvě hodiny denně. Možná že to dodrží první dva nebo tři dny, a pak se spálí a začnou říkat: "Ach toto učení nefunguje, to není dobré," nebo "Já nejsem dobrý," apod. Toto je špatný přístup.

Začněte tam, kde jste. Buďte realističtí, ale seriózní. Pokud jste začátečník, medítujte třeba pouze 10-15 minut, ale dělejte to několikrát za den a ne pouze jednou. Těchto 10-15 minut si vyhrad'te, kde budete izolován a ničím nerušen, zejména ne hodinami. Pokud musíte být v práci na pátku, tak nezačínajte medítovat o 04:45. Tímto nic nezískáte. Budete jen rozrušený a nervózní, že zmeškáte čas. Medítujte poté, jak máte dokončené povinnosti, když můžete na vše ostatní zapomenout, a na 100 procent se dokážete uvolnit. O tomto jsme dali celé série přednášek.

Když mluvím o medítaci, tak mluvím o skutečné medítaci tj.: zaujmout polohu, vypnout smysly, uvolnit všechny tři mozky, a opuštění této třídímenzionální roviny. Zapomeňte na všechny vaše pozemské obavy, a zaměřte se na problémy, které potřebujete pochopit. Pokud máte jen 10 minut, začněte s nimi. Pokud toto cvičení budete dělat upřímně, tak uvidíte, že z toho budete mít prospěch, a pak tuto dobu budete chtít přirozeně prodloužit. Ne že by vás někdo nutil, nebo proto, že jsem to řekl já, nebo že to řekl nějaký jiný učitel, ale proto, že vy sami to chcete a potřebujete. To je způsob, jakým by měl vzrůstat váš trénink.

Koncentrace

"Když se nám během hluboké vnitřní meditace podaří zcela utišit mysl a dostat ji do absolutního ticha - jak zevnitř tak zvenku, a to nejen na povrchní úrovni, ale i ve všech různých chodbách, podvědomých oblastech a koutech - pak Esence, tj. vzácný prvek nacházející se v našem nitru, uniká z láhve a splývá s Bytím, Nejvnitřnějším, aby zažila realitu." - Samael Aun Weor, Duchovní síla zvuku

"Je zcela nemožné, abychom zažili Bytí, Nejvnitřnějšího, Realitu, aniž by jsme se stali opravdovými, technickými a vědeckými mistry záhadné vědy zvané meditace. Je zcela nemožné, abychom zažili Bytí, Nejvnitřnějšího, Realitu, aniž by jsme dosáhli skutečného, dokonalého ovládnutí klidu a ticha mysli. Nicméně, nesmíme se dát oklamat a koupit "zajíce v pytli," protože ego také touží a prahne po tomto tichu, ba co víc, dokáže ho vyprodukovat i uměle." - Samael Aun Weor, Duchovní síla zvuku

V prvních několika přednáškách tohoto kurzu o palivu pro duchovní zážitek, jsme popsali faktory, které poskytují základ, na jehož základě se tento duchovní zážitek stane skutečností, něco, co se může skutečně uskutečnit. Toto je důležité. To je celý důvod, proč studujeme gnózi:

abychom skutečně měli zkušenosti/zážitky, a ne jen teorie nebo přesvědčení, ale abychom skutečně viděli, ochutnali, dotkli se a pocítili skutečnost/realitu, která se nachází mimo fyzických smyslů, realitu ducha. Tato realita opravdu existuje.

Život je mnohem víc než jen fyzické tělo. Život je mnohem víc než jen přesvědčení a teorie. Aby bylo možné vidět, ochutnat a zažít realitu, musíme přesně vědět, jak na to. Toto přesné poznání není teoretické, a také se nejedná o přesvědčení. Je to něco, co děláme. Je to něco, co je třeba udělat a uskutečnit.

Každé pravé náboženství je postaveno na tomto základě duchovního zážitku. Co se děje v průběhu staletí po založení jakéhokoliv náboženství, je to, že přívrženci nebo stoupeni tohoto náboženství - a to z důvodu povahy poškozené mysli, kterou máme - postupně ztrácejí kontakt s možností mít přímou osobní zkušenost božství. Tím jak ztrácejí tento kontakt, rozvíjejí teorie a přesvědčení o tom, co bylo kdysi pro ně možné zažít, ale už není, díky stavu jejich mysli. To je důvod, proč lidé postupem času a století, ztratili pravé srdce a duši náboženství.

Gnóze je řecké slovo, které znamená, poznání ze zkušenosti/zážitku. Pokud se někdo nazývá gnostikem, tak by si měl být velmi dobře vědom významu tohoto slova. Nazývat se gnostikem je skutečně odvaha. Je to něco velmi významné. Nazývat se gnostikem znamená, že takový člověk má zkušenosti/zážitky. Při používání tohoto slova musíme být opatrní.

Musíme být opatrní, když studujeme tuto vědu. Duchovní zážitek není plané přesvědčení. Jen proto, že někdo věří v Boha, neznamená, že zažil Boha. Nebo proto, že někdo věří v astrální svět nebo astrální projekci, neznamená, že ji i zažil. Tento rozdíl mezi přesvědčením a zkušeností / zážitkem je velmi kritický.

Když se o něčem vyjádříme jako o pravdivém, aniž jsme to vůbec zažili, tak překračujeme určitou hranici a stáváme se lhářem. Duchovně řečeno, lhát je zločin. Být lhářem je urážet Boha, který je pravdou. Když hovoříme o duchovních věcech, náboženství, nebo o Bohu, tak bychom měli vyprávět o tom, co známe z vlastní zkušenosti. Pro většinu z nás to bude znamenat neříct téměř nic. To, co můžeme říci o náboženství z osobního poznání bude velmi málo.

Tato disciplinovanost, tento typ poctivosti říct jen to, co člověk zná na základě vlastních zkušeností, je velmi důležité. Tím, že ostatním mluvíte věci o náboženství, které jste sami nezažili, že tyto věci jsou pravdivé, tak nejenže lžete jim, ale i sobě. Když druhým lžete o náboženství, duchu, nebo Bohu, tak také lžete sám sobě. Co to ve vaší mysli začne rozvíjet, je mystická pýcha. Tendence, která je v dnešní době velmi rozšířená, kde lidé potvrzují to, co nevědí. Pokud potřebujete příklad, zajděte si do jakéhokoliv knihkupectví nebo jakéhokoliv kostela, a tam najdete mnoho nadšených a upřímných lidí, kteří vám budou lhát přímo do obličeje: tvrdíc, že Bůh je a toto nebo tamto (podle jejich konkrétních dogmat), náboženství je to nebo ono, duše je to či ono, ale pravdou je, že oni nezažili vůbec nic z reality. Mají pouze názory a teorie. Celkově vzato to myslí dobře, ale jsou to lháři. Všichni jsme vinni z tohoto.

Problém, který z tohoto vyplývá, je dvojitý.

Prvním problémem při lhaní a tvrzení věcí, co jsme nezažili, že jsou pravdivé je ten, že přerušujeme potenciál pro další duše k získání znalostí. Bráníme jejich možnosti pro rozvoj, protože říkáme věci, které nejsou pravdivé. Mluvíme o věcech, které jsou nesrozumitelné a které nejsou vědomé. Duše a duch roste skrze vědomé poznání, ne skrze teorie.

Druhým problémem je, že bráníme svému vlastnímu pokroku. Naše mysl začne přemýšlet a namlouvat si: "Opravdu znám tyto věci. Opravdu to vím, protože jsem to četl/a v té a té knize a tomu věřím, vím to." Ale to je lež. Tato lež je dychtivě pohlcena egem, protože ego to dává velkou moc nad vědomím. Toto dává ego schopnost udržet vědomí ve spánku. Typickým příkladem jsou výroky jako: "Už mám náboženství. Patřím k vybraným lidem. Mám tento -ismus, který následuji. Mám správné oblečení, na policiče mám správné knihy a na oltáři mám správné věci. Zním přesná slova, jaké třeba říkat, správně písňe , které je třeba zpívat, a tedy jsem zachráněn. " To je to, co říká ego, a vědomí během celého tohoto spí. To je zločin proti duši.

Potvrzovat něco, co nevíme - ať už navenek nebo vnitřně - je druh vraždy, druh zabíjení, ve kterém zabíjíme duši. Zabíjíme potenciál duše, tu naléhavost a touhu opravdu zažít a poznat Boha. Mysl tento potenciál zabíjí. To je vlastně Kain, jak zabíjí Ábela. To je to, co je tím příběhem míněno.

Náš Kain (mysl) zabíjí našeho Ábela (duše), když čteme nějakou duchovní knihu, rychle ji zhltneme a pak tomu všemu věříme, aniž jsme se o tom přesvědčili na základě vlastní zkušenosti.

Milujeme to, věříme tomu a všem pak povídáme, "Toto je pravda, našel jsem to!" Pravda však není v knize.

Najdeme nějaké náboženství, školu, nebo skupinu, a říkáme: "Toto je skutečná skupina. Tito lidé mají pravé učení. Mají takového a takového mistra; mají takové a takové znalosti. Toto je pravda." To je lež. Pravda se nenachází mimo nás. Pravdu nenajdeme v nějakém společenství. Pravda není v učiteli. Pravda není v knize, kostele, nebo chrámu.

Pravdu nenajdeme v nějaké jiné zemi. Někteří lidé si myslí, že k tomu, aby mohli najít duchovno musí jít do Indie, Tibetu, Číny nebo do Mexika. No opět se jedná o tu samou lež.

Někteří lidé si myslí, že je třeba, aby si koupili nějaký krystal nebo předmět na oltář nebo určitý typ náhrdelníku nebo náramku, nebo určitou knihu, která je "posvátná," přičemž se domnívají, že pravda se nachází v těchto věcech, že Bůh je zachráněn prostřednictvím nějakého krystalu, rostliny, byliny, medicíny nebo artefaktu. Toto všechno jsou lži.

Všichni ignorujeme fakt, že nejhlavnější nádobou/schránkou pro Boha, je naše srdce. Nejhlavnějším místem pro Boha k projevení, je ve vašem srdci. Není to v kameni, není to v rostlině, není to v chrámu nebo v kostele; je to ve vašem srdci, a v srdcích vašich bratrů a sester. Díky mysli a egu vždy hledáme Boha na špatných místech.

Tři základy

Toto stanovisko předkládám na objasnění dnešního tématu. V předchozích přednáškách jsme jako první hovořili o sexuální energii. Sexuální energie je nejmocnější silou k jaké máme přístup. Tato energie má sílu vytvořit život. K větší síle se nedostaneme. Pokud ji dokážeme moudře využít, tak pomocí ní můžeme vybudovat duši. Je to moc vědět to, co umí Bůh: stvoření.

Za druhé, jsme povídali o bódhičittě, což je velmi hluboké a významné slovo, které znamená vědomou lásku se znalostí prázdnoty. To je druhým faktorem, který potřebujeme. Je to druh moudrosti, druh znalostí, které sahají daleko nad rámec kapacity našeho intelektu. Jedná se o typ soucitu plného lásky, který má znalosti o tom, jak funguje příroda na nejhlubší úrovni, tj. absolutno. Důvod proč musíme pochopit bódhičittu je ten, že ona poskytuje úplný základ pro celou cestu. Je to termín, který si náš intelekt může snadno zařadit, ale abychom tento termín mohli pochopit duchovně, na to ho musíme praktikovat v každodenním životě. Bódhičitta, mysl moudrost, mysl Krista, není mysl, kterou máme nyní. Jedná se o jiný typ mysli. Bódhičitta musí být naším neustálým společníkem.

Třetí faktor, který jsme si vysvětlili byla víra. Pokud nemáme víru, pak žádná duchovnost není možná. Totéž platí pro každý jeden faktor. Bez sexuální energie, nebudeme mít žádné palivo, žádnou energii, která by poháněla naše snažení. Bez bódhičitty nebudeme mít správný pohled na věc, správné hledisko, kterým by měla být láska k druhým. Potřebujeme mysl, která vidí, jak vidí Kristus: s moudrostí, láskou. Zatřetí, pokud nebudeme mít víru, a to nejen v Boha, ale i v sebe sama, pak to nedokážeme, protože cesta je velmi těžká. Není to snadné.

Po zřízení těchto tří základů dojdeme ke klíčovému bodu, který je zrealizuje. Klíč, který je všechny vzájemně zapojí a uvede do činnosti. Tímto klíčem je koncentrace.

Koncentrace

Co je to koncentrace? Je to schopnost dávat pozor a nebýt rozptýlen. Koncentrace je schopnost zaměřit pozornost, aniž by nás něco dokázalo vyrušit.

Koncentrace je nástroj, jehož prostřednictvím tříbíme duši.

V každé náboženské tradici se o koncentraci vypráví jako o jedné z etap cesty meditace. Mnozí studenti mysticismu, zvláště v asijských tradicích, tráví hodně času s rozvojem koncentrace.

Pokud jste studovali nějaké náboženství určitou dobu, pak jste si vědomi stovky různých druhů koncentračních cvičení. Mezi ně patří: džapa (recitace mantry), vizualizační cvičení, annappana, (pozorování dechu). Existují stovky odrůd těchto typů cvičení. Některé zahrnují vizualizaci a některé ne, ale toto všechno jsou pouze předběžná cvičení. Jsou to jen cvičení na rozvíjení schopnosti koncentrace.

Když zde mluvíme o koncentraci, tak nemáme na mysli předběžná cvičení. Když mluvíme o koncentraci, jako o předpokladu, který tříbí duši, tak nemluvíme o strávení pár minut denně soustředěním se na dech. Koncentrace je způsob, jak používáme pozornost od okamžiku k okamžiku. Je to schopnost udržet kontrolu nad naší pozorností a nebýt rozptýlen.

Právě teď, všichni v této místnosti bojují s koncentrací. Máme tu miniaturního lucifera, který zde pobíhá a všech svádí k rozptýlení. Někteří z nás nemají schopnost udržet svou pozornost na přednášce a snadno se dají rozptýlit. Necháváme se rozptylovat dojmy, myšlenkami, pocity, vjemy apod. To je to, co potřebujeme v sobě vidět a změnit to.

Dát se snadno rozptýlit je obrovská překážka v duchovní práci. Důkaz naší slabé koncentrace můžeme najít v každé oblasti našeho života, zejména v dnešní době. Dennodenně jsme bombardováni s protikladem koncentrace. Toto se děje už po celá desetiletí, od vynalezení rádia. Když poprvé použili rádio jako vysílací médium pro reklamu, programátoři si uvědomili, že pro udržení pozornosti národa musely být věci dynamické, měnící se, překvapující, a krátké. Reklamy - které platili za tzv. zábavu - byly uváděny v krátkých malých kouscích informací, následně na co je měnily na něco jiného. Vždy se to měnilo na něco jiného; hlavní myšlenkou bylo pokaždé se snažit získat pozornost. Pak následovala televize, která učinila totéž s obrázky. Krátké, drobné věci, které se neustále mění. Nyní máme internet, což je ještě horší. V průběhu desetiletí vidíme, jako lidská schopnost soustředění se, je zcela zničena. Nyní je lidstvo 100 procentu rozptýlené. Mysl neustále pobíhá sem a tam, tam a zpět a nikdy není klidná. Vůbec nejsme schopni udržet pozornost na jednu věc více než na několik sekund.

Zatímco máme v práci údajně dělat svou práci, tak kromě toho máme také puštěné rádio, internet na obrazovce, telefon po ruce, otevřený e-mail, všude kolem samé papíry a spoustu věcí, které se dějí na počítači. Snažíme se dělat vše najednou. Říkáme tomu "multitasking," a jsme velmi hrdí na to, kolik věcí dokážeme "dělat najednou," ale to není zručnost. To je psychologický spánek.

To je bezvědomí. Je to příznak velmi nepozorné mysli. Někteří lidé si myslí, že pokud se naučí, jak dělat mnoho věcí najednou, tak je to udělá efektivnějšími. Moderní věda říká, že je to lež, a že to je neefektivní, protože nejsme schopni soustředit se na jeden úkol a dotáhnout ho až do konce. Jsme příliš rozptýleni. Chceme, aby se dělo mnoho věcí najednou. Řídíme auto, posloucháme rádio a ve stejnou dobu s někým telefonujeme. Když kráčíme, musíme mít zapnutou hudbu, a možná dokonce i číst knihu vše ve stejné době - při chůzi! Toto je hluboký stav rozptýlení, a nikoli koncentrace. Myslíme si, že je to schopnost soustředit se a zaostřit pozornost, ale jedná se o stav spánku.

Pokud si představíme vědomí jako světlo - což i je, energicky se skutečně jedná o světlo - náš současný stav vědomí je jako tlumená žárovka, která vrhá světlo každým směrem. Nemá žádné zaměření. Ve chvílích, kdy se opravdu musíme zaměřit a soustředit se, tak nemůžeme, nebo pokud můžeme, tak ne na dlouho. My se sice pokoušíme tuto žárovku zaměřit, ale jakýkoliv nepatrný zvuk, jakýkoliv nepatrný pocit je pro nás dost na to, abychom ztratili zaměření a rozptýlili se. To je důvod, proč neustále zapomínáme na to, co děláme. V jakýkoli okamžik se zamyslíme, a sami sebe se zeptáme: "Co jsem to dělal? Nevzpomínám si, co jsem říkal? Co jsem to vlastně dělal? Kde jsem nechal klíče? Kde jsem nechal peněženku? O čem jsme to právě mluvili? Zapomněl jsem." Všichni to děláme a myslíme si, že to není něco obzvláště důležité, ale pravdou je, že je to nesmírně důležité.

Základem rozvoje duše je probuzení vědomí: vědomí o tom, co děláme v každém okamžiku. Je to schopnost neustále dávat pozor a nedat se rozptylovat. Poté jako nabudeme tuto schopnost je třeba meditovat. Meditace je postavena na tomto základě: nasměrovat pozornost vůlí, aniž bychom se nechali rozptylovat. Prostě, abychom byli schopni na delší dobu nasměrovat pozornost, aniž jsme se dali rozptýlit. Pokud to neděláme v průběhu dne, po celý den, pak to nikdy nebudeme schopni udělat, když si sedneme meditovat. Bude to nemožné, zcela nemožné.

Schopnost soustředění se, se vyvíjí podle toho, jak používáte pozornost během dne. Každý z nás má určitou sílu se soustředit, ale pouze malou. Obecně ji používáme pouze v souladu s naším psychologickým podmíněním. Momentálně jsme hluboce podmíněni touhou, egem, pýchou, závistí, obžerstvím, hněvem, leností apod. - všemi těmito vlastnostmi. Když něco přitáhne pozornost k jednomu z těchto podmíněných aspektů naší mysli, tehdy jsme schopni velmi dobře se soustředit.

Pozorujte se, nahlédněte do svého života, a objevte v sobě něco, co opravdu milujete. Nezáleží na tom, zda je to škodlivé, nebo ne. Například, vaše oblíbené televizní pořady; když dávají "vaši relaci," tak nic vás nedokáže rozptýlit. Když vysílají "váš zápas" nebo "vaši relaci," tak vám může spadnout i dům na hlavu, a vám to bude jedno, protože musíte zjistit, co se děje ve vaší relaci: "Bude žít, zemře, dostane toho chlapa, rozvedou se, a kdo vyhraje zápas?" O nic jiného, co se děje kolem nás se nestaráme; kolem nás může být chaos, můžeme mít naléhavou potřebu jít na záchod, nebo jíst, pít, ale nám je to jedno, protože jsme tak soustředěni na to, co sledujeme. To je koncentrace, ale negativní, protože je prováděna bez vědomí. Je to bez vědomí sebe sama. To je to, co můžeme nazvat "jednobodový" typ koncentrace, typ koncentrace v němž je všechno ostatní vyloučeno. Jsme plně zaměřeni a všechno ostatní vylučujeme. Tato schopnost je to, co musíme využít duchovně. Schopnost dokázat se hluboce soustředit. Když se učíme předběžně

koncentrační praktiky, to je to, co se vlastně učíme: jak se soustředit na jednu věc na delší dobu. Opět platí, že se jedná jen o cvičení. Je to jen začátek.

Pokud vám tohle všechno připadá technické a příliš "intelektuální," rád bych se s vámi podělil o citát Samaela Aun Weora:

"Je zcela nemožné, abychom zažili Bytí, Nejvnitřnějšího, realitu, aniž by jsme se stali skutečnými, technickými a vědeckými mistry té záhadné vědy zvané meditace." - Samael Aun Weor, Duchovní síla zvuku

Mnoho lidí vstoupí do náboženství - ať už je to gnostické, buddhistické nebo křesťanské - a jednoduše chce věřit. Oni si prostě chtějí vzít tuto tradici, dát si ji na sebe jako nějaké roucho, a chodit v něm. Pak říkají, že "Patřím do této skupiny, a teď jsem zachráněn." Takto ale realita nefunguje. Chcete-li gnózi, a chcete dát zrod duši, pak se musíte stát mistrem meditace. Toto se prostě nedá obejít. Můžete to nazývat jinak. Můžete to volat modlitba. Pokud to chcete volat modlitba, skvělé, protože meditace je totéž. Nemusíte používat slovo "meditace." Někteří lidé toto slovo nemají rádi. To je v pořádku.

Co meditace znamená, je klid a ticho mysli, a probuzené vnitřní vnímání. Co to je? Kdy budeme mít klid a ticho mysli? Když ego není přítomno. Nicméně pokud je ego přítomno, mysl je roztržitá. Různé prvky si dožadují pozornost mysli a proto není schopna si tuto pozornost udržet. Je to ego, které produkuje konflikt. Je to ego, které vytváří chaos naší mysli. Pokud chcete znát svůj vlastní stav, svůj vlastní klid mysli, zastavte se na chvíli, nahlédněte do své mysli, a nemyslete. Dokážete přestat myslet? Dokážete setrvat v tichosti, aniž byste přemýšleli? Dokážete, pokud se naučíte jako. To je důvod, proč Samael Aun Weor také řekl:

"Bez rozumné koncentrace myšlení je zažití pravdy nemožné."

Když mluvíme o koncentraci někteří z nás mohou mít dojem, že to je něco velmi přísné, že to je něco, co je velmi bolestivé. Tak tomu není. Skutečná koncentrace je zcela uvolněná a v dokonalém klidu, ale přesto se nejedná o něco líného. Nejedná se o "polehávání" nebo "vypnutí." Krásný obraz dokonalé koncentrace je kočka připravena ke skoku. Kočka, která je připravena zaútočit, je naprosto uvolněná, protože její cíl může jít libovolným směrem. Pokud by byla ztuhlá a číhá na oběť na cíl pouze jedním směrem a ten by nakonec šel jiným směrem, tak by ho minula. Takže musí být velmi flexibilní. Kočky jsou velmi pozorné. Bez ohledu na to, co se kolem nich děje, ony jsou si vědomy svého prostředí. To je koncentrace. To je krásná ukázka koncentrace. V přírodě najdete mnoho takových příkladů.

Vůle a představivost

Skutečná koncentrace je flexibilní a současně projektivní. V gnosticismus mluvíme o vůli a představivosti, jak o aspektech, které přinášejí ovoce meditace. V knihách, které studujeme se dočteme, že musíme "spojit sílu vůle a představivost." Když mluvíme o koncentraci, mám na mysli vůli.

Opět platí, že skutečná koncentrace není tuhá nebo napjatá. Možná jste si všimli, že když se snažíte soustředit, stanete se velmi napjatým. To je překážka. Musíte se uvolnit. Skutečná koncentrace je naprosto uvolněná, ale pozorná. Pevně soustředěná na svůj objekt, ale flexibilní. Při koncentraci nespouštíme ze zřetele co pozorujeme, ale ani nejsme napjatý nebo ztuhlý.

Toto je symbolizováno v prvním arkánu tarotu, mág. Mág představuje vůli. Je to síla vůle vědomí.

Na obrázku vidíme znázorněného mága, jak stojí u stolu se zdviženou levou rukou. V této ruce drží tyč moci. Tato tyč moci je moc mága. Mág je náš duch, náš Nejvnitřnější, naše Bytí.

Nezapomeňte na ten citát ve kterém stojí,

"Je zcela nemožné, abychom zažili Bytí, Nejvnitřnějšího, realitu, aniž by jsme se stali skutečnými, technickými a vědeckými mistry té záhadné vědy zvané meditace." - Samael Aun Weor, Duchovní síla zvuku

Tento obrázek představuje právě to. Na tomto obrázku vidíme Bytí, které stojí dokonale rovné, a vedle něj je stůl. Tento stůl jsme my. Je hranatý, protože máme čtyři těla: fyzikální/vitální, mentální, astrální a příčinné. (Vitální a fyzické jsou považována za jedno). Tento stůl představuje duši. Na stole leží různé prvky, jejichž symboliku nemáme čas vysvětlit, ale to, co tato karta reprezentuje je vůle Ducha, vůle Bytí, která by měla být prováděna nad tímto "stolem," kterým jsme my. Když se učíme medитovat, Bůh nám pomůže. Bůh pomůže naší duši naučit se medитovat. On je náš guru. On je náš učitel. Pokud se chcete naučit medитovat, modlete se a prostě svého Nejvnitřnějšího, aby vás to naučil. On vás bude učit, ale musíte poslouchat, co vás učí.

Co je pro mě na tomto obrázku zajímavé je to, že v levé ruce drží tyč síly. Symbolicky levá ruka je obecně ženská a pasivní, ale on ve vzpřímené poloze drží falický znak. Takže zde vidíme

spojenou ženskou a mužskou sílu uvolněným způsobem. To se týká vůle a představivosti. Týká se to ženského a mužského proudu v naší fyziologii: Idá a Pingalá, Adama a Evy, Lalana a Rasana, o kterých jsme hovořili v předchozích přednáškách: jedná se o proudy energie, které protékají naší fyziologií. Musíme být vyvážený a v rovnováze. To je důvod, proč před samotnou meditací děláme mantry a pránájámy. Účelem je uvolnit se a vyvážit naši energii a stabilizovat mysl tak, abychom mohli zvednout tuto tyč a zažít Boha.

Tyč má mnoho úrovní významu. Může například představovat mistrovství nebo také může představovat cíl. Co je na tomto obrázku velmi zajímavé je fakt, že tento obrázek je téměř identický s obrázkem Naga, se kterým jsme se již v tomto kurzu setkali.

Naga je ve vodách a v levé ruce drží přání plnicí klenot, čintámáni. Tento klenot představuje plnou sílu duše, plně rozvinutou lidskou bytost. Z klenotu šlehají plameny kundalini. Na těchto dvou obrázcích můžete vidět mnoho podobností. Mág mě na hlavě hada; což představuje jeho mistrovství. Naga má pět hadů, kteří představují pět zasvěcení. Oba jsou na vodě. Naga se z vod vynořuje a mág stojí nad nimi. Mezi nimi je vskutku zajímavá podobnost. Jeden obraz pochází od Egyptanů a druhý je od Tibetanů.

Všechna náboženství kladou důraz na koncentraci, i když to v některých tradicích nemusí být hned zjevné. Koncentrace je základním prvkem, který umožňuje duši zažít Boha. V starobylé křesťanské tradici, v písmech Philokalia se o koncentraci mluví do hloubky. V tantrických a hinduistických jógových tradicích se koncentrace zkoumá také do hloubky. Totéž platí pro buddhismus, pro všechny buddhistické školy, ať už jsou to školy sútrajány, mahájány, nebo tantrajány. Pokud své náboženství budete brát opravdu vážně, ať už je to jakékoliv náboženství, a

budete ignorovat koncentraci, tak se nikam nedostanete. Budete mít jen plané přesvědčení. Na konci zemřete a ničeho nedosáhnete.

Chcete-li ve svém náboženství něco dokázat, musíte pochopit toto: Koncentrace má dvě formy, které je třeba znát.

"Existují dva typy koncentrace: první je jednobodový typ koncentrace. Druhá je celková, kompletní typ, tj. všezahrnující." - Samael Aun Weor, Duchovní síla zvuku

1. Jednobodová koncentrace

Začátečníci v každém náboženství se učí jednobodovou formu koncentrace. Jednobodová forma koncentrace je typ koncentrace, který vylučuje vše kromě objektu na který je koncentrace zaměřena. To znamená, že se soustředíme na jednu věc, a vylučujeme všechno ostatní z pozornosti. Tímto způsobem shromažďujeme veškerou schopnost soustředění se, abychom ji zaměřili jen na jednu věc.

Jako příklad, v sůtrajáne nebo základní úrovni buddhismu, studenti se učí anapana, což je cvičení na pozorování dechu. V hinduistické tantře a hinduistické józe, studenti používají kámen, skálu, sochu, obraz, mantru, cokoliv. Učí se soustředit na objekt, a zapomenout na všechno ostatní. Totéž platí pro Zen. Toto všechno jsou jednobodové formy koncentrace.

Všechny tyto typy koncentračních praktik jsou pouze předběžná cvičení. Jsou to nástroje na rozvoj schopnosti se koncentrovat. Oni samotné nevytvářejí osvícení. Oni nedokáží osvobodit duši. Mnoho škol učí, že tato cvičení vedou k osvobození. Toto je pravda asi ve stejném smyslu, jako když se ve škole naučíte abecedu a řeknou vám, že toto vám přinese doktorát. Rozumíte tomu? Když jste ve školce, a učíte se své první písmenka, ty budete potřebovat, aby patnáct nebo dvacet let později jste mohli dostat svůj doktorát. Tyto koncentrační cvičení jsou stejná. Jsou jednoduchou abecedou. Jsou to základy. Oni sami o sobě neosvobozují duši. Možná se vám podaří mít během nich určité zážitky. To se může stát. Pokud jste seriózním studentem, tak budete mít zážitky, ale tyto zážitky nejsou osvobození. Osvobození přichází výhradně jedním způsobem: tím, že zničíme příčiny utrpení, tj. touhy, ego. Ego můžete zničit pouze tehdy, když ho pochopíte. S žádným zlovykem nepřestanete, dokud si neuvědomíte - vědomě, hluboce, - že to je zlovyk, který vytváří utrpení. To je jediný způsob, jak odstranit ego a osvobodit duši. Musíme pochopit naše špatné návyky a zastavit je. A na to potřebujeme silnou koncentraci.

Každé náboženství učí tyto jednobodové typy koncentrace svým začátečníkům. Možná že neřeknou, že studenti jsou začátečníci, protože mnozí z nich mají hodně pýchy a věří, že jejich techniky je dovedou k osvobození. Důrazně a důrazně budou opakovat, že jejich techniky vás osvobodí. Nenechte se mýlit. Pokud budete studovat všechna náboženství komplexně tak, jak to děláme v gnóze, pak porozumíte, že nemůžete osvobodit duši, pokud neodstraníte příčinu utrpení: ego. Eliminace ega přichází pouze když ho skutečně pochopíme. Ne díky nějaké technice, ale díky vědomému pochopení.

2. Vše zahrnující koncentrace

V některých tradicích, včetně všech těch o kterých jsem se již zmínil, někteří studenti se také učí vše zahrnující typy meditace. Tyto jsou trochu vzácnější, protože jsou vnímány jako těžší.

Některé příklady zahrnují některé Zen praktiky, některé jógové postupy v jnana józe, rádža józe a jiných takových podobných tradic. Zejména ve školách mahájány a tantrajány. Mahájána tradice v Číně a Japonsku, ale pravděpodobně nejslavnější příklad tohoto vše zahrnujícího typu meditace jsou mahámudra a dzogčhen, které jsou nejvyšší jógou v tibetském buddhismu. Když říkám, že nejvyšší, to znamená, že nejtěžší na pochopení a praktikování.

Vše zahrnující typ meditace nebo koncentračního cvičení je takový, ve kterém není nic vyloučeno. Jinými slovy, v jednobodovém typu se soustředíme na jednu věc a všechno ostatní vylučujeme. Ve vše zahrnujícím typu meditujeme nad vším, co se dá současně vnímat.

Nyní, pokud se nad tím chvíli zamyslíte, a uvědomíte si, jak těžké je pro vás soustředit se na jednu věc a udržet koncentraci, pak přemýšlejte, jak těžké to bude medítovat nad vším a udržet koncentraci. To není snadné. Není to vůbec snadné. Ale dovolu mi, abych vám řekl tajemství: tento typ koncentrace je daleko silnější. To je důvod, proč v tibetském buddhismu zejména vše zahrnující meditace je nejvyšší formou této tradice. Nejvyšší. Je sice těžká ale zato nejúčinnější. Ve skutečnosti je tak těžká, že byla držena v tajnosti. Je to pouze v posledním desetiletí, nebo v posledních dvou desetiletích, kdy písma této tradice byly přeloženy do moderních jazyků. Držitelé rodové linie ji začali vyučovat otevřeně. Jedná se o velmi složitou techniku. Co je ještě úžasnější je, že Samael Aun Weor učil tuto techniku po celou dobu, už před padesáti, šedesáti lety. Nikdo si toho neuvědomil, ale to je jen další příklad jeho vynikajícího vývoje. Měl znalosti ke kterým se člověk nemohl dostat z knih.

Aplikování koncentrace

Na obrázku vidíme jogína, jak sedí v meditaci a na páteři má znázorněny tři kanály energie. Dále vidíme jak mu z úst vychází mantra, jak mu z hlavy šlehají plameny a další mantru na vrcholu plamenů. Tento obrázek má hluboký význam. Specificky se vztahuje k józe Ňiguma a Náropy. V syntéze to ilustruje to samé, co studujeme v gnóze přes pránájámu. Tento obrázek představuje předběžné cvičení, jak využít energii a zaměřit pozornost skrze pránájámu. Ty mantry jsou mantry pro pránájámu: Ham-Sah. Co je zajímavé v této přednášce je vidět, jak do sebe tyto symboly zapadají. Vidíme jogína, jak velmi uvolněně sedí v meditaci. Vidíme ho, jak opakuje mantry. Na páteři mu vidíme, jak se tam pohybují energie a jak mu z hlavy stoupají plameny. Na vrcholu plamenů vidíme mantru. Tato mantra je obrovská. Tento obrázek nám ukazuje jednobodovou koncentraci. Jogín se zaměřuje výhradně na mantru, na vizualizaci, a na cvičení.

Nevím jak vy, ale když většina z nás dělá pránájámu, naše koncentrace je velmi ubohá. Z vlastních zkušeností a ze zkušeností, které mám při práci se studenty mohu říci, že když lidé dělají pránájámu, tak mají tendenci dělat to mechanicky, a myslí dovolí přemýšlet o jiných věcech, jednoduše ji nechají ať si bloudí. To je chyba.

Recitace manter, pránájámy, runová cvičení, tibetská cvičení jsou všechny krásné příklady jednobodových forem koncentračních cvičení. Tímto způsobem by měly být i prováděny, a

nikoli pouze mechanicky. Neměli bychom je dělat jen proto, že chceme mít zážitek, protože pak toto cvičení děláme naplněný touhou. Namísto toho bychom měli provádět cvičení s koncentrací, s modlitbou, a s touhou zaměřenou k Bohu. To je to, co tento obrázek představuje. Protože jeho pozornost je zaměřena na mantru, něco se z ní vynořuje. Ty čáry představují étery (lung v tibetštině). Tyto étery vedou ke chrámu v nirváně, který je znázorněn v kruhu. Je tu někdo, kdo by chtěl navštívit chrám v astrální rovině a mluvit s mistrem? Každý by to chtěl, ne? Každému se to může podařit, pokud se soustředí, pokud se uvolní, a vytrénuje si pozornost. Jednoduše se nesmíte nechat rozptýlit. Tento obrázek nám ukazuje, že je to možné. Musíme praktikovat v správným způsobem. Musíme se soustředit.

Uvolnění a koncentrace

Dovolte mi, abych něco velmi důležité o tomto vysvětlil. Jak jsem již zmínil, naše mysl je velmi podmíněna velkým množstvím touhy. Když si sedneme medítovat, první krok, který se na samém začátku doporučuje, je uvolnit se. Toto uvolnění samozřejmě platí pro fyzické tělo. Musíme uvolnit všechny svaly tak, abychom se cítili naprosto uvolněně ve velmi dobré pozici, abychom v ní mohli na chvíli setrvat, aniž jsme trpěli nějakou bolestí. Nicméně uvolnění je také třeba v srdci: uvolnit se emocionálně. To zahrnuje jakoukoliv narůstající úzkost, jakékoliv roztrpčení, jakoukoliv poráženeckou náladu, typu: "Nevím, proč se vlastně s touto meditací obtěžuji, i tak se mi nikdy nepodaří medítovat." Tento psychologický prvek vám znemožní medítovat. Pokud si namlouváte, že nedokážete medítovat, tak pak se vám to skutečně nepodaří. To je důvod, proč potřebujeme víru.

Pokud medítujete s touhou, že "Tentokrát dosáhnu samádhi. Nepostavím se, dokud nedosáhnu samádhi." To je omyl. To se rychle obrátí k hněvu. Ta touha je ego, které touží po pocitu nebo úspěchu. Je to nenasytost, je to žádostivost. Je to touha po pocitu. Je to myslet si, že dosáhnout samádhi a mít zážitek s bohy může být zažité egem.

Když se posadíte k meditaci, nejdůležitějším krokem je uvolnění. Všichni si myslí, že konec meditace je nejdůležitější, kdy bychom měli zažít nějaký zážitek. Tak tomu, ale není. Je to začátek. Na čem záleží nejvíce je jako začnete. Pokud začnete špatně, vaše úsilí nepovede nikam. Začněte na dobrých základech. Modlete se, uvolněte se, soustředte se. K vizualizaci se dostaneme později. Modlete se, uvolněte se, soustředte se. Skutečně pozorujte svou mysl. Skutečně pozorujte svou náladu. Skutečně pozorujte svůj záměr.

Ted' už víte, proč jsem dal přednášku o bódhičittě před touto přednáškou. Váš záměr by měl být opravdu pomáhat druhým. Zjistit, jak vytváříte utrpení pro sebe a pro ostatní. To je důvod proč medítujeme - abychom se dozvěděli příčinu utrpení. Skutečným základem pro meditaci není mít zážitky. Nejde o to dostat se do chrámu, aby mistři chrámu mohli říci, "Ach mistr takový a takový, konečně jste se vrátil." Všichni studenti chtějí mít takový zážitek, ale to je ego pýchy. To není duše, která to chce. To je ego. Všichni chceme mít zážitky, že se dostaneme do vnitřních světů, a že nám tam řeknou, jak velký mistr jsme apod. Na této touze musíte pracovat; to je pýcha.

Ve svém cvičení musíte začít se správnými základy. Pokud tak učiníte, když se skutečně uvolníte, začnete se modlit a začnete meditovat, pak to bude mnohem jednodušší, protože vaše cvičení nebude podmíněné nějakou touhou.

Další populární formou podmínění je nenasytost. Ego, které se chce vyžívat v pocitech o nichž sní jako o samádhi, astrálním cestování, nirvāṇě apod.

Pokud se opravdu naučíte, jak se uvolnit a pozorovat se, pak nebudete podmíněný tou pýchou nebo ostudou, která říká: "Nedokážu meditovat." Nebudete podmíněn žádným jiným psychologickým faktorem, který pro vás vytváří překážku. Těchto prvků nebo různých faktorů si musíte být vědomi, uvolnit se, a překročit je.

Napětí - ať už fyzické, emocionální, nebo mentální - je kvůli konfliktu. Když jsou vaše tři mozky v rozporu, nemůžete se uvolnit, proto se nemůžete soustředit, a bez soustředění, nemůžete meditovat. Takže, začněte tím, že neustále, za všech okolností a všude budete uvolňovat tři mozky.

"Pravá koncentrace není výsledkem rozhodování se, se všemi svými zápasy, ani se nejedná o výsledek výběru takové nebo oné myšlenky. Myslet si, že tato nebo tamta myšlenka je dobrá nebo špatná, "O tomto nemohu přemýšlet," "je lepší přemýšlet o tomto," atd., ve skutečnosti vytváří konflikt mezi pozorností a rozptýlením. Klid a ticho mysli nemůže existovat tam, kde jsou konflikty." - Samael Aun Weor, Duchovní síla zvuku

Zvládnutí meditace

Samael Aun Weor učil velmi jasně principy gnostické tradice, skrze své knihy a přednášky. Já nevím, jestli my, instruktoři odvádíme dobrou práci v předávání tohoto učení, ale co vím, z mé studie je, že Samael Aun Weor byl extrémně jasný, o něčem, co mnoho z jeho studentů přehlíží. To je důvod, proč v jiných třídách o tom mluvím na začátku svých přednášek. Opakovaně a jasně uvedl, že nemůžete být gnostikem pokud nedokážete meditovat. Být gnostik znamená, že jste mistrem meditace. Jednoduše řečeno, ale není to jednoduché dosáhnout. Pokud máte touhu pochopit gnózi, a dozvědět se, co gnóze a být gnostikem znamená, pak se musíte stát mistrem meditace. Nejen mít o ní mlhavou představu, ale být v ní skutečným mistrem.

V současné době naše "moderní" kultura prosazuje politováníhodnou vlastnost, kterou všichni máme, a tou je mít okamžité uspokojení/výsledky. Tato vlastnost se šíří po celém světě. Nyní studenti přečtou jednu z knih Samaela Aun Weora, kde se dočtou o všech jeho zážitcích a rozličných cvičeních, odloží ji a řeknou si: "Takže já teď také půjdu do astrálu." Jednou nebo dvakrát provedou určitá cvičení, a když se jim to nepodaří, pak řeknou: "Ach, tohle nefunguje." Kdo je zde pak blázen? My jsme, za to, že si myslíme, že jsme na úrovni autora knihy. Po pravdě řečeno, my jsme pro to nic neudělali ani jsme si to ničím nevysloužili. Chcete-li dosáhnout to, co dosáhl Samael Aun Weor, musíte trénovat a pracovat tak, jak trénoval a pracoval on. On své znalosti nedosáhl tím, že si přečetl nějakou knihu. On to dosáhl skrze každodenní cvičení a úsilí. Existuje mnoho gnostiků, kteří čtou mnoho knih a poslouchají spoustu přednášek, nebo praktikují jednu věc, nebo nějakou jinou a nic jiného. Tito lidé klamou sami sebe. Neudělejme

stejnou chybu. Pokud chceme dosáhnout úrovně znalostí, úrovně porozumění, ke kterému nás tlačí vlastní Bytí, musíme se stát mistry meditace.

Dokonalé zvládnutí meditace začíná s koncentrací. Tomuto se nedá nijak vyhnout, a žádná jiná cesta neexistuje. Možná jste našli sto různých instruktorů, kteří učí meditaci a sto různých způsobů, a to je v pořádku. Existuje mnoho přístupů a mnoho technik, protože všichni máme svůj osobitý způsob myšlení; každý máme jinou mysl a každý z nás potřebuje jiné nástroje v jinou dobu. Důležité pro nás je, abychom měli ucelené pochopení toho, jak tyto nástroje a mysl společně fungují. A k tomuto se můžeme dopátrat pouze prostřednictvím tréninku, ne prostřednictvím knih, nebo prostřednictvím jiné osoby, ale prostřednictvím tréninku.

Student se jednou zeptal Samaela Aun Weora, "Mistr Samael, někdo nám řekl, že bychom měli medítovat deset nebo patnáct minut denně. Co si o tom myslíte?"

Samael Aun Weor řekl: "Seriózní gnostik by měl medítovat pět až šest hodin denně."

Deset nebo 15 minut vám nepřinesou významné výsledky. Dokonce i při pěti nebo šesti hodin denně, jste stále považováni za začátečníka, pokud je ego stále naživu. Může to znít drsně, ale to jsou fakta. Takže, i když je pravdou, že někdo úplně nový, může začít s deseti nebo patnácti minutami meditace denně, ale pokud jde o seriózního člověka, tak rychle spatří, že té meditaci potřebuje podstatně více. Tuto dobu bude chtít sám přirozeně prodloužit, a bude se snažit vyhledávat více šancí medítovat. Ti, kteří se vyhýbají meditaci, gnózi vůbec nechápu. Nicméně, existuje mnoho lidí, kteří jsou prostě příliš líní, nebo se nechťejí změnit, a proto trvají na medítování pouze několik minut denně.

Naše podmínění je však všudypřítomné. Hluboko jsme ponořeni v karmě, v pýše a žádostivosti. Je to, jako kdyby jste se vydali ke obrovské hoře, a spatřili, že pod ní je uvězněna vaše milovaná! Vy se však rozhodnete, že deset minut denně kopání s polévkovou lžící bude dostačující. Takto se však absolutně nikam nedostanete. Vy potřebujete mít energii a nadšení stejně silné jako dynamit. Vy potřebujete tuto horu vyhodit do vzduchu. Tímto dynamitem je pravá meditace. Tu horu nemůžete zapalovat kousek po kousku.

Meditace vyžaduje hodně vytrvalosti a úsilí.

Bohužel, v gnostickém hnutí je příliš mnoho pýchy. Příliš mnoho gnostiků říká, "My jsme gnostici, my jsme s Avatárem Vodnáře, my jsme vyvolený národ." Jaká hromada nesmyslů! To je prostě pýcha. S tímto postojem tedy na sobě ani tvrdě nepracují. Velmi rádi vzbuzují dojem, že jsou seriózní, ale "Strom se pozná po ovoci." Jaké je jejich ovoce? Klepy, vnitřní rozbroje, rivalita, soupeření, aby zjistili, kdo je "nejduchovnější, nejserióznější," kdo má největší skupinu, která má největší respekt, kdo má nejvíce škol, kdo se "nejvíce obětuje," atd. Opravdu se jedná o velmi smutnou situaci.

Podívejme se na jiné tradice, a zjistíme, jak upřímně a oddaně trénují oni. Osobně jsem navštívil sikhových, zenových, buddhistických, hinduistických, křesťanských, židovských, muslimských, a mnoho dalších skupin, a tam jsem viděl nesmírnou oddanost trénovat; Nebylo mezi nimi vůbec těžké najít studentů, kteří každý den strávili mnoha hodinami medítáním a modlením se.

Mnozí tráví celý svůj víkend v chrámu, kde se modlí a slouží. Můžeme o sobě říci, že trénujeme na stejné úrovni, nebo dokonce více? To není otázka, která má být zodpovězena na veřejnosti, ale otázka, kterou si my sami musíme položit.

Pozorujte těch, kteří každý den tvrdě trénují a vynakládají velké úsilí na totálně zbytečné aktivity. Jako příklad, sledujte těch, kteří sportují. Oni praktikují mnoho hodin, a opravdu tvrdě trénují. Co kdyby převedli tento druh oddanosti a závažnosti do svého duchovního života?

A co ti, kteří věnují tolik času a energie na hraní videoher? Oni investují stovky hodin a tisíce dolarů, do civění na obrazovku. Co z toho kromě rozptýlení získají? Samozřejmě, že nezískají nic. Jedině zahodí čas a energii. Ale kdyby si to uvědomili a ten čas a energii proměnili na efektivní duchovní práci, pak by udělali rapidní pokrok.

A co ti, kteří věnují tolik času a energie na to, aby vypadaly "sexy" a "fit"? Jistě, na chvíli mohou vypadat atraktivní, ale dříve či později zemřou, a nakonec jejich vědomí - jejich duše - bylo ignorováno, dokonce se ještě více zdegenerovalo, protože se hlouběji uvěznilo v marnivosti, chtíči, a "sebeúctě." Co kdyby namísto obav z toho, jak vypadají ve fyzickém zrcadle se raději starali o obsah své mysli a srdce? Co kdyby raději studovali vnitřní zrcátko, které odráží jejich vnější chování, a usilovně pracovali na zlepšení svého vědomí? Tato práce zůstává s námi, dokonce i po smrti.

A co ti, kteří věnují tolik času a energie na vydělávání peněz, nebo získávání majetku? Oni vymýšlejí šikovné způsoby, jak rychle zbohatnout, a investují do toho neuvěřitelné úsilí, ale co získají je nakonec vzato vládou, nebo ukradené "parterem," nebo onemocní a zemřou. Nakonec je však všechno úsilí zbytečné. Co kdyby místo toho se snažili pomáhat druhým, aby změnili příčiny utrpení? Tato investice se vrací zpět mnoho životů; po smrti není vůbec ztracena.

Pokud investujeme pouze část našeho času a energie do meditace, tak získáme takové výhody, které se ani nedají vypočítat, protože to ovlivňuje naši samotnou duši, naše budoucí životy a životy těch, kterým pomůžeme později. Čas investovaný do meditace má plody, které mohou změnit planety, národy, galaxie. Podívejte se, jaký dopad na lidstvo měli ti, kteří se skutečně seriózně oddali meditaci! Každý jeden z nás může být semínkem pro takovou duši. Nicméně nato, abychom toto semínko mohli žít, musíme vědět, jak medítovat. Toto učení musíme studovat a aplikovat ho.

Pokud jsme tak přesvědčeni, že toto poznání je takové cenné a drahé, musíme se sami sebe ptát: Řídíme se jím, nebo ho jen máme na polici, kde na sebe nabírá prach? To je otázka, kterou si musíme položit. Pokud nám bylo svěčeno nejposvátnější poznání v galaxii, co s ním děláme? Jsme prostě pyšní na sebe a vykračujeme si jako páv? Nebo jsme většinu času uzavřeni v meditaci, a pracujeme na svých nesčetných defektech? To je místo, kde bychom měli být. To je způsob, jakým toto učení realizujeme. To je způsob, jakým ho respektujeme: tím, že ho provádíme.

Studenti v jiných tradicích meditují - v závislosti na tradici - zhruba 3-10 hodin denně. A to přitom nemají tak hluboko efektivní znalosti, jaké mají gnostici. Nemají úplné učení. Mají pouze určité procento z učení. Navzdory tomuto malému procentu, které jim bylo dáno, aby s ním pracovali, však pracují tvrdě a získávají mnoho. A co gnostici? Mniši podobného ražení vstupují do kláštera a celý jejich život se točí pouze kolem duchovní praxi. Oni se učí pouze lžičku znalostí. Samael Aun Weor nám dal kamion naložený plný poznání/znalostí, ba ještě víc, a my na tom sedíme jako opice, které si vybírají ze zad blechy. Pokud bychom toto učení použili skutečně seriózně, tak není pochyb o tom, že nejenže bychom kompletně osvobodili sami sebe od utrpení, ale na oplátku bychom pomohli mnoho mnoho dalším udělat to samé. Ale nejprve se musíme osvobodit od pýchy, chtíče, hněvu, závisti, atd.

Tento obrázek ukazuje Samaela Aun Weora v meditaci. Samael Aun Weor netrávil většinu svého času čtením knih, sledováním televize, surfováním po internetu, nakupováním oblečení, potulováním se s "přáteli," nebo procházením se po městě. On psal, učil, a meditoval. Většinou

meditoval. To je vše, co dělal. Co děláme se svým časem? Co děláme se svou energií? Co děláme se svým životem?

Meditace je nejhlavnějším cvičením gnostiků. Posloucháme toho hodně o různých technikách, manter, astrální projekci, léčení s elementály, okultní medicíny, mnoho technik a stovky cvičení, ale všechny z nich jsou druhořadé. Absolutně nejdůležitějším cvičením gnostiků je meditace. Nic není důležitější, dokonce ani sexuální magie.

Transmutace je důležitá. To je to, co poskytuje základní energii, která krmí naše úsilí. Přesto mnozí z nás zažijí časy v životě, kdy se jim prostě nedá praktikovat sexuální magii, ale na vyhnutí se meditaci neexistuje žádná výmluva. Nikdy v životě není nic takového, co by nám zabránilo meditoval. Dokonce i když se vám stane hrozná nehoda a přijdete o ruce a nohy, stále můžete meditoval. Vlastně budete pravděpodobně moci meditoval lépe, protože vás nebudou bolet ruce a nohy. Jednoduše si tam jen tak můžete ležet a meditoval. Úžasně! [Smích]

Úžasnou věcí je nejen to, že meditace je nejdůležitějším cvičením v gnostické tradici, ale také skutečnost, že je nejpłodnějším. Je překvapující, že to je cvičení, kterému se většina studentů vyhýbá. Je to pravda. Studenti vždy přicházejí a ptají se, jak se dostat ven z těla, jak mít astrální zážitky, jak jít do stavu džin, jak léčit druhých, ale praktické otázky ohledně meditace jsou vzácné. Je to paradoxní, protože meditace je nejdůležitější věc, kterou bychom měli dělat každý den. Co to ukazuje, je fakt, že ego je v nás velmi silné a ví, že meditace je to, co ho zabije.

Ego dělá vše, co je v jeho silách, aby nám zabránilo od učení se skutečné meditace. Mnozí studenti si stěžují, a říkají, "je to příliš těžké, je to složité, já tomu nerozumím."

Dovolte mi, abych vám k tomu ještě něco řekl: Meditace je také nejjednodušším cvičením gnostiků. Je to to nejjednodušší. Je tomu tak, protože to jen umožní vědomí dělat to, co dělá přirozeně: vnímat a pochopit. Jediný problém je dostat ego z cesty, aby to vědomí mohlo dělat. Proč říkáme, že meditace je těžká? Protože jsme líní, a nechceme z cesty uklidit ego. Ale meditace sama o sobě, samotné cvičení, nevyžaduje žádné úsilí.

Meditace je cvičením, ze kterého můžete získat výhody okamžitě. Jediné co musíte udělat, je myslet to vážně, a skutečně ji začít praktikovat, a samozřejmě vědět jak.

Základy meditace

O meditaci jsme povídali opravdu hodně v mnoha přednáškách a mnoha kurzech. Syntéza je poměrně jednoduchá. Tady ji máme:

Uvolněte se, koncentrujte se, modlete se, a vizualizujte.

Toto jsou základní kroky. Používejte je za všech okolností, ve všem, co děláte. Toto promění každou vaši činnost na rozvíjení duchovna. Ale hlavně, abyste zjistili, že je používáte při provádění svých duchovních cvičení.

Mnoho různých technik, které učíme, jsou založeny na tomto jednoduchém principu, který je univerzální ve všech náboženstvích.

Chcete-li rychle postupovat, pak se naučte, jak se soustředit po celý den. Ve všem, co děláte, a to bez jakékoliv výjimky, buďte přítomen v okamžiku, s plným vědomím toho, co děláte. Vyžaduje to sice hodně energie, ale zato to rychle posiluje koncentraci.

Za druhé, ve všem, co děláte, uvolněte se. Neustále, všude, kde se nacházíte, buďte si vědomi sami sebe, a dokonale se uvolněte: tělo, srdce a mysl musí být uvolněny.

Začátečník se nejprve musí naučit, jak se uvolnit a soustředit. Na začátku vždy pracujeme s těmito dvěma aspekty. Uvolnění a soustředění.

Na uvolnění pracujeme s mantrami a různými cvičeními, které nám umožňují rozvíjet poddajnost a relaxaci těla. Můžeme dělat runová cvičení, omlazovací tibetská cvičení, nebo mnoho manter. To je to, co děláme na duchovno-meditačních výletech: různé mantry, runová cvičení a pránájámy. To vše nám pomáhá uvolnit se a kultivovat stav rovnováhy.

Poté, pracujeme s předběžnými koncentračními praktikami. Někdy to zahrnuje vizualizaci, jindy je to sledování dechu. Někdy je to poslech hudby. Bez ohledu na cvičení, jaké používáme, cílem je se výhradně soustředit na dané cvičení, a nedat se ničím jiným rozptylovat. Opět platí, že toto všechno je předběžné.

Pak se učíme cvičení, které je trochu náročnější. Jedná se o jedno z nejhlavnějších cvičení s názvem retrospektiva. V tomto cvičení, obvykle na konci dne, studenti se posadí, uvolní se, modlí se, soustředí se, a v duchu si začnou promítat události dne jako film.

Jedná se o skutečně krásnou techniku; nejen že tím pěstujeme a začneme rozvíjet svou schopnost koncentrace, ale také začneme rozvíjet schopnost vizualizace, a to je to, co potřebujeme, abychom mohli vstoupit do skutečné meditace.

Retrospektiva nám ukazuje, jak jsme se chovali během dne. Když ji budeme praktikovat každý den, tak se začneme učit o svém chování, o tom, jak jsme se chovali navenek i vnitřně.

Toto vše je krásné a nezbytné, ale opět je to předběžné. Všech těchto stovek technik je jako úpatí hory, která stoupá směrem vzhůru k těžším cvičením, pomocí kterých však dosáhneme větších výšek.

Cvičení všezahrnující koncentrace

V jednom ze svých vánočních poselství z roku 1966, Samael Aun Weor v jednom odstavci popsal nejkrásnější techniku meditace, jakou kdy napsal. Je to technika, kterou on sám praktikoval, a kterou také osobně používám, protože jsem se ji naučil od něj. Další instruktoři ji stejně používají, ale jen zřídka ji vyučujeme, protože pro začátečníky je dost náročná. Jedná se o typ všezahrnující meditace. Aby bylo možné praktikovat tuto techniku, musíme nejprve znát základy: jak se uvolnit, soustředit, vizualizovat, a modlit se. Jednoduše potřebujete trénink a

zkušenosti. Jakmile je budete mít, můžete se efektivně pustit do této techniky, která je extrémně účinná. Má obrovskou moc, ale není snadné ji zvládnout. Technika sama o sobě je velmi jednoduchá. Mistr Samael se o ní zmínil na různých místech, ale tu, která se mi líbí nejvíce, je z vánočního poselství, které jsem zmínil. Také ji učil v knize Revoluce dialektiky, jen se zdá, že jen velmi málo lidí pochopilo, co vlastně učil. Zde je návod. Zde je celý postup.

"Musíme se naučit, jak moudře meditovat. Každá myšlenka, vzpomínka, obrázek, představa, pojem atd., které se v mysli vynoří, musíme pozorovat, studovat, a extrahovat z každé jedné myšlenky, vzpomínky, obrázku ap. to, co má hodnotu."

"Když je promenáda myšlenek vyčerpána, mysl zůstane klidná a v hlubokém tichu. Tehdy esence mysli uniká a my zažijeme pravdu/realitu."

Pokud jsme četli knihy Samaela Aun Weora, pak takový nebo jemu podobný odstavec jsme již četli. Četli jsme to mnohokrát. Nicméně použil vůbec někdo tuto techniku? Mluvil jsem se studenty, kteří se ji snažili použít, ale většina z nich s ní přestala s tím, že říkali: "Já to nechápu. Je to příliš těžké, nechápu to." To je proto, že to vyžaduje určité množství soustředění a uvolnění, abychom tuto techniku mohli správně použít.

"Náš systém koncentrace nic nevylučuje; je úplný, ucelený a kompletní. Náš systém koncentrace zahrnuje vše a nevylučuje nic. Náš systém koncentrace je cesta, která nás vede k zažití Pravdy..."
- Samael Aun Weor, Duchovní síla zvuku

Jedná se o všezahrnující formu koncentrace. Podstatou metody je toto: Sedíte v meditaci. Předběžná cvičení máte za sebou - jste uvolnění a soustředění. Poté, neděláte nic, jen pozorujete. To je vše. Cokoliv se objeví, cokoliv se vynoří, vy pouze sledujete. Toto je velmi odlišné od způsobu, jakým většina z nás dává pozor. Problém, který máme je ten, že se necháme až příliš snadno rozptýlit. Jakmile nám na rozum přijde nějaká myšlenka, okamžitě získává naši pozornost a odvádí nás pryč. Ztrácíme vědomí o tom, co děláme. Stáváme se roztržitým, a začneme snít, protože celý den sníme. K tomu, abyste tuto techniku mohli efektivně použít je třeba, abyste ve svém životě měly dostatečně vybudovanou schopnost sebe-pamatování. To znamená, že musíte mít určitý stupeň plnosti mysli. Plnost mysli znamená, že nezapomínáte na to, co děláte. To znamená, že v každém okamžiku si pamatujete/uvědomujete sami sebe. To znamená, že při meditaci nezapomenete na to, že meditujete. Když se ve vás objeví různé dojmy, různá rozptýlení, když vám na mysl přijdou různé události, vy prostě zůstanete ve stavu sebe-pamatování. Neztrácíte kontinuitu vědomí; pokud jste dosáhli tuto úroveň přítomnosti, tehdy můžete začít používat tuto techniku. To je důvod, proč používáme devět úrovní šamathy, jak učil Buddha Maitréja. Devět úrovní soustředění, abyste se mohli dozvědět, jaký stav koncentrace jste schopni dosáhnout. Pak budete vědět, kdy můžete začít s technikou jako je tato. Obecně platí, že musíte dosáhnout čtvrtou nebo pátou úroveň šamathy, na úspěšné použití této techniky.

Úžasná věc o této technice a skutečnost, že Samael Aun Weor ji učil, bylo to, že tato technika je 100 procent čistý dzogčhen, mahámudra; nejvyšší formy tibetského buddhismu, které se veřejně nikdy neučili až v posledních několika letech. On ji učil už v roce 1950. Žádné z písem, žádné z těchto spisů nebyly v žádném jiném jazyce než tibetském a sanskrtském. Nikde v Mexiku se o nich vůbec nepsalo. Samael Aun Weor to neměl z nějaké knihy. Tuto techniku dostal od svého

Nejvnitřnějšího. Dostal ji, protože je láma. Chcete-li mít důvěru v to, co učil, toto by vám mělo dát alespoň nějakou důvěru. Skutečně se jedná o něco pozoruhodné. To ukazuje, že je skutečný mistr. Toto ještě potvrzuje fakt, že samotný dalajlama tuto techniku vysvětluje v mnoha svých knihách.

Obecně tato technika funguje následovně: Nechte tok mysli volně proudit, aniž by jste do toho nějak zasahovali. Nechte mysl odpočívat ve svém přirozeném stavu a pozorujte ji. Na začátku, pokud nejste zvyklí na toto cvičení, to je docela těžké, ale s odstupem času se mysl uklidní. Doporučuji vám vyzkoušet tuto techniku. Pracujte s ní. Není to jednoduché, ale je to velmi účinné. Aby sta zažili, co tato technika opravdu dokáže, musíte mít hodně disciplíny a hodně trpělivosti.

Mně to přijde, pokud jste typ člověka, který skutečně seriózně studuje gnózi a uplatňuje ji ve svém každodenním životě, tak tomuto cvičení rychle pochopíte. Pokud transmujete energii, pokud uplatňujete tři faktory, a pokud jste upřímní, tuto techniku pochopíte. Pokud jste přelétavá osoba, po celou dobu rozptýlen/á, neschopen/a zaměřit svou pozornost a soustředit se nebo se uvolnit, pak nejprve začněte s předběžnými cvičeními. Musíte se stabilizovat, jinak tato technika může být velmi frustrující.

Základní poselství této přednášky, které doufám, že vám předám je, abyste to s meditováním začali brát opravdu vážně. Neztrácejte čas. Nikdo z nás neví, jak dlouho bude žít. Naše společnost je na pokraji velkého problému. Každý den, kdy můžeme medитovat je velmi vzácný, takže ho využijte. Neztrácejte čas děláním hloupostmi. Buďte ve své práci skutečně seriózní a přinese vám ovoce.

"Bytí - Nejvnitřnější, Realita - je zcela odlišné od toho, co pseudo-okultisté a pseudo-esoterici nazývají vyšší "já" nebo božské "já." Zkušenost Reality je úplně jiná a odlišná od všeho, co mysl kdykoliv zažila. Zkušenosti Reality se nedá nikomu komunikovat, protože to nevypadá jako nic, co už mysl předtím zažila. Když zažijeme Realitu, pak velmi hluboce pochopíme katastrofální stav, ve kterém se nacházíme, a jediné po čem toužíme je poznání sebe sama, aniž bychom chtěli být víc než už jsme. V současné době, ubohé intelektuální zvíře mylně nazývané "lidská bytost," má uvnitř pouze jeden užitečný prvek. Tímto prvkem je buddhata, esence mysli, se kterou můžeme zažít Bytí, Nejvnitřnějšího, Realitu. Tento vzácný prvek je uvězněn v láhvi zvířecího intelektu. Když se nám během hluboké vnitřní meditace podaří zcela utiřit mysl a dostat ji do absolutního ticha - jak zevnitř tak zvenku, a to nejen na povrchní úrovni, ale i ve všech různých chodbách, podvědomých oblastech a koutech - poté Esence, tj. vzácný prvek nacházející se v našem nitru, uniká z láhve a splývá s Bytím, Nejvnitřnějším, aby zažila realitu." - Samael Aun Weor, Duchovní síla zvuku

Otázky a odpovědi

Otázka: Ta technika, kterou jste vzpomínal, že většina studentů nechápe, já ji také nechápu. Možná, že to je způsob, jakým ji dělám. Myslím, že jste řekl, abychom se snažili získat z příchozích myšlenek to, co je v nich užitečné. V mém případě, když se snažím z určité myšlenky něco extrahovat, tak mi do toho přijde jiná myšlenka. Takže, co mám v takovém případě dělat?

Mám přestat z té původní myšlenky extrahovat to, co je v ní užitečné a skočit na další, nebo se mám na dále zaměřovat na tu původní myšlenku navzdory dalším přicházejícím myšlenkám?

Odpověď: Jak jsem řekl, tato technika je těžká; naučit se ji vyžaduje hodně cvičení. Hlavní překážkou je intelekt, a to nejen v tom, jak tuto techniku chápeme s rozumem, ale taky jakým způsobem intelekt zasahuje při jejím praktikování.

Tuto techniku pochopíte během toho, jak ji děláte. To je způsob, jak ji pochopíte.

Jako analogii uvedu příklad: Představte si, že hrajete fotbal. Jste na hřišti a někdo vám přihraje míč. Pokud byste tam jen tak stál a snažil se to intelektuálně vyřešit; "Ok, blíží se míč. Nejdříve musím dát nohu sem, pak sem, pak se musím rozpráhnout a kopnout do míče;" míč by už byl dávno pryč, je tak? Intelekt má příliš pomalé reakce. Tato technika funguje stejným způsobem, ale ještě rychleji. Intelekt je příliš pomalý na to, aby zjistil, jak tato technika funguje. Jediný způsob, jak zjistit, jak to funguje, je v tom, že to děláte s vědomím, a nikoli intelektem. Stejně jako s hraním fotbalu. Jednoduše musíte být na hřišti a přijít na to; čtením knih nebo přemýšlením o tom, vás nenaučí, jak hrát. V případě fotbalu, když necháte tělo, aby se učilo, ono je to, které vykonává pak činnost; samozřejmě, že při hraní fotbalu musíte také myslet, cítit i pozorovat, ale hlavně je to záležitost těla. V případě meditace jde o vaše Vědomí, které vykonává činnost.

Pokud budete praktikovat tuto techniku, stejně jako se učíte nový sport, samozřejmě, že budete potlučen. Vaši mysli budete na smích a bude se vám vysmívat, ale vy se musíte postavit a dál se snažit. Tato technika funguje úplně stejně.

Se studenty už pracuji velmi dlouho, a za ten čas jsem slyšel už všechny otázky a všechna vysvětlení, ale všechny jsou špatně. Tato technika je totéž, jako sportovat: nedá se to vysvětlit. Nemůžete napsat postup, že "dejte nohu nejdřív sem, pak tam a pak zase tam, a jděte tudy, pak musíte natáhnout ruku, ale pouze tolik." Pouze vás to poplete, protože to nedává smysl. Toto cvičení je přesně to samé. Jediný způsob, jak se to naučit je praktikováním.

Pár věcí vám však pomůže, za předpokladu, že je budete číst vědomě a ne intelektuálně. Kniha, která vám s touto technikou velmi pomůže je *Revoluce dialektiky*. Celá kniha je o této technice. Pokoušel se někdo číst tu knihu? Je těžká. Pro intelekt je velmi těžká. Nečtěte ji s rozumem, ale se srdcem. V technice psychologického juda vysvětluje o bitvě protikladů. Jedná se o techniku jejímž cílem je dosažení syntézy. Takže pokud vám na mysl přijde myšlenka, která říká, vysoký, vy musíte odpovědět krátký. Všichni si myslíme, že je to práce s intelektem. Takže když nám na mysl přicházejí myšlenky, my se je snažíme vyřešit intelektem. Čili, jaký je pravý opak toho nebo tamtoho? Co mám dělat s tímto opakem? Toto vše je intelekt; to je špatně. To není způsob, jak se to má dělat.

Vzpomínáte si na příklad s kočkou, jak sleduje své prostředí? To je stejný příklad, spolu s příkladem brankáře, který jsem použil stovky krát. Pokud jste brankář, nemůžete rozumově přistupovat k problému, co budete dělat, když se k vám blíží druhý tým s míčem. Nemůžete si myslet se svým intelektem, "Myslím, že se chystá jít tam, takže musím jít tam. Nebo možná, že půjde tam..." Budete příliš pomalý. Ostatní hráči vás snadno oklamou. Nemůžete myslet, musíte

pozorovat a snažit se, aby vám nic neuniklo. Tato technika funguje úplně stejně. V míčových sportech se míč musí stát vaším bodem pozornosti, ale ne jen míč, protože také musíte sledovat všechny hráče. Stejně to je i s myslí při meditaci. Vše musíte pozorovat; ego je velmi ošidné. Ego nemá jen pět, šest nebo devět hráčů, ono jich má tisíce, a všichni se vás snaží dostat, abyste ztratili pozornost. Všem jim jde o ztrátu vaší pozornosti. Proto tato technika není snadná. Vyžaduje hodně tréninku.

Na začátku, když se pokusíte praktikovat tuto techniku, je to velmi těžké a frustrující. Na začátku, hlavní věc, kterou musíte udělat, je udržet si vědomí o tom, co děláte. Toto je první fáze. To je důvod, proč nejdříve pracujeme s předběžnými koncentračními cvičeními s cílem rozvíjet tuto schopnost, s cílem dosáhnout střední úrovně devíti úrovní Šamatha, ve kterých nezapomínáte, že meditujete. Možná že budete zápasit, ale nikdy nezapomenete. Vždy si uvědomujete, že meditujete. Toto je nutný předpoklad před pokoušením se o tuto techniku. Jakmile se vám podaří získat tuto schopnost, můžete se pustit do této techniky.

Ptali jste se, jak získat to nejlepší z každé myšlenky. To vám nedokážu říct. To se musíte naučit sám. Je to intuitivní. Není to intelektuální. Není to intelektuální analýza, kde říkáte: "Dobře, tato myšlenka je asi takto" - tak ne, to už jste to ztratil. Jakmile začnete takto přemýšlet, už jste to ztratil. To nefunguje takto. To není intelekt. Mistr Samael to vysvětlil krásně, ale je to těžké na pochopení, protože se jedná o vědomé poznání, a ne intelektuální.

Nyní půjdeme ještě hlouběji. Mistr Samael řekl, abychom se nedělili na pozorovatele a pozorovaného. Nedělte se mezi myšlenkou a myslitelem. Nedělte se mezi já a mé myšlenky. Nedělte se mezi já a druhé já, jako v příkladu já a moje Bytí.

"Každý, kdo opravdu chce pravé ticho, a nikoli umělé ticho, skutečný klid a ne falešný klid, musí být celistvý. To znamená, že se nedopustí chyby dělení se mezi subjektem a objektem, myslitelem a myšlenkou, "já" a ne "já," ten, který ovládá a ten, který je ovládán, vyšší "já" a nižší "já," já a moje myšlenky, atd. Vědět, jak medítovat, je být na cestě vnitřního osvětlení. Pokud se chceme naučit medítovat, musíme pochopit, že mezi mnou a mými myšlenkami jinými slovy, mezi myslitelem a myšlenkou neexistuje vůbec žádný rozdíl." - Samael Aun Weor, Duchovní síla zvuku

Jakákoliv podobná forma dělení je dualitou, která zastaví průběh cvičení.

"Mnoho studentů psychologie (když se snaží dosáhnout ticho a klid mysli), při analýze svého podvědomí se dopouští chyby, kdy se dělí mezi analytikem a analyzovaným, intelektem a podvědomím, subjektem a objektem, vnímatelem a vnímaným." - Samuel Aun Weor

Toto je překážkou, která nám brání zažít pravdu: jakákoli forma dělení.

"Pouze tehdy, když je mysl opravdu tichá, pouze tehdy, když je mysl v skutečném tichu je možné zažít to, co je Realita, to, co je autentické Bytí, Nejvnitřnější. Je zcela nemožné, abychom se stali celistvými, zatímco je mysl uvězněna v dualismu." - Samael Aun Weor, Duchovní síla zvuku

Všichni studenti, kteří knihu Revoluční psychologie znají z paměti, nyní říkají, "Co? To je opak toho, co učil v té knize!" On tam napsal:

"A proto, když se člověk začne skutečně a upřímně vnitřně pozorovat, toto ho nutně rozdělí na dvě části: Pozorovatele a pozorovaného. Pokud k tomuto rozdělení nedojde, pak je zřejmé, že se nikdy neodhodlal udělat krok vpřed na nádherné cestě sebepoznání. Jak se můžeme pozorovat, když se nechceme rozdělit na pozorovatele a pozorovaného? Pokud nedojde k takovému rozdělení, je zřejmé, že nikdy neuděláme krok vpřed na cestě sebepoznání."

Toto pro intelekt zní jako protichůdné výroky, ale nejsou.

Takhle jsme to vysvětlili v glosáři:

"Když se snažíme dosáhnout ticho a klid mysli - vzhledem k tomu, že mysl je doupě podvědomí a protože vždy bojuje mezi protiklady - musíme analyzovat podvědomí, aniž bychom se dopustili chyby a rozdělili se mezi protiklady: analytika a analyzováno, intelekt a podvědomí, předmět a objekt, pozorovatel a pozorované. Pravda, satori, samádhi, je dosažena v tichu a klidu mysli tím, že získáme UCELENÍ svého vědomí do jednoho celku. Pokud v nás existuje rozdělení, pak dosažení celku (jednotnosti), satori, je nemožné."

"Niméně, pokud analyzujeme ego za účelem ho zničit, tehdy se musíme rozdělit na pozorovatele a pozorovaného (musíme rozdělit světlo od tmy), abychom se vyhnuli ztotožnění se se svými různými psychologickými agregáty. Co znamená, abychom nepropadli fascinaci daného agregátu chťiče, hněvu, apod., a neupadli do pokušení našeho ega. Tedy rozdělení POZORNOSTI: být si vědom toho, že to, co vidíme (prostřednictvím vizualizace) je součástí toho, kdo to vidí (vědomí). Proto je nutné rozdělit svou pozornost, aby jsme se oddělili od pokušení, ale zároveň si byli vědomi o dualitě tohoto procesu."

Všechno toto pochopíte, když budete praktikovat techniku všezahrnující koncentrace. Tak, jak nedokážete vysvětlit krásu květiny, stejně nemůžete vysvětlit techniku s intelektem. To je důvod, proč se jedná o nejvyšší úroveň tibetského cvičení. K tomuto se nedá přistupovat rozumově. To je důvod, proč to před začátečníky bylo vždy chráněno a uchováváno. Protože to nemohou pochopit, zatímco u sebe nevyvinou dostatečnou koncentraci, aby to zažili. Nyní zde o tom veřejně mluvíme, protože jsme v nové éře. Potřebujeme rychlou, rapidní techniku, a toto cvičení je jako psychologický dynamit. Ve vašem vědomí dokáže způsobit explozi.

Slyšel tu už někdo frázi v Zen nebo Čchan buddhismu zvanou náhlé osvícení, nebo okamžité osvícení? Je to jeden z překladů pro japonské slovo Satori. Je to náhlý vhled. Touto frází se snaží vyjádřit zážitek, ve kterém v daném okamžiku - i když navenek se může zdát, že se nic neděje - jakoby se roztrhl závoj a člověku je umožněno vidět pravdu, realitu. To je to, co toto cvičení dokáže udělat.

V historii tibetského buddhismu existují stovky různých učitelů z různých regionů a tradic, kteří popisují tuto techniku, a všichni v podstatě říkají totéž. Za předpokladu, že toto cvičení budeme provádět správným způsobem, můžeme získat okamžité vhled do pravé podstaty reality. Toto chceme všichni. No pokud nebudeme trénovat a pracovat, tak toho nedosáhneme. Technika není jednoduchá, není snadné se ji naučit, a není snadné ji zvládnout. Pokud s ní budete pracovat je opravdu velmi silná, je to nepopsatelné.

Pokud budete studovat jakékoliv písmo týkajících se tohoto typu cvičení, tak vám nebudou dávat smysl. Ti, kteří praktikují toto cvičení se nám někdy mohou zdát šílení, to, jak se chovají a způsob, jakým vyprávějí, protože oni vyprávějí jako zenové koány. A zenovým koánům nerozumíme, však? "Jaký je zvuk jedné tleskající ruky?" Koány se vztahují k tomuto typu pronikavého zážitku. To je to, o co v těchto Zen technikách jde. Jde o dosažení tohoto typu chápání. Tato technika ukazuje na stejnou věc. Nepoužívejte moc intelekt a hodně cvičte. Studujte trochu, ale cvičte hodně. Chcete-li pocítit ten správný směr, vaše srdce vás k němu povede.

Otázka: Mně osobně už samotné extrahování představuje separaci. Jako při příkladu, kdy sledujete své myšlenky.

Odpověď: Máte naprostou pravdu, když říkáte, že extrakce vytváří dualitu. To je důvod, proč v této technice nemáte vidět rozdíl mezi myšlenkou a myslitelem. Je to těžké vyjádřit slovy, hlavně pokud se o tom snažíme vyprávět intelektem, který vždy vnímá dualistickým pohledem: já a ty, já a myšlenka. Intelekt prostě takto funguje. Intelekt nemůže pochopit jedinnost nebo jednotu. Jednota se nachází ve vědomí. Pravda, zažití reality, a zažití Bytí se k nám dostaví, když naše vidění si je vědomo jednoty. To je důvod, proč jsem řekl, že k této technice nemůžete přistupovat s rozumem. I když následující výrok; "Vezměte si z každé myšlenky, vzpomínky, představy to nejlepší. Vezměte si z toho, co má cenu;" může znít jako dualita, ale ze samotné zkušenosti tomu tak není. Opět je to něco, co musíte okusit.

Otázka: V knize Revoluce dialektiky, mistr Samael hovoří o stavu pratjáhára, což podle mého chápání, je sledovat mysl stejně, jako sledovat ptáky na obloze. Jaký je podle vás rozdíl mezi technikou, kterou popisujete a pratjáhára. Pratjáhára je považována za předběžnou fázi.

Odpověď: V porovnání s touto technikou, pratjáhára je skutečně předběžnou fází. Pratjáhára je formou koncentrace, ve které je klid a ticho myslí, ale tento klid nejde do hloubky; je povrchnější. Pratjáhára je jako klidná hladina řeky, která vypadá klidně, ale samotná řeka stále teče s množstvím energie.

Toto je vlastně důležitý bod. Když je tato všezahrnující koncentrační technika správně aplikována, k stavu ticha se dopracujeme rychle. Je však velmi snadné se dát oklamat a myslet si, že se jedná o hluboký klid. Vlastně v každém koncentračním cvičení, při kterém se na něco chvíli soustředíme, můžeme dosáhnout bod, kdy se cítíme jako, "Nyní, toto je ticho." Ta samotná myšlenka dokazuje, že se nejedná o skutečné ticho myslí. Také pokud máte pocit vzrušení, "dosahuji samádhi, jsem skoro tam," ne, nejste. To vypráví ego, které touží po samádhi, nebo touží po "tichu myslí."

Pratjáhára správně popsána, je koncentrace, která nejlépe odpovídá střední úrovni šamathy. Pratjáhára není kompletní, úplná koncentrace. Pokud porovnáte hinduistický jógový model (zejména Pataňdžaliho aštanga jógy) s tibetským modelem (devět úrovní šamathy), uvidíte, že hinduistické úrovně pratjáhára a dhjána jsou rovnocenné úrovním kolem tři a čtyři a sedm a osm šamathy. Dhjána má v hinduistickém modelu různé úrovně nebo různé aspekty. Na modelu

šamatha by to odpovídalo úrovni osm a některým nehmotným radostem, které přicházejí shora. Jinými slovy, tyto dvě tradice vysvětlují totéž; sedí vedle sebe.

Technika, kterou já popisuji dokáže projít všemi úrovněmi okamžitě. To je důvod, proč to nazývají "náhlý" nebo "okamžitý" přístup (V dnešní době se tato slova překládají mnoha způsoby). Přístupy aštangy a šamathy jsou pozvolnější. Dalo by se je nazývat "stupňovitá" cesta. To je důvod, proč úrovně šamathy jsou znázorněny jako vinoucí se cesta jdoucí tam a zpět. Obecně platí, že v tradičním prostředí (jako u mnichů, jeptišek, jogínů) učedník postupně pracuje z úrovně na úroveň. Možná, že v jednom meditačním sezení začnete se středním stupněm koncentrace, a v průběhu téhož meditačního sezení se vaše soustředění prohloubí; člověk se kousek po kousku, ze dne na den posiluje. Toto je efektivní i když trochu pomalá metodika. Na druhé straně všezahrnující koncentrační technika je rychlá a prochází přes všechno. Přesto obě vedou k úplné koncentraci, ze které je pak možné použít stav vědomí na skutečnou práci; tj. pochopit a eliminovat ego (touhy).

Rád bych na něco poukázal o tom, jak Samael Aun Weor učil meditaci. Mám trochu, trošičku zkušeností ze studia jiných tradic, malé množství, ale dost na to, abych poznal chuť a vůni různých tradic. Tuto schopnost jsem už měl předtím, než jsem studoval Samaela Aun Weora. Teď, když jsem už strávil nějaký ten čas studiem Samaela Aun Weora, je mi naprosto jasné, že je to dzogchen mistr. Co znamená, že se jedná o Lámu, který je odborníkem v nejvyšších učeních tibetského buddhismu. Je to evidentní v tom, jak učí, a to jak ve svých dílech, tak osobně. On protíná přes všechny nižší úrovně. Jeho učení je krásné, ale nikdy ho neučí rozumově, jako, "Nejdříve musíte udělat toto, a pak musíte udělat toto, a pak musíte udělat tamto." Jeho žáci se toto k jeho učení snaží dodat, protože oni samozřejmě nejsou na jeho úrovni. Studenti chtějí stupňovaný řad kroků, který by měl každý následovat. Ale Samael Aun Weor, velký mistr, ví, že každý student je na jiné úrovni a jeho cílem - podle mého chápání - je dostat je na takovou úroveň, aby mohli pracovat s tímto typem techniky. On neustále hovoří o této technice. Když budete studovat jeho knihy a začnete praktikovat tuto techniku a začnete se dívat do všech jeho spisů, tak spatříte, že o této technice píše neustále. Nikdy ji však nenazývá jménem, a nikdy explicitně neříká, že "teď budu o ní mluvit." Tímto způsobem on nepíše; on píše intuitivně. Když budete jeho díla číst intuitivně, tak si uvědomíte, že všechny jeho díla jsou o této technice, ale student musí dosáhnout bodu, kdy s ní může pracovat, aby mohl sbírat plody. Tohoto si buďte vědomi, když budete studovat díla mistra Samaela. Nejedná se o jednoduchého spisovatele. Není snadné následovat učitele tohoto formátu, protože způsob jakým píše a představuje učení, je velmi intuitivní. Myslím, že to dělal úmyslně, aby omezil zasahování intelektu. Všichni chceme, aby nám věci byly podány velmi intelektuálně: "A a pak B a poté C a poté D." Takto on však nikdy toto učení neprezentuje. Jedná se o studenty, kteří to chtějí takto udělat. "Pojďme zorganizovat všechny jeho díla po pořadí." V jakém pořadí? Podle koho? Musíme pochopit, jak toto učení funguje.

Problémem je intelekt. Nemůžeme ho prostě uspokojit. Musíme se naučit, jak studovat, číst, a trénovat se srdcem. Trénujte více a čtete méně. Trénujte více a učte se nazpaměť méně. Trénujte více a věřte méně. To, co potřebujeme je tyto věci zažít, a to přijde z tréninku.

Otázka: Pokud se mistr Samael snažil všechny dostat, aby pracovaly s touto technikou, moje otázka je, na co slouží tato technika? Vždyť přece máme analytickou a retrospektivní meditaci.

Odpověď: Důvod proč praktikujeme tuto techniku je porozumění. Všechny ostatní cvičení s nimiž pracujeme jako jsou transmutační cvičení, mantry, vokalizace, runová cvičení, omlazovací cvičení, magické praktiky, toto všechno - má jeden účel: posílit vědomí, abychom mohli pochopit sami sebe. Je to tak? Toto chápeme. To je cíl. Naším cílem je porozumění. Pochopení, vhled, způsob, jak proniknout do toho, co je skutečné a zažít to, znát to. Pochopit svou karmu a změnit ji. Toto je účelem každé techniky. Tato technika využívá všechno toto a syntetizuje to v jednom nevýslovně krásném sofistickovaném nástroji.

Způsob, jakým to funguje, jakým to mistr vysvětluje, je v syntéze tento: když sedíme a pracujeme s touto technikou je důležité, abychom vše, co přijde na mysl pozorovali. Vše, co se objeví, pozorujeme. Toto není intelektuální cvičení. Toto není intelekt, který skrže myšlenky říká, "Dobře, teď vidím přicházející myšlenku o mém autě. Přemýšlím o svém autě." Ne, takto toto cvičení nefunguje. Když jste vědom, pozorný a uvědomujete si sama sebe, není třeba myslet. Když vědomě sledujete, tak nemyslíte, ale intuice je aktivní. Intuitivně můžete vidět povahu a skutečnost všeho, co se ve vás objeví. Jako pro začátečníky, to nebude hned zřejmé. Nemusíme hned pochopit, co cítíme, ale cítíme to. Stále jsme schopni vnímat myšlenky, duševní i fyzické pocity. Tímto cvičením můžeme začít posilovat a upevňovat svou schopnost udržet si tento stav vědomí. Jakmile jsme schopni stabilizovat tento stav vědomí, což znamená, že jsme schopni pracovat s tímto cvičením, je velmi těžké popsat slovy, co toto cvičení dokáže udělat.

Je to doslova jako dynamit vyhazující do povětří horu. Vědomí má vrozenou schopnost proniknout do věcí, a porozumět jim. To je důvod, proč slovo moudrost pochází ze slov *vis-dom*, což znamená, schopnost do něčeho proniknout. S tímto slovem souvisí i hinduistický bůh Višnu, tj. schopnost pronikat. Vstoupit do něčeho, otevřít to a spatřit, co to je. Toto není něco intelektuálního, je to vědomé.

Když stále říkáme, že potřebujeme pochopení, toto je ono. Když se nám v mysli objeví určitý element - a my se nacházíme připravený v tomto pozorném soustředěném stavu - tak v daném okamžiku, možná ne dnes, ale v určitém okamžiku během tohoto cvičení, brzy spatříme a pochopíme věci, které souvisejí s tímto konkrétním elementem. Získáme pochopení. Může to přijít jako vize, může to přijít jako hlas, zvuk nebo obrázek, nebo se může stát, že odejdeme ven z těla do jiné dimenze. Také to může přijít jako vzpomínka. Je velmi těžké popsat slovy, v jaké formě se to může dostavit, ale každopádně to přijde jako intuitivní poznání. A to je přesně ten bod/okamžik na který čekáme. To je způsob, jakým se poznáváme a chápeme věcem, které se nás týkají. Ne na intelektuální úrovni, ale srdcem.

Otázka: Říkáte, že výsledek se eventuálně dostaví... U mě je to tak, že ať už praktikuji to vaše cvičení nebo ne, když s někým mluvím, tak někdy ve zlomku vteřiny vím přesně, co ten druhý člověk mi jde říct. Prostě vím, že když řeknu to nebo tamto, tak to nebo tamto bude následovat. Tohle mi přijde jako určitá forma pochopení.

Odpověď: Takovou schopnost má i ego, protože ego má v sobě uvězněnou sílu vědomí. Ego má jasnovidcké schopnosti. "Pokud udělám tohle, pak se stane to a to." Toto dokáže ego také. To není to, o čem mluvím. Ego má v sobě sílu vědomí, ale podmíněnou. To je důvod, proč má ego schopnosti telepatie, věštění, jasnovidectví, jasnoslýšení apod. Znáte ten případ, kdy se vám

najednou v mysli objeví obrazy, a hned na to je doslova vidíte jak se dějí? Někteří lidé to nazývají "děja vu." To je ego. Všichni si myslíme, že se jedná o Bytí, ale většinou se jedná o opakování určité události, nebo určité spojení s egy ostatních lidí. Avšak toto cvičení funguje trochu jinak.

Základním cílem tohoto cvičení je pochopit. Pochopení je vědomé. Není to intelektuální, a nejedná se o přesvědčení.

Dovolte mi ještě jednou zopakovat jeden důležitý detail o tomto cvičení, který je tak zásadní, že s ním musíte neustále, neustále pracovat, protože naše ego je velmi silné. Toto cvičení nefunguje, pokud máme stále pocit vlastní identity. To nefunguje. Když se posadíte meditovat, musíte si být velmi vědomi své vlastní přítomnosti. Pokud máte pocit vlastní totožnosti, "já," to je ego. Toto může mít mnoho různých forem. To je důvod, proč je mistr Samael ve svých pokynech velmi jasný. Jakýkoliv pocit duality, já a moje myšlenky, já a moje Bytí, jakýkoliv druh rozlišování, jakýkoliv druh duality bude mít za následek, že toto cvičení nikam nepovede.

Nejlepší způsob, jak pracovat s tímto cvičením je neustále si obnovovat své uvědomování. Neustále zapojovat čisté vnímání. Žádné myšlenky, žádné pocity, žádné emoce, žádná připoutání, žádná touha. Jen prostě být, jen pozorovat. Čistá bdělost. Sledujete, co sledujete. Toto je nejčistší, nejjednodušší, slovy nepopsatelná technika. V některých tradicích se jí říká "bez-metodova metoda." Neexistuje žádná metoda. Jednoduše sedíte a sledujete přirozený stav mysli. Pokud jste někdy studovali díla Padmasambhavu, to je hlavní technika na kterou se zaměřuje. Ve všech svých písmech učil: "Nic nedělejte." Někteří z nich dokonce říkají, že: "žádná meditace neexistuje." Jak to přijmu začátečníci, jako jsme my, pokud mistr řekne, že není nad čím meditovat? Pak bychom řekli: "Dobře tedy, jdu si nyní dát sendvič. Jdu se najíst, protože není nad čím meditovat." Takto jednoduše dojde u nás k nedorozumění. Když mistr říká, že není nad čím meditovat, tak samozřejmě má na mysli tuto techniku, kde člověk jen pozoruje a toto pozorování rozšiřuje.

Mistr Samael řekl, že dokud budeme vidět rozdíl mezi myšlením a myslitelem, nemůžeme zažít pravdu. My si myslíme: "tady jsem já, a zde přicházejí myšlenky." Tento náhled je špatný. Toto je pro intelekt velmi těžké pochopit. Intelekt to nikdy nepochopí. Nesnažte se to pochopit intelektuálně. Praktikuje to. Pracujte s tím. Nemám sice mnoho zkušeností, ale budu se vám snažit pomoci jak budu moci.

Otázka: Celý život až dosud jsem si myslel, že je třeba mít toto rozdělení, protože jsem věděl, že když pracuji na egu, tak vím, že ego trpí. No po vaší odpovědi nyní zjistit, kdo ve skutečnosti trpí, jdu upustit od všeho tohoto rozdělení. Po celou dobu jsem však kladl důraz na toto rozdělení s tím, že jsem si myslel, že to tak má být.

Odpověď: Pojd'me tu něco ujasnit. Samael Aun Weor opakovaně ve svých dílech poukazuje, na fakt, že když pokud jsme tady, pozemsky, fyzicky, a hlavně když se jedná o začátečníky jako jsme my, tak je opravdu potřeba pochopit tyto rozdíly. Jedna věc je Bytí a druhá věc je ego. Toto si musíme uvědomit. To je důvod, proč studujeme toto učení. Musíme pochopit, že "já" nejsem Bytí. "Já" nemám Bytí. "Já" jsem tady s egem: pýchou, chtíčem, závistí, a všemi těmi věcmi, ale toto není Bytí. Je zřejmé, že zde děláme rozdělení. Toto je opravdu velmi důležité, abychom

tomu rozuměli. Problém nastává, když tento pocit rozdělení se stává naším úhlem pohledu. To je důvod, proč mistr mnohokrát řekl, "Nikdy bychom se neměli rozdělovat na horší já a nadřazené já." Pamatujete si to? Po celou dobu o tom mluví. Kdo jsou tyto dvě já? Tady jsem, to horší já, a tady je to nadřazené já, moje Bytí. Je to tak? Některé skupiny tvrdí, že nadřazené já, je mé pravé já, mé Bytí, které je mým skutečným já, a že horší já je to, kterého se snažím zbavit. Intelektuálně to zní dobře. Problém je v tom, že ego tohoto využívá a používá to jako nástroj k udržení vědomí ve spánku. To je forma duality, která je lež; není to pravda. To je důvod, proč je to tak těžké popsat slovy a vysvětlit to, protože to není intelektuální. To, co se tady snažíme popsat je něco, co musíme zažít. Na nejvyšší úrovni výuky, neexistuje žádný rozdíl mezi mnou a mým Bytím. Z tohoto hlediska neexistuje žádný rozdíl mezi myslitelem a myšlením, ale my nemáme toto hledisko. Na začátku pracujeme s tím, že se snažíme pochopit, že: "Já nejsem ego, mé Bytí není ego, co mám tedy dělat? Musím na to přijít." Při meditaci se snažíte splynout s pravdou. Je to tak? Chcete pochopit pravdu, zažít pravdu, a z tohoto hlediska tam skutečně není žádný rozdíl. Těžko tomu rozumět, co? Je to těžké pochopit. To je důvod, proč znovu a znovu kladu důraz, abychom trénovali, trénovali a ještě jednou trénovali. Čím více budeme trávit čas meditacemi, tím nám tyto věci budou jasnější. Pouze skrze hodně trénování nám bude všechno opravdu zcela jasné. Už to víc nebude nejasné, matoucí a rozporuplné. Učení bude velmi jasné, ale intelektem toho nedosáhneme. To je něco, co musíme pochopit vědomím.

Pohroužení

"Pokud je vaše tělo ve správné poloze [ásana], a vaše mysl [vědomí] pohroužená hluboko do meditace [dhjána], můžete mít pocit, že obě myšlenky i mysl zmizely, ale to je jen úplný začátek prožívání dhjány. Neustálým tréninkem a meditací nad ní, člověk začne pociťovat oslnivé sebeuvědomování zářící jako nádherná lampa. Je to čisté a jasné jako květina, je to jako pocit ve kterém hledíte na obrovskou a prázdnou oblohu. Uvědomování si prázdnoty je čiré a průhledné, ale přitom velmi živé. Toto nemyšlení, tento čirý a průhledný zážitek, je jen pocit dhjány. S tímto dobrým základem bychom se měli dále modlit ke třem drahocenným [Buddha, Dharma, Sangha], a proniknout do reality hlubokým myšlením a rozjímáním [nad podstatou Absolutna]. Tímto způsobem můžeme svázat ne-ego moudrost [pradžná] se životu prospěšným lanem hluboké dhjány. S laskavostí, soucitem a altruistickým slibem bódhi-srdce [bódhičitta], dokážeme přímo a jasně vidět pravdu osvícené cesty, ze které pouhým okem není nic vidět, ale vše je nám jasně ukázáno ve vidinách. Vidíme, jak nesprávné byly obavy a naděje naší vlastní mysli." - Milarepa, Pastýřovo hledání mysli

K získání duchovního zážitku jsou potřebné specifické faktory, kterým musíme rozumět. Duchovní zážitek se nedostaví jen tak náhodně nebo náhodou.

My definujeme skutečnou duchovní zkušenost/zážitek jako pochopení, porozumění, vhled a moudrost. V gnózi nedefinujeme duchovní zážitek jako něco omezeno pouze na fantastické příběhy, které jsou zapsány v knihách (jako je například vidění andělů, mistrů, buddhů, nebo fantastické cesty do jiných světů). My definujeme duchovní zážitek/zkušenost jako hluboký vhled do sebe sama, nahlédnutí do toho, jak příroda funguje ve svém nezákladnějším, neviditelném aspektu, a co je nejdůležitější: vhled do podstaty utrpení, abychom mohli

transformovat své životy a pomohly odstranit utrpení ostatním. Toto je pravý základ a pravý smysl a význam duchovní zkušenosti/zážitku. Koneckonců, jaký smysl má navštívit nebe, když se pak vrátíme do svých životů a pokračujeme v děláni stejných chyb a mající stejné problémy? Místo toho se musíme snažit o odhalení příčin utrpení a snažit se je měnit. Na základě toho, budeme přirozeně a spontánně přebývat ve vyšších úrovních života, bez námahy, a aniž by bylo nutné vrátit se k bolesti, kterou jsme kdysi uvnitř trpěli.

V tomto kurzu jsme předložili základní principy, které budují základ, ze kterého může kdokoli získat skutečnou duchovní zkušenost, nebo pochopení reality.

K tomu se dopracujeme tím, že principy, které jsme si vysvětlili musíme převést do svého každodenního života. Samozřejmě ne jen jednou nebo dvakrát týdně, když se cítíme tak trochu v duchovní náladě, ale jako nepřetržitý proces změny. Tato změna o kterou se snažíme není v povrchních detailech, jako náš šatník nebo místa, která navštěvujeme, nebo hudba, kterou posloucháme, ale jedná se o hlubokou změnu v nejzákladnější oblasti našeho života, která je v našem vědomí. To je to, čemu je třeba věnovat pozornost: stavu našeho vědomí v každém okamžiku. To je místo, kde máme možnost stimulovat skutečnou změnu.

Povrchní změny, jako je změna šatníku nebo změna našich pozemských návyků je jen dočasná. Takové změny přicházejí a odcházejí. Každý, kdo už má to něco málo v životě za sebou, se může ohlédnout za svým životem, a vidět, jak si osvojil určité návyky, které pak znovu a znovu změnil, ale zásadní problémy v jeho životě se nezměnily. To je důkaz, že skutečná změna nepřichází na základě povrchních modifikací našeho životního stylu. Skutečná změna přichází z něčeho mnohem hlubšího než jsou jen povrchní modifikace, a tím je vědomí.

Na uskutečnění takové změny a tím získání skutečné duchovní zkušenosti, moudrosti, musíme znát hybnou sílu této změny. S touto hybnou silou musíme neustále pracovat. Opět platí, že ne jen tehdy, když jdeme do kostela nebo na přednášku, ale po celou dobu. Neustále, nikdy nepřestávat.

Hybná síla této změny je v nás, a ne někde venku. Ona není v žádném vnějším chování, které zobrazujeme, ani v tom, jak se oblékáme, nebo jak mluvíme, ale v tom, co za tím vším stojí. Možnost změny začíná v samotné jiskře, která vyvolává zkušenost jakéhokoliv druhu. Touto jiskrou je vědomí.

Mnoho lidí si myslí, že musíme změnit svůj způsob myšlení, nebo že musíme změnit způsob jakým jednáme, nebo že musíme změnit způsob jakým mluvíme. Tyto změny jsou povrchní, protože jsou na nejvyšší úrovni, nebo na nejvíce viditelné úrovni našeho chování. Každé toto chování - jakým je myšlení, mluvení, chůze, nebo způsob oblékání - je poháněno něčím hlubším, a tím je vědomí. Skutečný potenciál pro změnu je změna vědomí. Musíme změnit, jak v nás toto vědomí funguje, a jak ho používáme. Musíme vědět, co to je, a jak v nás funguje.

Na základě toho pak můžeme začít chápat, co to vlastně je duchovno, náboženství, jóga, nebo tantra. Tyto vědy nejsou systémem hodnot nebo teorií, které jako deku prohodíme přes náš dnešní způsob života. Oni nejsou rouchem nebo oblečením, které si dáme na sebe, abychom vypadaly výjimečně. Místo toho jsou způsobem, jak změnit vnímání.

Toto je třeba mít neustále na paměti. Existuje mnoho lidí, kteří o sobě tvrdí, že jsou gnostici, buddhisté, tantrici nebo jogíni, ale oni jen nosí teorie a přesvědčení, jako bundu. Tuto bundu si prohodí přes své staré zvyky a i nadále se chovají stejně, jako se vždy chovali. O svých milovaných vírách mohou překrásné vyprávět, dokonce mohou působit jako světci, ale uvnitř, nejsou vůbec krásní a nejsou ani žádní světci. I nadále se chovají jako se vždy chovali, a nadále trpí. Nedopustíme, abychom udělali stejnou chybu. Nesmíme dopustit, abychom ze své duchovnosti nebo náboženství udělali pouze nějaký jiný typ osobnosti, masku, kterou zakrýváme skutečnost, kterou máme v sobě.

Skutečná tantra, skutečná gnóze, je změna vnímání. Toto vnímání není zvenku dovnitř, ale zevnitř ven. Toto je přesně pointa.

My se vždy zabýváme vnějšími jevy, a naše pozornost je v nich zcela pohroužena. To je náš problém. Zapomněli jsme, že vnější jevy existují a dají se vnímat jen díky vnitřním jevům. Na to jsme zapomněli a neustále zapomínáme. Naše pozornost je zcela uchváčena vnějšími událostmi. Naše pozornost je ztotožněna s jevy.

Vnějšími v této souvislosti nemluvím jen o fyzické hmotě, mluvím o všech jevech, které jsou vnější k Bytí, ke skutečnému Já. Naše pozornost, naše vědomí se zcela pohroužilo do vnějších věcí, které nemají žádný základ v realitě. To je to, co se v nás musí změnit.

Vědomí je hlavní prvek, který musíme pochopit, abychom mohli mít vůbec nějaký duchovní život. Většina z nás má problémy být jen začít s vysvětlováním, co toto slovo vědomí vůbec znamená čistě teoreticky. Co se týče vysvětlení vědomí v praxi, neboli toho, co zažíváme, bylo mnohem obtížnější.

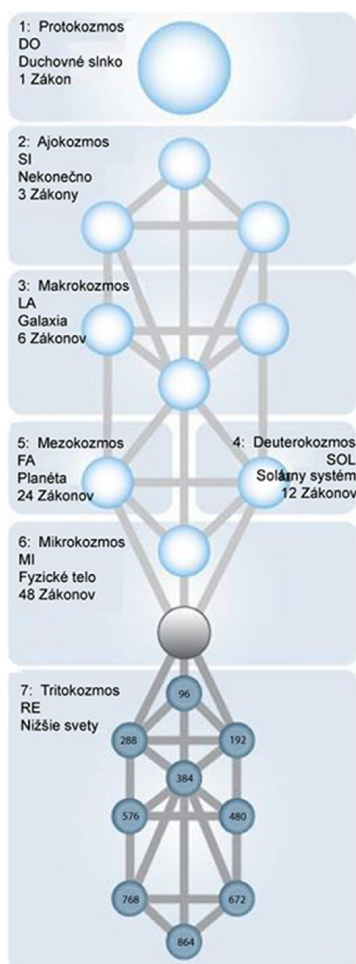
Šokující pravda je to, že vědomí je základem života. To je to, co nám dává schopnost být naživu a vnímat. To je kořen slova vědomí a vnímání. Vědomí je schopnost vnímat, nejen skrze pět smyslů, které máme fyzicky, ale v každé úrovni.

To je důvod, proč duchovně v souvislosti s náboženstvím vždy říkáme, že vědomí je světlo, ale ne fyzické světlo. Jde o duchovní světlo. Je to světlo Ein Sof, které sestupuje a krystalizuje se do různých úrovní hmoty a energie, až konečně přichází do tohoto fyzického světa, kde vyzařuje ven z našeho nitra a dává nám život, tedy schopnost vnímat.

"Duše všech živých bytostí vyzařuje z atomu. Tímto atomem je Ein Sof. Každý člověk má svůj vlastní Ein Sof. Toto je hvězda, která září v nekonečného prostoru za hranicemi devíti Nebes. Duše se musí vrátit ke své hvězdě, ke svému vlastnímu Ein Sof. Tento návrat ke své hvězdě, Ein Sof, je božská událost. V den, kdy se duše Sebe-uvědomí, bude, když se navrátí do mateřské hvězdy." - Samael Aun Weor, Tarot a Kabala

Vědomí jako forma světla není vlna, ani částice. Není to hmota, ani energie jako každá jiná hmota nebo energie. Je to něco odlišné. Je to jiné. Má to vlastnosti podobné ostatním energiím v přírodě. To znamená, že se může polarizovat. Má velmi široký, dokonce nekonečný potenciál. Stejně jako fyzické světlo má svou vlnovou délku a vibrace, tj. vlastnosti pokud jde o barvy a magnetismus, stejně tak i vědomí, které nám dává existenci. Také má barvy, má vibrace, a má vlnovou délku. Jinými slovy, vibruje v souladu se zákony.

Vědomí je duchovní světlo. V rovině Ain Sof, Absolutnu, je toto světlo dokonalé a čisté. Když vchází do manifestace, je modifikované pouze jedním zákonem. Tímto zákonem je Kristus, nejvyšší zákon. Jak sestupuje do nižších rovin existence, začíná se upravovat a vytvářet do tří zákonů, do šesti zákonů, do dvanácti zákonů, do dvaceti čtyř zákonů a nakonec do čtyřiceti osmi. Všechny tyto tóny oktávy jsou velmi dobře organizovány a proudí v souladu s velmi specifickými vzory přírody. Toto vše je pro nás záhadou, protože když se toto vědomí, toto světlo, nakonec vynoří ze čtyřiceti osmi zákonů, které se týkají fyzické hmoty a fyzického těla, je toto světlo už velmi změněno. Tady a teď prožíváme vědomí, ale velmi změněné.

Jinými slovy, predstavte si nejjasnejšie svetlo, aké si dokážete predstaviť, a dejte pred neho štyridsať osem filtrov, neboli osmaštyridsať prizmat; to je presne to, ako sa toto svetlo nakoniec modifikuje. Týchto štyridsať osem zákonov sa vzťahuje na fyzickú hmotu. Jinými slovy, fyzický svet je veľmi hustý, takže svetlo Ein Sof je zde veľmi rozptýlené a ťažko sa dá vnímať.

To svetlo je krásne, to je to, čo stvorilo fyzický svet, to je to, čo vytvorilo fyzické telo, ale díky tomu, čo sme s sebou psychicky dodělali, není jednotné. Sebe-realizace je proces opätovného spojenia tohoto svetla v našom nitru.

Pokud se podíváme do své vlastní mysli, tak můžeme vidět, že toto světlo je tam modifikované mnohem více. Pokud se podíváme do mysli, tak můžeme vidět všechny rysy své vlastní psychologie: pýcha, vztek, chtíč, závist, žárlivost, strach, touha - mnoho různých psychologických charakteristik, které se vzdouvají v našem myšlení. Každá z nich je krystalizace toho světla. Kvůli našim chybám se toto světlo při procházení zákony přírody zkrystalizovalo. Místo toho, abychom věděli, jak toto světlo, vědomí správně používat, my jsme ho zmodifikovali touhou. A tím se toto světlo krystalizuje, zhušťuje, uvěžňuje v dalších zákonech. A to vše díky jednomu zákonu: karmy, zákonu příčiny a následku.

Z tohoto kontextu si tedy můžeme ve své mysli udělat představu, jak to všechno sestupuje dolů. Na samém vrcholu naší pomyslné stupnice vidíme čisté světlo Ein Sof, které je dokonalé. Jak to světlo sestupuje a paprsek stvoření vytváří vyšší úroveň našeho Bytí, tam někde si můžeme představit našeho ducha a naši duši. Když to světlo sestoupí hlouběji do fyzické hmoty, a my se narodíme v lidském těle a fyzicky se začneme s hmotou a energií navzájem ovlivňovat, tehdy budeme transformovat to světlo podle toho, jak se chováme. Když se chováme sobecky, když se zlobíme, když máme v sobě chtíč, tehdy toto světlo, které by mělo být čisté se chytí do karmy těchto chování, a to světlo se modifikuje. Zkrystalizuje se.

Pokud jste někdy viděli krystal, to je vlastně minerál. Je to vytvrzování nebo krystalizace minerálních prvků, které tvoří určité tvary a vzory, a které lámou světlo. To je přesně to, co v nás dělá ego. Ego láme světlo, ohýbá ho. To je důvod, proč, když se naštve, tak vidíme jen skrze filtr hněvu, skrze lámání tohoto hněvu. Vše, co vidíme, vše, co slyšíme, a vše, co si myslíme, je upraveno/modifikováno tímto hněvem. Vše co si pak vykládáme a každá naše reakce je pak podle toho hněvu. Ohlédněte se zpět na svůj vlastní život a zkušenosti a samého sebe se zeptejte, zda tomu tak není.

Totéž se děje, když v sobě cítíme nával chtíče. Tento chtíč filtruje naše vnímání. Všechno to, co vidíme, pocítujeme, slyšíme a chceme, je upraveno touto krystalickou strukturou v naší mysli, protože tento filtr toto světlo upravil. A takto pouze pokračujeme v zhoršování naší situace, a energie, světlo, které skrze nás a tento filtr prochází se pouze dále modifikuje.

To je důvod, proč se v starověkých zákonů Manu uvádí:

"Touha nikdy nepřestane tím, že se budete oddávat chtíči, stejně, jako oheň nepřestane narůstat tím, čím více másla do něj přihodíte." - Zákony Manu 2.94

Touha může růst pouze v případě, že je krmena. Čím více ji krmíme, tím je silnější.

To platí pro jakékoli ego. Ať už se jedná o hněv, sexuální chtíč, pýchu, závist, obžerství, chamtivost, lenost, každé z nich je posíleno našim chováním, a to nejen fyzicky, ale i psychicky.

Klíčovým bodem je abychom pochopili, jak to funguje v našem konkrétním případě. Pozorujte se. Všimněte si, že když nějaká touha, strach, závist, nebo prostě něco, co chceme, nebo nechceme, je v nás silná, tak zcela upoutává naši pozornost. Doslova ji drží a nechce nás pustit. Když nás někdo pořádně vytočí, nebo se nám přihodí situace, která nás rozčílí, tak v sobě dokážeme celé dny a někdy i týdny neustále cítit hněv, přemýšlet o hněvu, být napjatý a ve stresu, a to vše i přesto, že s tou dotyčnou osobou nemusíme už být vůbec ve styku. Zákony, které řídí hněv, jsou tak silné, že nám úplně dokážou rozhodit naše tři mozky. Tento hněv, tento krystal

uvězňuje naše světlo. Čím déle se budeme oddávat pocitu hněvu, tím bude silnější. Horší je, že se jedná o formu identifikace. Toto slovo používáme v gnózi, nebo v gnostické psychologii opravdu hodně.

Ztotožnění/Identifikace

Toto slovo identifikace musíme skutečně pořádně pochopit. V první části tohoto slova vidíme "identitu." Takže význam se stává zcela zřejmý. V jakékoli zkušenosti, emoci, myšlence, pocitu nacházíme svou identitu.

Když se skutečně naštveme, tehdy se identifikujeme se svým hněvem, což znamená, že hněv se stane naší identitou, našim já. Tento hněv se stal upírem, klíštětem, pijavicí, která saje toto světlo, toto vědomí, tuto energii, která proudí skrze nás, a tuto energii používá, aby se nakrmilo, aby ztloustlo, aby zesílilo. A v tom právě spočívá problém, v identifikaci/ztotožnění.

V okamžiku, kdy se s něčím ztotožníme se vzdáváme našeho spojení s Bohem.

Ztotožnění je stav psychologického spánku. Je to stav, ve kterém se vědomí zhyponotizovalo a uvěznilo touhou.

V naší mysli máme miliony příkladů těchto typů tužeb. Miliony. Každý z nás má své vlastní. Každý z nás má svou vlastní "psychologickou krajinu," vnitřní krajinu, kterou jsme fascinován, pomotán, ztotožněn: spící.

Věda gnóze, jógy, náboženství, nebo tantry nás učí, jak změnit naše vnímání, abychom mohli přetrhout tento řetěz identifikace. Tato gnostická věda si od nás v každém okamžiku vyžaduje neustálé úsilí. Tím že ji použijeme jen jednou za týden, nebo jednou za rok na meditačno-duchovním výletě se nikam nedopracujeme. Prolomení identifikace si každý den, v každém okamžiku vyžaduje neuvěřitelnou energii. To je důvod, proč musíme šetřit energií. Vyžaduje si to neuvěřitelnou vytrvalost, důslednost, disciplínu a vůli. Koncentraci. Jinými slovy, musíme se vytrénovat. Nemyslete si, že proto, že jste si přečetli pár knih nebo jste navštívili pár přednášek, že najednou víte, jak na to. Pokud by to někdo z nás věděl, tak bychom netrpěli. Nebyli bychom v pasti své karmy, ale bychom z ní unikaly.

Vědět, jak na to, není otázkou myšlení nebo planého přesvědčení, ale otázkou odlišného způsobu vnímání, tím že používáme vnímání jiným způsobem.

"Vnitřní meditace je vědecký systém získávání informací. Když se mudrc ponoří do meditace, to, co hledá, jsou informace. Meditace je denním chlebem moudrých. Meditace má různé kroky:

1. *ásana (držení těla)*
2. *pratjáhára (klidná mysl)*
3. *dháraná (vnitřní koncentrace)*
4. *dhjána (vnitřní meditace)*
5. *samádhi (extáze)*

Za prvé, musíme umístit své tělo do velmi pohodlné polohy. Před zahájením koncentrace, musíme uklidnit mysl, to znamená, že musíme odstranit každou myšlenku z naší mysli. Poté, co dosáhneme předchozí kroky, přistoupíme ke krokům dháraná, dhjána a samádhi." - Samael Aun Weor, Kundalíní jóga

Trénink

To je důvod, proč jsme v tomto kurzu a také ve všech knihách a přednáškách, které jsme dali, vysvětlovali, co tyto fáze tréninku jsou. V hinduistické tradici máme tyto kroky nastíněné podle osobního pohledu autora Pataňžaliho. Jeho náčrt vyjadřuje stejné principy, které najdete v každém jiném takovém druhu tréninku - ať už se jedná o čínský, tibetský, nebo aztécký, ve všech jsou vyjádřeny stejné principy.

1-2: Jama a Nijama

Podle Pataňžaliho, úplně první krok v tomto tréninku je etika. V sanskrtu se jedná o jama a nijama. Bez etiky, nemůže existovat žádný duchovní pokrok. Tato etika nejsou světské mravy, ale jde o etiku ducha. Tato etika je spojena s tím, co od nás chce Bůh, abychom udělali, k čemu nás vede náš vnitřní Buddha. Na základě toho můžeme pak začít meditovat.

3: Ásana

Pokud se u nás zesiluje etika, stejně tak se zesiluje i naše poloha těla. Když je naše etika slabá, pak nemůžeme klidně sedět. Když porušíme svá etická pravidla, když se dopouštíme přestupků proti našemu vlastnímu Bytí, proti našemu vlastnímu Buddhovi, tehdy u sebe (psychicky i fyzicky) udáváme do pohybu energetické cykly, tj. karmu, což má za následek neschopnost uvolnění těla. Pokud jsme neustále ve stresu a nedokážeme nehnutě sedět a zachovat si správné držení těla, pak musíme pracovat na etice. Musíme pracovat na zkrocení naší mysli a našeho chování.

4: Pránájáma

Poté jako zaujmeme určitou polohu těla nebo ásanu, pracujeme s pránájámou. Jak jsme vysvětlili ve třetí přednášce tohoto kurzu, pránájáma není jen dýchací cvičení. Neomezuje se to jen na to. Pránájáma znamená "využití větrné energie." V tibetštině se tomu říká "lung." Tato energie proudí skrze nás neustále a stejně neustále ji i využíváme podle naší vůle. Právě teď, všichni co jsme zde využíváme pránu. Otázkou je, jak ji využíváme? Když využíváme naši pránu, energii, v každém okamžiku vědomě, tak se v konečném důsledku jedná o pránájámu. Pod pojmem pránájáma rozumíme také různá cvičení, kde sedíme a zaměřujeme se na využití energie. Na nejvyšší úrovni je pránájáma neustálým úsilím.

5: Pratjáhára

Pak se učíme praktiky jako studovat mysl, jak studovat vědomí, jak dosáhnout klidnou mysl, nebo jinými slovy šamatha, což v tibetštině se nazývá ši-ne, za účelem dosažení psychologické vyrovnanosti.

Tento typ vyrovnanosti se v sanskrtu nazývá pratjáhára, ke které se nemůžeme dopracovat, pokud naše vitální, emocionální a mentální energie je mimo rovnováhy. Pokud je naše mysl zmítána sexuální touhou, pokud je naše tělo plné stresu, pak je samozřejmé, že nemůžeme mít klidnou mysl. Mysl se bude vzdouvat.

Pokud chceme mít klidnou mysl, pratjáhára, tak musíme využít energii a stabilizovat ji pránájámou. Toto dosáhneme tím, že zaujmeme stabilní polohu a uvolníme tělo. Napětí v těle brání proudění energie v těle a v nádi. Aby bylo možné dosáhnout toto uvolněné držení těla, je třeba mít etiku.

Jak můžete vidět, ani jeden z těchto kroků nemůžete vynechat. Potřebujete je všechny.

6: Dháraná

Jakmile mysl začne dosahovat pokojného stavu, můžeme začít rozvíjet a zažít skutečnou koncentraci. Tato skutečná koncentrace se v sanskrtu nazývá dháraná. Skutečná koncentrace je nepřerušovaná. Je to schopnost zaměřit pozornost a ničím se nedat rozrušit. Každý z nás má tuto schopnost. Samozřejmě pokud své mysli dovolujeme, aby nás po celý den rozptylovala a své pozornosti dovolíme, aby byla takto neustále vtahována různými vzdouvajícími touhami, které přicházejí zevnitř nebo zvenčí, pak je jasné, že dosažení této skutečné koncentrace bude více než nemožné.

Skutečná koncentrace se v nás začne vynořovat, jakmile ve svém životě zřídíme všechny tyto ostatní úrovně jako první: Pratjáhára, pránájáma, ásana, jama a nijama.

7: Dhjána

Jakmile koncentrace postavena na těchto základech začne být naší realitou, můžeme přejít k další fázi a zažít dhjánu. V sanskrtu toto slovo dhjána, v doslovném překladu znamená "meditace." Čili to neznamená jen tak posedávat a zpívat OM, nebo jiné mantry. V pravém slova smyslu to znamená meditace.

V angličtině se význam slova meditace zcela zničil. Na Západě lidé většinou nemají představu o tom, co vlastně znamená meditace. Myslí si, že to znamená jen tak posedávat a být mimo. Snít a fantazírovat o věcech, nebo jen tak posedávat s prsty ve tvaru mudry, jak to dělají v Asii. To není meditace. Lepší slovo v angličtině je "pohroužení." To je lepší překlad pro dhjánu. To je to, o čem budeme hovořit v dnešní přednášce.

*"A tak, dokud jsem byl v božském **pohroužení**, ponořil jsem se do své vlastní mysli a meditoval nad tajemstvím života a smrti." - Samael Aun Weor, Lámovo kosmické učení*

Dhjána, pohroužení, je stavem koncentrace, která je často nazývána "jednobodová mysl." Je to stav koncentrace, ve kterém uvědomování a vnímání jsou totálně "pohrúžené" v pozorování jevu.

Z tantrického pohledu, existuje mnoho Dhjánu. My tu jen popisujeme základní význam.

8: Samádhi

Jakmile se nám podaří nabýt schopnost dostaň se do pohroužení, což je vlastně skutečná, opravdová meditace, pak může přijít finální ovoce, kterým je samádhi. Samádhi je velmi těžké přeložit do angličtiny. Někteří lidé to překládají jako extáze. Bohužel, vzhledem k charakteru naší mysli, při zaslechnutí tohoto slova okamžitě myslíme na sex. Myslíme si, že "samádhi musí být lepší než sex. Musí to být nějaký neuvěřitelný pocit, asi jako orgasmus celého těla, nebo něco takového." To je to, co si lidé myslí. Samozřejmě, že jsou na omylu. Jsou zcela na omylu, protože jsou ztotožněni s touhou. Mysl, vědomí, se tak velmi zmodifikovalo touhou, že nyní vidíme všechno skrze touhu.

Samádhi je extáze vědomí osvobozeného od podmiňování psychiky. Může to trvat jen chvíli, ale je to vskutku radost, láska, svoboda, extáze ...

"Pratjáhára uklidňuje mysl. Dharan ji stabilizuje. Dhjána umožňuje člověku zapomenout na své tělo a na celý svět. Samádhi přináší nekonečnou blaženost, poznání, klid a osvobození." - Šrí Svámí Sivananda

"Pokud chcete dosáhnout stavu samádhi, musíte dobře znát proces Dhjána. Pokud chcete dosáhnout stavu Dhjána, musíte přesně znát způsob Dharan. Pokud chcete dosáhnout stavu Dharan, musíte dokonale znát způsob Pratjáhára. Pokud chcete dosáhnout stavu Pratjáhára, musíte znát pránájámu. Pokud chcete vědět pránájámu musíte dobře znát ásany. Než přistoupíte k ásaně byste měli mít u sebe zřízenou jáma a nijama. Nemá smysl skákat do Dhjána, aniž jsme prošli různými předběžnými cvičeními." - Šrí Svámí Sivananda

Transformace energie

To je důvod, proč studujeme strom života. Všechny různé úrovně hustoty, hmoty a energie jsou znázorněny zde na stromě života. Zcela na vrchu máme Ein Sof, a jak se přesouváme směrem dolů po louči stvoření, tak hmota a energie se zhušťuje. Desátá Sefira je Malka, což představuje fyzický svět, fyzické tělo. Toto je bod rovnováhy mezi nebesy i peklo.

To, jak se energie modifikuje v malkute určuje naši budoucnost. To určuje naši současnost a to určilo naši minulost. Když skrze nás proudí tato energie, máme život. Všichni jsme naživu, dýcháme, vidíme, cítíme a slyšíme právě díky tomu, že skrze nás proudí světlo vědomí. I když je velmi modifikované, ale je tam.

Uvědomte si nyní svých pět smyslů. Jak často jste si ve svém životě byli vědomi, uvědomovali si vlastních očí, pomocí kterých vidíte? Jak často jste si ve svém životě uvědomovali svých uší, pomocí kterých slyšíte? A co vaše kůže, která přenáší dotek, co váš nos, který přenáší vůni? Co váš jazyk, který přenáší chuť? Pro nás je velmi vzácné uvědomovat si své smysly, přesto, že na ně neustále závisíme. Smutnou pravdou je, že tyto smysly nás zhypnotizovali. Úplně jsme ztotožněni s jevy, které vibrují skrze naše smysly.

Zde musíme něco velmi důležité pochopit. Představte si své nitro, podívejte se dovnitř. Podívejte se do svého těla, svého fyzického těla: prociťte ho. Toto tělo má celou řadu funkcí, má určitý rozsah působení. Můžeme tomu říkat "pole." Samozřejmě, že nemáme na mysli pole pšenice, ale

pole energie nebo hmoty. Toto pole se rozprostírá do určité vzdálenosti, av rámci tohoto pole se k nám dostávají všechny různé pocity, které právě prožíváme. Jak je prožíváme? Jak se to děje? Co se v nás děje? Proč jejích prožíváme? Existuje i nějaký jiný způsob?

Uvědomte si, jak nyní procit'ujte a vnímáte své tělo, že právě teď prožíváte mnoho pocitů. Nejvíce zřejmě to bude zvuk (audio přednáška). Svou pozornost zaměřil na sluchový smysl, abyste slyšeli, co se říká. Tato energie zvuku do vás prochází kanálem, obvodem. Každý to vnímáte, ano? Každý to zažíváme, přesto, nikdy si toho neuvědomujeme. Tímto přesně začíná utrpení. No stejně tím začíná i vysvobození z utrpení.

Každá forma energie se kterou se setkáváme je transformace. Energie, která do nás prochází skrze dotek, chuť, vůni, sluch a skrze oči je energie, která prochází obvodem a je transformována, ovšem transformována podle toho, jak ji přijímáme.

Pokud tyto přednášky již nějakou tu dobu studujete, tak víte, že kabala pochází ze slova *kabel*, což znamená "přijímat."

Mistr Samael Aun Weor nás učil, že existují dva druhy lidí, kteří studují kabal: bílí mágové a černí mágové. Černí mágové studují vše pomocí intelektu. Snaží se zapamatovat si věci a osvojují si spoustu teorií a přesvědčení. Oni nemají zkušenosti. Oni nepřijímají intuitivní. Bílí mágové přijímají intuitivně, což znamená vědomě, skrze vědomé vnímání oni poznali. Kabal, kterou studují oni, není graf nebo kniha, nebo diagram, jsou to oni sami. My sami jsme stromem života. Stát se bílým mágem, intuitivním kabalista znamená, že neustále, vědomě pozorujeme strom života. Tento strom života jsme my sami. Tento strom není venku. Co to znamená je to, že každá energie, která prochází dovnitř nebo ven z malkutu, z našeho těla, musí projít dovnitř nebo ven vědomě, ne mechanicky, avšak dosud to z nás nikdo nedělá. Cokoliv, co skrze nás prochází, prochází skrze ztotožnění.

Když tělo dostane hlad, co se stane? Začneme pocít'ovat stres. Možná se jedná jen o nepatrný stres, stres z hladu, naléhavost jíst. Tělo nám říká: jídlo. Co se děje v mysli? Stáváme se rozrušený. Začneme si představovat jídlo. Začneme myslet na jídlo. Začneme vymýšlet plán, jak toto jídlo dostat. V mysli si začneme vytvářet obrazy. V srdci si začneme vytvářet touhu. Začneme toužit po tom, co chceme. Pokud víme, že to nemůžeme dostat, nebo že to je nepravděpodobné, pak začneme cítit bolest. "Nemůžu se dočkat, jak si znovu dám to jídlo od babky. Jednoduše ho musím mít." Takže se ocitáme mezi bazénem a averzí. My všichni potřebujeme jíst, abychom zůstali naživu, ale my z toho děláme náboženství. My z toho vytváříme touhu. Falešné náboženství. Jinými slovy, namísto *religare*, tj *spojení s Nejvnitřnějším, což je skutečným náboženstvím, my provádíme religare, čili spojení s projekcí naší mysli, s touhou*. Tato záležitost jídlu, která je pro každou žijící bytost naprosto přirozená, se u nás stane posedlostí, ztotožněním. My chceme, aby naše jídlo bylo podle našeho vkusu a včas. Pokud toho nedosáhneme, pak se objevuje mnoho problémů. Zůstaneme nevrlý, začneme se přít, hádat se, nadávat atd. - Různé druhy psychických následků.

Každý jsme jiný, a každý má proto svůj osobitý způsob ztotožnění. Toto platí pro každou oblast našeho života. Tak například potřebujeme šaty. Mnoho lidí dělá s oblečením náboženství, posedlost, ztotožnění. Potřebujeme střechu nad hlavou. Také potřebujeme dojmy. Potřebujeme přijímat informace.

Jak vidíte, vědomí, které skrze nás proudí nejde pouze jedním směrem. To je další velká mylná představa, kterou máme. My si myslíme, že ať se uvnitř nás děje cokoli, jde o uzavřenou místnost. Čili je to soukromé. No není. Existuje zákon energie, zákon přírody, který různé tradice znají pod různými názvy, ale ve své syntéze vysvětluje jednoduše toto: Když se jedna energie setká s druhou energií, vždycky tam bude výměna sil. Vždy, to je prostě nevyhnutelné, neodvratné. Vždy tam bude existovat výměna. To je celý základ forenzní vědy. Kdykoliv se sejdou dva lidé, vždy tam nastává výměna energie, nebo hmoty, nebo obojí. Co je pro nás důležité duchovně: kdykoliv náš Málka narazí na jakýkoliv jev, dochází tam k výměně sil.

vaše pozornost směřuje ven, snažíte se zachytit vnější zdroj signálu pomocí sluchu

Jak si pamatujete před chvílí jsem od vás chtěl, abyste věnovali pozornost sluchu. Uvědomujete si, že když se snažíte zachytit vnější zdroj signálu pomocí sluchu, tak vaše pozornost směřuje ven? Nyní například posloucháte, vaše pozornost směřuje ven, snažíte se pochopit význam toho, co říkám. Musíte si však uvědomit, že tak jak se snažíte upoutat vaši pozornost ven, na vnější zdroj signálu, stejně tak ten signál přijímáte dovnitř. Energie proudí dvěma způsoby. Při poslechu vám dovnitř přicházejí data, informace a energie. To se děje se všemi pěti smysly. Kdykoliv se něčeho dotknete, kdykoliv něco ochutnáte, svými smysly vlastně saháte ven, abyste zachytili ten dojem, a tuto informaci si přitáhly zpět. To je způsob, jak žijeme, to je základ života. Základem života je výměna informací. Problém je v tom, že my to děláme bez vědomí. Co se děje pak je to, že my si tu výměnu neuvědomujeme. Spíme. Nevíme, co se děje. Nemáme žádné uvědomování. To znamená, že nevíme, co děláme.

Ať chceme nebo ne, pravdou je, že neustále nasáváme informace. Neustále nasáváme data, údaje ve formě pocitů.

Představme si nyní toto pole těla. Uvnitř uprostřed se nachází světlo Ein Sof. Stejně tak jako prochází námi, stejně tak prochází i směrem ven a vytváří všechny různé husté úrovně: trojici, Monad, duši, mentální tělo, astrální tělo, a nakonec vitální a fyzické tělo. Toto světlo vychází ven skrz nás a my se setkáváme s pocity. Toto světlo na své cestě naráží na jakýkoliv jev a vytváří pocity. Jinými slovy, když se na něco díváte, energie vědomí jde do vás, skrze vaše oči, a na něco naráží. Přímo tam dochází k okamžité transformaci, přičemž údaje procházejí zpět přes vaše oči, do mozku, do mysli a do duše. My si však tento proces vůbec neuvědomujeme. Protože si tohoto procesu neuvědomujeme, pak nevíme, co se děje. Jinými slovy, nemáme gnóze, poznání. Toto je celý smysl existence: získat znalosti o realitě; Toto poznání získáváme skrze vnímání reality. Takže my jsme tady pro to světlo, aby se projevilo, aby sebralo vědomé znalosti jevů, a pak se vrátilo zpět odkud přišlo s tímto poznáním. Proto musíme pochopit vztah mezi vědomím a existencí přesně před dvěma smysly. To je důvod, proč se ve všech starověkých písmech píše: naučte se ovládat své smysly. Přemozte jejich, kontrolujte jejich. Buďte si je vědom. Právě ve dveřích smyslů se nachází vchod do pekla a vchod do nebe.

Když spíme, když jsme ztotožněni, naše pozornost jde za tou věcí a to ji zhypnotizuje. Vibrace tohoto pocitu zhypnotizuje pozornost.

Zamyslete se nad svým životem. Podívejte se na sebe a všimněte si, jaké pocity vás hypnotizují a způsobují vám, že zapomínáte být přítomen. Pokud jste upřímný, najdete je mnoho. Většina z nich se ani nebude zdát nějak významná. Svě vědomí ztrácíme protože vidíme atraktivní osobu, nebo proto, že jsme podrážděný, nebo proto, že nás něco napadne, nebo proto, že chceme upoutat pozornost, nebo že naopak nechceme poutat pozornost. Vědomí ztrácíme kvůli myšlenkám, pocitům, vjemům apod. Zatímco je naše psychika nepozorná, naše tělo reaguje mechanicky.

Pocity, které nás hypnotizují nejsou na vině. To, že dochází k našemu zhypnotizování není chyba vnějších jevů. Je to chyba vnitřních jevů, které si uvědomujeme ještě méně, než transformaci, která se odehrává externě.

Zvažte jakýkoli vztah, jaký máte k vnějším věcem - povaha tohoto vztahu není založena na vnějším objektu. Tento vztah je založen na stavu naší mysli, a tím, co je v nás. Například, já se podívám na "párek v rohlíku," a je mi to jedno; nemám je rád. Nicméně mám kamaráda, který při pohledu na párek v rohlíku začne slintat; chce ho sníst. Reakce v každém z nás není způsobena vnějším jevem (párek v rohlíku), ale je způsobena myslí. Chápete tomu? Fyzický pocit není na vině. Není to vina fyzického pocitu. Je to psychologický pocit, který nás hypnotizuje.

"Pokud se chceme vyhnout nebezpečí selhání ve Velkém Díle Otce, tak je nutné, abychom zlikvidovali touhu. Ten, kdo chce zlikvidovat touhu, musí objevit její příčiny. Příčiny touhy najdeme v pocitech. Žijeme ve světě pocitů a proto je třeba je pochopit. Existuje pět druhů pocitů:

1. *Zrakový pocit*
2. *Sluchový pocit*
3. *Čichový pocit*
4. *Chuťový pocit*
5. *Hmatový pocit*

Pět zvláštních typů pocitů se transformuje do touhy. Pocity nesmíme odsuzovat ani je omlouvat. Musíme je hluboce pochopit. Pouze pochopením pocitů zabijeme touhu. Pouze prostřednictvím zlikvidování touhy, je mysl svobodná. Mysl, která se normálně nachází uvězněná v láhvi touhy. Probuzení vědomí nastává, když se mysl vysvobodí. Pokud chceme vyhubit příčiny touhy, tak musíme žít ve stavu nepřetržitého uvědomování. Je nutné, abychom žili ve stavu ostrážité bdělosti a neustále se na všechno dívali jako na něco nového. Ego je velká kniha, kniha mnoha svazků. Tuto knihu můžeme studovat, pouze skrze techniku vnitřní meditace." - Samael Aun Weor, Tarot a Kabala

To je důvod, proč, když mluvíme o odřikání si určitých věcí, tak nás nezajímá fyzický aspekt, ať už máte peníze nebo ne, zda žijete v paláci nebo v kartónové krabici. Fyzický vzhled je irelevantní. Na čem záleží, je váš psychologický vztah k těmto věcem. Žebrák může lpět na své kartónové krabici stejně, jako bohatý člověk na svém sídle. Co je důležité, je psychický vztah, psychické pocity. V obou případech se ztotožnění děje v mysli.

Ztotožnění je úplným opakem pohroužení.

"Lidé neustále spí a sní. Ať už je to v práci, při řízení auta nebo když se berou, jejich stav je stále stejný - hluboký psychologický spánek. Během celého svého života spí a sní, ale přesto jsou naprosto přesvědčeni, že jsou vzhůru a bdělí.

Každý, kdo chce probudit vědomí tady a teď, musí začít chápat tři podvědomé faktory, a to: ztotožnění, fascinace, snění.

Jakékoliv ztotožnění produkuje fascinaci a snění. Příklad: Kráčíte si po ulici, když najednou narazíte na rozvášněný dav lidí, jak proti něčemu ostře protestuje před prezidentským palácem. Pokud nejste ve stavu bdělosti, tak se ztotožníte s demonstranty a v smícháte se do davu. Zfascinuje vás to a za chvíli na to začnete snít: začnete křičet, házet kameny, budete dělat věci, které byste za jiných okolností neudělali ani za milion dolarů. Zapomenout se, je chyba nedozírných následků. Ztotožnit se s něčím je vrcholem hlouposti, protože výsledkem bude fascinace a snění. Je nemožné, aby někdo probudil své vědomí pokud se zapomene, nebo se s něčím ztotožní. Ti, kteří se snaží o probuzení vědomí, si nemohou dovolit, aby se nechali zfascinovat a následně upadnout do spánku " - Samael Aun Weor, Buddhův náhrdelník

V tomto kurzu jsme mluvili o tom, jak meditovat, jak dosáhnout duchovní zážitků. Chcete vědět, proč se nám to nedaří? Protože jsme po celou dobu s něčím ztotožněni. Dhjána, tj. skutečné pohroužení se do meditace je nemožné, pokud své myslí dovolíme, aby se po celou dobu ztotožňovala s vnějšími a vnitřními pocity. Pojďme se na to trochu podívat.

Každý z nás dokáže snadno pochopit, co je to vnější pociťování. Čili chápeme, že máme oči k vidění, bez kterých bychom prostě nemohli nic vidět. Podobně to je i s ostatním fyzickým pociťováním. Zde je však třeba zastavit se a položit si následující otázku: Pokud máme jen pět smyslů, jak je tedy možné, že si dokážeme představit mrkev? S jakým smyslem si dokážete představit prezidenta, svou matku nebo své dětství? Jakým způsobem si pamatujete, že jste se chodili koupat a jaké to bylo? To, co si pamatujete jsou pocity. Tyto pocity víme vnímat, ale ne našimi pěti fyzickými smysly. Jak se například dokážete oddávat dennímu snění? S jakým smyslem? Když vás něco rozptýlí a vaše mysl začne poletovat jako ptáček, a vy začnete fantazírovat a snít, čím to vnímáte? Nikdo nemůže popřít, že je možné vnímat své myšlenky, ale jakým smyslem? Nikdo nemůže popřít, že je možné vnímat své emoce, ale jak? Materialisté by odpověděli, že myšlenky vnímáme mozkem a emoce srdcem. V tom je kousek pravdy. Tyto fyzické orgány, srdce a mozek, přenášejí pocity. Přesto, ony samy o sobě nejsou smysly, ale pouze transformátory pocitů. Ale kde vlastně tyto pocity pak zachycujeme? To znamená, že když si představíme místo, které jsme v minulosti navštívili, tak my ho vnímáme, ale ty obrazy a objekty v těchto duševních představách, nejsou ve fyzickém světě. Kde tedy jsou?

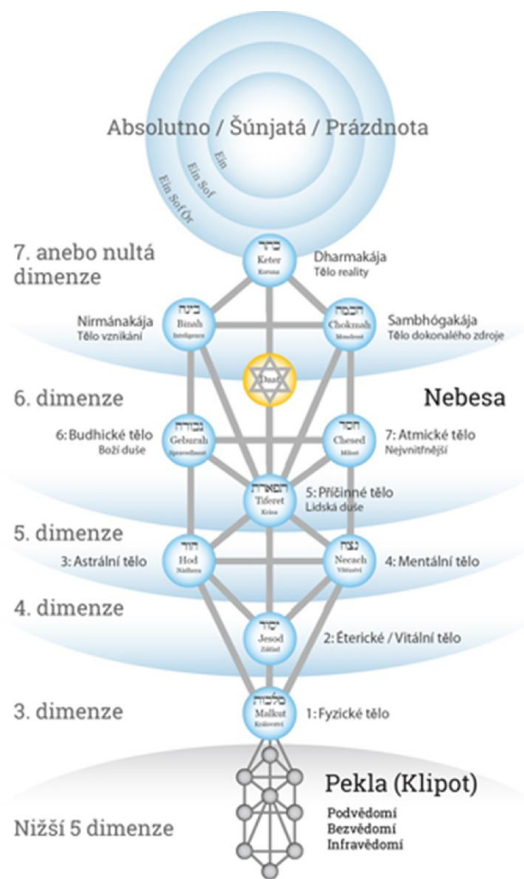
Ti z nás, kteří už měli nějaké ty duchovní zkušenosti by pak toto tázání se posunuli ještě dále: "A co mé sny? A co všechny ty věci, které jsem vnímal, když jsem byl mimo své tělo? A co moje astrální zážitky? A co moje noční můry?" Jak dokážete vnímat tyto věci? Odpověď je jednoduchá a zároveň složitá. Jednoduchá a složitá, protože my nemáme pouze fyzické tělo, ale také i vnitřní těla. To znamená, že jsme vícerozměrný, ale tohoto faktu si nejsme vědomi.

Myšlenky, které pociťujeme ve fyzickém těle jsou odrazy nebo pocity pocházející z myšlenkového světa, kterým je mentální svět, část páté dimenze. S emocemi je to stejné: jsou to

odrazy nebo pocity pocházející z emocionálního světa, který lidé nazývají "astrální svět." Ten je také součástí páté dimenze.

Všechny dimenze se mezi sebou prolínají tady a teď, jen my si toho nejsme vědomi. Avšak naše myšlenky a pocity jsou jako "okna" do těchto světů. Je jen smutné, že to, co vnímáme skrze tato okna jsou všechno iluze, díky stavu naší psychiky. Pokud svou psychiku vyčistíme, pak můžeme přes tato okna vidět realitu.

Vnitřní těla jsou součástí procesu, jak informace putují sem a tam z těchto těžko pozorovatelných dimenzí do fyzického těla. V páté dimenzi, máme "tělo," které používáme stejně tak, jako používáme toto ve fyzickém světě. Víte, že je to pravda, protože jste měli sny: ve svých snech, používáte své pětidimenzionální tělo.

Vnitřní těla mají stejné smysly, jaké má fyzické tělo. To znamená, že dokáží vidět, cítit, dotýkat se, cítit chuť, a slyšet. Když jste ve svém astrálním těle, tak můžete ochutnávat, můžete vidět, můžete slyšet, můžete cítit.

Co je však ještě neuvěřitelnější je to, že i bez použití jakéhokoliv z těchto těl (troj, čtyř, pěti, nebo šestidimenzionálního těla), v podobě čistého vědomí, stále můžete zažívat "pocity" i na této úrovni vnímání.

To, co přenáší pocity je vědomí. Vědomí může podle potřeby použít různá vozidla/nástroje s cílem přenést pocity. Ono to dělá v souladu se zákony.

Co to znamená pro nás je to, že skutečný duchovní zážitek můžeme mít kdekoli a kdykoli, když víme, jak řídit vědomí. To je důvod, proč jsme se v některých přednáškách zmínili o tom, že skutečný mistr může být v samádhi ve fyzickém těle, dokonce i při provádění určité činnosti. Možné je to díky tomu, že takový mistři se vytrénovali tak, aby se s ničím neztotožňovali. Oni používají vědomí aniž by ho něčím modifikovali. Všechny ega a všechny ty "naše já" jsou modifikace.

Zmínili jsme se již o tom, jak se světlo v přírodě zhušťuje skrze různé zákony, které ho modifikují. Fyzická hmota je udržována čtyřiceti osmi zákony. Když je energie, která prochází fyzickým tělem kontaminovaná touhou, automaticky získává karmu. Přičemž tyto zákony se násobí v závislosti na závažnosti dané chyby. Všechny tyto psychologické fenomény jako jsou smilstvo, hněv, vztek, chtíč, pýcha, závist apod., transformují a krystalizují tuto energii v naši mysl v podobě ega, v podobě různých "našich malých já," a tyto agregáty jsou pak následně řízeny zákony. To je důvod, proč máme takový obtížný problém vymanit se ze sevření ega, když je ego příliš silné, když je touha příliš silná. Proto, ať už podlehneme strachu, nebo se rozzlobíme, nebo při pocíťování velké pýchy, nebo když v sobě cítíme obrovskou sexuální žádostivost, vymanit se z těchto agregátů je velmi obtížné, protože každý z nich je předmětem mnoha zákonů. Tyto ega jsou velmi hustá a vězní naše vědomí.

Být ztotožněn znamená, že naše vědomí je uvězněno ve vnímání iluze promítané přes jednu z těchto krystalizací, na základě čehož zase podléháme síle těchto zákonů. Pokud se nad tímto skutečně zamyslíte, pokud si to opravdu rozeberete, tak by to ve vás mělo vyvolat obavy.

Nebe nebo nadřazené světy, co se v buddhismu nazývá nirvána, je modifikováno velmi málo zákony. Proto je to tak krásný zážitek zažít nebe nebo nirvánu. V těchto stavech, vaše vědomí není modifikováno tolika zákony, ale mnohem méně. Cítíme, svobodu, radost, extázi. Extázi samádhi můžeme zažít, když je vědomí bez ega. Jedná se o extázi duše. Je to pocit v duši, v psychice, dokonce i v duchu. Není to orgasmus, nebo něco podobného. Tento stav se nedá k ničemu srovnat. Pocity, které zažíváme fyzicky jako například orgasmus, jsou hrubé pocity, velmi povrchní, syrové a velmi dočasné. Mají krátký vrchol, pak pominou, a vždy zanechají důsledky, o nichž nemáme ani potuchy. Extáze duše je trvalá, která vás změní.

Extáze duše je zážitek vědomí bez ega. Takový zážitek je neuvěřitelně krásný. Tento zážitek není fyzický, ale emocionální. Jedná se o psychický zážitek, ale není to teorie či přesvědčení. Je to vědomé poznání. Jedná se o vibrace vědomí, které nelze vysvětlit slovy.

Když jsme ztotožněni, tak jsme absorbováni v egu. Ego je uvězněno v komplikaci a v mnoha zákonech. Jinými slovy, je silně podmíněno, omezené, a pod obrovským tlakem.

Když jsme ztotožněni, tak zažíváme pocity ega. Když jste ztotožněni s hněvem, když jste velmi rozčilen, pokuste se tento pocit pozorovat. Hněv je formou utrpení, ale my si na něj dokážeme tak navyknout, že se staneme na něm závislí. Zvykneme si na něj. Stane se našim způsobem, jak děláme věci. Dokonce na to zůstaneme i hrdí. Existuje mnoho lidí, kteří jsou hrdí, že jsou naštvaní. Oni si doslova vychutnávají pocity hrdosti a pocity hněvu. Jinými slovy, oni milují své

klece. Milují své utrpení. Milují se zlobit, milují, když svůj hněv mohou ukázat, a strašně rádi nacházejí důvody, aby se zlobili. Milují, když mohou ty pocity opakovat tolikrát, kolik je jen možné.

Pro nás je to stopa: ztotožnění miluje, když se může opakovat. Když cítíme pocity hněvu nebo sexuálního chtíce, když máme pocit, že nás někdo chválí a naše ego se pak cítí tak dobře, tak chceme více chvály. Chceme zopakovat to, co k té chvále vedlo, abychom ten pocit chvály mohli procítit znovu. Jinými slovy, jde o cyklus. Každé ego je cyklus. Jinými slovy, každé ego je samsára.

Samsára

Slovo samsára znamená "kroužení," nebo jinými slovy, cyklické utrpení. To platí o každém egu. Všichni jsme uvězněni v "kole samsáry." Tímto kolem jsou světy pekla. Tyto světy existují jen díky našemu vlastnímu vnitřnímu kolu samsáry, kterým je naše vlastní mysl. Ona miluje, když může opakovat pocity, ale ignoruje důsledky svého jednání. Nám je jedno, jestli někomu svým hněvem ublížíme. My prostě chceme pomstu, chceme spravedlnost podle toho, jak nám to ego diktuje. Nezajímá nás, že naše pýcha ubližuje lidem. Nezajímá nás, že naše závist nebo naše klepy ubližují lidem. Nám je to jedno. My prostě milujeme pocity které v nás drby, kritizování a obviňování vyvolávají. Milujeme pocity chtíce a je nám fuk, jestli tím někoho raním. A to se přesně děje.

Ve všech těchto modifikacích vědomí, které existují v našem podvědomí, v bezvědomí, a v infravědomí, jsou cykly utrpení, ve kterých jsme uvězněni díky ztotožnění. To je důvod, proč, když se uložíme ke spánku, tak doslova "omdlíme," ztratíme vědomí. A tento stav máme po celou noc. Neustále sníme o stejných věcech. Neustále se nám zdají stejné sny a toto všechno se stále a stále opakuje. A proč se v našem každodenním životě neustále opakují stejné situace znovu a znovu? Přesně kvůli těmto cyklem ega.

Pokud to chceme změnit, tak musíme změnit způsob, jakým dáváme pozor, teď, v každém okamžiku. Musíme začít transformovat, jak přijímáme informace. Musíme začít transformovat vjemy. To je způsob, jak získáme schopnost prožívat to, co je mimo kroužení.

Skutečná meditace (dhjána) je postavena na předchozích krocích. Čili musíme mít etiku, být uvolněný, využít síly větrů, mít klidnou mysl a dokázat se soustředit. Jakmile u sebe zřídíme všechny tyto úvodní přípravy, a to nejen jednou týdně, ale ve svém každodenním životě, pak se dosažení stavu dhjána stává reálnou možností. Dhjána je pohroužení. Je to forma nirvány.

Nirvána

Sanskrtské slovo nirvána znamená "zastavení." Zastavení čeho? Zastavení tohoto cyklu. Zastavení ztotožnění. Jak můžete vidět v hinduismu a buddhismu, samsára a nirvána představují tyto dva diametrálně odlišné extrémy. Nebo to, co se v křesťanské nebo islámské terminologii označuje "Nebe a peklo." Nebe a peklo jsou skutečná místa, ale to, co nás nejvíce zajímá, je jaká je v nich psychologie, která je v nás. Nebe a peklo jsou zde, právě teď. Co právě prožíváme? Velký tantrický mistr, který přinesl do Tibetu tantru řekl velmi jasně:

"Rozdíl mezi samsárou a nirvánou je stejný, jako je rozdíl mezi okamžikem ve kterém jsme si vědom sama sebe a okamžikem, kdy nejsme. Jelikož už nejsme více klamáni vnímáním, ale fixací [ztotožněním]. Osvobození přirozeně přichází v okamžiku, kdy si uvědomíme, že fixované myšlenky jsou jen myslí, která se snaží chytat svých vlastních prázdných manifestací." - Padmasambhava, Osvobození skrze nazírání s holým uvědomováním

Rozdíl mezi nirvánou a samsárou je pozornost.

Lidé, kteří jsou materialisté, a kteří čtou všechno doslovně, by na to řekli: "Cože? Když jednou je nirvána nebem a samsára peklem, jak může být rozdíl v pozornosti?" Oni však nerozumí tantře. Rozdíl je v pozornosti na sebe. Vědomé poznání/vnímání. Když máme vědomé poznání o sobě, když se vědomě vnímáme, tehdy měníme energii jinak. Pojďme si vysvětlit, co to znamená.

Vzpomeňte si na příklad, ve kterém jsme popsali, že vědomí proudí skrze nás jako světlo, naráží na pocit, a následně tuto energii/informaci, přináší zpět. Tento proces je to, co ho si musíme být vědomi. K tomuto nejdříve budeme potřebovat vůli být pozorný, být přítomen, být přítomen tady a teď. Po celou dobu.

Toto vnímání tady a teď, není jen směrem k vnímání světa, mimo vašeho těla. Nejde o to, abychom počítali, kolik se nachází na stěně cihel, nebo kontrolovali polohu všech židlí, nebo abychom byli neustále venku a dívali se na fyzické věci. Takhle to nefunguje.

Samael Aun Weor to v *Revoluční psychologii* učil velmi jasně. Musíme u sebe rozdělit pozornost. Toto rozdělení znamená být si neustále vědom toho, co se kolem nás děje navenek, jakož i toho co se děje je v našem nitru. Toto rozdělení je mezi pozorovatelem a pozorovaným.

Toto rozdělení některých studentů popletlo, protože v předchozí přednášce jsem říkal, že by u nás nemělo dojít k žádnému rozdělení. To je důvod, proč dnes dávám tuto přednášku, abychom pochopili, co to znamená. Ono v tom není žádný rozpor. Nenechte se poplést terminologií. Pochopte podstatu toho. Tyto dvě tarotové karty ilustrují o čem mluvím.

Vůle: Koncentrace

Mág je první karta tarotu. Mág je naše Bytí. Mág představuje sílu vůle. To je důvod, proč stojí. Je pozorný, vždy ostražitý. Tato vůle má mnoho úrovní významu. Pro nás dnes, co se týče

této přednášky to znamená: uvědomování si sebe, sebezpozorování, sebezpamatování, nikdy se nezapomínat, plnost myslí, bdělost, ostražitost. Neustále pozorovat své vědomí. To znamená vědomé uvědomování si sama sebe. Je to prostě být vědom. Není to složité. Nedopust'te, aby vaše mysl, z toho začala dělat něčeho složitého a udělala z toho velkou vědu. Je to velmi jednoduché. Všimněte si, jak dáváte pozor. To je vše, co na tom je. Buďte si vědom toho, jak se vaše pozornost pohybuje. Buďte si vědom toho, čemu věnujete pozornost. Buďte si vědom toho, co se děje ve vašich třech mozcích. To je vše, co toto "rozdělení" znamená. Být si vědom sebe sama bez ohledu na to, co se děje.

Toto sebeuvědomování, toto pozorování, je celý základ náboženství. To je to, co nás spojuje s Nejvnitřnějším. Pokud zapomenete na Boha nemůžete se s ním tedy spojit. Naše vědomí pochází od Boha. Pochází z našeho vnitřního Buddhy. Tím, že si toto uvědomujeme, tím, že jsme si vědom tohoto proudu energie, tím se k němu připojujeme. Cítíme to. Nemusíte to sice cítit teď, ale tím, jak se toto vědomí bude ve vás zesilovat, tím jak budete meditovat a využívat energii, to časem pocítíte.

Tím, že se naučíte být uvolněný, tím že se dobře seznámíte s těmito předběžnými kroky a tím že je začnete prociťovat, začnete zažívat něco, co se nazývá "pocit rozjímání." Nejedná se o fyzický, ani o emocionální, a ani ne o mentální pocit. Tento pocit je ve vědomí. Je to pocit aktivního vědomí, které si je vědomo sebe sama. Tento pocit rozjímání začnete prociťovat v pratjáháře. V dhárane se tento stav ještě více stabilizuje. V dhjáne se projeví a v samádhi se plně aktivuje. Je to něco, co musíte sami zažít, abyste tomu porozuměli.

Všechny informace z prvních pěti nebo šesti přednášek je všechno o mágovi. Je to všechno o využívání energie, ovládnání pozornosti za pomoci vůle, učení se soustředit, učení se uvolnit, učení se dávat pozornost. Nic z toho však není dost.

V podstatě vše, co jsme si dosud vysvětlili, je to, co dostanete v prvních dvou úrovních duchovního tréninku: súttrajány a mahájány. Je pravda, že jsme zmiňovali i některé tantrické aspekty. Ale ve skutečnosti, Rádža jóga, Pataňdžali jóga a všechny tradice súttrajány a mahájány, a to i včetně tradic vipassaná, které jsou populární v některých zemích, všude vás v podstatě učí toto: Etika, uvolnění, soustředění. To je vše. To je všechno dobré. Na základě tohoto lze zažít dhjánu do jisté míry. To je důvod, proč v těchto tradicích používají slova jako dhjána, džhána, čchan, zen nebo sampten. Všechny znějí stejně, protože všichni mluví o stejné věci. Zen, čchan, džhána jsou všechno názvy v různých jazycích pro stejný stav vědomí, kterým je dhjána. Jedná se tedy o stav meditace nebo pohroužení.

Některé tradice používají slovo pohroužení. Co to ale znamená? Pokud si myslíte, že se jedná o stejný stav ve kterém jste zcela pohroužen do filmu a zcela zapomínáte, kde se právě nacházíte, čili vůbec si nejste vědom sami sebe, tak se mýlíte. Ve skutečné dhjáne jste sice hluboko pohroužen, ale pamatujete si sami sebe, tj. jste si vědom sami sebe.

Ztotožnění a pohroužení jsou protiklady. Ztotožnění je negativním aspektem dhjány. Dhjána je vědomé pohroužení. Je to stav vědomí, ve kterém jsme plně pohroužen, ale uvědomující si sama sebe.

Existuje mnoho typů dhjány. Mnoho učení při jejím vysvětlování používá rozličnou terminologii, mnoho struktur. Klíčem k pochopení je toto: Jedná se o stav, který jde dále než je obyčejná koncentrace. Jedná se o typ duchovního zážitku, ještě sice ne samádhi, ale velmi hluboké pohroužení, stav vědomí, ve kterém jsme velmi vědom a velmi soustředěný: vnímající. To je klíč.

V tantře se píše a diskutuje o mnoha formách dhjány, a někteří stoupenci tantry mohou s těmito formami opravdu oddaně pracovat. Zatímco je pravdou, že tyto stavy pohroužení skutečně existují, ony však samy o sobě, ale nejsou cílem. Někteří lidé se s nimi ztotožní stejně jako se jiní ztotožní s astrální projekcí nebo jinými různými fenomény.

Zde je třeba, abychom si něco ujasnili: Dhjána je jen další etapou na cestě. Je dobré, když ji dosáhneme, ale ještě lepší je pokračovat v cestě.

"Čtyři dhjány, které trvají čtyři kalpy se nacházejí na nižší cestě. Oni vás nikdy nedokáží přivést k vševědoucejšímu buddhovství. Karma, problémy, překážky, a opakující se myšlenky se dají zabít pouze kultivací bódhičitta a rozjímáním nad Prázdnotou (Absolutnem)" Milarepa, Instrukční průvodce Bardem

V mnoha přípravných školách se mluví o džhánach a stavech soustředění, ale vnímání se tam neučí. Obrazotvornost se tam prostě nevyučuje. Stejně to tam je i se zvukem. Nechtějí, abyste si představovali, oni chtějí, abyste nic neviděli. Tímto způsobem si však tyto školy odřezávají vlastní ruce a nohy. Nedostala se jim třetí úroveň výcviku: Tantra. Pokud chcete opravdu zažít a osvojit si dhjánu, tak budete potřebovat druhý aspekt koncentrace. Tedy ne jen šamathu, koncentraci, nebo co mistr Samael volal sílu vůle, ale také budete muset zahrnout představivost, která, je zastoupena v druhé tarotové kartě, kněžka.

Představivost: Vizualizace

Karta velekněžky představuje ženský, vnímavý princip. Nyní můžete jasně vidět obě polarity. Mužskou, projektivní, a ženskou, přijímající. Muž stojí pozorný, žena sedí přijímající. To jsou dvě křídla meditace. V tantrickém buddhismu jsou nazývány šamatha a vipassaná. V mahájánové buddhismu používají k popisu stejné věci jinou terminologii. V sůtrajáne se představivost nepoužívá. V gnosticizmu to popisujeme celkem jednoduše jako vůli a představivost.

Jednoduše řečeno, jakmile se naučíte soustředit a uvolnit se, a předběžné kroky máte zvládnuté, čili dosahujete stavu pratjáhára a dháraná, pak budete muset začít používat představivost. Vizualizovat. Toto je ohromné učení, které nám přináší tantra. Všichni si myslí, že tantra je sexualita. To je součástí tantry. Ale skutečný rozdíl v tantře, tj. co je pro ostatní školy třetí úroveň výuky, je v tom, že v tantrickém učení se zcela jasně učí vizualizace. V tantře je vizualizace nejpodstatnější meditační technikou. To je to, co dokáže využít soustředěnou sílu z přípravných fází a zrealizovat ji, tj. spojit tyto dva aspekty do jednoho. Šamatha a vipassaná se sjednotí. Když je toto spojení mezi těmito dvěma aspekty vyvážené, výsledkem je samádhi.

"Klíč k moci se nachází v harmonickém vibrujícím spojení představivosti [vipassaná] a vůli [šamatha]." - Samael Aun Weor, Tarot a Kabala

"Je velmi těžké najít člověka, který dokáže spojit obě dhjána [koncentrace] i vhled [vipassaná, představivost]. Je velmi těžké najít člověka, který ví, jak pracovat se životně důležitými body mysli." - Milarepa, Rečungpaova cesta do Weu

V praxi to pro nás znamená asi toto: Když si jako aspirující meditační cvičenci u sebe osvojíme přípravná cvičení, když sedíme v meditaci a máme dobrou koncentraci, jakmile začneme s vizualizací, tak velmi snadno a kdykoliv můžeme vstoupit do samádhi. Velký mistr to dokáže i tehdy, když je jeho fyzické tělo aktivní, právě tím, že otevře svůj smysl vizualizace. Ono je to vskutku smysl, jen u nás je velmi slabý. Naše schopnost vizualizace je sotva aktivní, není vůbec rozvinutá, ale zato má nekonečnou schopnost rozvíjení se. To je důvod, proč v této tradici učíme vizualizaci.

První a nejdůležitější cvičení, které učíme pro rozvoj vizualizace, tj. představivosti je retrospektiva. Jedná se o vizualizační cvičení, které děláme každý den. Toto cvičení má v sobě také důležitou psychologickou složku. Hodnota tohoto cvičení spočívá nejen v tom, že nás učí psychologicky o sobě, ale zároveň nás učí používat vizualizaci.

Nyní se znovu můžete zeptat sami sebe, "Jak to, že dokážu vnímat to, co si představuji?" Když vám řeknu, abyste si představili hasičský vůz, tak si ho klidně dokážete představit i s otevřenými očima, je tak? Každý dokáže "vidět" obraz hasičského auta. Tato schopnost je schopností vizualizace. Toto však nemá nic společného s vašimi fyzickými očima. Pamatujte na to, když se usadíte k meditaci. Mnoho lidí, když se usadí k meditaci zavře oči a pokouší se "vidět" svými fyzickými očima. Pokud se budete pokoušet představovat si tímto způsobem, budete pouze mrhat časem. Představovat si nemáte fyzickými očima, právě naopak, vaše oči by měly být zcela uvolněné.

Dobrym cvičením, když začínáte meditaci, dokonce i s otevřenými očima, je začít představovat si jednoduché obrázky. Začněte s vybavováním si jednoduchých věcí. Představte si například banán. Představte si svůj dům, představte si svůj oltář. Představte si svou matku. Jen abyste získali pocit, že "tako je to tedy, jak to funguje, jak si představuji, je to tady nahoře, není to mými fyzickými očima." Po tomto předběžném cvičení zavřete oči a začněte retrospektivu. Tímto způsobem mnohem rychleji pochopíte, jak dělat toto cvičení. Mnohem rychleji. Vizualizace je velmi důležitá.

Co potřebujeme, aby se stalo je následující: Normálně, když zavřeme oči a začnou se objevovat obrázky, tak se s nimi okamžitě ztotožníme, ne? Toto děláme každý večer, když si lehneme do postele. Lehneme si, a začneme si vzpomínat na práci, začneme přemýšlet o zítřku atd. Začneme si představovat snídaneň, a hned začneme snít. Ne však snít vědomě, ale ztotožněn s obrázkem. Mechanicky nás to vtáhne do spánku, nevědomě. Totéž se děje, když začneme meditovat. Každý, kdo se snaží naučit meditovat už někdy zažil, že když sedí uvolněný a na mysl mu začnou přicházet obrázky, tak se okamžitě rozruší, začne snít a ztratí o sobě vědomí. Toto je brána, kde musíme začít trénovat, abychom si byli vědomi těchto obrazů. Toto je hodnota retrospektivy. Retrospektiva nás učí, abychom si byli vědomi obrazů, které se objevují. Rozvinutí této dovednosti vyžaduje hodně trpělivosti, uvolnění a pozornosti.

Co se stane na základě tohoto tréninku je to, že si více budete uvědomovat sama sebe, schopnost pamatování si, že meditujete se zesílí, a při usínání budete schopni udržet si vědomí. Pokud se vám pak v mysli vynoří nějaké obrázky, už na ně nebudete reagovat s překvapením nebo tím, že se s nimi ztotožníte. Začnete si u sebe budovat schopnost pozorovat tyto obrázky, aniž byste ztráceli vědomí, nebo abyste se s nimi začali ztotožňovat.

Tato schopnost se rozvíjí v průběhu dne prostřednictvím sebezpozorování. Prostřednictvím pozorování myslí. Pokud se vám nedaří rozvíjet tuto schopnost v meditaci, nebo během snové jógy, pak ji praktikujte více během dne. Pozorujte obrázky, které vám přicházejí na mysl. Sledujte tyto obrázky. Buďte si vědomi těchto obrazů a zvuků, které slyšíte ve své mysli. Stalo se tu už někomu, že se mu v hlavě neustále dokola, znovu a znovu opakovala určitá skladba, kterou jste prostě nemohli dostat ven? Víte, jak se tam dostala? Na základě toho, že jste spali. Stává se někomu, že mu stále na mysl přicházejí scény z filmu nebo televizního programu? Víte, jak se tam dostali? Protože vaše mysl spala, když jste to sledovali. Vaše mysl byla doslova naprogramována těmito informacemi. Byli jste v bezvědomí.

Začnete si uvědomovat všeho, co vidíte venku. Začnete si uvědomovat všeho, co vidíte uvnitř. Prostřednictvím tohoto tréninku se vám vchod do samádhi snadno zpřístupní. Tímto vchodem je dhjána, pohroužení.

Přesně definováno, dhjána znamená schopnost vnímat obrazy, aniž jsme se nechali jimi rozptýlit, a abychom byli pohrouženi a plně pozorní na to, co vidíme. Abychom se jednoduše neztotožňovali, nebo aby nás to z tohoto stavu nevyhodilo díky strachu. Jednoduše v tomto stavu setrvat a pozorovat. To je dhjána.

Sampten, což je tibetská verze slova dhjána, znamená "být ustálený." Je to pátá ze šesti paramít. Šestá páramítá je pradžná, což je nejvyšším poznáním. Dhjána je základem, kde se ustálíme s cílem dosáhnout pradžná, tj. nejvyšší poznání. To znamená, že při meditaci budete potřebovat schopnost vydržet sedět, mít otevřenou představivost, abyste viděli obrazy, a schopnost v tomto stavu setrvat a pozorovat. Tímto způsobem dosáhneme pochopení, moudrost, pradžná, poznání.

Opět zdůrazňuji, že toto je nemožné pokud jsme neustále ztotožněni. Tento stav dosáhneme pouze tehdy, pokud se přestaneme se vším ztotožňovat a neustále si budu uvědomovat sami sebe. To je přesně to, co nám tento obrázek ukazuje.

Tento jogín, kterého jsme měli možnost vidět na každé přednášce, má všechny počáteční kroky zvládnuté. Má velmi uvolněné držení těla. Nahromadil energii. Na soustředění používá mantry. V hlavě mu přes epifýzu proudí prána, která stoupá vzhůru a osvětluje mantru, z níž vychází jeho energie z éterů. Tyto ethery související s vitálním tělem mu poskytují okno jasnozřivosti a na základě toho je pak schopen vidět tento chrám. Jogín si sedí klidně a pozoruje. Tento obrázek je stav dhjána.

Pokud chceme tomuto celému porozumět, musíme znát pět typů představivosti.

Jasnovidectví

Představivost je obyčejné anglické slovo pro vyumělkované slovo s názvem "jasnovidectví." Jasnovidectví je zavádějící termín, který před několika staletími byl vymyšlen některými okultisty a od té doby je zneužíván ke klamání lidí.

My všichni máme jasnovidectví. Jinými slovy, všichni máme představivost. Nesmíme však zapomínat, že představivost má mnoho stupňů. Obecně platí, že existuje tzv. pozitivní představivost, která se vztahuje k vědomí, které je oproštěné od podmiňování, a pak máme tzv. negativní představivost, která se vztahuje k podmíněnému vědomí.

Abychom to přesněji vysvětlili, popíšeme pět základních typů představivosti.

1. Vědomé jasnovidectví: schopnost vnímat jakýkoliv daný jev (ať už vnitřní jev související s psychikou a vnitřními světy nebo externí jev související s okolnostmi fyzického světa a přírody) přes inteligenci Monada, která je esencí nebo vědomím. Vědomé jasnovidectví spočívá ve schopnosti vnímat fyzický nebo duševní jev tak, jak skutečně je, ve všech jeho příčinách a mnoha dimenzích.

2. Nadvědomé jasnovidectví: Toto je úroveň Logoického vědomí. Toto je přístupné pouze pro ty Ctihodné mistry, kteří dokončili Velké dílo. Tato úroveň vědomí se nazývá Turia. Tuto úroveň dosáhly pouze ti Mistři, kteří nemají ego, kteří vstali z mrtvých, a ti, kteří nikdy nesní.

3. Podvědomé jasnovidectví: Jedná se o způsob, jakým vnímají ega, které souvisejí se vzpomínkami minulých zkušeností. Tyto ega jsou nej povrchnější ega, jejichž základní vzor se definoval v průběhu vytváření osobnosti (od narození do sedmi let). Tyto ega mohou být vytvořeny v libovolném okamžiku života, ale jejich vzor se vztahuje k falešné osobnosti a k osobitému, příznačnému, psychologickému rysu. Příkladem podvědomého ega je ten, kdo se po celý život vyhýbá brokolici, protože se pamatuje na odpor, který cítil, když ho jeho rodiče nutili, aby ji jedl. Pamatujte si, že podvědomé jasnovidectví je způsob, jakým ego vnímá konkrétní zkušenost. V předchozím příkladu to byl způsob, jakým ego vnímalo brokolici.

4. Nevědomé jasnovidectví: Jedná se o typ vnímání, který se vyvíjí skrze frustraci tužeb. Pyšný člověk neustále mluví o sobě a o tom jak je velký boss, protože je frustrován, že nikdo jiný o něm nemluví - toto je nevědomý zvyk. Chlípňý člověk se stane frustrovaný, protože si nikdy nebyl schopen splnit svou sexuální touhu smilnit s určitou filmovou hvězdou, atd. Tato touha se stává frustrovanou a v astrální rovině promítá své frustrované touhy v podobě sexuálních snů s mentálním obrazem dané filmové hvězdy.

5. Infravědomé jasnovidectví: Jedná se o nejhlubší aspekty našich eg, týkajících se oblastí Lilith v Klipotu. Nezapomínejte, že všechno ve vesmíru má svůj protiklad. Protipólem anděla lásky Anaela, je Lilith, démon smilstva, černé magie a homosexuality. Tuto oblast obvykle prožíváme jen během nočních můr, ovšem malá skupinka lidí si přináší tyto ega na povrch, kde je pak začleňují do svého chování, jednání a do své osobnosti. Je smutné, že stále více a více lidí přináší na povrch svého psychického světa prvky černé magie, homosexuality a brutality.

Velcí mistři - jako Buddha, Krišna, Ježíš, Padmasambhava, Samael Aun Weor - tím, že na sobě pracovali si vybudovali nadvědomou představitost. Toto je schopnost vnímat několik dimenzí současně a to bez jakéhokoliv filtru. Jinými slovy, oni vidí realitu. Pouze bytosti na velmi vysoké úrovni dokáží dosáhnout tohoto stupně představitosti či jasnovidectví.

Když mluvíme o představitosti, tak většina lidí si myslí, že se jedná o něco, co je vymyšlené, nebo falešné: tak tomu však není. Jakýkoliv obraz, který je vytvořen ve vaší mysli je odrazem něčeho. Vaše mysl je zrcadlo. To je vše, co to je. Dokonce i když se pokusíte ve své mysli vymyslet něco zcela nového, tak nemůžete, protože všechno, co se pokusíte vymyslet, může odrážet pouze věci, které jste již viděli. Zní to divně, ale zkuste si to. Cokoliv, co si zkusíte představit, je jen odrazem něčeho, co jste již viděli. Možná se vám podaří zkombinovat různé části nebo dát věci dohromady jiným způsobem, ale vymyslet něco úplně nového nemůžete, protože nejste Bůh. To dokáže jen Bůh. Vše, co vidíme ve své představitosti, je jen odrazem

toho, co jsme už viděli. Může to sice být mírně pozměněno nebo to může mít jinou barvu, jiný náter, ale stále to budou stejné prvky. To je důvod, proč se v ezoterice říká:

"Žádný člověk nemůže vidět to, co nezná."

Tento výrok může znít rozporuplně, ale je to velká pravda.

"Jak může mysl rozpoznat to, co nikdy nepoznala?" - Samael Aun Weor, Revoluce dialektiky

Představivost je jen odrazem, zrcadlem. Není to něco vymyšlené. To, co dokážeme skrze ni vidět, závisí na našem zrcadle. My, co vidíme v našich představách je obvykle odrazem naší vlastní degenerované mysli. Obvykle, když zavřeme oči a začneme si představovat, tak vidíme pouze obrazy týkající se chťiče, hněvu, pýchy, závisti, a všech ostatních odpadků, které v sobě nosíme. Pro nás je velmi těžké představit si Boha, nebo určité božstvo, protože jsme ho sotva viděli. A to, co jsme viděli, jsme překroutili také. Všechny ty obrazy a představy o Bohu, které máme, nemají nic společného s pravdou.

Vědomou představivost mají pouze ti, kteří jsou ve vnitřních světech probuzení. To znamená, že k tomu, abychom mohli vidět vědomě, tj. vidět obrazy čistě a bez jakéhokoliv zamlžení, bez filtrů, musíme ve vnitřních světech probudit vědomí, a to není vůbec snadné, protože momentálně spíme hlubokým spánkem.

Osobně jsem se setkal s mnoha gnostiky, kteří si mysleli, že mají vědomou představivost. Tento sebeklam pramenil z toho, že oni si mysleli, že všechno, co si představují, je skutečné a pravdivé. Oni si mysleli, že jejich vize a sny vždy odrážely dokonalou pravdu. Všude kolem mluví o svých snech, "Zdálo se mi tohle a tamto" jako kdyby to byla skutečně pravda, objektivní, nefalšovaná. Takový lidé klamou sami sebe, víc než kdokoliv jiný.

Mistr Samael řekl velmi jasně:

"Každá pravá, pozitivní vize musí být zcela podložena konkrétními fakty fyzického světa." - Samael Aun Weor, Základní pojmy z endokrinologie a kriminologie

Pokud to, co vidíte ve snech či vizích není podloženo fakty toho, co se děje ve fyzickém světě, pak tomu nevěřte. Podrobně to zkoušejte, protože každý máme mnoho ega a ego je obvykle tím elementem, skrze který tyto vize vidíme.

To je to přesně to, s čím souvisí další tři typy představivosti: bezvědomá, nevědomá a infravědomá. Takže většina obrazů a vizí pochází právě z těchto úrovní naší mysli.

V bezvědomí se nacházejí všechny obrazy, ega, představy a entity naší mysli, které jsme vytvořili během "spánku." Čili bez vědomí.

Obrazy z podvědomí jsou všechny ty, které jsou "pod naším poznáním." Pod naším vědomím. Nemáme tušení, že to tam je. Jedná se o psychologické prvky související s genotypem (karmickou dědičnost, genetické nebo rodinné faktory), fenotypem (vzdělání, rodinné vlivy a zkušenosti, dětství), a paratypem (okolnosti života). Jedná se o ponořené dojmy, traumata,

vzpomínky, záznamy událostí které hníjí v mysli, dokud se neobjeví příležitost k tomu, aby se projevíly a ovlivnily naše chování.

Infravědomí je nejhlubší. Pokud jste někdy aspoň jednou v životě měli noční můru, to jste viděli své infravědomí. Noční můry prožíváme v infravědomé úrovni.

Od okamžiku k okamžiku musíme studovat, jaké obrazy se nám v mysli neustále vynořují. Nejen v meditaci, ale po celý den. Jaké představy vytváříme, co projektujeme, o čem fantazírujeme, co si představujeme?

Pokud si myslíte, že vy si nepředstavujete, bude lepší když se začnete pozorovat velmi pozorně. Totiž být naživu znamená představovat si. Vy si však tento proces neuvědomujete. To, co vnímá je vědomí. To je jeho jedinou funkcí: vnímat a předávat informace. Pravdou je, že představivost používáme neustále (po celý den a celou noc), ale děláme to nevědomě. Bez vědomí.

Mnozí si myslí, že svůj den procházejí pouze děláním toho, co musí udělat, a že oni si nepředstavují, že oni nefantazírují. Tito lidé klamou pouze sebe sama. Naše životy jsou nepřetržitým, psychologickým tokem energie, který je možné vidět, jen se musíme umět podívat. Důvod proč jsme si tento proud dosud nevšimli je jednoduchý, protože jsme se nepodívali. Pokud se začnete pozorovat, abyste ho spatřili, výsledek vás zřejmě značně vyvede z míry.

Celé naše vnímání je modifikováno podle naší vůle. Například, pokud je naše vůle uvězněna v potřebě potěšit ostatních, pak vše, co vnímáme, bude vyloženo nebo viděno v souladu s touto vůlí, bez ohledu na to, zda, je toto vnímání vnější nebo vnitřní. Cokoliv, co potom prožijeme budeme interpretovat podle této touhy související s přijetím nebo chválením ostatními. To znamená, že když někdo něco říká, my používáme svou představivost na to, abychom přišli na to, co tato slova znamenají. Copak všichni nepoužíváme představivost k tomu, abychom porozuměli výkladu. "Možná, že má na mysli toto, nebo tamto... A co když řeknu ...?" atd., toto všechno je fantazie.

Řekněme, že máme hlad a náš spolupracovník říká: "Našel jsem zde nejlepší místo s burrito (mexická kukuřičná placka s náplní) na celém světě, pojďme tam na oběd." Dejme tomu, že je jen 9:30 nebo 10.00 ráno, takže si začneme představovat, "Wow, tam musí mít opravdu dobré Burrito." Ve své představivosti si začneme vytvářet různé scénáře a scény o tom, jak to burrito vypadá, jak voní, jak ho podávají, jak chutná apod. Toto dokážeme dělat celé hodiny. Všichni víme, že jakmile přijedeme do té pověstné restaurace, tak skutečnost nikdy neodpovídá tomu, co jsme si představovali, nikdy!

A toto je přesně způsob, jakým po celou dobu používáme představivost, neustále a se vším. To je důvod, proč jsme zcela ztotožněn, pohlcen. Co je pravým opakem dhjány. Čili takto používáme představivost skrze ego.

Dhjána [pohroužení] je branou vnímání reality. V tomto stavu vědomí nepromítá své touhy. Pokud se chceme dostat do tohoto stavu vědomí, musíme zastavit promítání svých tužeb hned teď, od okamžiku k okamžiku. Musíme se naučit vidět věci tak, jak skutečně jsou.

Jediný způsob pro vás jako skutečně pochopit tuto přednášku je začít se věnovat meditaci, dokud se vám samým nepodaří dosáhnout stavu dhjána. Nemyslete si, že to je otázkou "času," protože to není. Je to jen otázkou efektivního uplatnění kroků tady a teď.

"Když se usadíte k meditaci, v duchu si řekněte, že: "Jsem pevný jako skála." Vsugerujte si to asi tak šestkrát. Pak se ásana brzy ustálí. Když se usadíte k meditaci s cílem dosažení stavu dhjána, musí se z vás stát živá socha. Teprve pak budete mít skutečnou stabilitu v ásaně. Za rok pravidelným cvičením se vám úspěšně podaří nabýt schopnost sezení tři hodiny v kuse. Začněte s půl hodinou a postupně zvyšujte dobu. Pokud sedíte v ásaně, snažte se držet hlavu, krk a trup v jedné rovině. Držte se jedné ásany a opakovanými pokusy ji udělejte skutečně stabilní a dokonalou. Nikdy ásany neměňte. Houževnatě se držte jedné a vytěžte z ní maximum. Ásana dává Dridhata (sílu). Mudra dává Sthirata (stabilitu). Pratjáhára dává Dhairja (odvahu). Pránájáma dává Laghimā (světlost). Dhjána dává Pratjakshatva (vnímání) Sebe (Bytí, Ducha) a Samádhi dává Kaivalja (izolaci), což je vskutku svoboda nebo konečná blaženost." - Šrí Svámí Šivánanda

Osvobození

Gnóze je řecký termín, který používáme jako název naší tradice. Slovo "gnóze" znamená poznání/znalosti, ale ne knižní poznání/znalosti, intelektuální vědomosti, nebo přesvědčení. Gnóze odkazuje na typ poznání/znalostí, které získáváte na základě zkušeností, něco, co jste udělali, co jste zakusili, co jste zažili. To je gnóze.

Takže v této sérii přednášek o duchovním zážitku, budeme hovořit o gnostickém zážitku. Slovo gnostický v této souvislosti neodkazuje na konkrétní tradici, učitele, knihu nebo určitou školu; spíše to odkazuje na typ zkušeností/zážitku, který může každý zažít bez ohledu na to, odkud pochází, kým je, čemu věří nebo co si myslí. Je to proto, že skutečný zážitek je vědecký. Skutečný zážitek není zakořeněn v přesvědčení, teoriích, doktrínách, nebo dogmatech. Skutečný zážitek je něco, co, pokud víte, jak ho dosáhnout, tak ho dosáhnete, ať už tomu věříte nebo ne, ať už to v mysli akceptujete nebo ne.

Velmi často používáme následující příklad: Možná, že neakceptujete vládu, možná v ní nemáte žádnou důvěru, možná se vám vaše vláda nelíbí, ale pokud jste na území ovládaném touto vládou, tak musíte dodržovat její právní předpisy nebo budete snášet následky.

Celá příroda takto funguje. Příroda je ovládána zákony. Naše těla jsou ovládána zákony. Naše vědomí je ovládáno zákony. Tyto zákony studujeme prostřednictvím teorií, pomocí intelektu, abychom pochopili, jak zažít/zakusit to, na co nám tyto zákony poukazují, to, co tyto zákony umožňují. Takže v tomto kontextu, ačkoli gnóze používá teorii, a možná, že řeknete přesvědčení, tak ve skutečnosti se opravdu jedná o zažití pravdy. Toto nám musí být velmi jasné.

Když studujeme tento typ učení, naše mysl má tendenci uvíznout v teoriích a přesvědčeních, protože to je všechno, co mysl dokáže udělat. Jednu věc zde musíme jasně pochopit: gnózu nezískáme přes intelekt. Gnóze nemůže být nikdy získána intelektem. Intellektem myslím tu část, kterou v sobě vidíme, která přemýšlí, tok myšlení. Tento tok myšlení není vědomí, nejsme to my, není to duše. Tento tok myšlení nemůže nikdy zažít gnózi. Může nad tím uvažovat, může se s tím hrát, může si to pohazovat jako teorii, nebo jako přesvědčení, nebo jako něco, co buď přijmeme nebo zamítneme, ale nikdy to nemůže zažít gnózi.

To, co zažívá/prožívá gnózi je vědomí. To je to, co jsme se snažili poukázat v této sérii přednášek. Každý, kdo chce mít pravý duchovní zážitek - doopravdy zažít náboženství, vědět, co to je, a ne jen v to věřit, nebo o tom přemýšlet, ale opravdu to vědět - hlavní, první, nejdůležitější věc, kterou potřebuje vědět, je to, co je vlastně vědomí. Ne vaše mysl, ne vaše osobnost, žádné přesvědčení a teorie, ale vědomí.

V gnóze říkáme vědomí "esence." Je to proto, že slovo "esence" poukazuje na něco hluboké, něco, co se nachází ve všem. Když mluvíme o podstatě/esenci věci, myslíme tím její základní pravdu: to, co se nachází v samotném jádru každé věci. Naše esence je naše vědomí, ale toto vědomí není to, co si myslíme, že je. Není to naše jméno, není to naše osobnost, nejedná se o naše zkušenosti v tomto životě, není to tělo, není to, čemu věříme, není to, co nosíme, jak mluvíme, jak myslíme, není to náš jazyk, naše země, nemá to nic co do činění s naším původem, naší rodovou linií, naší historií, naší zemí, našim náboženstvím. Esence je věčná.

Esence je nesmrtelná v tom smyslu, že se jedná o energii, která neumírá. Einstein na to upozornil: energie nemůže být nikdy zničena; dá se změnit, dá se upravit, ale nedá se zničit. Kupodivu, takzvaní duchovní lidé od dob Einsteina nepochopili, co toto vědecké tvrzení znamená pokud jde o náboženství. Einstein poukázal na pravdu, realitu náboženství, protože on sám byl hluboce věřící. On zažil gnózi na své úrovni, a to byl způsob, jakým se mu podařilo udělat průlom, který udělal. Věděl, jak meditovat, věděl, jak používat vědomí a učit se prostřednictvím své intuice.

Vědomí neumírá.

Když tu teď používám termín vědomí, mluvím o něm ve velmi širokém slova smyslu, a ne jako o pouze jiskře esence, která je v nás, tady a teď, fyzicky. Ta jiskra, ta podstata nyní v nás, je velmi malá s malým množstvím energie. Je slabá, a to je důvod, proč každý z nás má málo nebo žádné duchovní zážitky, protože tato esence nenarostla. Vůbec ji denně nepoužíváme; používáme intelekt, používáme srdce, používáme tělo. Duši nebo vědomí ignorujeme, nepoužíváme ho, nikdy jsme se neučili jako. Celý smysl náboženství a duchovních studií by měl být o tom, aby nás naučili, jak používat vědomí, jak se probudit.

Probuzení se netýká mysli, srdce nebo těla; nemá to nic společného s pocity. Probuzení je ve vědomí, v duši. Takže opět, když mluvím o vědomí v této souvislosti, tak mluvím o něčem mnohem obsírnějším, než je lidská duše. Původ tohoto nesmrtelného vědomí se nachází za hranicemi duše. Vědomí je to, co dává duši zrození. To je to, co umožňuje duši růst. A pokud se vám zdá toto vysvětlení abstraktní, máte pravdu. Skutečná podstata našeho Bytí je abstraktní. Buddha Šákjamuni o tom řekl něco velmi hlubokého:

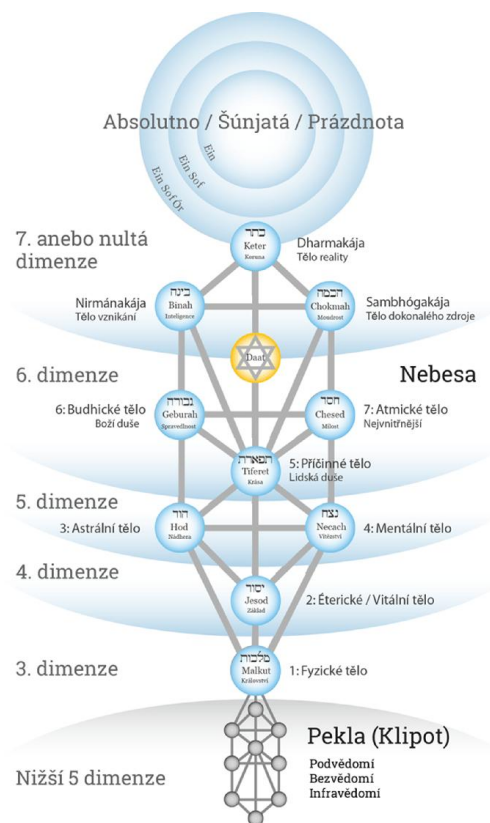
"Transcendentní moudrost je nepopsatelná a nepředstavitelná.

Nerodí se, nekončí.

Má charakter prostoru.

*Dá se uvědomit skrze schopnost rozlišování
a je předmětem neposkvrněného vědomí.*

*Je to matka všech Buddhů
během tří časových období."*

Tento úryvek je 100% kabala. To, co zde učí, je povaha Absolutna, Ein Sof (Ain Soph), což je samozřejmě naším základním kořenem; Bytí našeho Bytí, základní podstata každé existující věci. Z absolutna se vynořuje deset sefirotů. Absolutno je prázdnota.

V angličtině někdy používáme na popis absolutna slovo "prázdnota," ale slovo "prázdnota" naznačuje "nedostatek něčeho" a to absolutno nebo prázdnota není; je to něco, ale není to něco, co si dokážeme představit. V kabalistické terminologii se jedná o nestvořené světlo, čistý potenciál mimo jakékoli formy měření; nezaniká ani se nerodí. V hebrejštině tomu říkáme "neomezené světlo": Ein Sof Ór (Ain Soph Aur). Toto neomezené světlo nebo neomezený prostor, který je Ein Sof (Ain Soph), je základní podstatou všeho.

V tibetském buddhismu to nazývají "jasné světlo." V hinduismu to nazývají Prakrti, Božská Matka prostor. Božská Matka prostor, protože z tohoto prostoru se všechno rodí, a to je důvod, proč Buddha říká, že je "matkou všech Buddhaů."

Výraz "budha" znamená "probuzen." Stát se Buddhou znamená být probuzen jako vědomí. Správně definovaný výraz Buddha znamená, že osoba je probuzena v pravdě a je schopná vnímat Ein Sof; skutečně ho vidět, a to ne v budoucnosti, ale právě teď. Buddha dokáže vidět prázdnotu ve všech věcech. Vidět všechny projevující se prvky, jako jsou těla, města, země, světy, planety, slunce, vesmíry, ve své podstatě prázdny, znamená mít v srdci Ein Sof.

Náš intelekt to nemůže pochopit, a naše fyzické oči to nedokážou vidět. K tomu potřebujeme jiné oči, oči vědomí, oči ducha. No tyto oči musí být probuzeny, musí být otevřeny skrze přesnou vědu, kterou nazýváme gnóze, kterou na východě volají dharma.

Dharma znamená zákon, učení, pravdu, něco, co je pravda, něco základního. Dharma neznamená plané přesvědčení nebo kroky chování, které je třeba napodobovat; to není dharma. V dnešní době si lidé myslí, že když studují dharmu, tak prostě mají napodobovat své učitele a dodržovat určité kroky. To není dharma, to je imitace. Totéž se děje v každém náboženství a skupině, a to i v gnóze. Lidé si myslí: "Teď jsem gnostik, tak musím jednat určitým způsobem: dělat určité věci, navštěvovat určitá místa, a dělat určité cvičení, a to mě dělá gnostikem." Ne, to vás nedělá gnostikem, ale imitátorem.

Co dělá z člověka gnostika je mít gnózi: poznání ze zkušenosti.

Buddha řekl: "Transcendentní moudrost je nepopsatelná a nepředstavitelná." To znamená, že v intelektu nemůže být o tom žádný koncept. To znamená, že se to nedá vyjádřit pomocí slov. To je proto, že skutečné poznání, nelze vyjádřit.

Můžete vyjádřit někomu chuť medu? Můžete vyjádřit někomu zkušenost porodu dítěte? Nemůžete. Jedná se o zkušenosti, které člověk musí prožít, a na základě těchto zkušeností, máte pochopení, které sdílíte s ostatními, kteří měli stejnou zkušenost. To je gnóze na smyslové úrovni. Zkušenosti z Ein Sof na vyšších úrovních jsou stejné; nelze je vyjádřit. Nemůžete si to ani představit, protože samotná zkušenost je to, co předává poznání, gnózi.

Buddha řekl: "nerodí se a nekončí, má povahu prostoru." Absolutno je základní půdou všeho kdekoliv a kdykoliv. V sanskrtu studujeme kosmické dny a noci - manvantary a pralaje - nebo velké kosmické dny a velké kosmické noci (Mahá-manvantary a Mahá-pralaje). Jsou to obrovské kosmické věky miliardy let, a v těchto kosmických věků, vesmíry a nekonečna se vynořují ven z Prakrti jako dech Boží, jak se píše v kabale. Vše vzniká s Božím výdechem. S Božím nádechem se zase vše stěhuje zpět do tohoto lůna přírody, kterým je absolutno, nicota, nestvořené světlo.

To je to, co je symbolizováno na vrcholu stromu života, ten stav potenciální existence. Když se existence začne rozvíjet, všechny dimenze přírody vznikají kvůli karmě - příčině a následku - a pokud je karma naplněna a věk se chýlí ke konci, to vše je staženo zpět do absolutna.

Toto jsou cykly na úrovni bohů, život a smrt vesmírů. Vše, co existuje, vše, co se dá poznat se stáhne zpět do neznáma. Nerodí se to, nekončí to, je to bez charakteristických vlastností.

Pokud tento pojem aplikujeme na sebe, pak se musíme podívat do sebe a uvědomit si, že celý tento strom života, který mapuje vnější svět také mapuje náš vnitřní svět.

V dávných dobách jsme také vstoupili do manifestace. Teď jsme tu jako fyzické tělo, malkut, desátá sefira. Toto fyzické tělo existuje z důvodu jiných forem energie a hmoty, které mu umožňují být naživu. Tyto formy nazýváme vitální tělo, astrální tělo, mentální tělo, příčinné tělo. Jedná se o vyšší sefiry na stromu života. Zde máme Ducha, Monáda, našeho vnitřního Otce, našeho vnitřního Buddha, ale tento vnitřní Buddha existuje díky vyšší trojici: Trojice: Otec, Syna a Ducha svatého; Keter, Chokmah, Binah; Bytí Bytí, Otec Otce; no tato Trojice, co bychom

také mohli volat Kosmickým Kristem, Slunečním Logem, existuje jen proto, že se projevuje z Absolutna.

Takže zde vidíme tuto krásnou strukturu božství v každé existující duši, každém stvoření, každé žijící věci. To je důvod, proč jsem říkal, že Vědomí ve svém jádru, je prázdnota, ve svém kořenu je to prostor. Každý živý tvor, ve své konečné podstatě je Ein Sof (Ain Soph); je prázdný, pustý.

Podívejte se dovnitř své vlastní mysli. Kolik z toho dokážete vnímat? Nic. Když se podíváme do naší mysli, tak vidíme jen zatuchlé myšlenky, které se nám každý den neustále opakují -opakují se starosti, vzdouvající touhy, nespokojenost, zvědavost, touha, strach, odpor, pýcha, hněv, vztek, obžerství, lenost, sexuální chtíč. To je to, co vidíme v našich myšlenkách, v našich pocitech, v našich snech. To je důvod, proč trpíme.

Trpíme kvůli důsledkům svého předchozího jednání. Trpíme, protože světlo, které proudí v našich třech mozcích - v intelektu, v srdci, a přes naše těla - je zneužito na krmení touhy, k nahánění se za potěšením, na vyhýbání se bolesti a na vyživování a udržování falešného pocitu sebe sama. Chytáme se identity, která neexistuje. Stavíme si psychologický dům, který je falešný. Psychologický dům, který má naše jméno, náš vkus, naše zájmy, naše traumata, a myslíme si, že tento dům je skutečný, ale to není. Je to sebeklam, a každý člověk na této planetě ho ze dne na den dělá horším, protože nevíme, jak použít vědomí na rozbití klece.

Tato klec, tato psychologická past byla vyrobená námi, ne Bohem. Tato psychologická klec ve které žijeme, která vězní naše vědomí v touhách, v obavách, v úzkosti, v starostech a pod., se v křesťanství nazývá satan, ďábel. V gnóze tomu říkáme ego. V buddhismu tomu říkají skandy, agregáty. V hinduismu to nazývají samskary a mnoho dalších jmen.

Bez ohledu na to, jak to nazveme, význam to má prostě tento: protože jsme uchvázeni touhou a pocitem, tak bereme energie, které skrze nás přetékají a krmíme touhy, které tímto posilujeme, a pokaždé, když nakrmíme touhu ona jen zesílí, a důsledkem je karma, příčina a následek. Touha se pouze zesiluje a tím zadržuje energii, zadržuje vědomí. To je důvod, proč trpíme.

Bible říká: *"Co zasejete, budete sklízet."*

Trpíme, protože jsme zapomněli na Boha. Ne Boha venku, ne Boha v oblacích, ale Boha, který se nachází v hloubce sebe samého. Každý okamžik zapomínáme, že Bůh je v srdci, Bůh je v našich atomech, Bůh je uvnitř našeho dechu, Bůh je uvnitř sexu, Bůh je uvnitř každého pohybu hmoty a energie, všude. Ale naše ego, naše touha, náš satan, nám dává pocit, a myslí si, a věří, že Bůh zde není. "Nevidím Boha. Neslyším Boha. Nezažívám Boha. Jsem tu jen já a mám hlad, jsem žádostivý, a jsem naštvaný." Takže si myslíme, že toto je jediná realita, a to je důvod, proč trpíme, a budeme trpět víc a víc.

K náboženství jsme přitahováni právě z důvodu, že se chceme od tohoto všeho osvobodit. To je to, co znamená osvobození. Osvobození znamená svobodu od falešného já, osvobození od utrpení, osvobození od bolesti, osvobození od strachu, od smutku, od hněvu, od sexuálního chtíče. Osvobození znamená, že máme mysl, která je klidná a plná radosti, že máme srdce, které je klidné a milující, že máme tělo, které je uvolněné a spokojené. Toto se může stát naší realitou, pokud způsobíme příčiny, které přinášejí tyto výsledky.

Jinými slovy, osvobození je karmické. Nikdo se nemůže osvobodit vírou, tím, že bude nosit roucho nebo že složí nějaký slib. Nikdo se nezproští evolucí. Existuje mnoho duchovních skupin, kteří prohlašují, že lidstvo je na vyvíjející se cestě, a že nakonec všechny lidské bytosti budou osvobozeny od utrpení, a stanou se velkými osvícenými anděly. To je lež. Pro toto neexistuje žádný důkaz, v žádném Písmu ani nikde v přírodě.

Vše v přírodě odpovídá zákonem. Evoluce je proces komplikace energie. Evoluce je mechanický zákon, který má sestru nebo polární opak, kterým je devoluce. Stejně jako se něco rodí, roste, vyvíjí se a plně se projevuje, stejně tak všechno, co dosáhne tento vrchol vývoje, se rozkládá a umírá.

To je to, co vidíme u lidstva: proces devoluce. Lidstvo se nelepší. Lidstvo se zhoršuje. Neradi to sice vidíme, slyšíme o tom nebo o tom přemýšlíme, ale všichni v srdci víme, že věci jsou z roku na rok, z generace na generaci stále horší. Pokud se podíváme zpět o několik generací, tak zjistíme, že naši rodiče to sice mohli mít v některých ohledech obtížné, ale věci nebyly zdaleka tak složité, jako jsou nyní. Zdaleka nebyly tak nebezpečné, zdaleka ne tak znečištěné a ne tak blízko na pokraji absolutní katastrofy jaké čelíme teď. Nikdy v historii této planety jsme nebyli v tak velkém nebezpečí jako dnes. Takže není žádný důkaz, že lidstvo se vyvíjí a stává se lepším.

To, co vidíme, je, že ego se stává silnějším. Pornografie se celým světem šíří jako lesní požár, a po celém světě degeneruje a ničí srdce a mysl dětí. Prostřednictvím pornografie, násilných obrázků, videí, a násilným chováním, se citlivost srdce ničí. Dnešní děti ztratili nevinnost a krásu dětí včerejška. Rodiče a dospělí to dnes nevnímají, ztratili to ze zřetele, protože oni jsou také poškozeni sexuálním chtíčem a hněvem. A politikům a boháčům je to jedno, ti jen chtějí více peněz a větší moc.

Pro nás jako jednotlivce, kteří chtějí poznat a zažít náboženství je třeba, abychom se izolovali od všech těch negativních vlivů a začali pracovat na obsahu své mysli. Satan, nebo antikrist, není mimo nás. To není politik, to není terorista, je to naše mysl. Naše vlastní mysl je anti-krist (proti Kristu).

Toto světlo, které se vynořuje z Absolutna za účelem vytvoření existence, je paprsek světla, Ein Sof Ór (Ain Soph Aur). První manifestace/projev tohoto paprsku je Trojice: Otce, Syna a Ducha svatého. Tato trojice Brahmá, Višnu a Šiva, je ve své jednotě tři v jednom (tři-jednoty), které můžeme nazvat Kristus, Christos: oheň, světlo, inteligence, moudrost. Je to "koruna života," o které se píše ve Zjevení. Není to věc, není to člověk, je to energie. Jedná se o čistý, dokonalý projev nejdokonalejší, existující úrovně života. Její charakteristickým znakem je obět', láska, vědomí, a to vše jsou jedna věc.

V sanskrtské terminologii můžeme tomuto dokonalému, čistému světlu říkat dharmakája, což znamená tělo zákona, tělo pravdy, nebo tělo reality. Dharma znamená pravda; kája znamená vozidlo nebo plavidlo, prostředek k vyjádření, prostředek projevu.

Toto my nezažíváme tady dole, v našich fyzických tělech, ve třetí dimenzi; my zažíváme ego. Ego je anti-Kristus. Naše ego se nestará o obětování se za druhé, pokud z toho něco nezískáme. Pokud za to dostaneme pochvalu nebo uznání, pak se zajisté trochu obětujeme. Něco dáme, přispějeme na charitu, půjdeme vypomáhat do azylového domu, pokud za to budeme mít

trochu lepší pocit, pokud k nám budou lidé milí a pochválí nás, tak to uděláme, pro pýchu; uděláme to pro vinu, protože se cítíme provinile. Ale jak výjimečné je pro nás, abychom něco udělali pro ostatní, protože je máme rádi, protože to potřebují, aniž bychom se starali o sebe, co z tohoto získáme, nebo kolik nás to bude stát? Jednoduše to dělat proto, že musíme, protože to je správné. Tento druh oběti je Kristický; jednoduše dát, protože to musíme udělat. Takže naše mysl je anti-Kristova.

To je důvod, proč Samael Aun Weor řekl,

"Satan, jehož nosíme uvnitř je složen z atomů tajného nepřítele. Satan měl počátek; Satan má konec. Musíme zničit satana, abychom se mohli navrátit k vnitřní Hvězdě, která se na nás neustále usmívá. Toto je skutečné, konečné osvobození. Pouze zničením "já" můžeme dosáhnout totální osvobození."

Tato krátká pasáž definuje celé toto učení, které zde studujeme. Pokud chcete vědět o čem vlastně gnóze je, tak toto je ono: totální osvobození. Ne pouze dočasné osvobození, ne jen několik okamžiků blaženosti v samádhi, ne jen několik okamžiků radosti v astrální rovině, mentální rovině, nebo příčinné rovině, ne pouze několik okamžiků extáze mimo těla, ne pouze několik okamžiků extáze v těle. To, co my chceme, je totální osvobození.

Všimli jste si ten výraz? Totální Osvobození se nachází ve vnitřní hvězdě, která nás vždy vede, která je Ein Sof (Ain Soph). To je místo, kde najdeme osvobození. V absolutnu, v Ein Sof, v prázdnotě. Kvůli tomu musíme studovat. Musíme studovat učení a musíme studovat sami sebe.

Strom života je symbol, který studujeme, abychom pochopili něco o přírodě a o svém vlastním vnitřním složení duchovně i psychologicky. No je snadné začít brát tento strom života doslova a začít věřit, že tato mapa je doslovná. Třetí dimenze v níž se nyní nacházíme je symbolizována sefirou malkut, a jelikož čtvrtá dimenze sefira jesod, je zobrazena na mapě nad malkutem, lidé začnou věřit, že jesod je doslova nad našimi hlavami. Částečně je to proto, že jsme vyrůstali v nedělní škole, kde nás učili, že Nebe je nahoře v oblacích. To je velmi doslovné a hloupé přesvědčení. Nebe není nad námi. Peklo není pod našima nohama. Obojí Nebe i peklo - nirvána a samsára - jsou uvnitř nás. Když si ulehne ke spánku a zdají se nám sny, kde se odehrávají tyto sny? Čemu odpovídají? Odpovídají tomu, co je v nás. Kam jdeme, když sníme? Do nebe nebo do pekla? Na to si musíte zodpovědět sami. Pokud jste na místě, kde prožíváte pouze obsah své vlastní mysli, kde celý den pracujete a pak v noci se vám o práci i sní, pak jste v pekle; tj. místo, které se neustále opakuje. Pokud máte noční můry, jste v pekle.

Tyto sefiroty na stromě života jsou v našem nitru. Toto grafické znázornění představuje mnoho a mnoho úrovní, které se nacházejí uvnitř nás.

Čtvrtá dimenze, což odpovídá sefiře jesod, je naše vitální energie. Pokud budete studovat akupunkturu, tai-čchi, čchi-kung, neigong, tummo, kteroukoli z těchto typů praktik, tak budete pracovat s energií čtvrté dimenze, která je uvnitř vás.

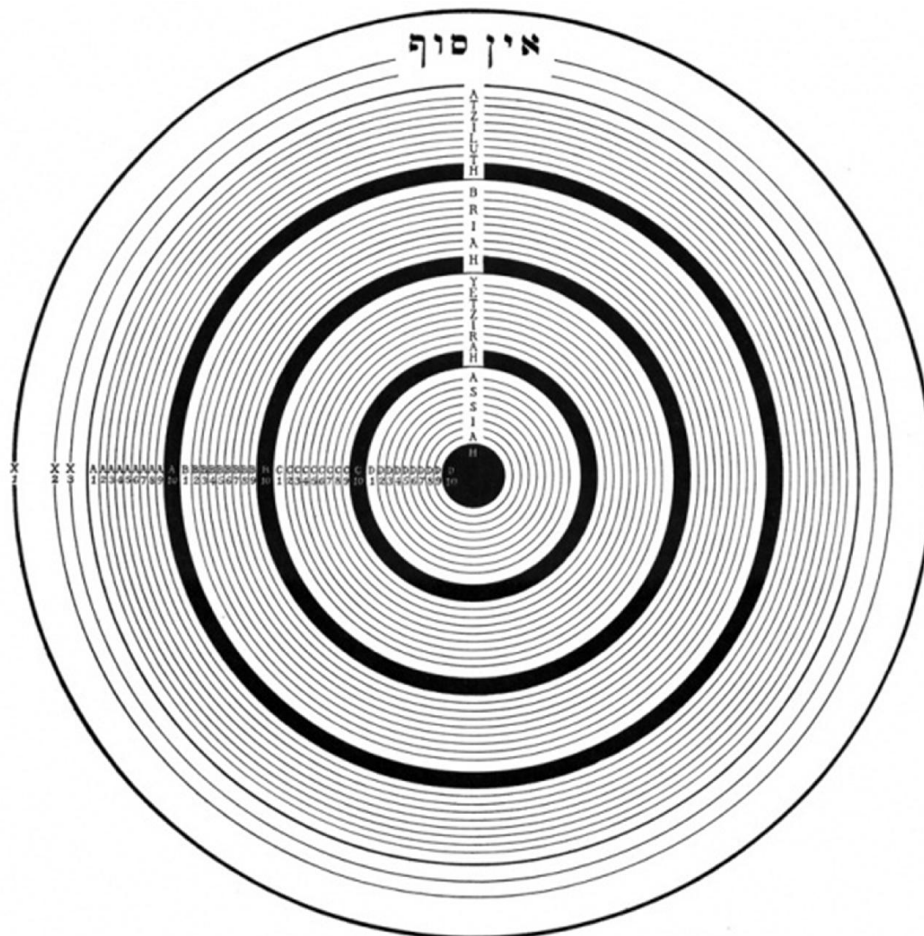
Pokud jste měli mimotělní zážitek, to je pátá dimenze, Sefira hod a necach, astrální a mentální rovina. Ta je také v našem nitru.

Pokud jste měli takové štěstí, že jste zažili šestou dimenzi, to jsou sefiroty tiferet, geburah, a chesed, které jsou taktéž uvnitř nás a ne venku. Ne někde tam, ne někde nad námi, ne někde na ulici, ne někde v nějakém jiném místě, které si sotva dokážeme představit, ale uvnitř nás samých. Jak je to možné zažít? Tím, že známe zákony, tím, že víme, jak používat vědomí, tím, že víme, jak meditovat.

Sefiroty představují všechny různé dimenze přírody. Někde jsou tyto dimenze popsány jako fontána, kde voda pramení od nejmenší fontánky do další, nižší a ještě nižší atd., a takto se postupně vše vytváří. To je dobrý příklad.

Další obrázek je stejný strom života, ale zorganizovaný tak, aby nám ukázal, že to všechno je uvnitř nás.

Kabalistické zobrazenie štvroch svetov

Toto grafické znázornění, které vytvořil Manly P. Hall na počátku dvacátého století, představuje čtyři světy kabalou zorganizované jako soustředné sféry, a na tomto konkrétním obrázku nám názorně ukazují úrovně hustoty. Nej hustší hustota se v tomto konkrétním obrázku nachází uprostřed, kterou jsme my, svět asijah. V Bibli to je mylně překládáno jako "Asie." Takže v knize Zjevení se píše o "sedmi církvích v Asii," ale mělo by to být "sedm církví asijah," což znamená fyzický svět, tělo, fyzické tělo.

Toto grafické znázornění bylo původně vypracováno pro ilustraci relativní hustoty světů, s nejtěžší nebo nej hustší hustotou nacházející se ve středu. Pokud však chceme porozumět světům, které jsou uvnitř nás, pak to, co tento obrázek znázorňuje si musíme v hlavě obrátit. A tak si představte, že poslední vnější kruh je vaše tělo, tj. trojdimenzionální hmota a energie a všechno ostatní se nachází ve vašem nitru. Tedy čím hlouběji jdete do svého nitra, tím je vše jemnější (přesně naopak, jak to ukazuje obrázek).

Pokud se naučíte správně meditovat a začnete se introspektivně nahlížet do sebe, přičemž jste velmi uvolnění a víte, jak využít energii, pak můžete jít hlouběji a hlouběji do svého nitra. Hlouběji do svých hlubin: za hranice vitálního těla, energie *či*; za hranice emocí, astrálního těla; za hranice myšlení, mentálního těla; za hranice vědomí, příčinného těla; za hranice božského vědomí, božské duše, Geburah; za hranice Ducha, Chesed; za hranice Ducha svatého,

Binah; za hranice Syna, Chokmah; za hranice Keter, Otce našeho Otce, dokud se nedostanete k Ein Sof, k vaší vnitřní Hvězdě, k prázdnotě. Každý z nás se tam může dostat, protože to máme uvnitř.

My všichni to máme v sobě, ale nevíme, jak používat vědomí. Takže jakmile se usadíme medítovat a začneme se dívat dovnitř, rozptýlí nás touhy. Touhy po větším pohodlí, touhy po zážitcích, touhy aby toto cvičení už bylo za námi, touhy abychom nemuseli tvrdě pracovat a prostě to dosáhli jen tak, atd. "Prosím, Bože, dej mi nějaký zážitek! Prosím Bože, chci zažít astrální rovinu, chci tě vidět, chci jít do Tibetu, chci jít na Mars!" Chceme mít všechny tyto typy duchovních zážitků, aniž jsme si je zasloužili a aniž jsme věděli, jak je mít kdy se nám zachce. Jsme líní, netrénujeme seriózně. Seriózní medituji se nevzdává. Seriózní medituji medituji každý den. Mluvím o správné meditaci v sedě, bez hnutí. Bez jakéhokoliv pohnutí, nikde, ať už uvnitř nebo vně.

Šrí Svámí Šivánanda na toto krásně upozorňuje v jedné ze svých knih, kde popisuje, jak by měla být správně prováděna ásana nebo držení těla. Přesně o tomto jsem se chtěl zmínit v předchozí přednášce. On říká, že správné držení těla by mělo být jako hora: ta se nehýbe.

"Když sedíte v pozici, myslíte si:" Jsem pevný jako skála. "Vsugerujte si to do mysli šestkrát. Poté se ásana brzy zpevní. Když si sednete k meditaci za účelem dosažení stavu Dhjána, musíte se stát živou sochou. Teprve potom dosáhnete skutečnou stabilitu/pevnost v ásaně. Za jeden rok pravidelným cvičením budete úspěšní a budete moci sedět tři hodiny v kuse. Začněte s půl hodinou a postupně zvyšujte dobu. Když sedíte v ásaně, držte hlavu, krk a trup v jedné rovině. Držte se jedné ásany, a opakovanými pokusy ji udělejte stabilní a dokonalou. Ásanu nikdy neměňte. Houževnatě se držte jedné ásany. Využijte plný potenciál jedné ásany. Ásana dává dridhata (pevnost). Mudra dává sthirata (stabilitu). Pratjáhára dává Dhairja (odvahu). Pránájáma dává laghimā (lehkost). Dhjána dává pratjakshatva (vnímání) Sebe a Samádhi dává kaivalja (izolace), která je vskutku svoboda nebo konečná blaženost." - Šrí Svámí Šivánanda

Šrí Svámí Šivánanda řekl, že bychom měli být schopni sedět naprosto bez pohnutí tři hodiny, bez nejmenšího náznaku pohybu. Taková míra stability je to, co je zapotřebí, aby vědomí mohlo proniknout hluboko dovnitř. Pokud se necháme neustále rozptylovat fyzickými pocity jako, "Ach, bolí mě koleno!" nebo "Ten chlap od vedle hraje znovu na kytaru!" nebo "Kadidlo se mi dostává do nosu a to mě otravuje!" nebo "Děti nahoře na patře ječí!", ať je to cokoli, pak nikdy nemůžeme zažít realitu uvnitř, protože svou pozornost máme zaměřenou na fyzický svět. Zážitky v meditaci se dostávají ve chvíli, kdy fyzický svět zcela opustíme.

V další knize také docela krásně popisuje, že úplná, skutečná dhjána nebo samádhi, absorpce, je charakteristická tím, že vědomí opouští tělesnou schránku úplně. Fyzické tělo je na stejném místě a nadále funguje, ale duše tam není. Tuto zkušenost nemůžete mít, pokud jste soustředěný a věnujete pozornost fyzickému tělu. Chcete-li mít skutečný duchovní zážitek, dejte tělo do určité polohy, hluboce ho uvolněte a zapomeňte na něj. Upřete celou svou pozornost 100% na ponoření se do nitra, do tmy jako šíp. To je způsob, jakým tento zážitek dosáhnete.

To je důvod, proč studujeme fáze meditace. Každá tradice je prezentuje různými způsoby, ale podstata je u všech stejná: vymanit se z řetězů, které nás vážou. Tyto řetězy jsou zákony.

Realita (Absolútno): 1 zákon

Trojica: 3 zákony
Monád: 6 zákonov
Mentálne telo: 12 zákonov
Astrálne telo: 24 zákonov
Fyzickosť: 48 zákonov
"ja" 96 zákonov
192 zákonov
288 zákonov
384 zákonov
480 zákonov
576 zákonov
672 zákonov
768 zákonov
864 zákonov

Strom života predstavuje sériu zákonů. Malkut je naše tělesnost, která je ovládána 48 zákony. Žádný seznam 48 zákonů neexistuje, protože těchto 48 zákonů jsou všechny sefiroty, které se nacházejí nad malkutem a které jsou sečteny dohromady. Ein Sof, co je to dokonalé, čisté, neomezené světlo, nemá žádné zákony, jen samo sebe. To je důvod, proč v tomto prostoru je dokonalá svoboda, dokonalé osvobození, nic, co by vázalo esenci. V Absolutnu neexistuje žádná svázanost, tam je pouze dokonalá svoboda, absolutní a naprostá svoboda pohybu. Žádná omezení. V hebrejštině to nazývají "Neomezený (prostor)." Neomezenost. To znamená, že tam neexistuje žádný zákon, kromě sebe samotného. To je realita. Evoluce se začíná, když se tento zákon začne projevovat, množit a komplikovat. Nejprve se stane třemi zákony, Trojicí. Pak se stane šesti zákony, Monádem, což je jen znásobením předchozích tří zákonů. Dalším postupným sestupování do říše 12 zákonů, je to pak Necach; čili další zákony sečtené k tomuto atd. Všechno jsou to jen matematické komplikace hmoty a energie.

Co to znamená pro nás zde, v našem fyzickém těle, je následované: Když použijeme svou mentální, emocionální, fyzickou, sexuální energii na krmení touhy, hněvu, pýchy, závisti, chtíče, obžerství, chamtivosti, strachu a všech těch ostatních, rozmanitých emocí, které nás sužují, tak pouze tuto energii dál komplikujeme. Vytváříme karmu, příčinu a následek. Čím víc to budeme dělat, tím se tyto ega stanou složitějšími, a naše mysl a srdce se stanou hustějšími, temnějšími a těžšími.

Všimli jste si rozdíl v atmosféře ve městě a na venkově? Ve městě je tato atmosféra těžká a hustá, zatímco na venkově je snadná a příjemná. To je díky těmto zákonům. Když se blížíte k místu, kde je hodně lidí, tak začnete cítit tíhu zákonů, které modifikují vědomí té oblasti a lidí, kteří se tam nacházejí. Cítíte to. To je důvod, proč toužíme po dovolené; chceme si odpočinout od všech těch zákonů. To je důvod, proč toužíme mít astrální mimotělní zážitky, protože tyto oblasti jsou oproštěné od všech těch těžkých zákonů, které máme zde ve fyzickém světě. Ale tyto zážitky nejsou konečným osvobozením, pouze dočasným. Když jdeme na dovolenou, musíme se vrátit.

Mnoho lidí vstoupí do řádu, protože jsou již unaveni zákony a jednoduše se chtějí stát mnichem nebo jeptiškou nebo knězem, aby měli jednodušší život a unikly zákonům. Avšak toto je pouze dočasná, povrchní svoboda, protože skutečná pouta jsou v mysli a ne ve vnějších okolnostech. Věznění a utrpení ve kterém se nacházíme máme uvnitř. Od 96 do 864 zákonů.

Dante Alighieri to názorně ukázal ve svém díle Inferno (Peklo). Dante byl velký gnostik. Jeho Božská komedie je 100% čistá kabala ve které popisuje své zkušenosti a názorně ukazuje lidem, co se stane s myslí, když se člověk dopouští zrady, holduje sexuálnímu chtíči, je plný pýchy, závisti, obžerství, chamtivosti a lakomosti; to je to, co se stane vaší myslí. Sami se staneme těmi lidmi, kteří jsou uvězněni v pekle, tady a teď v těle, uvězněni v pekle. Ano, peklo jako místo existuje, to je pravda, a nebe jako místo také existuje, ale náš vztah s nimi je definován nyní, podle toho, jak se právě chováme, čím jsme dnes.

Pokud chcete vědět jestli jste na cestě do nebe, podívejte se na stav vaší mysli. To vám řekne. Pokud vaše mysl a srdce vibrují na úrovni nebe, pak tam půjdete, a pokud vaše mysl a srdce vibrují na úrovni pekla, už jste tam. Je to docela jednoduché a děsivé.

Absolutní osvobození přichází zlikvidováním Anti-Krista, ega. To vyžaduje každodenní neustálé úsilí. Ano, úsilí. Úsilí znamená výdej energie. Raději než vynakládání energie na snahu se vyhnout věcem, které se nám nelíbí a hnát se za věcmi, které se nám líbí, a neustálým komplikovaným naší existencí, bylo by lepší vynaložit energii na rozjímání nad existencí; analyzováním "Proč trpíme? Jak se dostávám do těchto situací? Jak to, že to dělám sobě i druhým? Co je to ve mně, co mi způsobuje, že tady trpím a spolu se mnou tady trpí jiní?" Tuto analýzu, toto zpytování se nemáme dělat jen čas od času, když přijde k velké traumatické události, toto má být denní úsilí. Právě v tomto každodenním úsilí, v této vynaložené energii, se začne objevovat moudrost. Ve svém životě začneme vidět vzory chování, začneme vidět tendence, které jsme předtím ignorovali. Stáváme se našim vlastním psychologem.

Ale něco, co musíme pochopit, je toto: osvobození, skutečné osvobození nenajdeme ve fyzickém světě. Chcete-li opravdu pochopit sami sebe, opravdu vidět své ego, svou mysl, budete se muset naučit, jak se dostat ven z klece. Když jste zavřeni v kleci, tak ji nedokážete vnímat jako klec, protože jste na ni zvyklí. Stalo se to zvykem. Pokud chcete opravdu vidět klec, musíte se dostat ven z klece, a nejlepší způsob, jak to udělat, je prostřednictvím meditace.

"Je nemožné zažít realitu, Bytí, pokud se nestaneme mistry meditace." - Samael Aun Weor

Být mistrem meditace znamená, že člověk musí být schopen meditovat kdykoliv a zažít Bytí.

Podle moderní teorie se říká, že pokud chcete u sebe rozvinout v něčem dovednost, být v tom skutečně dobrý, musíte nad tím strávit minimálně 10.000 hodin. Už tu někdo meditoval 10000

hodin? Ne? Ale já vám řeknu, že to trvá ještě víc. Tato moderní studie, která vypráví o asi 10.000 hodinách se týká golfu, řízení auta, a dalších činností, které nejsou hluboké. Upřímně řečeno, abyste se stali mistrem meditace, to si vyžaduje životy.

Důvodem, proč potřebujeme meditaci je to, že zde ve fyzickém těle dokážeme pomocí svých smyslů vnímat pouze třetí dimenzi. Vidíme malkut. Vidíme svět, kterému vládne 48 zákonů, nic víc. Ego se zde nedá vidět přímo. Účinky ega jsou tak trochu viditelné. Vidíme naše myšlenky a pocity, vidíme impulsy, které nás řídí, ale ty impulsy přicházejí odněkud hlouběji, co už nedokážeme vidět. Psychologové to nazývají "nevědomí," "podvědomí." Jedná se o oblasti mysli, které fyzickými smysly ba ani naší schopností vnímat myšlení, nemůžeme vidět, protože to jde příliš hluboko. Pokud je chcete vidět, musíte uniknout z této klece, z fyzického těla.

Musíme otevřít další smysly. Vědomí je ten samý smysl, pomocí kterého jste si vědomi myšlenek, pomocí kterého jste si vědomi pocitů. Myšlenky a pocity nevnímáte chutí, dotekem, sluchem nebo zrakem, ale něčím uvnitř. Tento smysl, tato schopnost vizualizovat, je kořenem schopnosti meditovat. No naučit se tento smysl používat si vyžaduje disciplínu, zručnost a hodně tréninku. To, co nazýváme vize, mimotělní zážitky, zážitky v meditaci, které někteří lidé nazývají samádhi, dhjána nebo absorpce, jsou věci, které můžeme vnímat, když dokážeme opustit třetí dimenzi. Někteří lidé tomu říkají osvícení nebo osvobození. Tak tomu ale není, to je jen dočasné. Ve skutečnosti se nejedná o úplné osvobození nebo úplné osvícení, ale jen o dočasný stav. Po uniknutí z třetí dimenze můžeme vidět a zažít čtvrtou nebo pátou dimenzi. Čtvrtá dimenze souvisí s energií; to je Eden/Ráj. Můžeme zažít Ráj. Také můžeme zažít pátou dimenzi, kterou je nirvána. Můžeme také zažít obrácený aspekt nirvány, kterým je samsára, tj. peklo; což je také pátá dimenze. Všechno toto můžeme zažít prostřednictvím meditace, ale všechno to stále podléhá vlivům ega. To je důvod, proč u některých meditujících, kteří se naučili, jak zažít tyto věci - ať už náhle vize, nebo dostání se ven z těla - se dostaví strach, nebo je ten dotyčný zážitek přivede do vytržení a oni se vrátí zpět do těla. Důvodem je fakt, že ego stále modifikuje tyto oblasti; ať už je to strach, pýcha, hněv, chtíč, touha nebo všechny různé odrůdy tisíců eg.

Abychom byli skutečně schopni pochopit sami sebe, na to je třeba opustit třetí, čtvrtou i pátou dimenzi a vstoupit do šesté dimenze. To je důvod, proč mistr Samael Aun Weor uvedl toto:

"Za těmito třemi známými dimenzemi - délka, šířka a výška - existuje čtvrtá dimenze, tato dimenze je čas. Za časem máme pátou dimenzi, tato dimenze je věčnost. Ba co víc, my tvrdíme, že za věčností existuje šestá dimenze, tato dimenze je za věčností a časem. Právě v této šesté hlavní dimenzi začíná úplné osvobození. A proto pouze ta osoba, která se probudí ve všech šesti hlavních dimenzích vesmíru, je skutečný jasnovidec, turiya, oprávněný osvícenec." - Dokonalé manželství

Proč šestá dimenze? Podívejte se na strom života znovu. Pamatujte, že tyto úrovně jsou v našem nitru a ne nad našimi hlavami. Naše fyzické tělo se týká třetí dimenze; naše energie, čtvrté; naše emoce a myšlenky se vztahují k páté dimenzi. Přemýšlejte o tom.

Když meditujete, co vám brání, abyste se dostali hlouběji? Rozptýlená energie. Jsme ve stresu, jsme napětí, nedokážeme se uvolnit, chceme něco dělat, chceme pobíhat, jsme zaneprázdnění. To znamená, že naše vitální tělo je rozrušené. Pití alkoholu, kouření cigaret, rozrušenost nebo stres,

jsou všechno věci, které narušují energii vitálního těla; a tedy se nedokáže uvolnit. Pokud se vitální tělo nedokáže uvolnit, fyzické tělo se také nedokáže uvolnit, a tak nemůžeme meditovat. Jednoduché. To je zákon.

Musíme se dostat za třetí dimenzi (fyzické tělo); musíme se dostat za čtvrtou dimenzi (energie ve fyzickém těle); a pak řekněme, že se skutečně uvolníme, dejme tomu, že půjdeme na duchovno-meditační výlet a několik dní velmi soustředění meditujeme a opravdu se velmi uvolníme fyzicky i energicky. Co nám zabrání dostat se dál? Emoce v rovině Hod; myšlenky v rovině Necach. Co jsou to emoce? Obáváme se o práci, obáváme se o kočku, přejeme si, abychom měli přítele/ku, přejeme si, abychom měli někoho, kdo by nás ocenil a miloval, nemůžeme uvěřit, že naši rodiče jsou takoví krutí a zlí, a naše srdce je svázáno do uzlíku, protože lidé jsou vůči našim potřebám takoví necitliví. Nemůžeme meditovat protože srdce, astrální tělo je rozrušené. Jsme ztotožněni s emocemi, celkem zabraný ve svých citových potřebách. Jinými slovy, falešné já. Emocionální touha.

Řekněme, že se dostaneme i přes to. Co nás pak čeká dále je ještě jemnější než jsou pocity, a tím jsou myšlenky. Stále nad něčím přemýšlíme, ať už jsou to vzpomínky z minulosti, touhy a myšlenky o budoucnosti, snění, fantazie, snažení se vyřešit věci atd. Jsme zvědaví: "Zajímalo by mě, jestli ho má opravdu ráda. Zajímalo by mě, jestli ji má opravdu rád. Zajímalo by mě, jestli mě má rád." Přemýšlíme, představujeme si věci a snažíme se je vyřešit. Dokonce i samotné učení začneme analyzovat: "Pár věcí mi v té kabale není jasných. Co znamená tohle nebo tamto?" Jednoduše jde o neustále myšlení: "Musím vymyslet, jak zaplatím účty, a jak si najdu práci" Toto všechno jsou myšlenky zakořeněny ve falešném pocitu svého já. Mentální tělo je rozrušené, nedokáže se uvolnit, a tím pádem nemůžeme meditovat.

Dochází vám to? To, co medituje není fyzické tělo, ani vitální, ani astrální, ani mentální. Ve skutečnosti musíme jít za toto všechno a uvědomit si, co to je v nás, co se vlastně snaží meditovat. Musíme se podívat do toho, co se dívá; podívejte se do prostoru mezi myšlenkami, podívejte se do místa mezi pocity. Co je tam? Neodpovídejte svým intelektem. Podívejte se. Co tam vidíte? Dokážete najít sebe/já? Všichni říkáme, že myšlenky a pocity pocházejí z nás samých. Kde je toto já? Kdo je to? Když se nyní podíváte do své mysli, můžete ho najít? Dokážete vystopovat myšlenku zpět ke zdroji, ze kterého přišla? Dokážete vystopovat pocit zpět ke zdroji, ze kterého ten pocit přišel? Vzpomínka, sen, starosti. Dokážete ho najít? Nedokážete. Toto je základní Zenové cvičení, také základní Dzogčhen.

Toto pátrání do vlastní mysli, je díváním se přes sefiroty, díváním se dovnitř. Vzpomínáte na ten kruh soustředěných sfér? To je vědomí dívající se na prostor mezi věcmi; prázdnota.

Já nevím, jestli jste si to uvědomili, ale tady vám dávám opravdu velký klíč k vaší meditaci. Pokud se vážně budete držet této rady, tak v meditaci můžete dosáhnout rychlého pokroku. Já jsem si to jen tak nevymyslel. Já jsem se to naučil od Samaela Aun Weora.

Toto dívání, toto pátrání, nikdy se s ničím neztotožňovat, zachovávat si svobodu, nenechat se ničím svázat - žádnou energií, žádným pocitem, žádnou myšlenkou, žádnou emoci, žádnou touhou - kromě jedné věci, a tím je dívání se hlouběji dovnitř, uhýbání se všemu a pohybováním se mezi vším, co se vynořuje; neustále pátrání a ponořování se do větších a větších hloubek.

Být úspěšný v této technice není vůbec snadné, právě naopak je to velmi náročné. Důvodem je, mysl nebo ego, které bude dělat vše, co je v jeho silách, aby nás rozptýlilo. Jeho hlavní nástroj je dualita neboli dualismus.

Posadíte se meditovat a chcete mít nějaký zážitek, do toho přijde ego a řekne: "To se ti nepodaří." Všichni jsme to zažili. Poraženectví. Ego říká: "Nepodaří se ti to. Nezasloužíš si to. Nemáš tu správnou knihu. Nemáš dobrého učitele. Nemáš dobrou školu. Tvé Bytí, tvůj Nejvnitřnější, tvůj Buddha se o tebe nezajímá, zapomněl na tebe. Nikdy si neměl zkušenost se svou Božskou Matkou. Jak víš, že tyto věci jsou vůbec pravdivé? " Takže nakonec se vzdáme.

Ego používá jakýkoli nástroj, který má po ruce, aby nás rozptýlilo, aby nás udrželo ve spánku. Využívá obrázky, myšlenky, pocity, vjemy. Všechno k čemu má v mysli přístup. Přinese k nám touhy a začne nám je přehrávat na obrazovce mysli, jen abychom začali snít. Přinese nám touhy, pochybnosti, obavy. Přinese nám všechno možné, jen aby nás udrželo přemýšlet: "Vždyť přece můžu dostat něco lepšího, než mám teď." Toto je základní dualismus mysli. "Nechci to, co mám teď, chci něco víc."

Tato dualita, tento konflikt, je kořenem utrpení. Bažení a odpor. "Nechci to, co mám teď, já chci to, co má on nebo ona." Tak si čteme o velkých mistrech meditace a řekneme si: "Chci to, co mají oni." No, na začátku můžeme říci, že je tam určitá upřímnost, protože duše to potřebuje a touží po tom, ale pak přijde mysl, tuto upřímnou touhu vezme a udělá z ní závist. Mysl to vezme a řekne: "Já to chci pro sebe," a pak pýcha řekne: "Zasloužím si to. Chci mít ze sebe dobrý pocit. Chci, aby mě ostatní obdivovali a respektovali, takže chci mít tyto zážitky, abych se pak mohl před všech postavit, a začít mluvit o všech těchto velkých duchovních věcech." Závist, pýcha. To je to, co nás drží od toho, abychom měli zážitky. Také žádostivost. Neustálá touha po pocitech, po potěšení, po uspokojení.

Právě tento dualismus je to, co nás drží v pasti. Je to zápas v mysli, co nás drží v pasti. Protijed je vědomé chápání, znalost/poznání, gnóze, zkušenosti. Existuje mnoho lidí, které toto učení velmi nadchne a chvíli se o to budou velmi zajímat. Budou vážně praktikovat meditaci, budou číst knihy, začnou chodit na přednášky a na chvíli budou celí zapálení pro náboženství. No pak přijde odpor a ego se začne bránit. Ego nechce zemřít. My milujeme své osobnosti, milujeme své utrpení, milujeme se stěžovat o svém utrpení, jsme rádi, když nás litují pro naše utrpení, milujeme sympatie od druhých, milujeme vypadat co nejlépe a také milujeme vypadat co nejhůř, rádi se hrajeme na zlého chlapce nebo špatnou dívku, a rádi bychom byli nejlepší; nenávidíme být ve středu. Toto je dualismus mysli.

Vědomé poznání znamená, že je vám to jedno. Vědomé poznání znamená, že víte, že jste tím čím jste, bez ohledu na to, co někdo říká, nebo si myslí. Vědomé poznání ví, že Bůh existuje. Vědomé poznání je druh moudrosti, která je založena na zkušenosti základní pravdy. Vědomé poznání není intelektuální poznání. Vědomé poznání je poznání z vlastní zkušenosti. Je to gnóze.

To je to, co studenti potřebují na překonání odporu: vědomé poznání. Každý, kdo studuje takovýto typ učení, zažije obrovský odpor přicházející v podobě vln ze své vlastní mysli. Bude to přicházet ve vlnách. Někdy jsou tyto vlny neuvěřitelně silné a mohou trvat dlouhou dobu. Jezdit na takových vlnách a nedat se vtáhnout do hlubin poraženectví, zoufalství, nebo co je ještě horší

navrátit se zpět ke starému způsobu života a starým návykům, si vyžaduje ohromně silnou pevnou vůli. Vyžaduje si to skutečně silnou vůli. To, co tuto vůli bude pohánět, je vědomé poznání, vědoma paměť, pracovní paměť. To je důvod, proč jsou zkušenosti/zážitky důležité.

Duchovní zážitky jsou důležité ne pro ego, ale k posílení duše, vědomí. Důvodem proč přicházíme k náboženství, ke gnóze je to, že chceme mít zážitky/zkušenosti a chceme znát pravdu. U některých lidí se někdy tyto zážitky dostaví poměrně jednoduše hned na začátku, dokonce i rapidně. A to je velký dar, donum dei, který Bytí dává své lidské duši, kterou jste vy, ne vaše mysl, ale vaše vědomí. Bytí vám dá dary a řekne: "Vidíš, je to skutečné!" a duše se zapálí s nadšením. Toto však nemůže trvat věčně, protože duše se může připoutat, může být svedena myslí a stát se závislou na zážitcích, a to se děje pokaždé každému. Podaří se vám mít mimotělní zážitek, nebo vizi, a to vás udělá nemírně šťastným, protože jste zažili pocit, který je nejkrásnějším potěšením, nejkrásnější radostí, jakou si vůbec dokážete představit, tj. cítit svou duši osvobozenou od klece. Ucítit tuto svobodu je tak osvobozující, že chcete, aby to trvalo, nechcete ten stav opustit a chcete ho zažít znovu a znovu. Z tohoto se velmi rychle může stát touha, a když se nám pak tento zážitek nepodaří mít, tak se naštveme. Začneme zoufat, přestaneme trénovat, přestaneme meditovat a mnoho lidí toto učení opustí. Protijedem je pamatovat si, že ten zážitek byl skutečný. Už se nám to podařilo zažít a můžeme to zažít znovu, ale člověk musí zaplatit svou karmu. Musíme si splatit své dluhy. Je třeba pracovat na egu. To je přesně to o co tu jde.

Tento typ vědomého poznání je povrchní. Je to krok na cestě k hlubšímu vědomému poznání, k absolutní podstatě sebe sama. Vzpomínka na zážitek vám vydrží jen po určitou dobu, a spolu s tím i nadšení nebo víra. Co vám dodá skutečnou stálou energii potřebnou k provádění cvičení dokud nedosáhnete cíle, je skutečné, pravé poznání své pravé, vnitřní podstaty: zbavit se myšlenky, že vaše fyzické tělo je vaše skutečné já. Dále je pak třeba pochopit, že vaše astrální tělo také není vaše pravé já. Mnoho lidí se zde zasekne a začne se myslet, že "musím vybudovat své astrální tělo!" - Přičemž si myslí, že se jedná o jejich skutečné já; tak tomu však není. Totéž si myslí o mentálním a příčinném těle. Žádné z těchto těl není skutečným já, jsou to pouze nádoby, vozidla, nástroje.

Nenechte se připoutat. Musíme zpřetrhat řetězy; řetězy, které nás vážou k fyzickému tělu, řetězy, které nás vážou k egu, k "já," řetězy, které nás vážou ke všem touhám po všech pocitech, ať už se jedná o pocity, které jsou ve třetí, čtvrté, páté, nebo dokonce i v šesté dimenzi. Ano, můžeme se připoutat i k Nebi, k nirváně. Toto je přesně způsob, jak se z člověka stane to, co se nazývá pratjékabuddha, nebo jak je uvedeno v některých tradicích bůh nebo titan. Toto jsou lidé, lidské bytosti, kteří dosáhli určité úrovně duchovní zkušenosti, a kteří se stali závislými na potěšení, požitku a moci z těchto oblastí. Jsou to buddhové, jsou to bohové, ale s připoutáním.

Postupně tím, že se učíte meditovat, a tím, že se dostáváte hlouběji ve svém cvičení, tyto úrovně zažijete. Oni vám přinesou radost a budete tam chtít zůstat. Nenechte se připoutat. Je to obrovské nebezpečí. Toto vám řekne jen velmi málo škol, protože většina chce, abyste se připoutali, a oni, aby mohli postavit větší školy. Chcete-li dosáhnout absolutní osvobození, musíte zpřetrhat všechny řetězy přes všechny tyto dimenze, a to i v šesté.

Nezapomínejte, co mistr Samael řekl, že osvobození začíná v šesté dimenzi. To je místo, kde to začíná. To je proto, že to je úroveň příčin. V šesté dimenzi se nacházejí příčiny všeho. Chcete-li

zjistit příčiny ega, příčiny "já," příčiny utrpení, toto všechno začíná v šesté dimenzi. To znamená, že musíte mít náramnou zručnost v meditaci, abyste mohli pracovat v této úrovni.

Nepředpokládejte, že se tam dostanete dnes nebo ještě letos. Vyčištění ohromného množství odpadků z mysli, abyste mohli pracovat v této úrovni si pravděpodobně vyžádá náramné úsilí. Nezáleží na tom, jak dlouho to potrvá nebo kolik úsilí to zabere, ale udělejte to. Nestarejte se o čas, nestarejte se o překážky, zůstaňte věrný tomu, co děláte.

Toto v podstatě znamená, jak každý den meditujeme. Co je zde důležité, co se zde pokouším vysvětlit je to, že ať už máte zážitky v nirvane nebo zážitky v tomto nebo tamtom Nebi nebo mimotělní zážitky nebo vize, toto všechno je nádherné, ale osvobozuje vás to od utrpení? Teď nemyslím o dočasném osvobození ale konečném? Dají vám tyto zážitky něco, co změní vaše chování? Protože to je to, co potřebujeme. My potřebujeme vědomé poznání, které dokáže změnit naše chování. Když se dotknete sporáku a spálíte se, znovu se ho už dotknout nechcete. To je vědomé poznání, ale my ho potřebujeme psychologicky. Musíme si opravdu vědomě uvědomit, že hněv bolí. Hněv je bolest, pýcha je bolest, sexuální chtíč je bolest, problém je, že my nemáme vědomé poznání těchto věcí.

Mistr Samael uvedl krásný příklad: "Alkoholik ví, že alkohol mu ubližuje. On ví, že alkohol zabíjí buňky a mozek a ničí mu játra. On to ví, ale nemá toho vědomé poznání, protože pokračuje v pití." Ten, kdo má vědomé poznání se nikdy nedotkne alkoholu, protože ví, že ho poškozuje a klade mu pod nohy větší překážky k osvobození od utrpení. Toto je vědomé poznání, a to my potřebujeme s hněvem, se sexuální žádostivostí, s pýchou, se závistí, s hodováním, s chamtivostí a se vším ostatním, co nám ucpává mysl. Tento druh vědomého poznání posiluje duši, vědomí. Dělá ho robustnějším, dodává mu energii. Chcete-li mít skutečné duchovní zážitky, a ne jen pár minut poletování v astrální rovině, nebo pár minut v mentální rovině zkoumáním tohoto nebo tamtoho, ale opravdové zážitky pravdy v prázdnotě, v absolutnu, na to je jen jeden způsob, jak se k ním dostat, a to je zemřít jako ego. Eliminovat pýchu, strach, sexuální chtíč, závist, obžerství, chamtivost a všechno ostatní, co vězní vědomí.

Jak vidíte věda, která se za tím skrývá je jednoduchá. Pokaždé, když jsme se dopustili chyby a vytvořil ego, vytvořili jsme uzel v kosmickém toku. Každé "já," je článek karmického řetězu. Když se rozzlobíte, to, co vás obklopuje je tento článek řetězu, a to, co cítíte a vnímáte ve svém těle, ve svém srdci a ve svém intelektu jsou všechny projevy tohoto hněvu, tohoto řetězu. Ale co mu dodává energii? Co je to, co dává hněvu schopnost vědět, co si druhá osoba myslí, nebo dělá? Co je to, co dává hněvu kapacitu vidět a projevit se? Je to vědomí. Ten hněv je jen objektivní filtr přes vaše vědomí. Vy jste ten, kdo mu dává sílu. Když vaši mysl, srdce a tělo chytí do pastí chtíč, a vše na co dokážete myslet, vidět a cítit je sexuální chtíč, co to mu dává energii/sílu? Vy sami.

To je důvod, proč mistr Samael řekl: "Neříkejte, nemyslete si a nepociťujte, že vaše "já," vaše ego, je od vás oddělené." Není. Jste to vy. Vy jste ten, kdo jedná. Ten pocit oddělení mezi mnou a mým egem je lež, protože ten, kdo toto ego krmí a posiluje, jste vy sám. Toto je něco, do čeho se chytí mnoho gnostiků. Oni si myslí, že "já nejsem moje ego, já jsem moje Bytí!" To je mýtománia, to je pýcha. Je to mylná představa, která je drží od cesty; od vnitřní cesty pracování na sobě, protože oni si myslí, že oni nejsou pýcha. "Já nejsem chtíč." Ano jste. Co je v tomto chtíči uvězněno, co se prostřednictvím tohoto chtíče projevuje, jste vy. Zbavte se ho a budete bez utrpení.

Pokud jste studovali některou z vyšších tantrických jog, jako mahámudra nebo dzogčhen, nebo velmi krásné a hluboké učení Milarepu, nebo učení Maitréja Buddhy, konkrétně písmo zvané Mahájána Uttar-tantra-šastra, tak víte, že v buddhistickém učení se píše něco na způsob, že vědomí se nikdy nedá znečistit - což pro mnohé gnostiky může znít šokující. Pro gnostiky to zní nesprávné. My si myslíme, "Samozřejmě, že se dá znečistit! Dá se uvěznit v egu!" Gnostici přemýšlejí a "co vědomí uvězněno v pýše nebo chtíči? Není vědomí tedy znečištěné?" Ne! Je tam znečištění, ale pokud toto znečištění odeberete, vědomí bude takové čisté, jako vždy bylo. Pokud vezmete sklenici čisté vody, a představíte si, že to je vědomí, a vysypete do ní mnoho nečistot, pak ta voda bude "znečištěná," povrchně; nedá se pít, ale pokud oddělíte nečistoty a odstraníte je, voda bude tak čistá, jak vždy byla. Stále si zachovává svou původní čistotu. V konečném důsledku se nedá znečistit, stejně jako prostor.

Každý prvek se dá spálit, ale ne prostor. To je Ein Sof. To je to, co jsme vlastně na nejvyšší úrovni my sami, ale my si to neuvědomujeme, nemáme o tom vědomé poznání. Na naší nejvyšší, nejhlubší úrovni jsou mysl a vědomí přirozeně čisté. Toto přirozeně čisté vědomí nelze znečistit, ono je dokonalé a věčné. To je naše pravá, skutečná podstata. Problém je, že my jsme na to kompletně zapomněli a kolem tohoto vědomí a jeho částic jsme vybudovali všechny tyto klece, které ho vězní, a to je důvod, proč mistr Samael řekl: "Částice Otce, které jsou v bolesti." Toto jsou všechny části našeho nejvyššího aspektu sebe uvězněné v egu, které trpí a na základě kterých my sami trpíme.

Při studování a analyzování buddhistické filosofie můžete najít krásné vodítko, kterým je prostě toto: kdykoliv vás bude sužovat ego, uvědomte si jeho dualitu. To znamená, pamatujte si, že to nejste vy, je to jen přelud. Ego bude vždy touha nebo averze. Esence, Ein Sof, prostě je. Toto však váš intelekt nedokáže udělat. Pokud nad tím začnete intelektuální přemýšlet, tak si budete myslet: "Hm, cítím všechn tento hněv, a já vím, že to je hněv, ale nedokážu... je to prostě hněv a jsem rozčilený!" Toto nestačí. Pokud to chcete opravdu pochopit, musíte meditovat. Musíte se opravdu ponořit hluboko do sebe a pak ten hněv odrazu, zdánlivě bez důvodu, jen tak odejde pryč. Má tu s tím někdo zkušenosti?

Tím, že změníte způsob, jakým dáváte pozor, změníte to, co zažíváte. My si děláme problémy horší než jsou. To je to, co nám toto učení říká. My jsme ti, kteří dělají z hněvu problém. To, co pohání hněv jsme my sami. Pokud ho přestaneme vyživovat, tak odejde pryč. Už nám více nemůže ublížit. To je způsob, jak začneme chápat, jak začneme rozvíjet vědomé poznání; tím, že ho prostě přestaneme posilovat. Takže pokud vás něco velmi trápí, začněte dělat něco jiného. Přestaňte tomu na chvíli věnovat pozornost. Ve většině případů je toto utrpení velmi zaměřené na sebe sama: "Chci toto, chci tamto, nechci toto, nechci tamto!" Takže mé doporučení je následující: Přestaňte svou pozornost věnovat sobě a udělejte něco pro někoho druhého. Služte jiným. A v tomto cítění sloužit jiným a opuštěním sebe se zřetele najednou zjistíte: "Proč jsem byl vůbec takový našťvaný? Co jsem to měl za starosti, nebo čeho jsem se to bál?" A pak meditujte. Pokud nebudete nad tímto zážitkem meditovat, tak se to prostě stane znovu a znovu, a opakovaně budete padat do stejné pasti. Meditujte a pochopte to.

V tomto pochopení si začnete uvědomovat, že když jste byli v té situaci sužování tímto hněvem, tak jste věřili, že tento hněv jste byli vy sami, nebo se mohlo jednat o chtíč nebo pýchu, a pravdou je, že to skutečně tak připadá. "Jsem našťvaný, jsem hladový, chci tohle, chci tamto." Důvod proč nám to připadá, jako bychom to byli skutečně my je ten, protože mi tomu

dodáváme energii. Ale když to opravdu pochopíte, tak si uvědomíte, že ve skutečnosti jsem to nebyl já, ale klam. A tato mylná představa o sobě je to, čím neustále procházíme, ale ono je to tak nepatrné, že to nevidíme. Všichni, co jsme teď tady, trpíme touto mylnou představou o sobě samém, jen to nevidíme. Pouze hlubokým vědomým pochopením a uvědomováním si sebe sama to můžete začít vidět a začít od toho pouštět a vymanit se z toho.

Jinými slovy, musíme jít nad rámec toho, co vidíme, abychom byli schopni vidět to, co v sobě nevidíme. Musíme se naučit vidět novým způsobem. Pokud dnem za dnem procházíte životem stejným způsobem, pokud se na věci díváte vždy stejně, tak nezískáte nic nového. To dává smysl, ne? Všichni chceme něco nového. No pokud se budeme dívat na věci stejným způsobem, tak nic nového se k nám nemůže dostat. Takže otevřete oči. Ne fyzické oči, ale oči vědomí. Začněte se na všechno dívat tak, jako kdyby jste to nikdy předtím neviděli, především sami sebe. Neustále se sledujte a pozorujte, jako byste ani nevěděli, kdo jste, a sledujte a pozorujte, co se vynořuje ve vašem těle, vašem srdci a mysli (ve vašich třech mozcích). Neustále se pozorujte. Nikdy se neztotožňujte. Nikdy se nedejte vtáhnout do: "Já chci tohle. Já nechci tohle." Dualita samsáry.

To je způsob, jak získáme džňa. Jedná se o sanskrtské slovo, co znamená znalosti/poznání.

Pravděpodobně jste slyšeli o džňána józe, co je úvodní úroveň jógy v Indii, kde se tato nauka o džňa studuje a vyučuje. Nicméně tam to má spíš intelektuální charakter. To není to, o čem zde mluvím.

Džňa (jna) je gnóze, znalosti/poznání ze zkušenosti. Tento typ znalostí ze zkušenosti, které získáme z pozorování sebe sama je základem. Takže, s touto úrovní znalostí, se učíte hlavně o egu v nižších sférách, ale také se musíte učit o fyzickém aspektu, třetí dimenzi, a také se potřebujete učit o čtvrtém dimenzionálním aspektu, pátém dimenzionálním aspektu, a šestém. To je opravdu hodně vědomostí. Právě teď nemáme žádné z těchto vědomostí. Víme jen málo, trošičku o fyzickém světě a to je tak všechno, a dokonce i to jsou diskutabilní znalosti, protože se jedná o všechno věci, které nám lidé řekli, abychom věřili a pro většinu z toho není ani žádný důkaz. Je to jen přesvědčení. Džňa je skutečné poznání ze zkušenosti. Ale skutečné osvobození nezačíná spíše než od šesté dimenzi, je tak? To znamená, že potřebujeme znalosti ze šesté dimenze a za ni, a to má v sanskrtu jiný název. Toto je pradžňa.

Pra znamená "to, co je za." Ono to souvisí s para, pokud znáte mantru, "Gate gate paragate." Takže pradžňa je "za hranicemi poznání" nebo "znalost získaná zpoza hranic." Pradžňa má velmi sofistikovanou etymologii. V hinduismu a v buddhismu se používá trochu jinak. Já ji používám především v buddhistickém kontextu. Pradžňa je vyšší páramitá, nejvyšší dokonalost.

Pokud jste studovali buddhismus, tak víte o pradžňápáramitě sútře. Pokud znáte mantru Gate gate paragate parasamgate bodhi svaha, to je mantra pradžňápáramity. Pradžňápáramitá znamená "poznání dokonalosti zpoza hranic." Pradžňápáramitá je nejvyšší aspekt duše, a je to právě tato úroveň znalostí, které začínají zde, v daat.

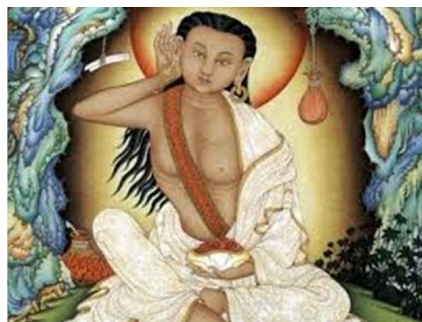
Daat je hebrejské slovo, které znamená poznání. Daat je sféra, která spojuje velkou prázdnotu mezi Trojicí a sedmi sefirotmi, které jsou v projevu. Daat je prázdnotou, je to poznání/znalosti, které přenesou člověka za hranice této prázdnoty. To je místo, kde začíná skutečné osvobození: od šesté dimenze.

Co je to pradžná? Je to moudrost Krista. Jedná se o typ vedení, které má Kristus. Když se podíváte na hebrejské názvy zde ve vyšší Trojici nad pradžná, daat, tak vidíte binah a chokmah. Binah znamená inteligence, chokmah znamená moudrost. Pokud tyto dvě sjednotíte dostanete: inteligentní moudrost, která se rovná vědomému poznání. To je pradžná.

I když se nám může zdát, že to začíná být příliš abstraktní, přesto je to velmi důležité.

Pradžná je znalost moudrost Krista. Je to druh poznání moudrosti, která nemá absolutně nic společného s intelektem. Jedná se o čisté vědomé poznání osvícené láskou.

Důvod proč vám to teď vysvětluji je ten, protože doufám, že jednou budete natolik seriózní ve svém meditačním cvičení a zažijete to, a já chci, abyste věděli, co to je. Přečtu vám pasáž od Milarepy, ve které, v několika slovech, se hovoří o všem, co mně trvalo říct dvě hodiny. Takže poslouchejte velmi specifickou terminologii, která je použita v tomto citátu, protože krok za krokem je to to, co jsem vám právě vysvětlil.

Když máte tělo ve správné pozici [ásana], a vědomí ponořené hluboko v meditaci, tak můžete mít pocit, že obě myšlenka i mysl zmizely; Toto je však pouze povrchní zážitek dhjány [extáze/samádhi]. Neustálým cvičením a tím spojenou plností mysli, člověk cítí sálavé Sebeuvědomění zářící jako brilantní lampa. Je čisté a jasné jako květ, je to jako pocit hledění do obrovské a prázdné oblohy. Uvědomování si prázdnoty je čiré a transparentní, přesto jasné. Toto nemyšlení, tento stav žádné myšlenky, tento zářivý a transparentní zážitek, je pouze pocitem dhjány [extáze/samádhi]. S tímto dobrým základem bychom se měli dále modlit k Třem Vzácným, a hlubokým myšlením a rozjímáním proniknout do Reality. Tehdy můžeme uvázat žádné-ego moudrost [pradžná] s užitečným životním lanem hluboké dhjány [extáze/samádhi]. Se silou laskavosti, soucitu, a altruistickým slibem Bódhi-Srdce [bódhičitta], dokážeme vidět přímo a jasně Pravdu Osvícené Cesty, z níž není nic vidět navenek, ale vnitřním vnímáním je všechno jasné. Tehdy vidíme, jak falešné byly obavy a naděje naší vlastní mysli. Bez příchodu se dostáváme k místu Buddhy; Aniž jsme viděli, dokážeme vnitřně vnímat dharmakáju; Bez úsilí, děláme všechny věci přirozeně. [To znamená, že bez námahy]. - Milarepa, Podstata pravé Realizace (The Nature of True Realization)

Přeji si, abych byl tak dobrý učitel jako on, protože tato krátká pasáž je celý kurz, který jsem právě dal. Je však nutné, abyste věděli, jak tuto pasáž číst. On popisuje něco, co zažil v meditaci. On popisuje celou cestu gnóze a jak ji má člověk žít v meditaci. Studujte toto dílo a meditujte nad ním. Dokáže to zpřetrhat hodně řetězů ve vaší mysli. Dokáže to posílit vaše cvičení.

Když jsem studoval toto písmo, tak jsem se dostal ke stejnému učení v Bibli, které je však zahalenější. Dnes vám to nebudu číst, protože je to těžké na pochopení. Je to Žalm 17, Davidova modlitba. David není fyzická osoba z minulosti; David je symbol Tsadiku, "spravedlivého," jinými slovy, bódhisattvy. V posledním řádku Žalmu 17 se píše:

"Já však v spravedlnosti spatřím tvou tvář, když se probudím, nasytím se tvou podobou."

Ta tvář je větší tváří o níž se hovoří v kabale. Je to tvář Keteru, který otáčí svou tvář a nám jen ukazuje jednu stranu, tu projevenou. Skrytou stranu nevidíme, protože to je absolutno.

Davidova modlitba v Žalmu 17. vyjadřuje přesně to, co Milarepa vysvětlil touto větou: Skrze etiku, skrze meditaci, můžeme proniknout a vidět, co se nedá vidět fyzickými očima. Vidíte, Milarepa řekl: "že je možné vidět, aniž jsme se dívali," a to je to, co říká David.

V židovsko-křesťanské tradici se říká, že nikdy nemůžeme vidět Boha, neboť byste zemřeli. Je pravda, že vaše ego nemůže snést pohled na Boha, ale vaše esence může, a to je pradžná; to je vnímání daath, které vidí vnitřek. Z pohledu pradžná může člověk vidět a pochopit absolutno. To je důvod, proč skutečná definice bódhičitta je "pradžná spojena se soucitem." To je důvod, proč je bódhičittu tak těžké pochopit. Skutečná bódhičitta neboli "probuzená mysl-srdce," co je to zlaté embryo, z něhož se rodí éterický člověk, vzkříšený mistr bódhisattvy, je schopnost vnímat neprojevené a projevené současně bez rozporu. To je důvod, proč se v Pradžňápáramitě sůtře říká: "Forma je prázdnota, Prázdnota je forma." Prázdnota a forma na stromě života. Prázdnota a forma.

"Když je mysl klidná a v tichu (nejen na intelektuální úrovni, ale v každém jednom z čtyřiceti devíti podvědomých oddělení), pak se objeví Novost. Esence, vědomí se dostane ven z láhve, a nastane probuzení duše, extáze, samádhi. Každodenní cvičení meditace nás radikálně mění. Lidé, kteří nepracují na zničení "já," jsou jako motýli, které proletují z jedné školy do druhé. Stále ještě u sebe musí najít své permanentní těžiště. Proto, zemřou jako smolaři, bez jakéhokoliv dosažení vnitřní Seberealizace jejich Bytí. Probuzení vědomí je možné pouze pomocí osvobození se od mentálního dualismu a osvobozením se od boje protikladů nebo od intelektuálního vzdouvání se mysli. Jakýkoli podvědomý, infra-vědomý, nebo v bezvědomí ponořený boj, je přeměněn na překážku pro osvobození esence (duše). Každý protikladný boj (tak bezvýznamný a nevědomý, jak se jen může zdát) nám ukazuje, obviňuje, a snaží se zahalit věci, které jsou ignorovány a neznámé v atomových peklech lidské bytosti." - Samael Aun Weor

Otázky a odpovědi

Otázka: Právě jste dal celou přednášku o prázdnotě a ani jednou jste nezmínil Ein (Ain), a tak jsem zvědavý, jaký je rozdíl mezi Ein (Ain) a Ein Sof (Ain Soph) a proč jste se mluvili pouze o Ein Sof?

Odpověď: Kabala mluví o absolutnu ve třech ohledech: Ein (Ain), Ein Sof (Ain Soph) a Ein Sof Ór (Ain Soph Aur). Ein znamená nicotu, prázdnotu. Ein Sof je neomezený (prostor) nebo neomezenost. Ein Sof Ór je neomezené světlo. Ve skutečnosti je nemožné mezi nimi pojmově rozlišovat. Není možné je vyjádřit v pojmech.

Milarepa řekl, že světlo je černé, co je totéž, co se říká v kabale. Klíčový význam, který musíme z tohoto pochopit je to, co vlastně prázdnota znamená. Neznamená to nedostatek něčeho, neznamená to, že tam nic není. Znamená to, že tam něco je, co se nedá vzít, co nevidíme, a čemu nerozumíme. Je to něco, ale nic z toho, co si dokážeme představit. Když mluvíme o prázdnotě, rozumíme tím, že je tam určitý typ reality, která je odlišná od naší reality, a tomu říkáme prázdnota. To neznamená, že tam nic není.

Otázka: Já vím, že jsem 97% ego. Také vím, že když pracuji na egu, a začínám ho chápat, tak vím, že ego také trpí. Ale pak zde je tedy separace, jak to chápu.

Odpověď: No, opět pointa tohoto učení o rozdělení a nedělení, je prolomit mentální koncept rozdělení. Problémem je zde pojem duality. Když to začneme určitým způsobem analyzovat, tak v tom skutečně můžeme vidět dualitu, ale z konečného hlediska tam není.

Problémy začínají, když začneme vytvářet intelektuální předpoklady typu: "Já jsem oddělen od svého ega," nebo že "Já jsem oddělen od Boha." Tyto předpoklady jsou semena, které produkují utrpení a které nás blokují od vědomého poznání toho, co je skutečné. To je důvod, proč je tak těžké pochopit pojmy pradžná a bódhičitta.

Plně realizována a projevená bódhičitta v osobě, není jen soucit, je to schopnost vidět dvě pravdy současně. Tyto dvě pravdy jsou: je tam existence a není tam žádná-existence. Toto našemu intelektu připadá vzájemně si odporující a nedává mu to smysl. Jak může něco existovat, a zároveň neexistovat? Ale buddhistická filozofie velmi krásně ukazuje, že obě jsou pravdivé. Je tam existence, ale pokud to zanalyzujeme z jiného pohledu, tak tam není existence. Pradžná je vidí obě najednou.

Toto absolutně souvisí s touto myšlenkou separace. Jsem oddělen od svého ega, nebo ne? No, ano i ne. Pokud se přikloníte na stranu "Jsem oddělen od svého ega," pak nebudete moci plně pochopit, že vy jste ten, kdo toto ego posiluje. Musíte současně vidět, že vy jste to ego, a zároveň, že jím nejste.

Otázka: Pouze poznámka k tomu co říkáte. Je to jako to, co se přebírá v kvantové mechanice, že elektron může být buď částicí nebo vlnou. Vše záleží na tom, jak je to vnímáno a v jakém kontextu. Čili, kdo to pozoruje, nebo to, co se konkrétně děje. Myslím, že se jedná přesně o totéž.

Odpověď: Ano, kvantová mechanika se snaží zmapovat, jak to přesně funguje. Do je důvod, proč se kvantová fyzika tak moc zajímá o buddhismus. Protože buddhistická filozofie jim pomáhá pochopit chování kvant. A my to musíme pochopit v meditaci.

Právě ten hluboko pronikající vhled do toho, jak všechny tyto zákony vzájemně na sebe působí, nám pomůže zpřetrhat řetězky, které nás vážou. Toto nejsou jen filozofické záležitosti, které jsou zajímavé, toto je kritické. Jsme v otroctví, protože nevidíme, jak příroda skutečně funguje. To je důvod, proč jsme uvězněni, to je důvod, proč trpíme. A dostat se na úroveň bytí velkého duchovního mistra, jako byl například Buddha, a mít mnoho následovníků a vše ostatní k tomu, neřeší problém. Ve skutečnosti to může udělat ještě horší.

To je důvod, proč mistr Samael řekl, že jeden je často blíže k osvobození, když je velký hříšník ve srovnání s tím, který je velkým světcem. Velký světec cítí, že vše je v pořádku. Velký hříšník

je ten, kdo vidí problém a trpí. On je ten, jehož hledisko mu umožňuje vnímat víc z toho, co se skutečně děje. Zatímco velký světec je šťastný a těší se v nirváně. A toto také najdeme v citátu od Milarepu z textu *Podstata pravé Realizace*

Otázka: Můžeme se osvobodit prostřednictvím devoluce?

Odpověď: Prostřednictvím devoluce dochází k určitému druhu osvobození. Proces devoluce je místo, kde duše, která je zatížena karmickým zůstatkem prochází útroby přírody, aby se očistila. Takže duše je umístěna do velkého cyklu, který nazýváme peklo nebo samsára, kde síly přírody prudce zaútočí na tuto zatíženou duši, aby ji očistili. A to je obrovský, dlouhý proces utrpení. Na konec je duše "osvobozena," ale jen osvobozena od pekla, jen osvobozena od tohoto očistění, ale není osvobozena, pokud jde o vědomé poznání, pokud jde o znalosti.

V podstatě ta duše, která se dostane ven z cyklu pekla začíná přesně tam, kde byla úplně na začátku předtím než vstoupila do evoluce, přičemž nezískala nic, pouze mnoho utrpení.

Skutečné osvobození přichází skrze pradžná, co je poznání, a to nikdy nemůže přijít mechanicky přes procesy přírody. To je něco, co člověk musí získat prostřednictvím úsilí, prostřednictvím práce. To je důvod, proč se to podaří jen pár jedincům.

U mnohých duchovních skupin koluje zajímavé tvrzení, že všechny lidské bytosti se vyvíjejí, aby se staly velkými anděly. Většina náboženství však toto netvrdí. Spíše se jedná o ty moderní společenství, které se snaží, aby se staly populárními a vydělali peníze. V žádném náboženství se o tom nemluví, a také pro to neexistuje žádný důkaz. A pokud by to tedy měla být pravda, pak by k tomu došlo již dříve, protože příroda pracuje v cyklech, každý den se opakuje. Takže pokud by to byla pravda, a kdyby byly všechny lidské bytosti předurčeny stát se anděly, pak bychom už tedy měli být anděly nebo být velmi blízko k tomu. K tomuto by měl být nějaký důkaz, ale není.

To je důvod, proč existuje tak velmi málo velkých mistrů. Velmi málo, protože to není snadné dosáhnout. Jedná se o vědomou evoluci, a nikoliv mechanickou.

Otázka: Je šestá dimenze místo, kde začínají zážitky samádhi?

Odpověď: Dobrá otázka.

Chtěl jsem vlastně vysvětlit něco o pojmu "samádhi."

V předchozí přednášce a v mnoha dalších přednáškách, jsme hovořili o Pataňdžaliovo jógové sútrách, kterým se také říká Rádža jóga. Pataňdžali ve svých aforismech prezentuje osmistupňovou cestu meditace, kterou my obecně zjednodušujeme na sedm, protože první dvě, *jama a nijama*, se vztahují k etice; poslední z nich je samádhi. Slovo samádhi znamená mnoho věcí, v závislosti na tom, jak se používá.

1. *Jama/Nijama*: etika
2. *Ásana*: poloha/relaxace
3. *Pránájáma*: využití energie
4. *Pratjáhára*: klid
5. *Dháráná*: koncentrace

6. Dhjána: meditace/absorpce
7. Samádhi: extáze/svoboda

Pokud se podíváte do sanskrtského slovníku, tak myslím, že tam najdete asi tak 15 nebo 20 různých významů pro slovo samádhi. Může to znamenat meditativní absorpci, může to také znamenat pozici krku. Takže v sanskrtu, lidé říkají: "Ach, mám krk v samádhi." Takže termín se používá ve velmi širokém kontextu.

Kromě toho, v buddhismu, termín samádhi není používán stejným způsobem, jak se používá v hinduismu. V gnostické tradici, používáme slovo samádhi, když mluvíme o stavu vědomí, kde ego nevězí vědomí. Jinými slovy tomu říkáme extáze. Esence je vymanění z ega a má čisté vnímání pravdy. To je to, co nazýváme samádhi.

V hinduismu to však toto neznamena. V hinduismu, samádhi znamená "jednobodová koncentrace." Čili ekvivalent k buddhistickému termínu dhjána nebo šamatha nebo jhána, Zen, čan-na (Chan-na), nebo v tibetštině ši-nej (Shi-Ney). Všechny tyto termíny se vztahují na jednobodovou koncentraci. Takže musíte pochopit, že v terminologii se nachází rozmanitost.

Nicméně, pokud jde o gnózi, zde existuje mnoho typů samádhi nebo zkušenosti, kde vědomí uniká z ega. Ke samádhi může dojít v jakékoliv dimenzi, a existuje mnoho typů.

Hinduismus hovoří o dvou základních formách, které se mohou vyskytovat v různých podobách, a které jsou složité a kde se používá hodně terminologie, kterou vás už nebudu zatěžovat, protože vím, že už teď jste zmateni. [Smích]

Ale abych odpověděl na otázku o samádhi: Pokud bereme samádhi jako stav, v němž ego přestává věznit vědomí, a vědomí je schopné svobodně vnímat, pak existuje mnoho druhů samádhi v jakékoliv úrovni, v jakékoliv dimenzi. Samádhi můžete zažít v jakékoliv úrovni Stromu života. Opustit ego a být schopen vnímat všechno to, co nám předtím toto ego zastíralo je to, co bychom nazvali samádhi.

V buddhismu by to nazvali dhjána. Takže, když Milarepa mluví o dhjáně, v gnostické terminologii se jedná o samádhi.

Otázka: V jedné z přednášek jste mluvil o Dzogčhen technice, kde sledujete své myšlenky a pak jste také řekl, abychom pravidelně kontrolovali své uvědomování si sebe a daného okamžiku...

Odpověď: Správně.

Otázka: Takže v daném okamžiku nastane pauza, kde nebude žádná myšlenka?

Odpověď: No, to o čem mluvím v této přednášce je rozšíření toho. Pokud jste schopni řídit se pokyny meditace, které se začínají tím, že se začnete uvolňovat nebo osvobozovat ze všech těch řetězů jako jsou: fyzické pocity, energie, myšlení, emoce, atd., pak se mysl přirozeně uklidní. Přirozený stav myslí je být naprosto klidný, žádná myšlenka. To je přirozený stav.

Takže ano, pokud budete postupovat podle pokynů a nedovolíte tímto rozptýleným emocím, myšlenkám a energiím, aby byly ve vás aktivní během dne, během několika dní, a budete

praktikovat meditaci, tak mysl se začne přirozeně sama od sebe uklidňovat, nevyžaduje si to úsilí. Pak se dostaví zážitek žádných myšlenek nebo nemyšlení.

To je to, o čem se píše v Milarepovém citátu. Zážitek nemyšlení je jen začátek, kdy se začíná jít hlouběji, abychom skutečně mohli vidět a zažít stav pradžná. Zážitek nemyšlení nebo stav dhjána, je jen první, povrchní úroveň. Takže, když se vám ji podaří zažít, tak následujte jeho radu.

Říká, že když tento stav nemyšlení zažijete, abyste se s ním neztotožňovali, prostě abyste o tom nepřemýšleli. Spousta lidí se chytá do této pasti. Praktikují meditaci, dostanou se do bodu, kde zažijí nemyšlení a prožívají něco jako extázi nebo radost a myslí si, "Hurá! Jsem osvícený!" Ne, to nejste. Jde jen o stav klidu. Samozřejmě, že je dobré, když se nám podaří dosáhnout tohoto stavu, ale musíme si také uvědomit, že existuje mnoho úrovní klidu. Musíme se dostat dál za tento stav. Bez ztotožňování se. Hlouběji.

Krok za krokem, trpělivě, s pozorností zaměřenou přesně tak, jak má být, závoje se začínají odstraňovat z vědomí. Vyžaduje to trpělivost, vyžaduje to vytrvalost. Vyžaduje to hodně, dalo by se říci pokusů. Je to proces, při kterém se velmi naladíte na to, jak tyto energie pracují ve vašem vědomí, a abyste v tom skutečně uspěli, musíte mít hodně silné vůle, protože ego pracuje opravdu tvrdě, aby vám v tom zabránilo.

Postupně, jak v tom úryvku vysvětloval, se můžete dostat do fáze, kdy zažijete stav pradžná, co je schopnost vnímat prázdnotu. Jedná se o stejný zážitek, který měl Samael Aun Weor, když mu bylo 18.

Vím, že všichni si přejeme, abychom měli tento zážitek, když nám bylo 18, ale kdybychom meditovali během svých dospívajících let místo pobíhání s našimi kamarády, tak bychom ho měli. K tomuto zážitku se samozřejmě stále můžeme dopracovat, jen si to vyžaduje hodně tréninku, hodně.

Otázka: Pokud se člověk přistihne v okamžiku, kdy je sužován sexuálním chtičem a na základě toho se rozhodne, že jej nebude krmit, nedávat mu sílu, není toto považováno za potlačování? Nebo je to považováno za vědomé poznání? Protože pokud to je považováno za vědomé poznání, tak mně to rozhodně velmi vědomě nepřipadá.

Odpověď: Haha. To je dobrá otázka, a je to pravda.

Snaha správně transformovat energii, transformovat dojmy vyžaduje zkušenost. Vyžaduje si to neustále snažení, neustále snažení, dokud nezačnete pociťovat, a vnímat energii, která je v pohybu. To není něco, co se vám podaří hned napoprvé, jak to vyzkoušíte.

Na začátku, budete dělat stejné chyby, které dělá dítě, když se učí jezdit na kole. Budete se chystat nasednout na kolo a budete padat doleva nebo doprava, ublížíte si a zraníte se. Jinými slovy, někdy, když se snažíte transformovat tuto energii, tak ji potlačujete moc, někdy se jí oddáváte, ale na základě zkušeností se naučíte docílit rovnováhu a začnete se dostávat do bodu, kdy začnete vnímat a cítit, jak se tato energie pohybuje ve třech mozcích a jak ji vědomě transformovat.

Toto je tajemství tantry. Tantrajána učí v podstatě toto: stejným způsobem, jako rozptýlené emoce, jako je sexuální chtíč, produkuje utrpení a uvězní duši, přesně tatáž energie ji může osvobodit, za předpokladu, že duše ví, jak ji použít. Toto využití energie však není skrze požitkářství nebo potlačení, ale skrze vnitřní rovnováhu, a toto nelze jen tak někoho naučit. Musíte se to naučit sami, stejně jako se člověk učí chodit, nebo jezdit na kole. Musíte se to učit vědomě tím, že sleduje a vnímáte, jak tato energie proudí ve vašem těle.

Když se to naučíte, tady je příklad, jak víte, že jste to udělali správně. Pokud jste ji transformovali nesprávně, to už vám bude předem jasné; budete to už vědět, protože budete trpět, a to buď v tom okamžiku, nebo potom. Buď budete trpět následkem požitkářství nebo potlačení. Pokud to uděláte správně, získáte vědomé poznání, klid, něco se naučíte. Tento klid není v intelektu, ale v srdci, v těle, uvolnění, klid.

Jako jednoduchý příklad: Dejme tomu, že pracujete na nějakém aspektu hněvu, který ve vás vyvolává pýcha, když s vámi někdo mluví určitým způsobem. Řekněme, že existuje člověk, který k vám vždy mluví hrubě a vy to prostě nemůžete vydržet. Přivádí vás to do šílenství, a to jste už vyzkoušeli každý způsob, jak se vyrovnat s touto osobou, ale stále vás to otravuje, a vy se pokoušíte pracovat s touto technikou. Na začátku se mu budete snažit vyhnout. To ale nefunguje, protože vždy na tohoto člověka někde narazíte a vždy vás podráždí. A pak, když ho spatříte, tak si zkusíte říci: "Dobře, zůstanu tady a nechám tě říkat, co jen chceš," a i tak vás to dopálí. Vidíte, tady máte ty dvě strany. Odpověď je rozjímání: slova jsou jen vzduch. Jsou to jen slova, která znamenají něco, pouze pokud vy sami si myslíte, že něco znamenají. Mohou vám ublížit pouze v tom případě, když vy sami jim dovolíte, aby vám ublížili. Můžete se nad tím zamyslet třeba takto: jestliže je tato osoba váš spolupracovník, který vás vždy kritizuje, a vás to bolí, tak si řekněte: "Co kdyby nebyl ve věku v jakém je teď? Co kdyby měl jen rok nebo dva a mluvil by tytéž věci, pořád by mi to ubližovalo?" Ne, protože by jste věděli, že to je jen dítě. A co kdyby měl ten člověk 80 nebo 90 let? Neubližovalo by vám to, protože byste si pomysleli, "Oh, je starý, trpí. Proč bych měl dopustit, aby mě to obtěžovalo?"

Dalším krokem jak přistupovat k tomuto problému je takový: Pokaždé, když tohoto člověka potkáte, tak si uvědomíte, že to co říká, je pouze proto, že trpí. Tato osoba má v sobě mnoho hněvu, hodně pýchy, hodně bolesti, kterou vyjadřuje prostřednictvím svých slov. "Proč bych se měl na něj zlobit? Měl bych s ním soucítit a mít ho rád." To je vědomé poznání. A pokud se z tohoto vědomého poznání stane hluboké vědomé poznání, pak bez ohledu na to, co takový člověk bude říkat, vy se vždy budete usmívat, budete ho mít ho rád a budete s ním jednat s největší laskavostí a péčí, s jakou byste jednali s jakoukoli osobou, protože víte, že je v něm Bytí, Bůh, který má tuto lidskou duši, která trpí v bolesti a potřebuje pomoc.

To je vědomé poznání. Totéž se děje s každým egem, které v sobě máme. To je způsob, jak to transformovat: pozorováním, analýzou, uvolněním, trpělivostí, žádnou reakcí, ale místo toho vědomím poznáním. Totéž platí pro sexuální chtíč, hněv, pýchu, chamtivost, prostě všechno. Samozřejmě, že toto se nám nepodaří přes noc, ale postupně zkouškou za zkouškou, událostí za událostí, transformací.

Vidíte cíl? Chápete cíli této transformace? Cílem je stát se dobrým člověkem. Ne někdo, kdo to předstírá, ne někdo, kdo se snaží chovat jako dobrý člověk a který předvádí dobrou show, ale někdo, kdo má opravdu skutečnou moudrost: pradžná. Jinými slovy, tento postoj, který jsem

právě teď vysvětlil, je způsob, jak by se Kristus měl vyjadřovat skrze duši. Tato moudrost Krista, pradžná je kristická moudrost. Tento postoj milovat jeden druhého, bez reakcí, aniž jsme se rozčilovaly, to je Kristický způsob. Můžete se nazývat buddhistou, gnostikem nebo muslimem, ale pokud máte tento postoj ve svých činech, tak ukazujete Kristovu lásku.

Kristus není člověk, je to energie. Naším cílem je stát se duší, Diamantovou duší, která odráží a přenáší toto světlo bez jakéhokoliv filtru; žádné ego, žádná pýcha, žádná závist, žádné obžerství, žádný chtíč, vůbec nic z toho. Aby pak vše, co děláme, cítíme, myslíme a mluvíme, bylo kristické. Toto přichází skrze vědomé poznání: pradžná. To je skutečný duchovní zážitek.

Otázka: Jaký je rozdíl mezi vnitřním tlacháním a myšlenkami?

Odpověď: Z hlediska gnostické nebo buddhistické psychologie v tom není opravdu žádný rozdíl. Vnitřní myšlenkový proces a vše co k tomu patří, jsou vibrace v mysli, které jsou něčím způsobeny. Vnitřní tlachání, vnitřní myšlenky, vzpomínky, všechny různé věci, které protékají myslí, jsou jen vibrace energie.

To, co dělá rozdíl, je to, co je produkuje. Pokud se jedná o vědomé myšlenky, to je jedna věc, protože Bůh je velmi inteligentní. Náš vnitřní Bůh, náš vnitřní Buddha má velmi krásné myšlenky, i když samozřejmě on myslet nemusí. Na všech úrovních Stromu života existují myšlenky. My však v sobě musíme vidět: jsou tyto myšlenky kristické, buddhické, átmické nebo klipotické? To je otázka, kterou si člověk dokáže zodpovědět pouze skrze analýzu.

Konec